

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz ustawy o pracowniczych programach emerytalnych¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1906 i 2215) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8:

a) po pkt 6a dodaje się pkt 6b i 6c w brzmieniu:

„6b) pracowniczy fundusz przenoszący – oznacza pracowniczy fundusz, który przenosi zobowiązania funduszu oraz inne zobowiązania i prawa, jak również związane z nimi aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne związane z przenoszonym pracowniczym programem emerytalnym do pracowniczego funduszu zarejestrowanego lub wykonującego działalność na podstawie zezwolenia w innym państwie członkowskim;

6c) pracowniczy fundusz przyjmujący – oznacza pracowniczy fundusz, który przyjmuje zobowiązania funduszu oraz inne zobowiązania i prawa, jak również związane z nimi aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne związane z przenoszonym pracowniczym programem emerytalnym od pracowniczego funduszu zarejestrowanego lub wykonującego działalność na podstawie zezwolenia w innym państwie członkowskim;”;

b) pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) rynek regulowany w państwach innych niż Rzeczpospolita Polska – oznacza działający w sposób stały w państwach, o których mowa w art. 141 ust. 4, wielostronny system zawierania transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu w tym systemie, zapewniający inwestorom powszechny i równy dostęp do informacji rynkowej w tym samym czasie przy kojarzeniu ofert nabycia i zbycia instrumentów finansowych oraz jednakowe warunki nabywania i zbywania tych instrumentów, zorganizowany

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej właściwości wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) (Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 37).

i podlegający nadzorowi właściwego organu, a w przypadku rynku działającego w państwach będących członkami Unii Europejskiej – uznany przez dane państwo za spełniający te warunki i wskazany Komisji Europejskiej jako rynek regulowany;”;

c) dodaje się pkt 18–22 w brzmieniu:

„18) rodzime państwo członkowskie – oznacza państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym pracowniczy fundusz został zarejestrowany lub otrzymał zezwolenie na wykonywanie działalności oraz w którym znajduje się zarząd towarzystwa będącego organem pracowniczego funduszu;

19) przyjmujące państwo członkowskie – oznacza państwo członkowskie Unii Europejskiej inne niż rodzime państwo członkowskie, którego przepisy prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy stosuje się do relacji między pracodawcą, członkami pracowniczego funduszu oraz osobami uprawnionymi do otrzymania wypłaty;

20) trwały nośnik informacji – oznacza instrument pozwalający członkowi funduszu na przechowywanie informacji kierowanych osobiście do tego członka funduszu w sposób, który umożliwia przyszłe korzystanie z tych informacji, przez okres odpowiedni do ich celów, i który pozwala na niezmienione odtworzenie przechowywanej informacji;

21) kluczowa funkcja – oznacza wykonywanie praktycznych zadań obejmujących funkcję zarządzania ryzykiem oraz funkcję audytu wewnętrznego;

22) działalność transgraniczna – oznacza obsługę pracowniczego funduszu, w którym relacje między pracodawcą a członkami pracowniczego funduszu oraz osobami uprawnionymi do otrzymania wypłaty podlegają przepisom prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy mającym zastosowanie do pracowniczych programów emerytalnych, obowiązującym w przyjmującym państwie członkowskim.”;

2) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Organ nadzoru przekazuje informacje na temat pracowniczego funduszu, który został wpisany do rejestru funduszy do Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, w celu publikacji ich na stronie internetowej tego urzędu. Zakres przekazywanej informacji określa art. 17 ust. 1.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, organ nadzoru przekazuje do Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych drogą elektroniczną niezwłocznie po otrzymaniu od pracowniczego funduszu odpisu z rejestru funduszy, zgodnie z art. 16 ust. 5 oraz art. 17 ust. 2.”;

3) po rozdziale 2 dodaje się rozdziały 2a i 2b w brzmieniu:

„Rozdział 2a

System zarządzania w pracowniczym towarzystwie

Art. 26a. 1. Pracownicze towarzystwo jest obowiązane do przygotowania i wprowadzenia skutecznego systemu zarządzania, który zapewnia należyte i ostrożne zarządzanie prowadzoną działalnością.

2. System zarządzania, o którym mowa w ust. 1, obejmuje strukturę organizacyjną, w której zakresy odpowiedzialności są jasno przypisane i odpowiednio podzielone, oraz skuteczny system przekazywania informacji.

3. System zarządzania, o którym mowa w ust. 1, może uwzględniać przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych czynniki środowiskowe, społeczne oraz czynniki związane z ładem korporacyjnym, w odniesieniu do aktywów inwestycyjnych, i podlega regularnym przeglądom wewnętrznym dokonywanym nie rzadziej niż co 3 lata.

4. System zarządzania, o którym mowa w ust. 1, musi być proporcjonalny do wielkości, charakteru, skali i złożoności działalności pracowniczego towarzystwa.

Art. 26b. 1. Pracownicze towarzystwo jest obowiązane do przygotowania pisemnego dokumentu określającego zasady:

- 1) zarządzania ryzykiem;
- 2) audytu wewnętrznego;
- 3) powierzenia wykonywania zadań osobom trzecim lub zewnętrznym jednostkom organizacyjnym.

2. Zasady, o których mowa w ust. 1, podlegają zatwierdzeniu przez radę nadzorczą pracowniczego towarzystwa oraz przeglądowi funkcjonowania nie rzadziej niż co 3 lata od dnia ich zatwierdzenia.

3. Zasady, o których mowa w ust. 1, podlegają dostosowaniu do wszelkich zmian w systemie zarządzania lub obszarze, którego dotyczą.

Art. 26c. 1. Pracownicze towarzystwo jest obowiązane do przygotowania i wprowadzenia skutecznego systemu kontroli wewnętrznej.

2. System kontroli wewnętrznej, o którym mowa w ust. 1, obejmuje:

- 1) procedury administracyjne i księgowo;
- 2) organizację kontroli wewnętrznej;
- 3) ustalenia w zakresie sprawozdawczości na wszystkich szczeblach pracowniczego towarzystwa.

Art. 26d. Pracownicze towarzystwo jest obowiązane do przygotowania planów awaryjnych, obejmujących systemy, zasoby i procedury pracowniczego towarzystwa, w celu zapewnienia ciągłości i regularności prowadzenia działalności pracowniczego towarzystwa.

Art. 26e. 1. Pracownicze towarzystwo jest obowiązane do prowadzenia i dokumentowania własnej oceny ryzyka.

2. Własną ocenę ryzyka, o której mowa w ust. 1, przeprowadza się przynajmniej co 3 lata lub niezwłocznie po każdej istotnej zmianie w profilu ryzyka pracowniczego towarzystwa.

3. Własna ocena ryzyka, o której mowa w ust. 1, uwzględnia wielkość i organizację wewnętrzną pracowniczego towarzystwa, jak również wielkość, charakter, skalę i złożoność jego działalności oraz obejmuje następujące elementy:

- 1) opis sposobu włączenia własnej oceny ryzyka do procesu zarządzania i procesów decyzyjnych pracowniczego towarzystwa;
- 2) ocenę skuteczności zarządzania ryzykiem, o którym mowa w art. 42a ust. 1 pkt 1;
- 3) opis, jak pracownicze towarzystwo zapobiega konfliktom interesów z pracodawcą, w przypadku gdy pracownicze towarzystwo powierza pełnienie kluczowych funkcji osobie trzeciej lub zewnętrznej jednostce organizacyjnej pełniącej podobną kluczową funkcję u pracodawcy, zgodnie z art. 42a ust. 5;
- 4) ocenę jakościową poszczególnych rodzajów ryzyka operacyjnego;
- 5) ocenę nowych lub powstających rodzajów ryzyka, w tym rodzajów ryzyka związanych ze zmianą klimatu, wykorzystaniem zasobów i środowiskiem, a także ryzyka społecznego i ryzyka związanego ze spadkiem wartości aktywów z powodu zmiany przepisów prawa – w przypadku gdy przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych bierze się pod uwagę czynniki środowiskowe, społeczne i czynniki związane z ładem korporacyjnym.

4. Własna ocena ryzyka, o której mowa w ust. 1, opisuje również metody określania i oceny rodzajów ryzyka, na które pracownicze towarzystwo jest lub może być narażone

w perspektywie krótko- i długoterminowej i które mogą mieć wpływ na zdolność pracowniczego towarzystwa do wypełniania swoich obowiązków. Metody te muszą być proporcjonalne do wielkości, charakteru, skali i złożoności rodzajów ryzyka właściwych dla działalności pracowniczego towarzystwa.

5. Własna ocena ryzyka jest brana pod uwagę przy podejmowaniu przez pracownicze towarzystwo decyzji strategicznych.

Art. 26f. 1. Pracownicze towarzystwo może powierzyć osobie trzeciej pełnienie kluczowej funkcji w zakresie zarządzania ryzykiem, a także wypełnianie innych obowiązków, jeżeli powierzenie to:

- 1) nie wpłynie niekorzystnie na jakość systemu zarządzania w pracowniczym towarzystwie, o którym mowa w art. 26a ust. 1;
- 2) nie spowoduje zwiększenia ryzyka operacyjnego;
- 3) nie spowoduje zmniejszenia możliwości monitorowania przez organ nadzoru wypełniania przez pracowniczy fundusz i pracownicze towarzystwo ich obowiązków;
- 4) nie spowoduje pogorszenia jakości usług świadczonych przez pracowniczy fundusz i pracownicze towarzystwo na rzecz członków pracowniczego funduszu oraz osób uprawnionych do otrzymania wypłaty.

2. Osoba trzecia, o której mowa w ust. 1, jest wybierana przez pracownicze towarzystwo w drodze uchwały rady nadzorczej i pełni kluczową funkcję w zakresie zarządzania ryzykiem oraz wypełnia inne powierzone jej obowiązki na podstawie pisemnej umowy z pracowniczym towarzystwem oraz zgodnie z zasadami zarządzania ryzykiem zawartymi w dokumencie określonym w art. 26b ust. 1.

3. Do osoby trzeciej, o której mowa w ust. 1, przepis art. 41 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. O zawarciu umowy, o której mowa w ust. 2, a także o każdej jej zmianie, pracownicze towarzystwo niezwłocznie informuje organ nadzoru.

Rozdział 2b

Działalność transgraniczna

Art. 26g. 1. Pracowniczy fundusz mający zamiar wykonywać działalność transgraniczną jest obowiązany zawiadomić o tym organ nadzoru. Zawiadomienie takie obejmuje:

- 1) nazwę przyjmującego państwa członkowskiego lub przyjmujących państw członkowskich, które określa pracodawca;
- 2) firmę i adres siedziby pracodawcy;
- 3) główne cechy charakterystyczne pracowniczego programu emerytalnego, jaki ma być obsługiwany dla pracodawcy, w szczególności:
 - a) warunki uczestnictwa w pracowniczym programie emerytalnym,
 - b) szacunkową liczbę uczestników pracowniczego programu emerytalnego,
 - c) wysokość składki wnoszonej przez pracodawcę i pracownika,
 - d) warunki do uzyskania wypłaty,
 - e) opcje wypłaty.

2. Organ nadzoru jest obowiązany do przekazania wszystkich informacji, o których mowa w ust. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia ich otrzymania, zagranicznemu organowi nadzoru w przyjmującym państwie członkowskim.

3. O przekazaniu informacji, o których mowa w ust. 1, organ nadzoru niezwłocznie powiadamia pracowniczy fundusz.

4. Pracowniczy fundusz może rozpocząć wykonywanie działalności transgranicznej od dnia otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 3.

5. Organ nadzoru jest zwolniony z obowiązku, o którym mowa w ust. 2, jeżeli po otrzymaniu wszystkich informacji, o których mowa w ust. 1, wydał decyzję o zakazie wykonywania działalności transgranicznej.

6. Organ nadzoru, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wszystkich informacji, o których mowa w ust. 1, może wydać decyzję o zakazie wykonywania działalności transgranicznej, jeżeli:

- 1) struktura pracowniczego towarzystwa stoi na przeszkodzie podjęciu proponowanej działalności transgranicznej lub
- 2) sytuacja finansowa pracowniczego towarzystwa stoi na przeszkodzie podjęciu proponowanej działalności transgranicznej, lub

3) członek zarządu pracowniczego towarzystwa zarządzającego pracowniczym funduszem nie spełnia wymogów określonych w art. 41 ust. 1.

Art. 26h. 1. W przypadku nieprzekazania przez organ nadzoru zagranicznemu organowi nadzoru w przyjmującym państwie członkowskim informacji, o których mowa w art. 26g ust. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia ich otrzymania, pracowniczemu funduszowi przysługuje prawo do wniesienia do organu nadzoru ponaglenia, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60).

2. Pracowniczemu funduszowi przysługuje, w każdym czasie po wniesieniu ponaglenia do organu nadzoru, prawo do wniesienia skargi na bezczynność organu do sądu administracyjnego właściwego ze względu na umiejscowienie siedziby pracowniczego funduszu, za pośrednictwem organu nadzoru.

Art. 26i. 1. Pracowniczy fundusz niezadowolony z decyzji, o której mowa w art. 26g ust. 6, może zwrócić się do organu nadzoru z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

2. Pracowniczy fundusz może wnieść skargę do sądu administracyjnego właściwego ze względu na umiejscowienie siedziby pracowniczego funduszu na decyzję, o której mowa w art. 26g ust. 6, bez uprzedniego skorzystania z prawa do zwrócenia się do organu nadzoru z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu nadzoru w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w art. 26g ust. 6.”;

4) po art. 42 dodaje się art. 42a–42d w brzmieniu:

„Art. 42a. 1. Pracownicze towarzystwo jest obowiązane do wprowadzenia następujących kluczowych funkcji:

- 1) zarządzania ryzykiem;
- 2) audytu wewnętrznego.

2. Pracownicze towarzystwo umożliwia pełniącym kluczowe funkcje sprawowanie ich w obiektywny, uczciwy i niezależny sposób.

3. Funkcja audytu wewnętrznego jest sprawowana niezależnie od funkcji zarządzania ryzykiem.

4. Kluczowej funkcji w pracowniczym towarzystwie nie może pełnić osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca podobną kluczową funkcję u pracodawcy, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Biorąc pod uwagę wielkość, charakter, skalę i złożoność działalności pracowniczego funduszu oraz pracowniczego towarzystwa, kluczowe funkcje może pełnić ta sama osoba lub jednostka organizacyjna co u pracodawcy, pod warunkiem że pracownicze towarzystwo przekaże wyjaśnienie organowi nadzoru, jak zapobiega wszelkim konfliktom interesów z pracodawcą lub jak je rozwiązuje.

6. Osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca kluczową funkcję zgłasza wszelkie istotne ustalenia i zalecenia w zakresie pełnionych obowiązków pracowniczemu towarzystwu, które ustala, jakie działania należy podjąć.

7. Osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca kluczową funkcję powiadamia organ nadzoru, jeżeli pracownicze towarzystwo nie podejmie we właściwym czasie odpowiednich działań zaradczych w następujących przypadkach:

- 1) gdy osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca daną kluczową funkcję stwierdzi istnienie znacznego ryzyka niespełnienia przez pracownicze towarzystwo wymogu ustawowego, które może mieć znaczący wpływ na interesy członków funduszu oraz osób uprawnionych do otrzymania wypłaty, i zgłosi to pracowniczemu towarzystwu lub
- 2) gdy osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca daną kluczową funkcję zauważy, w związku z kluczową funkcją tej osoby lub jednostki organizacyjnej, naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych mających zastosowanie do pracowniczego towarzystwa i jego działalności oraz zgłosi to pracowniczemu towarzystwu.

8. Pracownicze towarzystwo zapewnia osobom lub jednostkom organizacyjnym pełniącym kluczowe funkcje, którzy zgłaszają informacje, o których mowa w ust. 7, ochronę przed działaniami o charakterze represyjnym, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania, zwłaszcza przed wypowiedzeniem przez pracodawcę stosunku pracy lub jego rozwiązaniem bez wypowiedzenia bez ważnego powodu lub rozwiązaniem umowy wzajemnej bez ważnego powodu.

9. Przepis ust. 8 stosuje się również do tego, kto udzielił w jakiegokolwiek formie wsparcia zgłaszającemu informacje, o których mowa w ust. 7.

10. Jeżeli w związku ze zgłoszonymi informacjami, o których mowa w ust. 7, doszło wobec osoby lub jednostki organizacyjnej zgłaszającej te informacje do działań o charakterze represyjnym, dyskryminacji lub innych rodzajów niesprawiedliwego traktowania, stosuje się odpowiednio art. 13–16 ustawy z dnia 3 grudnia 2010 r.

o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania (Dz. U. z 2016 r. poz. 1219), z zastrzeżeniem ust. 11–14.

11. Jeżeli w związku ze zgłoszonymi informacjami, o których mowa w ust. 7, doszło wobec osoby zgłaszającej te informacje do wypowiedzenia umowy o pracę, a informacje te były zasadne, sąd pracy na skutek odwołania osoby, która zgłosiła te informacje, orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia umowy o pracę, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu – o przywróceniu tej osoby do pracy, na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.

12. Jeżeli w związku ze zgłoszonymi informacjami, o których mowa w ust. 7, doszło wobec osoby zgłaszającej te informacje do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia, a informacje te były zasadne, sąd pracy na skutek odwołania osoby, która zgłosiła te informacje, orzeka o przywróceniu tej osoby do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.

13. Jeżeli sąd pracy orzeka o odszkodowaniu w związku z wypowiedzeniem umowy o pracę lub rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia, jego wysokość ustala się w sposób określony w przepisach ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 917, z późn. zm.²⁾).

14. Jeżeli w związku ze zgłoszonymi informacjami, o których mowa w ust. 7, doszło wobec jednostki organizacyjnej zgłaszającej te informacje do zakończenia umowy wzajemnej z tą jednostką organizacyjną, a informacje te były zasadne, sąd na skutek żądania jednostki organizacyjnej, która zgłosiła te informacje, orzeka zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1025, 1104, 1629, 2073 i 2244 oraz z 2019 r. poz. 80).

Art. 42b. 1. Funkcja zarządzania ryzykiem, o której mowa w art. 42a ust. 1 pkt 1, ma na celu ułatwienie funkcjonowania skutecznego systemu zarządzania ryzykiem, zintegrowanego ze strukturą organizacyjną oraz z procesami decyzyjnymi pracowniczego towarzystwa.

2. System zarządzania ryzykiem, o którym mowa w ust. 1, obejmuje – w sposób proporcjonalny do wielkości i organizacji wewnętrznej, a także do wielkości, charakteru, zakresu i złożoności działalności pracowniczego towarzystwa – rodzaje ryzyka, które mogą wystąpić w toku działalności pracowniczego towarzystwa, pracowniczego

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1000, 1076, 1608, 1629, 2215, 2244, 2245, 2377 i 2432.

funduszu lub w podmiotach zewnętrznych, którym powierzono wykonywanie zadań pracowniczego towarzystwa, co najmniej w następujących obszarach:

- 1) zarządzanie aktywami i pasywami;
- 2) inwestycje, w szczególności w instrumenty pochodne, sekurytyzacje i podobne instrumenty finansowe;
- 3) zarządzanie płynnością i ryzykiem koncentracji;
- 4) zarządzanie ryzykiem operacyjnym;
- 5) inne techniki ograniczania ryzyka;
- 6) ryzyka związane z czynnikami środowiskowymi, społecznymi i czynnikami związanymi z ładem korporacyjnym oraz ryzyka związane z portfelem inwestycyjnym, a także zarządzaniem nim.

Art. 42c. Funkcja audytu wewnętrznego, o której mowa w art. 42a ust. 1 pkt 2, obejmuje – w sposób proporcjonalny do wielkości i organizacji wewnętrznej, a także do wielkości, charakteru, zakresu i złożoności działalności pracowniczego towarzystwa – ocenę adekwatności i skuteczności systemu kontroli wewnętrznej i innych elementów systemu zarządzania, w tym wykonywania zadań powierzonych osobom trzecim lub zewnętrznym jednostkom organizacyjnym.

Art. 42d. W przypadku powierzenia przez pracownicze towarzystwo zarządzania aktywami pracowniczego funduszu podmiotom zewnętrznym spełniającym wymogi w zakresie wykonywania kluczowych funkcji, określone w art. 153 ust. 4 pkt 8 oraz w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1355, 2215, 2243 i 2244), pracownicze towarzystwo jest zwolnione z obowiązku spełniania tych wymogów.”;

- 5) po art. 47a dodaje się art. 47b w brzmieniu:

„Art. 47b. 1. Pracownicze towarzystwo jest obowiązane, biorąc pod uwagę swoją wielkość i organizację wewnętrzną, a także wielkość, charakter, zakres i złożoność działalności, ustanowić i stosować politykę wynagrodzeń wobec:

- 1) członków zarządu towarzystwa;
- 2) członków rady nadzorczej towarzystwa;
- 3) pełniących kluczowe funkcje określone w art. 42a ust. 1.

2. Pracownicze towarzystwo regularnie, nie rzadziej niż co 12 miesięcy, podaje do publicznej wiadomości informacje dotyczące zakresu stosowania oraz zasad polityki

wynagrodzeń, o ile nie stoi to w sprzeczności z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.³⁾).

3. Ustanawiając i stosując politykę wynagrodzeń, o której mowa w ust. 1, pracownicze towarzystwo przestrzega następujących zasad:

- 1) politykę wynagrodzeń ustanawia się, wdraża i prowadzi zgodnie z działalnością, profilem ryzyka, celami i długoterminowym interesem, stabilnością finansową oraz wynikami pracowniczego funduszu jako całości; polityka wynagrodzeń wspiera należyte, ostrożne i skuteczne zarządzanie pracowniczym funduszem;
- 2) polityka wynagrodzeń jest zgodna z długoterminowymi interesami członków funduszu oraz osób uprawnionych do otrzymania wypłaty;
- 3) w polityce wynagrodzeń uwzględnia się środki mające na celu zapobieganie konfliktom interesów;
- 4) polityka wynagrodzeń jest zgodna z należyтым i skutecznym zarządzaniem ryzykiem i nie zachęca do podejmowania ryzyka, które nie jest zgodne z profilami ryzyka oraz zasadami ładu korporacyjnego pracowniczego towarzystwa;
- 5) pracownicze towarzystwo ustanawia ogólne zasady polityki wynagrodzeń, jest odpowiedzialne za jej wdrażanie oraz dokonuje przeglądu i aktualizacji tej polityki przynajmniej co 3 lata;
- 6) jest prowadzone jasne, przejrzyste i skuteczne zarządzanie w zakresie wynagrodzeń i nadzoru nad nimi.

4. Politykę wynagrodzeń, o której mowa w ust. 1, pracownicze towarzystwo stosuje także do innych pracowników pracowniczego towarzystwa, których działalność zawodowa może mieć wpływ na profil ryzyka pracowniczego towarzystwa.”;

6) w art. 49:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, trwa po ustaniu funkcji, rozwiązaniu stosunku pracy, zlecenia lub innego stosunku prawnego o podobnym charakterze.”,

³⁾ Zmiana tekstu wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2.

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku udostępnienia informacji objętej tajemnicą zawodową Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, jeżeli taki obowiązek wynika z przepisów dotyczących utworzenia i działalności tych podmiotów.

6. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku udostępnienia informacji objętej tajemnicą zawodową w postępowaniu cywilnym lub gospodarczym wszczętym w związku z likwidacją funduszu.”;

7) w art. 58a:

a) w ust. 1 wyrazy „Niezwłocznie po udzieleniu” zastępuje się wyrazami „W terminie 2 tygodni od dnia udzielenia”,

b) w ust. 4 wyrazy „Niezwłocznie po otrzymaniu” zastępuje się wyrazami „W terminie tygodnia od dnia otrzymania”,

c) w ust. 5 wyrazy „w terminie 3 miesięcy” zastępuje się wyrazami „w terminie 6 tygodni”;

8) w art. 62:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ nadzoru może wydać decyzję o cofnięciu zezwolenia na utworzenie towarzystwa, jeżeli stwierdzi, że:

1) fundusz lub towarzystwo rażąco lub uporczywie narusza przepisy ustawy, statutu funduszu lub towarzystwa;

2) fundusz lub towarzystwo nie spełnia warunków działania określonych w ustawie;

3) fundusz lub towarzystwo prowadzi działalność rażąco naruszając interes członków funduszu;

4) fundusz, prowadząc działalność transgraniczną, nie przestrzega wymogów prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy przyjmującego państwa członkowskiego, dotyczących pracowniczych programów emerytalnych.”,

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Organ nadzoru przekazuje informację o wydaniu ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 1, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń

i Pracowniczych Programów Emerytalnych, jeżeli dotyczy ona pracowniczego towarzystwa.”;

- 9) po rozdziale 10a dodaje się rozdział 10b w brzmieniu:

„Rozdział 10b

Przeniesienie transgraniczne

Art. 106l. 1. Pracowniczy fundusz przenoszący może przenieść w ramach przeniesienia transgranicznego zobowiązania funduszu oraz inne zobowiązania i prawa, jak również związane z nimi aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne związane z przenoszonym pracowniczym programem emerytalnym do pracowniczego funduszu przyjmującego.

2. Koszty przeniesienia transgranicznego, o którym mowa w ust. 1, ponoszą członkowie pracowniczego funduszu przenoszącego, których to przeniesienie dotyczy, a którzy uprzednio je zatwierdzili, zgodnie z art. 106m pkt 1.

3. Koszty, o których mowa w ust. 2, są potrącane z ekwiwalentów pieniężnych związanych z przenoszonym pracowniczym programem emerytalnym. Maksymalna wysokość kosztów oraz szczegółowy tryb i sposób ich potrącania są określone w statucie pracowniczego funduszu przenoszącego.

4. Pracowniczy fundusz przyjmujący może przyjąć w ramach przeniesienia transgranicznego zobowiązania funduszu oraz inne zobowiązania i prawa, jak również związane z nimi aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne związane z przyjmowanym pracowniczym programem emerytalnym od pracowniczego funduszu przenoszącego.

Art. 106m. Przeniesienie transgraniczne, o którym mowa w art. 106l ust. 1, podlega uprzedniemu zatwierdzeniu przez:

- 1) zwykłą większość członków pracowniczego funduszu przenoszącego i osób uprawnionych do otrzymania wypłaty, których ono dotyczy, albo ich przedstawicieli. Informacje o warunkach przeniesienia transgranicznego pracowniczemu towarzystwu zarządzającemu pracowniczym funduszem przenoszącym udostępnia członkom funduszu i osobom uprawnionym do otrzymania wypłaty, których ono dotyczy, albo ich przedstawicielom, na co najmniej 30 dni przed planowanym dniem złożenia przez pracowniczego funduszu przyjmującego wniosku o wydanie zezwolenia na przeniesienie transgraniczne składanego do organu

nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego, oraz

2) pracodawcę.

Art. 106n. 1. W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczny fundusz staje się pracowniczym funduszem przyjmującym, przeniesienie transgraniczne, o którym mowa w art. 106l ust. 4, wymaga wydania przez organ nadzoru zezwolenia na przeniesienie transgraniczne.

2. Wniosek o wydanie zezwolenia na przeniesienie transgraniczne składa do organu nadzoru pracowniczny fundusz przyjmujący.

3. Wniosek o wydanie zezwolenia na przeniesienie transgraniczne zawiera:

- 1) pisemne porozumienie między pracowniczym towarzystwem zarządzającym pracowniczym funduszem przenoszącym i pracowniczym towarzystwem zarządzającym pracowniczym funduszem przyjmującym, w którym określa się warunki przeniesienia;
- 2) opis głównych cech charakterystycznych pracowniczego programu emerytalnego;
- 3) opis przenoszonych zobowiązań oraz innych zobowiązań i praw, jak również związanych z nimi aktywów lub ich ekwiwalentów pieniężnych;
- 4) nazwę i siedzibę pracowniczego funduszu przenoszącego i pracowniczego funduszu przyjmującego oraz państwa członkowskie, w których każdy z tych pracowniczych funduszy jest zarejestrowany lub wykonuje działalność na podstawie zezwolenia;
- 5) firmę i adres siedziby pracodawcy;
- 6) potwierdzenie uprzedniego zatwierdzenia zgodnie z art. 106m;
- 7) nazwy państw członkowskich, których prawo ubezpieczeń społecznych i prawo pracy odnoszące się do pracowniczych programów emerytalnych stosuje się do danego programu emerytalnego.

4. W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczny fundusz staje się pracowniczym funduszem przyjmującym, organ nadzoru przekazuje wniosek, o którym mowa w ust. 2, właściwemu organowi nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przenoszącego niezwłocznie po jego otrzymaniu, w celu umożliwienia wydania zgody na przeniesienie transgraniczne.

5. W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przyjmującym, organ nadzoru ocenia, czy:

- 1) wniosek o wydanie zezwolenia na przeniesienie transgraniczne spełnia wymagania określone w ust. 3;
- 2) struktura pracowniczego funduszu przyjmującego jest zgodna z proponowanym przeniesieniem transgranicznym;
- 3) sytuacja finansowa pracowniczego funduszu przyjmującego jest zgodna z proponowanym przeniesieniem transgranicznym;
- 4) członkowie zarządu pracowniczego towarzystwa zarządzającego pracowniczym funduszem przyjmującym spełniają wymogi określone w art. 41 ust. 1;
- 5) długoterminowe interesy członków pracowniczego funduszu przyjmującego, przenoszone zobowiązania funduszu oraz inne zobowiązania i prawa, jak również związane z nimi aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne są odpowiednio chronione w trakcie przeniesienia i po nim;
- 6) przenoszone aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne są wystarczające i odpowiednie do pokrycia przenoszonych zobowiązań oraz innych zobowiązań i praw, zgodnie z przepisami prawa obowiązującymi pracowniczy fundusz przyjmujący.

6. W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przyjmującym, organ nadzoru, po uzyskaniu od właściwego organu nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przenoszącego informacji o wydaniu zgody na przeniesienie transgraniczne, wydaje w drodze decyzji zezwolenie na przeniesienie transgraniczne albo odmawia wydania takiego zezwolenia i doręcza decyzję pracowniczemu funduszowi przyjmującemu, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 2.

7. Organ nadzoru przekazuje decyzję, o której mowa w ust. 6, właściwemu organowi nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przenoszącego w terminie 2 tygodni od dnia podjęcia takiej decyzji.

8. Decyzja, o której mowa w ust. 6, zawiera wyniki oceny, o której mowa w ust. 5.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, organ nadzoru odmawia wydania zezwolenia na przeniesienie transgraniczne, jeżeli ocena, o której mowa w ust. 5, wykazała niespełnienie któregokolwiek z wymogów, o których mowa w tym przepisie.

10. W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przenoszącym i do organu nadzoru wpłynie, za pośrednictwem właściwego organu nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego, wniosek pracowniczego funduszu przyjmującego o wydanie zezwolenia na przeniesienie transgraniczne, organ nadzoru w terminie 8 tygodni od dnia otrzymania tego wniosku, dokonuje oceny, o której mowa w ust. 11, i wydaje zgodę na przeniesienie transgraniczne albo odmawia wydania takiej zgody i przekazuje ją właściwemu organowi nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego, w celu umożliwienia temu organowi wydania zezwolenia na przeniesienie transgraniczne.

11. W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przenoszącym, organ nadzoru ocenia, czy:

- 1) w przypadku przeniesienia zobowiązań pracowniczego funduszu oraz innych zobowiązań i praw, jak również związanych z nimi aktywów lub ich ekwiwalentów pieniężnych, długoterminowe interesy członków funduszu i osób uprawnionych do otrzymania wypłaty, zobowiązania funduszu oraz inne zobowiązania i prawa, jak również związane z nimi aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne są odpowiednio chronione;
- 2) indywidualne uprawnienia członków funduszu oraz osób uprawnionych do otrzymania wypłaty są co najmniej takie same po przeniesieniu;
- 3) przenoszone aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne związane z pracowniczym programem emerytalnym są wystarczające i odpowiednie do pokrycia przenoszonych zobowiązań oraz innych zobowiązań i praw, zgodnie z przepisami prawa obowiązującymi pracowniczy fundusz przenoszący.

12. Zgoda lub odmowa wydania zgody, o których mowa w ust. 10, zawierają wyniki oceny, o której mowa w ust. 11.

13. W przypadku, o którym mowa w ust. 10, organ nadzoru odmawia wydania zgody na przeniesienie transgraniczne, jeżeli ocena, o której mowa w ust. 11, wykazała niespełnienie któregokolwiek z wymogów, o których mowa w tym przepisie.

Art. 106o. 1. W przypadku niewydania przez organ nadzoru w terminie 3 miesięcy decyzji, o której mowa w art. 106n ust. 6, pracowniczemu funduszowi przyjmującemu

przysługuje prawo do wniesienia do organu nadzoru ponaglenia, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

2. Pracowniczemu funduszowi przyjmującemu przysługuje, w każdym czasie po wniesieniu ponaglenia do organu nadzoru, prawo do wniesienia skargi na bezczynność organu do sądu administracyjnego właściwego ze względu na umiejscowienie siedziby pracowniczego funduszu przyjmującego, za pośrednictwem organu nadzoru.

Art. 106p. 1. W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczny fundusz staje się pracowniczym funduszem przyjmującym, a organ nadzoru odmówił wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 106n ust. 1, pracowniczemu funduszowi przyjmującemu przysługuje prawo do wniesienia skargi na tę decyzję do sądu administracyjnego właściwego ze względu na umiejscowienie siedziby pracowniczego funduszu przyjmującego.

2. Skargę, o której mowa w ust. 1, wnosi się za pośrednictwem organu nadzoru, w terminie 30 dni od dnia otrzymania odmowy wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 106n ust. 1.

Art. 106r. 1. W przypadku gdy przeniesienie transgraniczne skutkuje działalnością transgraniczną, i działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczny fundusz staje się pracowniczym funduszem przenoszącym, organ nadzoru przekazuje właściwemu organowi nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego informacje o wymogach prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy oraz o wymogach dotyczących przekazywania informacji określonych w art. 22–22d ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracownicznych programach emerytalnych w terminie 4 tygodni od dnia otrzymania od właściwego organu nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego informacji na temat decyzji o wydaniu zezwolenia na przeniesienie transgraniczne.

2. W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczny fundusz staje się pracowniczym funduszem przyjmującym, organ nadzoru przekazuje temu funduszowi uzyskane od właściwego organu nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przenoszącego informacje, o których mowa w ust. 1, w terminie tygodnia od dnia ich otrzymania.

3. W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczny fundusz staje się pracowniczym funduszem przyjmującym, może on rozpocząć zarządzanie programem emerytalnym po otrzymaniu decyzji o wydaniu

zezwolenia, o której mowa w art. 106n ust. 6, lub gdy w terminie, o którym mowa w ust. 2, organ nadzoru nie przekazał żadnych informacji.

4. W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przyjmującym i prowadzi działalność transgraniczną, organ nadzoru przekazuje właściwemu organowi nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przenoszącego informacje o wszelkich istotnych zmianach wymogów prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy, dotyczących pracowniczych programów emerytalnych, które mogą wpływać na cechy charakterystyczne programu emerytalnego w zakresie, w jakim dotyczy to działalności transgranicznej, oraz o wszelkich zmianach wymogów dotyczących przekazywania informacji określonych w art. 22–22d ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych.

5. W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przenoszącym, organ nadzoru przekazuje temu funduszowi informacje, o których mowa w ust. 4, uzyskane od właściwego organu nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego.”;

10) w art. 146 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Aktywa pracowniczego funduszu mogą być lokowane, o ile zezwala na to statut funduszu, w instrumenty emitowane lub gwarantowane przez Europejski Bank Inwestycyjny w ramach:

- 1) Europejskich Długoterminowych Funduszy Inwestycyjnych (ELTIF) działających na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/760 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych (Dz. Urz. UE L 123 z 19.05.2015, str. 98);
- 2) Europejskich Funduszy na Rzecz Przedsiębiorczości Społecznej (EuSEF) działających na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej (Dz. Urz. UE L 115 z 25.04.2013, str. 18, z późn. zm.⁴⁾);

⁴⁾ Zmiana tekstu wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 293 z 10.11.2017, str. 1.

- 3) Europejskich Funduszy Venture Capital (EuVECA) działających na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy venture capital (Dz. Urz. UE L 115 z 25.04.2013, str. 1, z późn. zm.⁵⁾);
 - 4) Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) działającego na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1017 z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, Europejskiego Centrum Doradztwa Inwestycyjnego i Europejskiego Portalu Projektów Inwestycyjnych oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1291/2013 i (UE) nr 1316/2013 – Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (Dz. Urz. UE L 169 z 01.07.2015, str. 1, z późn. zm.⁶⁾);
- 11) w art. 147 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Statut pracowniczego funduszu może określać, że pracowniczy fundusz w swojej działalności uwzględnia potencjalne, długoterminowe skutki decyzji inwestycyjnych w stosunku do czynników środowiskowych, społecznych i czynników związanych z łańcem korporacyjnym.”;
- 12) w art. 152 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Pracowniczy fundusz może powierzyć, w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi albo w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, zarządzanie aktywami funduszu podmiotowi, który na podstawie tych przepisów jest uprawniony do prowadzenia działalności w zakresie zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, i posiada zezwolenie na wykonywanie tej działalności.
2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest wybierany przez pracownicze towarzystwo, w drodze uchwały rady nadzorczej, i zarządza częścią lub całością aktywów pracowniczego funduszu na podstawie pisemnej umowy z funduszem oraz zgodnie z określonymi w statucie funduszu zasadami prowadzenia działalności lokacyjnej.”;

⁵⁾ Zmiana tekstu wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 293 z 10.11.2017, str. 1.

⁶⁾ Zmiana tekstu wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 34.

13) po art. 152 dodaje się art. 152a w brzmieniu:

„Art. 152a. Pracownicze towarzystwo zarządzające pracowniczym funduszem niezwłocznie informuje organ nadzoru o zawarciu przez pracowniczy fundusz umowy, o której mowa w art. 152 ust. 2, a także o każdej jej zmianie.”;

14) art. 157 otrzymuje brzmienie:

„Art. 157. Fundusz jest obowiązany wybrać depozytariusza, któremu na podstawie pisemnej umowy powierza przechowywanie swoich aktywów. Fundusz w umowie zobowiązuje się do przekazywania depozytariuszowi informacji niezbędnych do wykonywania jego obowiązków.”;

15) w art. 192 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Pracowniczy fundusz udostępnia statut funduszu za pośrednictwem ogólnodostępnej strony internetowej.”;

16) w art. 194a:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli pracowniczy fundusz w swojej działalności uwzględnia potencjalne, długoterminowe skutki decyzji inwestycyjnych w stosunku do czynników środowiskowych, społecznych i czynników związanych z ładem korporacyjnym, to deklaracja pracowniczego funduszu zawiera informację, w jaki sposób pracowniczy fundusz uwzględnia w swojej działalności te czynniki.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dobrowolny fundusz i pracowniczy fundusz udostępniają deklarację za pośrednictwem ogólnodostępnej strony internetowej oraz przekazują deklarację na pisemne żądanie członka funduszu.”;

17) po art. 194a dodaje się art. 194b i art. 194c w brzmieniu:

„Art. 194b. 1. Pracowniczy fundusz jest obowiązany do przekazywania członkom pracowniczego funduszu oraz osobom uprawnionym do otrzymania wypłaty informacji o zmianach w zasadach funkcjonowania pracowniczego funduszu.

2. Informację, o której mowa w ust. 1, pracowniczy fundusz przekazuje w terminie 14 dni od dnia zaistnienia tych zmian, na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej.

Art. 194c. 1. Pracowniczy fundusz przynajmniej raz w roku jest obowiązany do sporządzenia i bezpłatnego udostępnienia członkowi funduszu „Informacji o świadczeniu emerytalnym”, która zawiera kluczowe informacje dla członka funduszu.

2. Tryb sporządzenia, przekazania członkowi funduszu oraz zakres informacji zawartych w „Informacji o świadczeniu emerytalnym” określa ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych.”;

18) po art. 207b dodaje się art. 207c w brzmieniu:

„Art. 207c. 1. Organ nadzoru jest obowiązany do ogłoszenia na swojej stronie internetowej bez zbędnej zwłoki informacji o zastosowaniu wobec osoby fizycznej, pracowniczego funduszu lub pracowniczego towarzystwa odpowiednio:

- 1) kary pieniężnej, o której mowa w art. 62 ust. 2 i 5, art. 156, art. 197 ust. 6, art. 198, art. 204 ust. 8 i 9 i art. 204c,
- 2) powiadomienia o stwierdzonych nieprawidłowościach, o którym mowa w art. 62 ust. 2, art. 204 ust. 3 i art. 204j ust. 1,
- 3) decyzji o cofnięciu zezwolenia na utworzenie towarzystwa, o której mowa w art. 61 i art. 62 ust. 1

– wobec których nie wniesiono w terminie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, obejmuje:

- 1) imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) ukaranego podmiotu;
- 2) wskazanie rodzaju i charakteru nieprawidłowości;
- 3) określenie rodzaju zastosowanej sankcji, zaś w przypadku kary pieniężnej – jej wysokość.

3. W przypadku gdy organ nadzoru uzna, że opublikowanie danych identyfikacyjnych ukaranego podmiotu byłoby nieproporcjonalne, w oparciu o indywidualną ocenę proporcjonalności opublikowania takich danych, lub w przypadku gdy takie opublikowanie zagroziłoby stabilności rynków finansowych lub trwającemu postępowaniu, organ nadzoru może podjąć decyzję o odroczeniu publikacji, zaniechaniu publikacji lub o opublikowaniu informacji o nałożonych sankcjach w sposób zanonimizowany.

4. Obowiązek publikacji informacji, o której mowa w ust. 1, powstaje w dniu, w którym decyzja o nałożeniu sankcji stała się ostateczna.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1449 oraz z 2018 r. poz. 1091, 1608, 1629 i 2215) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1:
 - a) po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) potencjalny uczestnik – pracownika, który ma prawo do przystąpienia do programu i nie jest jego uczestnikiem;”;
 - b) dodaje się pkt 26 w brzmieniu:

„26) trwały nośnik informacji – każdy nośnik informacji umożliwiający przechowywanie przez czas niezbędny, wynikający z charakteru informacji oraz celu ich sporządzenia lub przekazania, zawartych na nim informacji w sposób uniemożliwiający ich zmianę lub pozwalający na odtworzenie informacji w wersji i formie, w jakiej zostały sporządzone lub przekazane.”;
- 2) w art. 18:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przystąpienie pracownika do programu na warunkach określonych w umowie zakładowej następuje na podstawie deklaracji o przystąpieniu do programu złożonej w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie jej treści na trwałym nośniku informacji lub w innej postaci, jeżeli w umowie zakładowej tak określono, zwanej dalej „deklaracją”, po upływie jednego miesiąca od dnia jej złożenia, chyba że pracodawca potwierdzi w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie treści na trwałym nośniku informacji lub w innej postaci, jeżeli w umowie zakładowej tak określono, przystąpienie do programu w terminie wcześniejszym.”;
 - b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Pracodawca przyjmuje deklarację i potwierdza uczestnikowi jej przyjęcie w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie treści na trwałym nośniku informacji lub w innej postaci, jeżeli w umowie zakładowej tak określono.

5. Jeżeli pracownikowi nie przysługuje prawo do uczestnictwa w programie, pracodawca zwraca deklarację wraz z uzasadnieniem odmowy jej przyjęcia w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie treści na trwałym nośniku informacji lub w innej postaci, jeżeli w umowie zakładowej tak określono. Zwrócenie deklaracji powinno nastąpić nie później niż w terminie jednego miesiąca od dnia jej złożenia przez pracownika.”;

3) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sprawach dotyczących programu uczestnik składa oświadczenie woli pracodawcy lub za jego pośrednictwem w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie jego treści na trwałym nośniku informacji lub w innej postaci, jeżeli w umowie zakładowej tak określono.”;

4) w art. 22:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Informacja:

- 1) jest udostępniona bezpłatnie;
- 2) jest sporządzona z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka, bez stosowania żargonu i terminów technicznych, jeżeli zamiast nich można użyć języka niespecjalistycznego;
- 3) jest spójna pod względem słownictwa i treści;
- 4) nie może wprowadzać w błąd;
- 5) jest przedstawiona w sposób ułatwiający czytanie;
- 6) jest dostępna w języku urzędowym państwa członkowskiego Unii Europejskiej, którego prawo ubezpieczeń społecznych i prawo pracy stosuje się do danego programu emerytalnego.”,

b) w ust. 2 w pkt 7 dodaje się lit. f w brzmieniu:

„f) informacji na temat osiągniętych przez zarządzającego stóp zwrotu związanych z programem emerytalnym za łączny okres co najmniej 5 lat lub łącznie za wszystkie lata działalności programu, jeżeli było ich mniej niż 5.”,

c) w ust. 6 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyraz „lub” oraz pkt 3 w brzmieniu:

„3) na żądanie uczestnika programu.”;

5) w art. 22a:

a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Informacja ta powinna spełniać wymagania określone w art. 22 ust. 1a.”,

b) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Na wniosek byłego pracownika, jednak nie częściej niż raz w roku, pracodawca prowadzący program niezwłocznie udziela byłemu pracownikowi na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej, informacji, spełniającej wymagania określone w art. 22 ust. 1a.”;

6) po art. 22a dodaje się art. 22b–22d w brzmieniu:

„Art. 22b. 1. Fundusz emerytalny przynajmniej raz w roku sporządza „Informację o świadczeniu emerytalnym”, która zawiera kluczowe informacje dla uczestnika programu.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna spełniać wymagania określone w art. 22 ust. 1a.

3. Informację, o której mowa w ust. 1, fundusz emerytalny przekazuje uczestnikowi programu w postaci elektronicznej lub papierowej.

4. Na żądanie uczestnika informację, o której mowa w ust. 1, przekazuje się w postaci papierowej.

5. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera w widocznym miejscu datę, do której odnoszą się informacje w niej podawane.

6. Fundusz emerytalny jest obowiązany do wyraźnego wskazania w informacji, o której mowa w ust. 1, istotnych zmian w porównaniu z rokiem poprzednim.

7. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) dane identyfikacyjne uczestnika oraz wskazanie wieku uprawniającego do otrzymania wypłaty;
- 2) nazwę funduszu emerytalnego, jego adres do korespondencji oraz dane identyfikacyjne programu emerytalnego uczestnika;
- 3) informacje o wartości zgromadzonych środków;
- 4) wyszczególnienie kosztów odliczonych przez fundusz emerytalny w ciągu 12 miesięcy poprzedzających dzień sporządzenia informacji, o której mowa w ust. 1, a w przypadku gdy uczestnik jest w programie krócej niż 12 miesięcy, informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera dane za faktyczny czas uczestnictwa w programie w danym roku;
- 5) informacje o składkach wpłaconych w ramach programu przez pracodawcę i przez uczestnika, co najmniej w ciągu ostatnich 12 miesięcy;
- 6) dodatkowe informacje, w tym:
 - a) dotyczące opcji, jakimi dysponuje uczestnik w ramach programu emerytalnego,
 - b) gdzie można znaleźć roczne sprawozdania finansowe oraz deklarację zasad polityki inwestycyjnej funduszu emerytalnego;
- 7) informacje na temat prognoz dotyczących zgromadzonych środków, w oparciu o wiek emerytalny oraz zastrzeżenie, że prognozy te mogą się różnić od końcowej wartości zgromadzonego kapitału; jeżeli te prognozy są oparte na scenariuszach

ekonomicznych, powinny zawierać również optymistyczny i pesymistyczny wariant, z uwzględnieniem specyfiki programu.

8. Informację, o której mowa w ust. 1, fundusz emerytalny może przekazywać za pośrednictwem pracodawcy.

9. Prognozy dotyczące zgromadzonych środków, o których mowa w ust. 7 pkt 7, są ustalane w przypadku złożenia przez uczestnika wniosku o wypłatę dokonywaną:

- 1) jednorazowo – w oparciu o szacunki wartości zgromadzonych środków, określonej na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc dokonania wypłaty;
- 2) ratalnie – w oparciu o szacunki ilorazu wartości zgromadzonych środków, określonej na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc dokonania wypłaty, oraz średniego dalszego trwania życia ustalanego zgodnie z art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 39 i 539).

10. Szacunki wartości zgromadzonych środków, określonej na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc dokonania wypłaty, o których mowa w ust. 9 pkt 1, są opracowywane zgodnie z art. 166, art. 167, art. 169 i art. 172 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, z uwzględnieniem wieku uczestnika w dniu opracowywania tych prognoz.

11. Średnie dalsze trwanie życia, o którym mowa w ust. 9 pkt 2, jest ustalane z uwzględnieniem art. 42.

Art. 22c. 1. Potencjalni uczestnicy programu prowadzonego w formie funduszu emerytalnego mają prawo do otrzymania przed przystąpieniem do tego programu informacji o:

- 1) wszystkich dostępnych dla nich opcjach, w tym opcjach inwestycyjnych;
- 2) tym, czy i jak czynniki środowiskowe, społeczne i czynniki związane z łańcem korporacyjnym są uwzględniane w strategii inwestycyjnej;
- 3) miejscu, w którym można znaleźć dodatkowe informacje na temat programu;
- 4) osiągniętych w przeszłości stopach zwrotu związanych z programem za okres co najmniej 5 lat albo za cały okres działalności programu, jeżeli było ich mniej niż 5 lat;
- 5) rodzajach i wysokości kosztów ponoszonych przez uczestników;
- 6) cechach programu:
 - a) formie programu, wraz ze wskazaniem zarządzającego,

- b) warunkach i trybie przystępowania do programu i występowania z niego,
- c) warunkach, terminach i dostępnych sposobach dokonania wypłaty,
- d) wysokości składki podstawowej,
- e) minimalnej wysokości możliwej do zadeklarowania składki dodatkowej.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna spełniać wymagania określone w art. 22 ust. 1a.

3. Informację, o której mowa w ust. 1, fundusz emerytalny może przekazywać za pośrednictwem pracodawcy.

Art. 22d. 1. W przypadku programu prowadzonego w formie funduszu emerytalnego uczestnicy albo osoby uprawnione dokonujące wypłat ratalnych są okresowo, nie rzadziej niż raz w roku, informowani przez fundusz emerytalny o pozostałej liczbie rat, łącznej wartości środków pozostałych do wypłaty oraz o dostępnych opcjach dokonania wypłaty pozostałych środków zgromadzonych w programie.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna spełniać wymagania określone w art. 22 ust. 1a.

3. Informację, o której mowa w ust. 1, fundusz emerytalny przekazuje uczestnikowi albo osobie uprawnionej dokonującej wypłat ratalnych w postaci elektronicznej lub papierowej.

4. Na żądanie uczestnika albo osoby uprawnionej dokonującej wypłat ratalnych informację, o której mowa w ust. 1, przekazuje się w postaci papierowej.

5. Informację, o której mowa w ust. 1, fundusz emerytalny może przekazywać za pośrednictwem pracodawcy.”;

7) w art. 36 ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Organ nadzoru przygotowuje informację na temat wymagań prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy obowiązujących zarządzającego zagranicznego, w przypadku gdy przejmie on zarządzanie środkami gromadzonymi w ramach pracowniczego programu emerytalnego oraz wymagań dotyczących informacji udzielanych uczestnikom, potencjalnym uczestnikom oraz uczestnikom uprawnionym do otrzymania wypłaty.

8. Organ nadzoru przekazuje informacje, o których mowa w ust. 7, zagranicznym organom nadzoru w terminie 6 tygodni od dnia otrzymania od tych organów powiadomienia, o którym mowa w art. 35a.”;

8) w art. 47 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uczestnik może dokonać w każdym czasie wypowiedzenia udziału w programie przez złożenie pracodawcy oświadczenia woli w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie jego treści na trwałym nośniku informacji lub w innej postaci, jeżeli w umowie zakładowej tak określono, przy czym okres wypowiedzenia przewidziany umową zakładową nie może być krótszy niż 1 miesiąc i nie dłuższy niż 3 miesiące. Przepisy art. 43–45 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 3. System zarządzania, o którym mowa w art. 26a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, jest po raz pierwszy przygotowany i wprowadzony w terminie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.

Art. 4. Pierwszej własnej oceny ryzyka, o której mowa w art. 26e ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, pracowniczce towarzystwa dokonują w terminie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.

Art. 5. Polityka wynagrodzeń, o której mowa w art. 47b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, jest po raz pierwszy ustanawiana i stosowana w terminie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 3 w zakresie art. 26a–26f, pkt 4, 5, 12 oraz 16, a także art. 2 pkt 6, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Cel przyjęcia ustawy

W dniu 14 grudnia 2016 r. przyjęto w Strasburgu dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2014 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) – Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 37 (tzw. dyrektywa IORP 2). Dyrektywa ta ma na celu minimalną harmonizację zasad dotyczących nadzoru i zarządzania oraz organizacji instytucji pracowniczych programów emerytalnych (ang. *institutions for occupational retirement provisions* – IORP), ułatwienie mobilności pracowników między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, uregulowanie zasad działalności transgranicznej IORP oraz ułatwienie koordynacji praktyk nadzorczych Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (ang. *European Insurance and Occupational Pension Authority* – EIOPA).

Zgodnie z art. 64 ww. dyrektywy dnia 13 stycznia 2019 r. upływa termin przewidziany na przyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do jej wykonania. Projektowana ustawa wykonuje ten obowiązek.

2. Zakres zmienianej regulacji

Pracownicze programy emerytalne mogą być w Polsce prowadzone w jednej z czterech dostępnych form:

- 1) funduszu emerytalnego,
- 2) umowy o wnoszenie przez pracodawcę składek do funduszu inwestycyjnego,
- 3) umowy grupowego ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym,
- 4) zarządzania zagranicznego.

Zatem w polskim porządku prawnym definicję IORP zawartą w art. 6 pkt 1 dyrektywy wyczerpuje wyłącznie forma funduszu emerytalnego, a dokładnie – pracowniczego funduszu emerytalnego zarządzanego przez pracownicze towarzystwo emerytalne. Pozostałe dwie formy pracowniczego programu emerytalnego to tylko umowy z instytucjami finansowymi, zaś forma zarządzania zagranicznego to umożliwienie zagranicznym IORP prowadzenie działalności transgranicznej w Polsce. Obecnie w Polsce działają 2 podmioty, które można zidentyfikować jako IORP (tj. Pracowniczy

Fundusz Emerytalny *Nowy Świat* oraz Pracowniczy Fundusz Emerytalny *Orange Polska*).

W celu dokonania transpozycji przepisów ww. dyrektywy konieczne jest znowelizowanie przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1449 oraz z 2018 r. poz. 1091, 1608, 1629 i 2215), zwanej dalej „ustawą o PPE”, oraz ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1906 i 2215), zwanej dalej „ustawą o OIFFE”.

W zakresie transpozycji dyrektywy IORP projektowana nowelizacja obejmuje:

1. Zmianę art. 8 ustawy o OIFFE przez:
 - a) dodanie pkt 6b, w którym określa się definicję *pracowniczego funduszu przenoszącego*. W obecnie obowiązujących przepisach brak jest takiej definicji.
Proponowany przepis jest transpozycją art. 6 pkt 12 dyrektywy,
 - b) dodanie pkt 6c, w którym określa się definicję *pracowniczego funduszu przyjmującego*. W obecnie obowiązujących przepisach brak jest takiej definicji.
Proponowany przepis jest transpozycją art. 6 pkt 13 dyrektywy,
 - c) zmianę określonej w pkt 17 definicji *rynku regulowanego*. Przepis ten jest transpozycją art. 6 pkt 14 dyrektywy,
 - d) dodanie pkt 18, w którym określa się definicję *rodzimego państwa członkowskiego*. W obecnie obowiązujących przepisach brak jest takiej definicji.
Proponowany przepis jest transpozycją art. 6 pkt 10 dyrektywy,
 - e) dodanie pkt 19, w którym określa się definicję *przyjmującego państwa członkowskiego*. W obecnie obowiązujących przepisach brak jest takiej definicji.
Proponowany przepis jest transpozycją art. 6 pkt 11 dyrektywy,
 - f) dodanie pkt 20, w którym określa się definicję *trwałego nośnika informacji*. W obecnie obowiązujących przepisach ustawy o OIFFE brak jest takiej definicji, zaś definicja określona w art. 3 pkt 54 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 2286) nie obowiązuje *per analogiam* w innej ustawie.
Proponowany przepis jest transpozycją art. 6 pkt 7 dyrektywy,
 - g) dodanie pkt 21, w którym określa się definicję *kluczowej funkcji*.

W obecnie obowiązujących przepisach brak jest takiej definicji. Proponowany przepis jest transpozycją art. 6 pkt 18 dyrektywy,

- h) dodanie pkt 22, w którym określa się definicję *działalności transgranicznej*.

W obecnie obowiązujących przepisach brak jest takiej definicji.

Proponowany przepis jest transpozycją art. 6 pkt 19 dyrektywy.

- 2. Dodanie w ustawie o OIFFE art. 16a, który obliguje organ nadzoru do przekazywania Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (dalej EIOPA) informacji na temat pracowniczych funduszy, które uzyskały wpis do rejestru funduszy. W dotychczas obowiązujących przepisach nie funkcjonował taki obowiązek.

Przepis jest transpozycją art. 9 ust. 3 dyrektywy.

- 3. Dodanie w ustawie o OIFFE rozdziału 2a określającego zasady zarządzania pracowniczym funduszem emerytalnym. Rozdział ten obejmuje art. 26a–26f:

- a) Art. 26a nakłada na pracownicze towarzystwa emerytalne obowiązek przygotowania i wprowadzenia skutecznego systemu zarządzania prowadzoną działalnością. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej systemu zarządzania.

Przepis jest transpozycją art. 21 ust. 1 i 2 dyrektywy.

- b) Art. 26b nakłada na pracownicze towarzystwa emerytalne obowiązek przygotowania pisemnego dokumentu określającego zasady zarządzania ryzykiem, audytu wewnętrznego i korzystania z outsourcingu. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest takiego obowiązku.

Przepis jest transpozycją art. 21 ust. 3 dyrektywy.

- c) Art. 26c nakłada na pracownicze towarzystwa emerytalne obowiązek przygotowania i prowadzenia skutecznego systemu kontroli wewnętrznej. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 21 ust. 4 dyrektywy.

- d) Art. 26d nakłada na pracownicze towarzystwa emerytalne obowiązek przygotowania planów awaryjnych celem zapewnienia ciągłości i regularności prowadzonej działalności. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 21 ust. 5 dyrektywy.

- e) Art. 26e zobowiązuje pracownicze towarzystwa emerytalne do prowadzenia i dokumentowania własnej oceny ryzyka. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 28 dyrektywy.

- f) Art. 26f określający zasady na jakich pracownicze towarzystwo może powierzyć osobie trzeciej pełnienie kluczowej funkcji w zakresie zarządzania ryzykiem. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 31 ust. 1 dyrektywy.

- 4. Dodanie w ustawie o OIFFE rozdziału 2b określającego zasady prowadzenia działalności transgranicznej pracowniczego funduszu.

Rozdział ten obejmuje art. 26g–26i:

- a) Art. 26g określający procedurę ubiegania się o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności transgranicznej przez pracowniczy fundusz.

Przepis jest transpozycją art. 11 ust. 1–4 dyrektywy. Należy wskazać, że wymienione regulacje dyrektywy nie określają trybu wydawania przez organ nadzoru zezwolenia na wykonywanie działalności transgranicznej, a jedynie wskazują na obowiązek jego uzyskania (art. 11 ust. 2 dyrektywy). Projektowane przepisy ustawy transponują wymienione regulacje, wskazując na możliwość rozpoczęcia przez pracowniczy fundusz wykonywania działalności transgranicznej po otrzymaniu od organu nadzoru powiadomienia o przekazaniu odpowiednich informacji zagranicznemu organowi nadzoru.

- b) Art. 26h, w którym określa się środki ponaglenia w przypadku braku wydania decyzji o zezwoleniu na prowadzenie działalności transgranicznej oraz środki zaskarżenia bezczynności organu nadzoru.

Przepis jest transpozycją art. 11 ust. 5 dyrektywy.

- c) Art. 26i, w którym określa się środki odwołania się przez pracowniczy fundusz od decyzji organu nadzoru o zakazie wykonywania działalności transgranicznej.

Przepis jest transpozycją art. 11 ust. 5 dyrektywy.

5. Dodanie w ustawie o OIFFE art. 42a nakładającego na pracownicze towarzystwa emerytalne obowiązek wprowadzenia kluczowych funkcji: zarządzania ryzykiem oraz audytu wewnętrznego, a także nakładającego na pracownicze towarzystwa obowiązek zapewnienia ochrony przed działaniami o charakterze represyjnym, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania osób, które zgłoszą organom nadzoru nieprawidłowości lub brak działań zaradczych. Przepis ten określa również sądy właściwe do rozpatrzenia spraw z tytułu działań represyjnych podjętych w związku z zawiadomieniem organu nadzoru o nieprawidłowościach. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest uregulowania tej kwestii.

Przepis jest transpozycją art. 24 dyrektywy.

6. Dodanie w ustawie o OIFFE art. 42b określającego cel i zakres przedmiotowy funkcji zarządzania ryzykiem. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 25 dyrektywy.

7. Dodanie w ustawie o OIFFE art. 42c określającego zakres przedmiotowy funkcji audytu wewnętrznego. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 26 dyrektywy.

8. Dodanie w ustawie o OIFFE art. 42d, który stanowi, że w przypadku powierzenia zarządzania aktywami podmiotom zewnętrznym, spełniającym warunki określone w przepisach ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi – pracownicze towarzystwo emerytalne zarządzające pracowniczym funduszem jest zwolnione z obowiązku spełniania tych wymogów.

Przepis ten, stanowiący część implementacji art. 31 dyrektywy (Outsourcing), jest pozytywną odpowiedzią na zgłoszoną w tym zakresie uwagę PTE *Nowy Świat* (nr 24 w zestawieniu uwag zgłoszonych w trakcie konsultacji społecznych).

9. Dodanie w ustawie o OIFFE art. 47b nakładającego na pracownicze towarzystwa emerytalne obowiązek ustanowienia i stosowania odpowiedniej polityki wynagrodzeń względem osób zarządzających funduszem oraz określającego zasady tej polityki. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 23 dyrektywy.

10. Dodanie w art. 49 ustawy o OIFFE ust. 1a oraz ust. 5 i 6, w których nakłada się obowiązek zachowania w tajemnicy informacji poufnych dotyczących działalności towarzystwa także po ustaniu sprawowania funkcji, określa się wyjątek od zachowania tajemnicy zawodowej w postaci przekazywania informacji do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, a także Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, jak również zezwala na ujawnienie informacji stanowiących tajemnicę służbową w przypadku likwidacji programu emerytalnego w drodze postępowania cywilnego lub gospodarczego.

W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczących tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 52 dyrektywy.

11. Zmianę art. 58a przez zastąpienie w ust. 1 i 4 niedookreślonego terminu *Niezwłocznie po udzieleniu* terminem, odpowiednio dwóch i jednego tygodnia, a także skrócenie w ust. 5 terminu 3 miesięcy do 6 tygodni.

Przepis jest transpozycją art. 12 ust. 11 i 12 oraz art. 11 ust. 7 dyrektywy.

12. Zmianę art. 62 ustawy o OIFFE przez:

- a) rozszerzenie przesłanek skutkujących możliwością cofnięcia przez organ nadzoru zezwolenia na utworzenie pracowniczego towarzystwa emerytalnego przez wyraźne wskazanie przypadku gdy pracowniczy fundusz emerytalny nie spełnia już warunków działania określonych w ustawie oraz gdy, prowadząc działalność transgraniczną, nie przestrzega wymogów prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy przyjmującego państwa członkowskiego – w obszarze pracowniczych programów emerytalnych,
- b) dodanie ust. 6, w którym nakłada się na organ nadzoru obowiązek przekazania do EIOPA informacji o cofnięciu pracowniczemu funduszowi zgody na utworzenie pracowniczego towarzystwa. W obecnie obowiązujących przepisach brak jest takiego obowiązku.

Proponowany przepis jest transpozycją art. 48 ust. 5 oraz ust. 8 dyrektywy.

Należy pamiętać, że na mocy art. 62 ust. 1 ustawy o OIFFE organ nadzoru może wydać decyzję o cofnięciu zezwolenia na utworzenie towarzystwa, co można odczytywać jako implementację normy dyrektywy odnoszącej się do zakazu działalności.

Z kolei art. 62 ust. 2 ustawy o OIFFE można odczytać jako odnoszący się do ograniczenia działalności funduszu, ponieważ przepis ten warunkuje wydanie przez organ nadzoru decyzji o cofnięciu zezwolenia na utworzenie towarzystwa. Następuje ono w przypadku stwierdzenia przez organ nadzoru nieprawidłowości i nie podjęcia przez pracowniczego funduszu, czynności naprawczych w określonym przez organ nadzoru terminie.

Cofnięcie zezwolenia na utworzenie towarzystwa jest środkiem radykalnie ograniczającym działalność pracowniczego funduszu, ponieważ pracownicze towarzystwo jest jego organem i reprezentuje pracowniczego funduszu na zewnątrz. Pracowniczy fundusz *de facto* nie może funkcjonować bez pracowniczego towarzystwa, można zatem stwierdzić, że przepis art. 62 ustawy o OIFFE w pełni implementuje art. 48 ust. 8 dyrektywy IORP 2 w odniesieniu do zapewnienia organowi nadzoru środków umożliwiających ograniczenie bądź zakazanie działalności pracowniczemu funduszowi.

Trudno sobie bowiem wyobrazić, jak miałyby wyglądać inna forma ograniczenia działalności pracowniczego funduszu, bez ujemnych skutków dla interesów członków tego funduszu. Rozwiązania, które ograniczałyby działalność funduszu i jednocześnie byłyby szkodliwe dla interesów członków funduszu, stałyby bowiem w jaskrawej sprzeczności z celami dyrektywy oraz zasadą racjonalnego prawodawcy.

13. Dodanie w ustawie o OIFFE rozdziału 10b określającego zasady przeniesienia transgranicznego. Rozdział ten obejmuje art. 106l–106r.

Przeniesienie transgraniczne polega na przeniesieniu przez pracowniczego funduszu emerytalny zobowiązań funduszu oraz innych zobowiązań i praw, jak również związanych z nimi aktywów lub ich ekwiwalentów pieniężnych do pracowniczego funduszu emerytalnego przyjmującego, znajdującego się za granicą. Fundusz przyjmujący przejmuje zatem wszystkie aktywa i środki, ale też zobowiązania funduszu przenoszącego, nie ma zatem żadnego zagrożenia dla wypłaty przyszłych świadczeń.

- a) Art. 106l określa zakres przedmiotowy przeniesienia transgranicznego oraz zastrzega że koszty przeniesienia transgranicznego pokrywają członkowie pracowniczego funduszu przenoszącego, których dotyczy przeniesienie i którzy je zatwierdzili. Koszty te mogą być potrącane z ekwiwalentów pieniężnych

związanych z przenoszonym programem. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 12 ust. 1-2 dyrektywy.

- b) Art. 106m określa kto zatwierdza decyzję o przeniesieniu transgranicznym. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 12 ust. 3 dyrektywy.

- c) Art. 106n stanowi, że przeniesienie transgraniczne jest dokonywane za zezwoleniem odpowiednich organów nadzoru, na wniosek, a także określa treść wniosku o wydanie zezwolenia na przeniesienie transgraniczne oraz obowiązki odpowiednich organów nadzoru względem wniosku o wydanie zezwolenia na przeniesienie transgraniczne. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 11 ust. 9 i art. 12 ust. 4–9 dyrektywy.

Przeniesienie transgraniczne, którego dotyczą powyższe przepisy, wymaga współpracy zainteresowanych funduszy, jak też czuwających nad nimi organów nadzoru. Przeniesienie transgraniczne jest poprzedzone zatwierdzeniem przez większość członków pracowniczego funduszu i osób uprawnionych do otrzymania wypłaty, których ono dotyczy, albo ich przedstawicieli, jak również zatwierdzeniem przez pracodawcę.

Jeżeli oba fundusze porozumieją się do przeprowadzenia operacji przeniesienia transgranicznego, to pierwszym krokiem jest złożenie przez pracowniczy fundusz przyjmujący wniosku do swojego organu nadzoru. Wniosek jest przekazywany przez organ nadzoru właściwy dla pracowniczego funduszu przyjmującego do organu nadzoru właściwego dla pracowniczego funduszu przenoszącego, w celu umożliwienia mu wydania uprzedniej zgody na przeniesienie transgraniczne. Organ nadzoru właściwy dla pracowniczego funduszu przenoszącego, po dokonaniu odpowiedniej oceny wniosku, wydaje w tej sprawie decyzję, w celu umożliwienia organowi nadzoru właściwemu dla pracowniczego funduszu przyjmującego wydania zezwolenia na przeniesienie transgraniczne. Organ nadzoru właściwy dla pracowniczego funduszu przyjmującego, po dokonaniu odpowiedniej oceny, wydaje finalną decyzję o zezwoleniu na przeniesienie

transgraniczne. Po uzyskaniu pozytywnej decyzji organu nadzoru pracowniczego funduszu przyjmującego – może nastąpić przeniesienie transgraniczne.

- d) Art. 106o wskazuje możliwość wniesienia przez pracowniczy fundusz środków zaskarżenia bezczynności organu nadzoru w przedmiocie wydania zezwolenia na dokonanie przeniesienia transgranicznego, jak również określa tryb wniesienia tych środków zaskarżenia oraz sąd właściwy do jego rozpatrzenia.

Przepis jest transpozycją art. 12 ust. 10 dyrektywy.

- e) Art. 106p wskazuje sąd właściwy do rozpatrzenia zaskarżenia pracowniczego funduszu wniesionego w związku z odmowną decyzją organu nadzoru, w przedmiocie wydania zezwolenia na dokonanie przeniesienia transgranicznego oraz tryb i termin na wniesienie tego zaskarżenia. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 12 ust. 10 dyrektywy.

- f) Art. 106r wskazuje tryb przekazywania przez właściwe organy nadzoru informacji o decyzji o wydaniu zezwolenia, a w przypadku gdy przeniesienie transgraniczne skutkuje działalnością transgraniczną – również o wymogach prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy dotyczących pracowniczych programów emerytalnych oraz o wymogach dotyczących przekazywania informacji. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 12 ust. 11–14 dyrektywy.

14. Dodanie w art. 146 ustawy o OIFFE ust. 4, który umożliwia pracowniczym funduszom emerytalnym (z uwzględnieniem reguł ilościowych uzasadnionych względami ostrożnościowymi) inwestowanie w instrumenty emitowane lub gwarantowane przez Europejski Bank Inwestycyjny w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, europejskie długoterminowe fundusze inwestycyjne, europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej i europejskie fundusze *venture capital* (tj. zajmujące się inwestycjami na wczesnych etapach rozwoju) czyli tzw. instrumenty ELTIF, EuSEF, EuVECA i EFSI. Aktualnie obowiązujący katalog dozwolonych lokat aktywów pracowniczych funduszy emerytalnych nie obejmuje ww. instrumentów.

Przepis jest transpozycją art. 19 ust. 6 lit. d dyrektywy.

15. Dodanie w art. 147 ustawy o OIFFE ust. 2, który umożliwia pracowniczym funduszom emerytalnym umieszczanie w swoim statucie informacji o tym, że pracowniczy fundusz w swojej działalności uwzględnia potencjalne, długofalowe skutki decyzji inwestycyjnych w związku z czynnikami środowiskowymi, społecznymi i związanymi z łaodem korporacyjnym – tzw. czynnikami ESG (ang. *environmental, social, governance*). Należy zauważyć, że uwzględnianie czynników ESG, zdaniem Komisji Europejskiej, przyczynia się do wzrostu społecznej odpowiedzialności biznesu oraz lepszego dostosowania do wyzwań związanych ze zmianami klimatycznymi i społecznymi. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 19 ust. 1 lit. b dyrektywy.

16. Zmianę treści art. 152 ust. 1 i 2 ustawy o OIFFE przez wykreślenie w ust. 1 publikatora ustawy o funduszach inwestycyjnych, w związku z przywołaniem go wcześniej w dodawanym art. 42d ustawy o OIFFE, a także doprecyzowanie w ust. 2, że umowa powierzenia zarządzania aktywami powinna mieć formę pisemną.

Przepis jest transpozycją art. 31 ust. 5 dyrektywy.

17. Dodanie w ustawie o OIFFE art. 152a, który obliguje pracownicze towarzystwa emerytalne do niezwłocznego poinformowania organu nadzoru o zawarciu umowy powierzenia pełnienia funkcji osobie trzeciej lub podmiotowi zewnętrznemu. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest takiego obowiązku.

Przepis jest transpozycją art. 31 ust. 6 dyrektywy.

18. Zmianę treści art. 157 ustawy o OIFFE, która dookreśla, że umowa funduszu z depozytariuszem powinna być sporządzona na piśmie. Dotychczas obowiązujący przepis nie wymagał formy pisemnej umowy.

Przepis jest transpozycją art. 33 ust. 5 dyrektywy.

19. Dodanie w art. 192 ustawy o OIFFE ust. 1a, w którym na pracownicze fundusze nakłada się obowiązek udostępnienia statutu funduszu za pośrednictwem ogólnodostępnej strony internetowej, ponieważ statut funduszu zawiera szereg informacji, jakie fundusz ma obowiązek udostępniać, na mocy przepisów dyrektywy.

W obecnie obowiązujących przepisach brak jest takiego obowiązku.

Przepis jest transpozycją art. 37 ust. 4 dyrektywy.

20. Zmianę treści art. 194a ustawy o OIFFE przez:

- a) dodanie ust. 2a, który określa, że jeżeli pracowniczy fundusz w swojej polityce inwestycyjnej uwzględnia czynniki ESG, to deklaracja pracowniczego funduszu informuje w jaki sposób fundusz to robi. Dodawany przepis jest konsekwencją uwzględnienia w projektowanym art. 147 możliwości zamieszczenia w statucie pracowniczego funduszu informacji o uwzględnianiu czynników ESG, w związku z transpozycją art. 19 ust. 1 lit. b dyrektywy,
- b) zmianę treści ust. 5, w którym nakłada się na pracownicze i dobrowolne fundusze emerytalne obowiązek udostępnienia na stronach internetowych deklaracji zasad polityki inwestycyjnej funduszu oraz przesyłania jej na pisemne żądanie członka funduszu. Dotychczas pracownicze i dobrowolne fundusze zobowiązane były jedynie do przekazywania deklaracji na pisemne żądanie członka funduszu.

Przepis jest transpozycją odpowiednio art. 30 oraz art. 44 lit. b dyrektywy.

21. Dodanie w ustawie o OIFFE art. 194b, który obliguje pracownicze fundusze emerytalne do przekazywania członkom funduszu oraz osobom uprawnionym do wypłaty, informacji o zmianach w zasadach funkcjonowania funduszu. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest takiego obowiązku.

Przepis jest transpozycją art. 37 ust. 3 dyrektywy.

22. Dodanie w ustawie o OIFFE art. 194c, który obliguje pracownicze fundusze emerytalne do sporządzenia i bezpłatnego udostępnienia członkom funduszu przynajmniej raz w roku „Informacji o świadczeniu emerytalnym”, która zawiera kluczowe informacje dla członka funduszu. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest takiego obowiązku i w rezultacie informacje te są rozproszone. Szczegółową treść „Informacji o świadczeniu emerytalnym” przedstawiono w dodawanym art. 22b ustawy o PPE.

Przepis jest transpozycją art. 38 ust. 1 dyrektywy.

23. Dodanie w ustawie o OIFFE art. 207c, który nakłada na organ nadzoru obowiązek niezwłocznej publikacji na swojej stronie internetowej informacji o zastosowaniu wobec osoby fizycznej, pracowniczego towarzystwa lub pracowniczego funduszu odpowiednio kary pieniężnej, powiadomienia o stwierdzonych nieprawidłowościach, decyzji o cofnięciu zezwolenia na utworzenie towarzystwa w związku z naruszeniem przepisów ustawowych, jak również określenie zakresu publikowanych informacji. W dotychczas obowiązujących przepisach nie regulowano tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 48 ust. 4 i 51 ust. 2 dyrektywy.

24. Zmianę art. 2 ust. 1 ustawy o PPE przez:

- a) dodanie pkt 11a, w którym określa się definicję *potencjalnego uczestnika* (pracowniczego programu emerytalnego). W obecnie obowiązujących przepisach brak jest takiej definicji.

Proponowany przepis jest transpozycją art. 6 pkt 7 dyrektywy.

- b) dodanie pkt 26, w którym określa się definicję *trwałego nośnika informacji*. W obecnie obowiązujących przepisach ustawy o PPE brak jest takiej definicji, zaś definicja określona w art. 3 pkt 54 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi nie obowiązuje *per analogiam* w innej ustawie.

Proponowany przepis jest transpozycją art. 6 pkt 17 dyrektywy.

25. Zmianę treści art. 18 ustawy o PPE przez umożliwienie w ust. 1, 4 i 5 składania deklaracji o przystąpieniu do programu oraz potwierdzania jej przyjęcia lub odmowy przyjęcia w postaci elektronicznej.

Proponowany przepis jest pozytywną odpowiedzią na postulaty zgłaszane przez Izbę Zarządzających Funduszami i Aktywami (uwaga nr 11 w wykazie uwag zgłoszonych w toku konsultacji społecznych).

26. Zmianę art. 20 ust. 1 ustawy o PPE przez umożliwienie uczestnikowi programu emerytalnego składania oświadczeń woli w sprawach dotyczących tego programu w postaci elektronicznej.

Proponowany przepis jest pozytywną odpowiedzią na postulaty zgłaszane przez Izbę Zarządzających Funduszami i Aktywami (uwaga nr 12 w wykazie uwag zgłoszonych w toku konsultacji społecznych).

27. Zmianę art. 22 ustawy o PPE przez:

- a) dodanie ust. 1a stanowiącego, że informacje o warunkach funkcjonowania programu powinny być udostępniane bezpłatnie, sporządzone z użyciem jasnego i zrozumiałego języka, bez żargonu i terminów technicznych, spójne i rzetelne oraz dostępne w języku państwa członkowskiego UE, którego prawo ma zastosowanie do danego programu (w Polsce będzie to język polski). Dotychczas wymogi dotyczące informacji nie były tak ściśle określone lub były rozproszone w całej ustawie.

Przepis ten jest transpozycją art. 36 ust. 2 dyrektywy,

- b) dodanie w ust. 2 pkt 7 lit. f rozszerzającego obowiązki informacyjne pracodawcy względem uczestnika programu o przekazanie informacji na temat osiągniętych w minionych 5 latach stóp zwrotu. Obecnie obowiązujące przepisy nie przewidują przekazywania takich informacji.

Proponowany przepis jest transpozycją art. 37 ust. 1 lit. g dyrektywy,

- c) zmianę w ust. 6 pkt 2 przez zastąpienie kropki na końcu zdania przecinkiem i dodanie wyrazu *lub* oraz pkt 3 w brzmieniu:

3) *na żądanie uczestnika programu.*

28. Zmianę treści art. 22a ustawy o PPE przez skreślenie w ust. 1 i 3 słów odnoszących się do wymogu sporządzenia przekazywanej informacji z użyciem jasnego i zrozumiałego języka, a zamiast tego zawierającej odesłanie do art. 22 ust. 1a, gdzie określono jakie wymogi powinny spełniać informacje przekazywane uczestnikom programu.

Proponowany przepis jest konsekwencją wprowadzenia do art. 22 ust. 1a, który implementuje art. 36 ust. 2 dyrektywy.

29. Dodanie w ustawie o PPE art. 22b – wprowadzającego obowiązek sporządzenia i przekazywania uczestnikowi programu *Informacji o świadczeniu emerytalnym*, która zawiera kluczowe informacje dla uczestnika programu, np.: jasne wskazanie wieku uprawniającego do otrzymania wypłaty, informacje o nabytych uprawnieniach lub zgromadzonych środkach czy wyszczególnienie kosztów odliczonych przez zarządzającego programem. Obecnie obowiązujące przepisy nie przewidują obowiązku przekazywania takiego dokumentu.

Proponowany przepis jest transpozycją art. 38, art. 39 ust. 1, art. 40 ust. 1 lit. d, art. 44 lit. c dyrektywy.

30. Dodanie w ustawie o PPE art. 22c – określającego zakres informacji, do otrzymania których mają prawo potencjalni uczestnicy przed przystąpieniem do programu, w tym o dostępnych opcjach inwestycyjnych, uwzględnianiu czynników ESG w polityce inwestycyjnej, osiągniętych w przeszłości wynikach, rodzajach kosztów czy głównych cechach charakterystycznych programu. Obecnie obowiązujące przepisy nie przewidują obowiązku przekazywania takiego dokumentu.

Proponowany przepis jest transpozycją art. 41 ust. 1–2 dyrektywy.

31. Dodanie w ustawie o PPE art. 22d – rozszerzającego obowiązki informacyjne zarządzających pracowniczymi programami emerytalnymi prowadzonymi w formie funduszy emerytalnych o przekazywanie uczestnikom tych programów uprawnionym do wypłaty okresowej informacji na temat wartości zgromadzonych przez nich środków pozostałych do wypłaty oraz dostępnych opcjach wypłaty. Obecne regulacje zawarte w ustawie o PPE wydają się być w tym zakresie niewystarczające.

Proponowany przepis jest transpozycją art. 43 ust. 1 dyrektywy.

32. Zmianę treści art. 36 ustawy o PPE przez:

a) w ust. 7 dodanie do informacji przekazywanych przez organ nadzoru zarządzającemu zagranicznemu, informacji na temat wymogów dotyczących informacji przekazywanych uczestnikom, potencjalnym uczestnikom i beneficjentom.

Przepis jest transpozycją art. 11 ust. 7 dyrektywy,

b) w ust. 8 skrócenie terminu 2 miesięcy do 6 tygodni w ciągu których organ nadzoru przekazuje zagranicznemu organowi nadzoru informacje określone w art. 36 ust. 7.

Przepis ten jest transpozycją art. 11 ust. 8 dyrektywy,

33. Zmianę treści art. 47 ust. 1 ustawy o PPE przez umożliwienie uczestnikowi wypowiedzenia udziału w programie za pomocą komunikacji elektronicznej.

Proponowany przepis jest pozytywną odpowiedzią na postulaty zgłaszane przez Izbę Zarządzających Funduszami i Aktywami (uwaga nr 15 w wykazie uwag zgłoszonych w toku konsultacji społecznych).

W art. 3 projektu wprowadzono przepis przejściowy wskazujący termin przygotowania i wprowadzenia skutecznego systemu zarządzania, o którym mowa w art. 26a ust. 1 ustawy o OIFFE. 9-miesięczny termin od dnia ogłoszenia ustawy zapewni pracowniczym towarzystwom niezbędny czas na przygotowanie i wprowadzenie skutecznego systemu zarządzania.

Art. 4 projektowanej ustawy zawiera przepis przejściowy dotyczący terminu sporządzenia pierwszej własnej oceny ryzyka, zgodnie z projektowanym art. 26e ust. 1 ustawy o OIFFE. W związku z tym, że wskazany w poprzedniej wersji projektu 6-miesięczny termin dokonania pierwszej własnej oceny ryzyka kolidował z określonym w art. 4 terminem wejścia w życie art. 26e ust. 1 ustawy o OIFFE, wprowadzono jego

zmianę, zgodnie z którą pierwsza własna ocena ryzyka będzie dokonywana przez pracownicze towarzystwa w terminie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy. Zapewni to pracowniczym towarzystwom czas niezbędny na dokonanie tej oceny.

Natomiast w art. 5 wprowadza się przepis przejściowy wskazujący termin ustanowienia i stosowania przez pracownicze towarzystwa polityki wynagrodzeń wobec członków zarządu, członków rady nadzorczej oraz pełniących kluczowe funkcje. Wyznaczenie 9-miesięcznego terminu od dnia ogłoszenia ustawy zapewni pracowniczym towarzystwom czas niezbędny na ustanowienie i zastosowanie po raz pierwszy przedmiotowej polityki wynagrodzeń.

3. Oczekiwane rezultaty

Oczekuje się, że wprowadzenie rozwiązań zaprojektowanych w procedowanej ustawie umożliwi pracowniczym funduszom emerytalnym podjęcie działalności transgranicznej, co ma znaczenie w kontekście wzrastającej mobilności pracowników w Unii Europejskiej. Kolejnym oczekiwanym rezultatem jest polepszenie dostępu uczestników i potencjalnych uczestników pracowniczych programów emerytalnych do rzetelnej informacji, a co za tym idzie przyczynienie się do podejmowania bardziej świadomych decyzji przez zainteresowanych.

Ponadto oczekuje się, że dzięki wprowadzeniu projektowanych rozwiązań usprawniony zostanie proces wymiany kluczowych informacji między pracowniczymi funduszami, organami nadzoru i EIOPA, uczestnicy pracowniczych programów emerytalnych uzyskają dostęp do bardziej zrozumiałej, kompleksowej informacji na temat ich uprawnień, poprawi się poziom bezpieczeństwa inwestycji w związku z wprowadzeniem odpowiedniej polityki wynagrodzeń oraz zasad polityki inwestycyjnej, a także zwiększy się mobilność pracowników, dzięki umożliwieniu pracowniczym funduszom emerytalnym prowadzenia działalności transgranicznej.

4. Wpływ projektowanych zmian na mikro-, małych i średnich przedsiębiorców

Proponowane rozwiązania pozostają bez wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Mają jednak wpływ na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, jakimi są działające na polskim rynku pracownicze towarzystwa emerytalne.

Rozwiązania przedstawione w projektowanej ustawie mogą spowodować wzrost obciążeń dla pracodawców oraz pracowniczych towarzystw emerytalnych, ponieważ

nakładają – w związku z wymaganiami UE – obowiązek wprowadzenia systemu zarządzania działalnością oraz kluczowych funkcji – dotychczas nieobecny w polskim prawie. W odniesieniu do obowiązków informacyjnych nowelizacja rozszerza zakres informacji przekazywanych pracownikom przez pracodawców i zarządzających pracowniczymi programami emerytalnymi.

Realizacja tych obowiązków może zatem wiązać się z koniecznością zaangażowania przez pracownicze towarzystwa nowych pracowników oraz wprowadzeniem dodatkowych procedur i dokumentów.

5. Data wejścia w życie

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie w po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z zastrzeżeniem, że przepisy nakładające na podmioty nowe obowiązki wejdą w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.

Rozwiązania powyższe mają na celu umożliwienie podmiotom, na które będzie oddziaływać ustawa – w szczególności mikroprzedsiębiorstwom, jakimi są działające na polskim rynku pracownicze fundusze emerytalne – przygotowanie się do wypełniania nowych obowiązków.

Należy zauważyć, że dyrektywa 2016/2341 w art. 64 określiła termin na transpozycję, wskazując, że do dnia 13 stycznia 2019 r. państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Zasadniczo zatem transponowane przepisy krajowe powinny wejść w życie do dnia 13 stycznia 2019 r. Potencjalne wydłużenie terminu wejścia w życie przepisów nakładających na podmioty nowe obowiązki oznaczałoby, że faktycznie dyrektywa nie byłaby respektowana. Z uwagi na fakt, że transpozycja dyrektywy nie została zrealizowana w terminie, *vacatio legis* powinna być możliwie najkrótsza.

6. Informacja na temat konieczności notyfikacji oraz przeprowadzonych konsultacji

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej. Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego nie podlega procedurze notyfikacji.

Zgodnie z § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt nie podlega opinii właściwych instytucji i organów Unii Europejskiej, w tym Europejskiego Banku Centralnego.

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, a także skierowany do uzgodnień międzyresortowych i konsultacji społecznych z reprezentatywnymi organizacjami pracodawców, związków zawodowych i organizacji branżowych oraz pod obrady Rady Dialogu Społecznego.

W toku uzgodnień międzyresortowych uwagi zgłosiły: Rządowe Centrum Legislacji, Ministerstwo Sprawiedliwości, Ministerstwo Finansów, Komisja Nadzoru Finansowego i Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Narodowy Bank Polski oraz Rzecznik Finansowy w przesłanych stanowiskach nie zgłosili uwag, pozostałe podmioty nie zajęły stanowiska. Szczegółowa treść uwag oraz ustosunkowanie się do nich MRPiPS zostały przedstawione w tabeli *Wyniki uzgodnień międzyresortowych*.

Wystąpiono także o dodatkowe opinie do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, pod kątem zgodności projektowanych przepisów z przepisami ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych.

W toku konsultacji społecznych uwagi zgłosiły: Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami, Pracodawcy RP, NSZZ Solidarność, PTE *Nowy Świat* oraz PTE *Orange Polska SA*. Pozostałe podmioty uwzględnione w procesie konsultacji nie zajęły stanowiska. Szczegółowa treść uwag oraz ustosunkowanie się do nich MRPiPS zostały przedstawione w tabeli *Wyniki konsultacji społecznych*.

W toku konsultacji i uzgodnień nie wpłynęło żadne stanowisko w trybie przewidzianym przepisami ustawy o *działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa*.

W dniach 27 i 28 listopada 2018 r. miała miejsce konferencja uzgodnieniowa, po której nastąpiły konsultacje robocze, w trakcie których ostatecznie uzgodniono projekt.

Dnia 2 stycznia 2019 r. projekt został skierowany pod obrady Komitetu do Spraw Europejskich, który przyjął przedmiotowy projekt w dniu 23 stycznia 2019 r. i rekomendował go do przyjęcia przez Stały Komitet Rady Ministrów. Komitet Rady Ministrów omówił projekt w dniu 14 lutego 2019 r. i skierował go do rozpatrzenia przez Komisję Prawniczą, po której został on rozesłany do potwierdzenia w trybie obiegowym członkom Stałego Komitetu Rady Ministrów.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz ustawy o pracowniczych programach emerytalnych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Marcin Zieleniecki – Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Departament Ubezpieczeń Społecznych – (22) 661-17-38</p>	<p>Data sporządzenia: 1 kwietnia 2019 r.</p> <p>Źródło: wdrożenie postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r.</p> <p>Nr w Wykazie Prac Legislacyjnych i Programowych Rady Ministrów UC 137</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Dnia 13 stycznia 2019 r. upłynął termin przewidziany na przyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2014 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) (Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 37).

Dyrektywa ta ma na celu minimalną harmonizację zasad dotyczących nadzoru i zarządzania oraz organizacji instytucji pracowniczych programów emerytalnych (ang. institutions for occupational retirement provisions – IORP), ułatwienie mobilności pracowników między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, uregulowanie zasad działalności transgranicznej IORP oraz ułatwienie koordynacji praktyk nadzorczych Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (ang. European Insurance and Occupational Pension Authority – EIOPA).

Projektowana ustawa wykonuje obowiązek transpozycji. Transpozycja dyrektywy w drodze wydania przepisów ustawowych jest jedynym środkiem osiągnięcia celu projektu.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana nowelizacja obejmuje zmiany w ustawie o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (dalej „ustawa o OIFFE”) oraz w ustawie o pracowniczych programach emerytalnych (dalej „ustawa o PPE”).

W ustawie o OIFFE dodaje się definicje „pracowniczego funduszu przenoszącego”, „pracowniczego funduszu przyjmującego”, zmienia się definicję „rynku regulowanego” oraz dodaje się definicje „rodzimego państwa członkowskiego”, „przyjmującego państwa członkowskiego”, „kluczowej funkcji”, „trwałego nośnika informacji” oraz „działalności transgranicznej” (związanej z regulacjami dotyczącymi przeniesienia transgranicznego).

Nowelizacja obejmuje dodanie rozdziału 2a, w którym określa się ramy systemu zarządzania w pracowniczym towarzystwie emerytalnym, w tym nakłada obowiązek wprowadzenia systemu zarządzania, kontroli wewnętrznej, planów awaryjnych, czy określa się zasady korzystania z outsourcingu, a także nakłada się obowiązek dokumentowania własnej oceny ryzyka.

Dodaje się także rozdział 2b, w którym określa się zasady prowadzenia działalności transgranicznej przez pracowniczemu fundusz emerytalny oraz określa się środki zaskarżenia bezczynności organu nadzoru lub jego negatywnej decyzji w przedmiocie wydania zezwolenia na prowadzenie działalności transgranicznej.

Nowelizacja nakłada też na pracownicze towarzystwa emerytalne obowiązek wprowadzenia kluczowych funkcji (zarządzania ryzykiem i audytu wewnętrznego), ustanowienia odpowiedniej polityki wynagrodzeń, zwalnia pracowniczemu towarzystwa z obowiązku spełniania określonych wymogów ustawowych, w przypadku powierzenia niektórych funkcji podmiotom spełniającym te wymogi, uściśla dotychczas niedookreślone terminy na przekazanie dokumentów między podmiotami określonymi w ustawie.

Dodaje się również rozdział 10b regulujący kwestię przeniesienia transgranicznego (przeniesienia zobowiązań i aktywów pracowniczego funduszu emerytalnego do analogicznego podmiotu działającego poza granicami Polski, ale na terytorium Unii Europejskiej).

Wprowadzane zmiany również umożliwiają pracowniczym funduszom emerytalnym uwzględnianie w swoich decyzjach potencjalnych, długofalowych skutków decyzji inwestycyjnych w związku z czynnikami środowiskowymi, społecznymi i związanymi z ładem korporacyjnym – tzw. czynnikami ESG, a także zezwalają, z uwzględnieniem reguł ilościowych uzasadnionych względami ostrożnościowymi, na inwestowanie w instrumenty emitowane lub gwarantowane przez Europejski Bank Inwestycyjny w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, europejskie długoterminowe fundusze inwestycyjne, europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej i europejskie fundusze venture capital (tj. zajmujące się inwestycjami na wczesnych etapach rozwoju), a także nakłada na pracowniczemu towarzystwa i pracowniczemu fundusze nowe obowiązki względem członków funduszu oraz organu nadzoru.

Nowelizacja w zakresie ustawy o OIFFE reguluje również zagadnienie obowiązku dotrzymania tajemnicy zawodowej oraz nakłada na organ nadzoru nowe obowiązki związane z wymianą informacji między organem nadzoru a Europejskim

Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA), obowiązek publikowania określonych informacji na temat sankcji nałożonych w związku ze złamaniem przepisów ustawowych, oraz nowe obowiązki w związku z wymianą informacji z pracowniczymi towarzystwami i pracowniczymi funduszami emerytalnymi.

Oczekuje się, że dzięki wprowadzeniu projektowanych rozwiązań usprawniony zostanie proces wymiany kluczowych informacji między pracowniczymi towarzystwami, pracowniczymi funduszami, organem nadzoru i EIOPA. Uczestnicy pracowniczych programów emerytalnych uzyskają dostęp do zrozumiałej i czytelnej informacji na temat przysługujących im uprawnień. Ponadto poprawi się poziom bezpieczeństwa inwestycji w związku z wprowadzeniem odpowiedniej polityki wynagrodzeń oraz zasad polityki inwestycyjnej, a także ułatwiona zostanie mobilność pracowników, dzięki umożliwieniu pracowniczym funduszom emerytalnym prowadzenia działalności transgranicznej.

W ustawie o PPE dodaje się definicje „potencjalnego uczestnika” (pracowniczego programu emerytalnego) oraz „trwałego nośnika informacji” oraz wprowadza się zmiany umożliwiające składanie oświadczeń woli związanych z uczestnictwem w programie za pomocą środków komunikacji elektronicznej, ujednocila się wymogi dotyczące języka używanego do przekazywania informacji na temat programu, rozszerza się obowiązki informacyjne pracodawcy względem uczestnika programu (m.in. przez wprowadzenie obowiązku przekazywania uczestnikowi programu nowego dokumentu „Informacji o świadczeniu emerytalnym”, zawierającego kluczowe informacje), a także potencjalnego uczestnika, który jeszcze nie przystąpił do pracowniczego programu emerytalnego.

Oczekuje się, że wprowadzenie rozwiązań zaprojektowanych w procedowanej ustawie polepszy dostęp uczestników i potencjalnych uczestników pracowniczych programów emerytalnych do rzetelnej informacji, a co za tym idzie przyczyni się do podejmowania bardziej świadomych decyzji przez zainteresowanych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie UE implementują przepisy dyrektywy 2016/2341 do odpowiednich aktów prawnych prawa krajowego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Pracodawcy – akcjonariusze pracowniczych towarzystw emerytalnych	24 – na dzień 31 grudnia 2017 r.	Raport UKNF pt. <i>Biuletyn roczny PPE. Rynek PPE 2017. Przegląd rynku</i> – Warszawa, lipiec 2018	– rozszerzenie obowiązków informacyjnych względem uczestników pracowniczych programów emerytalnych
IORP – zarządzający pracowniczymi funduszami emerytalnymi	2 – na dzień 31 grudnia 2018 r.	Raport UKNF pt. <i>Biuletyn kwartalny. Rynek PFE 4/2018</i> – Warszawa, luty 2019 r.	– rozszerzenie obowiązków informacyjnych oraz obowiązków notyfikacyjnych, – określenie zasad zarządzania oraz wprowadzenie kluczowych funkcji, – ustanowienie odpowiedniego systemu zarządzania i polityki wynagrodzeń, – umożliwienie prowadzenia działalności transgranicznej oraz inwestowania w europejskie instrumenty finansowe, – zwolnienie z obowiązku spełniania niektórych wymogów ustawowych w przypadku korzystania z outsourcingu.
Pracownicy – członkowie pracowniczych funduszy emerytalnych	33 262 – na dzień 31 grudnia 2018 r.	Raport UKNF pt. <i>Biuletyn kwartalny. Rynek PFE 4/2018</i> – Warszawa, luty 2019 r.	– zwiększenie dostępu do indywidualnej informacji nt. uprawnień. – zwiększenie bezpieczeństwa powierzonych funduszowi składek

Organ nadzoru – Komisja Nadzoru Finansowego	1		<ul style="list-style-type: none"> – rozszerzenie obowiązków związanych z przekazywaniem informacji zagranicznym organom nadzoru oraz EIOPA, – wprowadzenie obowiązku publikowania informacji na temat sankcji nałożonych w związku ze złamaniem przepisów ustawowych, – rozszerzenie obowiązków informacyjnych względem pracowniczego funduszu, któremu odmówiono zezwolenia na dokonanie przeniesienia transgranicznego
---	---	--	--

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt został także skierowany do uzgodnień międzyresortowych i konsultacji społecznych z reprezentatywnymi organizacjami pracodawców (Business Centre Club, Konfederacja Lewiatan, Pracodawcy RP, Związek Rzemiosła Polskiego), związków zawodowych (NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych) i organizacji branżowych (Izba Gospodarcza Towarzystw Emerytalnych, Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami, Polska Izba Ubezpieczeń, Pracownicze Towarzystwo Emerytalne „Nowy Świat” S.A., PTE Orange Polska S.A.) oraz pod obrady Rady Dialogu Społecznego.

W toku uzgodnień międzyresortowych uwagi zgłosiły: RCL, Ministerstwo Sprawiedliwości, Ministerstwo Finansów, KNF i MSZ. MSWiA, NBP oraz Rzecznik Finansowy w przesłanych stanowiskach nie zgłosili uwag, pozostałe podmioty nie zajęły stanowiska. Szczegółowa treść uwag oraz ustosunkowanie się do nich MRPiPS zostały przedstawione w tabeli Wyniki uzgodnień międzyresortowych.

W toku konsultacji społecznych uwagi zgłosiły: IZFiA, Pracodawcy RP, NSZZ Solidarność, PTE Nowy Świat oraz PTE Orange Polska S.A. Pozostałe podmioty uwzględnione w procesie konsultacji nie zajęły stanowiska. Szczegółowa treść uwag oraz ustosunkowanie się do nich MRPiPS zostały przedstawione w tabeli Wyniki konsultacji społecznych.

W toku konsultacji i uzgodnień nie wpłynęło żadne stanowisko w trybie przewidzianym przepisami ustawy o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Projekt został ostatecznie uzgodniony w trakcie konferencji uzgodnieniowej, jaka miała miejsce w dniach 27 i 28 listopada 2018 r. oraz następujących po niej konsultacjach roboczych, i przekazany pod obrady Komitetu do Spraw Europejskich w dniu 2 stycznia 2019 r., który przyjął przedmiotowy projekt w dniu 23 stycznia 2019 r. i rekomendował go do przyjęcia przez Stały Komitet Rady Ministrów. Komitet Rady Ministrów omówił projekt w dniu 14 lutego 2019 r. i skierował go do rozpatrzenia przez Komisję Prawniczą, po której został on rozesłany do potwierdzenia w trybie obiegowym członkom Stałego Komitetu Rady Ministrów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													

pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Nie dotyczy.												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Proponowane rozwiązania nie mają wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Potencjalna konieczność zaangażowania przez pracownicze towarzystwa emerytalne nowych pracowników w związku z wprowadzeniem dodatkowych procedur i dokumentów wymaganych przez prawo Unii Europejskiej.							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
Niemierzalne									
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Proponowane rozwiązania pozostają bez wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Mają jednak wpływ na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, jakimi są działające na polskim rynku pracownicze towarzystwa emerytalne.</p> <p>Rozwiązania przedstawione w projektowanej ustawie mogą spowodować wzrost obciążeń dla pracodawców oraz pracowniczych towarzystw emerytalnych, ponieważ nakładają – w związku z wymaganiami UE – obowiązek wprowadzenia systemu zarządzania działalnością oraz kluczowych funkcji – dotychczas nieobecny w polskim prawie. W odniesieniu do obowiązków informacyjnych nowelizacja rozszerza zakres informacji przekazywanych pracownikom przez pracodawców i zarządzających pracowniczymi programami emerytalnymi.</p> <p>Realizacja tych obowiązków może zatem wiązać się z koniecznością zaangażowania przez pracownicze towarzystwa nowych pracowników oraz wprowadzeniem dodatkowych procedur i dokumentów.</p> <p>Projekt nie ma wpływu na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, a także na sytuację ekonomiczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.</p>								

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE.	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: rozszerzenie zakresu udzielanej informacji

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
--	---

Zwiększeniu ulegnie liczba dokumentów w obiegu przez wprowadzenie np. informacji o świadczeniu emerytalnym przekazywanej uczestnikom pracowniczych programów emerytalnych.

Zwiększy się również liczba procedur przez np. nałożenie na pracownicze towarzystwa emerytalne obowiązku wprowadzenia kluczowych funkcji (zarządzania ryzykiem i audytu wewnętrznego), ustanowienia odpowiedniej polityki wynagrodzeń oraz obowiązek notyfikacji organu nadzoru w wypadku zamiaru prowadzenia działalności transgranicznej czy zwiększenie zakresu przekazywanej przez organ nadzoru informacji do EIOPA.

Rozszerzeniu ulegnie zakres informacji udzielanej przez pracownicze fundusze emerytalne względem członków pracowniczych funduszy oraz zakres informacji udostępnianej przez organ nadzoru.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana regulacja będzie miała pozytywny wpływ na rynek pracy, dzięki wprowadzeniu ułatwień w korzystaniu z prawa do swobodnego przemieszczania się pracowników między państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu	Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na wyżej wymienione obszary.
------------------	--

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, ponieważ projektowana ustawa wdraża przepisy niezbędne do transpozycji dyrektywy 2016/2341, której termin upłynął w dniu 13 stycznia 2019 r.

Przepisy nakładające nowe obowiązki wejdą w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, tak by podmioty, na które oddziałuje ustawa, mogły się do nich odpowiednio przygotować.

System zarządzania w pracowniczym towarzystwie po raz pierwszy zostanie wprowadzony w terminie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy. W tym samym terminie pracownicze towarzystwa będą obowiązane dokonać pierwszej własnej oceny ryzyka. Ponadto pracownicze towarzystwa będą obowiązane ustanowić i stosować politykę wynagrodzeń wobec członków jego zarządu, członków rady nadzorczej i pełniących kluczowe funkcje również w ciągu 9 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.

Powyższe rozwiązania mają na celu umożliwienie podmiotom, na które będzie oddziaływać ustawa – w szczególności mikroprzedsiębiorstwom jakimi są działające na polskim rynku pracownicze towarzystwa emerytalne – przygotowanie się do wypełniania nowych obowiązków, jednak mają również na uwadze konieczność zapewnienia jak najszybszego pełnego stosowania przepisów dyrektywy IORP 2.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie dotyczy.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

--

Raport z konsultacji społecznych projektu ustawy

o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz ustawy o pracowniczych programach emerytalnych (UC 137).

W związku z koniecznością implementacji przepisów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2016 r., nr 2016/2341 *w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP)* (Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016 r., str. 37) – tzw. dyrektywy IORP 2 prowadzone są prace legislacyjne nad projektem *ustawy o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz ustawy o pracowniczych programach emerytalnych* (nr w Wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów – UC 137).

W dniu 14 września 2018 r. rozpoczęto trwający 21 dni proces uzgodnień i konsultacji ww. projektu, który został przedstawiony do opinii reprezentatywnym organizacjom pracodawców, reprezentatywnym organizacjom związkowym, a także zarządzającym pracowniczymi funduszami emerytalnymi oraz organizacjom branżowym z sektora rynku finansowego: Izbie Gospodarczej Towarzystw Emerytalnych, Polskiej Izbie Ubezpieczeń, Izbie Zarządzających Funduszami i Aktywami.

W toku konsultacji uwagi zgłosiła IZFiA, Pracodawcy RP, NSZZ *Solidarność* Pracownicze Towarzystwo Emerytalne *Nowy Świat SA* oraz PTE *Orange Polska SA*.

Polska Izba Ubezpieczeń w przesłanym stanowisku nie zgłosiła uwag.

Szczegółowe informacje nt. przebiegu konsultacji oraz stanowiska MRPiPS do poszczególnych uwag znajduje się w wykazach uwag zgłoszonych w trakcie konsultacji społecznych oraz uzgodnień międzyresortowych.

Wyniki konsultacji społecznych projektu ustawy o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz ustawy o pracowniczych programach emerytalnych (implementacja dyrektywy 2016/2341 – IORP 2)

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagi	Komentowany przepis	Treść uwagi	Stanowisko MRPiPS
1.	Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami	Art. 2 pkt 11a ustawy o pracowniczych programach emerytalnych (dalej ustawa o PPE)	<p>Odnośnie projektowanej definicji <i>potencjalnego uczestnika</i> zwracamy uwagę, że odnosi się ona do pracownika nie będącego członkiem programu podczas gdy ustawa o PPE nie posługuje się pojęciem <i>członka</i>, a jedynie <i>uczestnika</i>.</p> <p>W związku z powyższym w celu zachowania spójności terminologicznej proponujemy nadanie projektowanemu art. 2 pkt 11 a ustawy o PPE następującego brzmienia: <i>11a) potencjalny uczestnik - pracownik, który ma prawo do uczestnictwa w programie, lecz nie jest jego uczestnikiem.</i></p>	<p>Uwaga została uwzględniona.</p> <p>Odpowiednie zmiany, uwzględniające uwagi zgłoszone w toku konferencji uzgodnieniowej zostały naniesione w tekście projektu ustawy.</p> <p>Projektowany przepis otrzymał brzmienie: <i>11a) potencjalny uczestnik – pracownik, który ma prawo do przystąpienia do programu, i nie jest jego uczestnikiem;</i></p>
2.		Art. 2 pkt 25 ustawy o PPE	<p>Poddajemy w wątpliwość wprowadzanie do ustawy o PPE pojęcia <i>trwały nośnik</i> mając na uwadze, że ustawa o PPE nie posługuje się tym pojęciem w żadnym artykule.</p> <p>Natomiast w sytuacji, w której pojęcie to miałyby znaleźć zastosowanie w przepisach ustawy o PPE, w szczególności w efekcie uwzględnienia dodatkowych zmian proponowanych przez IZFiA w pkt 11.3. poniżej, zasadnym byłoby zastosowanie definicji funkcjonującej już w polskim porządku prawnym, tj. zgodnej z brzmieniem art. 2 pkt 41 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2018r., poz. 1355 z późn. zm., dalej: ustawa o funduszach inwestycyjnych).</p>	<p>Uwaga została uwzględniona.</p> <p>Odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektu ustawy.</p> <p>Definicja <i>trwałego nośnika informacji</i> została zamieszczona w projektowanym art. 2 pkt 25 ustawy o PPE w związku z jej użyciem np. w zmienionym ust. 1 art. 18 tej ustawy.</p>

			<p>Nadmienić należy, że w wyniku przyjętej przez Sejm ustawy <i>o pracowniczych planach kapitałowych</i>, analogiczna definicja trwałego nośnika zostanie wprowadzona do ustaw regulujących inne produkty emerytalne tj. PPK oraz IKE/IKZE.</p> <p>W związku z powyższym, postulujemy nadanie projektowanemu art. 2 pkt 25 ustawy <i>o PPE</i> następującego brzmienia:</p> <p><i>25) trwałym nośniku informacji - rozumie się przez to każdy nośnik informacji umożliwiający przechowywanie przez czas niezbędny, wynikający z charakteru informacji oraz celu ich sporządzenia lub przekazania, zawartych na nim informacji w sposób uniemożliwiający ich zmianę lub pozwalający na odtworzenie informacji w wersji i formie, w jakiej zostały sporządzone lub przekazane.</i></p>	
3.	Art. 22b ust. 2 ustawy <i>o PPE</i>	<p>Projektowany art. 22b ust. 2 ustawy <i>o PPE</i> przewiduje możliwość przekazania uczestnikowi programu dokumentu <i>Informacja o świadczeniu emerytalnym</i> w postaci elektronicznej lub za pośrednictwem strony internetowej. Nie jest zrozumiałe dodanie tutaj strony internetowej.</p> <p>Każdy dokument przekazany za pośrednictwem strony internetowej będzie miał postać elektroniczną. Wydaje się, że mylona w tym zapisie jest forma zapisu (postać elektroniczna) z kanałem (strona internetowa).</p>	<p>Uwaga została uwzględniona.</p> <p>Odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektu ustawy.</p>	
4.	Art. 22b ust. 5 lit. a ustawy <i>o PPE</i>	<p>Zgodnie z projektowanym art. 22b ust.5 lit. a ustawy <i>o PPE</i> informacja o świadczeniu emerytalnym ma zawierać m.in. dane osobowe uczestnika, w tym wskazanie wieku uprawniającego do otrzymania wypłaty. Sformułowanie <i>dane osobowe uczestnika</i> jest mało precyzyjne bo są to wszystkie informacje o uczestniku. Proponujemy użyć sformułowania <i>dane identyfikacyjne uczestnika oraz wskazanie wieku uprawniającego do otrzymania wypłaty</i>.</p>	<p>Uwaga została uwzględniona.</p> <p>Odpowiednie poprawki, uwzględniające także korekty redakcyjne zostały naniesione w tekście projektu.</p> <p>Przedmiotowy przepis – art. 22b ust. 5 pkt 1 otrzymał brzmienie:</p> <p><i>1) dane identyfikacyjne uczestnika oraz wskazanie wieku uprawniającego do otrzymania wypłaty</i></p>	

5.		Art. 22b ust. 5 lit. d-e ustawy <i>o PPE</i>	<p>Projektowane art. 22b ust.5 lit. d) oraz lit. e) ustawy <i>o PPE</i> nakładają na zarządzającego pracowniczym funduszem emerytalnym obowiązek podania informacji o wpłaconych składkach oraz kosztach wpłaconych/odliczonych w ciągu 12 miesięcy poprzedzających dzień sporządzenia informacji o świadczeniu emerytalnym. Te zapisy w połączeniu z mało precyzyjną treścią ust. 1, który nakłada obowiązek wysyłania tej informacji raz w roku, powodują że przekazywana informacja nie będzie czytelna. Wystarczy, że zarządzający przekaze klientom taką informację w grudniu a drugą w styczniu kolejnego roku i spełniony będzie obowiązek ustawowy ale klient dostanie w zasadzie dwa razy to samo.</p> <p>Dodatkowo, interpretację projektowanych przepisów komplikuje zapis ust. 4 zobowiązujący do wskazania w informacji wszelkich istotnych zmian w porównaniu z rokiem poprzednim.</p> <p>Wydaje się, że przepisy będą bardziej precyzyjne jeżeli będą mówiły nie o przesyłaniu informacji raz w roku ale <i>o informacji rocznej, za poprzedni rok kalendarzowy</i>.</p> <p>Dodatkowo można wskazać, że ta informacja musi być przekazana np. do końca 1 kwartału danego roku. Wtedy też informacja o składkach i kosztach również mogła by się odnosić do zeszłego roku kalendarzowego.</p> <p>Warto też w lit, d) oraz e) doprecyzować, że w przypadku gdy uczestnik jest w programie krócej niż 12 miesięcy to informacja zawiera dane za faktyczny czas uczestnictwa w programie w danym roku.</p>	<p>Uwaga została częściowo uwzględniona.</p> <p>W związku z uwagą nr 46 zgłoszoną przez PTE Orange Polska SA projektowany art. 22b ust. 5 lit. d ustawy o PPE został wykreślony, ponieważ dubluje obowiązki wynikające z art. 191 ustawy o OIFFE.</p> <p>W odniesieniu do art. 22b ust.5 lit. e – wprowadzono w tekście projektowanej ustawy zmiany postulowane przez IZFiA.</p> <p>Po uwzględnieniu uwag zgłoszonych w toku konferencji uzgodnieniowej oraz konsultacji roboczych, a także zmian reakcyjnych przedmiotowe przepisy – art. 22b ust. 5 pkt 4 i 5 otrzymały brzmienie:</p> <p><i>4) wyszczególnienie kosztów odliczonych przez towarzystwo emerytalne w ciągu 12 miesięcy poprzedzających dzień sporządzenia informacji o świadczeniu emerytalnym. W przypadku gdy uczestnik jest w programie krócej niż 12 miesięcy to dokument, o którym mowa w ust. 1 zawiera dane za faktyczny czas uczestnictwa w programie w danym roku;</i></p> <p><i>5) informacje o składkach wpłaconych w ramach programu przez pracodawcę i przez uczestnika, co najmniej w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy</i></p>
6.		Art. 22b ustawy <i>o PPE</i>	Wydaje się również, że w ramach projektowanego art. 22b ustawy <i>o PPE</i> celowym byłoby dodanie analogicznego postanowienia, do tego które znalazło się w art. 22c ust. 2 ustawy <i>o PPE</i> czyli dopuszczenie możliwości przekazania informacji za pośrednictwem pracodawcy.	Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektu ustawy.

7.		Art. 22c ustawy o PPE	<p>Z uzasadnienia Projektu wynika, że proponowane zmiany mają na celu dostosowanie polskiego prawodawstwa w celu wykonania dyrektywy IORP 2 oraz, że w polskim porządku prawnym definicję IORP zawartą w art. 6 pkt 1 dyrektywy wyczerpuje wyłącznie forma funduszu emerytalnego, a dokładnie - pracowniczego funduszu emerytalnego zarządzanego przez pracownicze towarzystwa emerytalne.</p> <p>Tym samym wszelkie zmiany wprowadzane Projektem do ustawy o PPE, a wynikające z dyrektywy IORP 2, dotyczyć powinny jedynie PPE prowadzonego w formie funduszu emerytalnego. Ma to zastosowanie również do projektowanego art. 22c ustawy o PPE, który stanowi transpozycje art. 41 ust. 1-2 dyrektywy IORP 2.</p> <p>Tymczasem aktualnie proponowane brzmienie art. 22c ust. 1 ustawy o PPE rodzi wątpliwości czy dotyczy ono wyłącznie informacji przekazywanych przez pracowniczy fundusz emerytalny, czy też inne podmioty zarządzające PPE.</p> <p>W związku z powyższym, aby przepis ten był zgodny z celem Projektu, proponujemy nadanie wprowadzeniu do art. 22c ust. 1 ustawy o PPE następującego brzmienia: <i>Art. 22c 1. Potencjalni uczestnicy funduszu emerytalnego mają prawo do otrzymania przed przystąpieniem do programu informacji o:</i></p>	<p>Uwaga została częściowo uwzględniona.</p> <p>Należy zauważyć, że choć dyrektywa IORP 2, a w ślad za nią projektowana ustawa w niektórych miejscach ogranicza swój zakres przedmiotowy do pracowniczych funduszy emerytalnych, zarządzanych przez pracownicze towarzystwa emerytalne (np. projektowany art. 22b), to nie zabrania ona rozszerzenia pewnych kategorii obowiązków także na inne podmioty rynku emerytalnego.</p> <p>W Polsce zarządzający PPE, niezależnie od formy, mają obowiązek przekazywania uczestnikom programów określonych informacji.</p> <p>Projektowane regulacje w związku z tym nie różnicują ze względu na formę obowiązków informacyjnych. Jedynie zwiększają uprawnienia informacyjne uczestników PPE.</p>
8.			<p>W sytuacji gdyby obowiązki wskazane w art. 22c ustawy o PPE miałyby znaleźć szersze zastosowanie, wyjaśnienia wymagałoby co w kontekście innych instytucji finansowych prowadzących PPE oznaczać miałyby informacje takie jak: <i>opcja inwestycyjna, czynniki związane ze środowiskiem i klimatem, czynniki społeczne i czynniki związane z ładem korporacyjnym</i>, co objęte byłoby zakresem dodatkowych informacji.</p>	<p>Uwaga nie została uwzględniona.</p> <p>Czynniki ESG (związane z ochroną środowiska, społeczną odpowiedzialnością biznesu i ładem korporacyjnym) nie zostały ściśle zdefiniowane w żadnym akcie prawnym. Są za to bardzo szeroko stosowane w ocenie przedsiębiorstw działających na międzynarodowym rynku kapitałowym i obejmują:</p> <p>E – ocenę kryteriów dotyczących realizacji strategii</p>

				<p>i polityki środowiskowej, zarządzania środowiskiem, wywiązywania się z zasad odpowiedzialności i troski o środowisko.</p> <p>S – pod uwagę brane są tutaj czynniki takie jak relacje z udziałowcami na rynku – dostawcami, klientami, partnerami. Istotnym czynnikiem są warunki pracy i przestrzeganie praw pracowniczych i zasad BHP. Prowadzona polityka jakości zarówno w stosunku do procedur zarządzania, jak i jakość produktu. Oceniana jest również polityka informacyjna przedsiębiorstwa i jego transparentność.</p> <p>G – ocenę kryteriów zarządczych i ładu korporacyjnego. W zakresie analizy pozostają tu takie czynniki jak: Struktura zarządu przedsiębiorstwa, respektowanie praw udziałowców, respektowanie obowiązków informacyjnych względem wszystkich udziałowców, niezależność decyzyjna oraz umiejętności zarządcze.</p>
9.		Art. 22c ust. 1 ustawy <i>o PPE</i>	<p>Na wypadek gdyby celem projektodawcy było jednak rozszerzenie obowiązku przekazania informacji wskazanych w projektowanym art. 22c ust. 1 ustawy <i>o PPE</i> również na pozostałe instytucje finansowe prowadzące PPE, wskazujemy na konieczność jednakowego ich traktowania w zakresie sposobu przekazania tych informacji.</p> <p>Projektowany art. 22c ust. 2 ustawy <i>o PPE</i> w aktualnym brzmieniu tylko względem zarządzających pracowniczym funduszem emerytalnym dopuszcza możliwość przekazania informacji wskazanych w art. 22c ust. 1 ustawy <i>o PPE</i> za pośrednictwem pracodawcy. Tym samym gdyby informacje te miały być przekazywane również przez przykładowo fundusze inwestycyjne, powinny one także mieć możliwość skorzystania z pośrednictwa pracodawcy.</p> <p>W takim wypadku projektowanemu art. 22c ust. 2 ustawy</p>	<p>Uwaga została uwzględniona.</p> <p>Odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektu ustawy.</p>

			o PPE należałoby nadać następujące brzmienie: 2. <i>Informacje, o których mowa w ust. 1 zarządzający może dostarczać za pośrednictwem pracodawcy.</i>	
10.	Uwagi dodatkowe – art. 13 ust. 1 pkt 13 ustawy o PPE	Zwracamy się z prośbą o wprowadzenie zmian do ustawy o PPE, wskazujących iż katalog nielimitowanych kosztów obciążających aktywa funduszu lub subfunduszu innych niż wynagrodzenie Towarzystwa za zarządzanie i administrację (tzw. management fee): 1) nie stanowi elementu <i>kosztów i opłat obciążających uczestnika i pracodawcę</i> , o których mowa w art. 13 ust 1 pkt 13 ustawy o PPE i które powinny być wskazywane w umowie zakładowej i finansowej, 2) ich zmiana nie stanowi informacji, która powinna podlegać rejestracji przez KNF i tym samym zmiana statutu funduszu w tym zakresie wchodzi w życie na ogólnych zasadach obowiązujących wszystkich uczestników funduszu, o których mowa w art. 24 ust. 6 ustawy o funduszach inwestycyjnych, 3) wystarczające w zakresie tej kategorii kosztów jest odesłanie w umowie zakładowej i finansowej do statutu funduszu inwestycyjnego, którego jednostki uczestnictwa są oferowane w ramach danego PPE.	Uwaga nie została uwzględniona. Proponowane zmiany znacząco wykraczają poza zakres przedmiotowy projektowanej nowelizacji.	
11.	Uwagi dodatkowe - Art. 18 ust. 1, 4-5 ustawy o PPE	Postulujemy nadanie przepisom ustawy o PPE nowego, następującego brzmienia: Art. 18. 1. <i>Przystąpienie pracownika do programu na warunkach określonych w umowie zakładowej następuje na podstawie deklaracji o przystąpieniu do programu złożonej w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie jej treści na trwałym nośniku informacji lub w innej postaci, jeżeli w umowie zakładowej tak określono, zwanej dalej "deklaracją", po upływie jednego miesiąca od jej złożenia, chyba że pracodawca potwierdzi w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie treści na trwałym nośniku informacji lub w innej postaci, jeżeli</i>	Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektu ustawy.	

		<p>w umowie zakładowej tak określono przystąpienie do programu w terminie wcześniejszym. (...) 4. Pracodawca przyjmuje deklarację i potwierdza uczestnikowi jej przyjęcie w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie treści na trwałym nośniku informacji lub w innej postaci, jeżeli w umowie zakładowej tak określono. 5. Jeżeli pracownikowi nie przysługuje prawo do uczestnictwa w programie, pracodawca zwraca deklarację wraz z uzasadnieniem odmowy jej przyjęcia w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie treści na trwałym nośniku informacji lub w innej postaci, jeżeli w umowie zakładowej tak określono. Zwrócenie deklaracji powinno nastąpić nie później niż w terminie jednego miesiąca od dnia jej złożenia przez pracownika. (...)</p>	
12.	Uwagi dodatkowe – Art. 20 ust. 1 ustawy o PPE	<p>Postulujemy nadanie przepisom ustawy o PPE nowego, następującego brzmienia: Art. 20. 1. W sprawach dotyczących programu uczestnik składa oświadczenie woli pracodawcy lub za jego pośrednictwem w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie ich treści na trwałym nośniku informacji lub w innej postaci, jeżeli w umowie zakładowej tak określono. (...).</p>	Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektu ustawy.
13.	Uwagi dodatkowe – Art. 34 ust. 1 pkt 1-5 ustawy o PPE	<p>Zgodnie z art. 34 ust. 1 pkt 1-5 ustawy o PPE wpis programu zakładowego do rejestru programów obejmuje zawarte we wniosku dane pracodawcy, zawarte we wniosku dane zarządzającego, warunki uczestnictwa w programie zawarte w umowie zakładowej albo w umowie międzyzakładowej, formę programu oraz numer w rejestrze programów. Ponadto informacje podlegające wpisowi do rejestru PPE zostały wyszczególnione w § 3 ust. 1 oraz § 4 Rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 28 maja 2004 r.</p>	Uwaga nie została uwzględniona. Proponowane zmiany znacząco wykraczają poza zakres projektowanej nowelizacji.

			<p><i>w sprawie prowadzenia rejestru pracowniczych programów emerytalnych.</i></p> <p>Zwracamy się z prośbą o doprecyzowanie informacji podlegających wpisowi do rejestru PPE, np. poprzez doprecyzowanie, że § 3 ust. 1 pkt 8) ww. rozporządzenia dotyczący informacji o zmianie zakładowej albo międzyzakładowej umowy emerytalnej, ze wskazaniem paragrafów objętych zmianą, wraz z datą wejścia w życie tej zmiany odnosi się do warunków uczestnictwa w programie wymienionych w kolumnie 6 załącznika do ww. rozporządzenia - wzorze księgi rejestrowej pracowniczego programu emerytalnego.</p>	
14.	Uwagi dodatkowe – Art. 42 ustawy o PPE	<p>Postulujemy wprowadzenie do ustawy o PPE przepisu regulującego sytuację wypłaty na rzecz współmałżonka uczestnika PPE. przy ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej i dokonaniu podziału majątku wspólnego, poprzez dokonanie wypłaty:</p> <p>1) do innego programu PPE, którego uczestnikiem jest współmałżonek;</p> <p>2) na IKE lub IKZE współmałżonka, a w sytuacji braku wskazania takich rachunków obciążenie wypłacanych środków daniną na rzecz ZUS.</p>	<p>Uwaga nie została uwzględniona.</p> <p>Proponowane zmiany znacząco wykraczają poza zakres przedmiotowy projektowanej nowelizacji.</p>	
15.	Uwagi dodatkowe – Art. 47 ust. 1 ustawy o PPE	<p>Postulujemy nadanie przepisom ustawy o PPE nowego, następującego brzmienia:</p> <p>Art. 47. 1. <i>Uczestnik może dokonać w każdym czasie wypowiedzenia udziału w programie przez złożenie pracodawcy oświadczenia woli w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie jego treści na trwałym nośniku informacji lub w innej postaci, jeżeli w umowie zakładowej tak określono, przy czym okres wypowiedzenia przewidziany umową zakładową nie może być krótszy niż 1 miesiąc i nie dłuższy niż 3 miesiące.</i></p> <p><i>Przepisy art. 43-45 stosuje się odpowiednio.</i></p>	<p>Uwaga została uwzględniona.</p> <p>Odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektu ustawy.</p>	

16.		<p>Uwagi dodatkowe – Art. 34 ustawy <i>o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu</i> (dalej ustawa <i>o AML</i>)</p>	<p>W ocenie IZFiA zasadnym byłoby zwolnienie produktów takich jak PPE i PPK od stosowania środków bezpieczeństwa finansowego i dotyczących osób zajmujących stanowiska eksponowane politycznie w ogóle.</p> <p>Z uwagi na swój charakter i pochodzenie środków gromadzonych w tych programach, niebezpieczeństwo że wiązać się będzie z nimi jakiegokolwiek ryzyko prania pieniędzy czy finansowania terroryzmu jest znikome, jeżeli w ogóle możliwe. Znajduje to już obecnie potwierdzenie w brzmieniu art. 42 ust. 2 pkt 3 ustawy <i>o AML</i>, która kwalifikuje uczestnictwo w PPE (a wkrótce również PPK), jako okoliczności świadczące o niższym ryzyku prania pieniędzy i finansowania terroryzmu i uzasadniające stosowanie uproszczonych środków bezpieczeństwa finansowego.</p> <p>Proponujemy aby dotychczasowy art. 3 Projektu zyskał oznaczenie 4 i dodanie art. 3 w następującym brzmieniu: <i>Art. 3. W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (Dz. U. poz. 723 i 1075) wprowadza się następujące zmiany:</i></p> <p>1) w art. 35 dodaje się ust. 3 w brzmieniu: <i>3. Instytucje obowiązane nie stosują środków bezpieczeństwa finansowego w odniesieniu do przystąpienia i uczestnictwa w pracowniczym programie emerytalnym oraz przystąpienia i uczestnictwa w pracowniczym planie kapitałowym.</i></p> <p>2) w art. 42 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>3) zawarcie umowy i gromadzenie oszczędności na indywidualnym koncie emerytalnym lub indywidualnym koncie zabezpieczenia emerytalnego.</p> <p>3) w art. 46 dodaje się ust. 7 w brzmieniu: <i>Przepisów ust. 1-6 nie stosuje się w okresie przystąpienia</i></p>	<p>Uwaga nie została uwzględniona.</p> <p>Proponowane zmiany znacząco wykraczają poza zakres przedmiotowy projektowanej nowelizacji.</p> <p>Propozycje IZFiA w tym zakresie zostały przekazane do Ministerstwa Finansów, we właściwości którego leży zagadnienie przeciwdziałania praniu brudnych pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.</p>
-----	--	--	---	--

			<i>i uczestnictwa w pracowniczym programie emerytalnym oraz przystąpienia i uczestnictwa w pracowniczym planie kapitałowym</i>	
17.	Pracodawcy RP	Art. 2 pkt 25 ustawy o PPE	Wskazane w tym przepisie pojęcie <i>trwałego nośnika informacji</i> nie występuje dalej w języku ustawy o PPE, dlatego nie zachodzi potrzeba jego definiowania.	Uwaga nie została uwzględniona. Definicja trwałego nośnika informacji została wprowadzona do ustawy o PPE w związku z przyjęciem zgłoszonej przez IZFiA uwagi nr 2. Definicja <i>trwałego nośnika informacji</i> została zamieszczona w projektowanym art. 2 pkt 25 ustawy o PPE w związku z jej użyciem np. w zmienionym ust. 1 art. 18 tej ustawy
18.		Art. 22 ust. 2 pkt 7 lit. f ustawy o PPE	Nie powinno się nakładać na pracodawcę obowiązku informowania o zasadach przeniesienia uprawnień emerytalnych w przypadku gdy uczestnik programu ma prawo do takiego przeniesienia, ponieważ na podstawie przepisów ustawy o PPE prawo do przeniesienia uprawnień emerytalnych nie jest związane wprost z pracowniczym programem emerytalnym.	Uwaga została uwzględniona. Przeniesienie uprawnień, o którym mowa w art. 37 ust. 1 lit. j dyrektywy to na gruncie polskim wypłata transferowa. Informacje na jej temat zawarte są zarówno w umowie zakładowej, z którą potencjalny uczestnik zapoznaje się przed przystąpieniem programu, jak i w informacji udostępnianej przez pracodawcę. Konieczne jest jednak umieszczenie w informacji, jaką uczestnik programu będzie otrzymywał od pracodawcy informacji na temat osiągniętych przez zarządzającego wyników inwestycyjnych związanych z programem emerytalnym w okresie minionych 5 lat. Obowiązek ten wynika z konieczności implementacji art. 37 ust. 1 lit. g dyrektywy IORP 2 i stanowi jedynie rozszerzenie zakresu przekazywanej na mocy art. 22 ustawy o PPE informacji, nie nakłada zaś na pracodawcę nowego obowiązku w tym zakresie

19.		Art. 22b ustawy <i>o PPE</i>	Wskazane w projekcie ustawy dodatkowe obowiązki informacyjne względem uczestników i potencjalnych uczestników w zakresie zasad funkcjonowania PPE nie powinny obciążać pracodawcy w zakresie konieczności przekazywania zindywidualizowanych informacji uczestnikom i potencjalnym uczestnikom programów.	Uwaga została uwzględniona. Art. 38 ust. 1 Dyrektywy IORP 2 wskazuje, że państwa członkowskie wymagają od IORP sporządzenia zwięzłego dokumentu zawierającego kluczowe informacje dla uczestnika programu. W projekcie obowiązkiem tym są obciążeni nie pracodawcy, lecz pracownicze towarzystwa emerytalne. Pracodawcy mogą jedynie pośredniczyć w przekazywaniu informacji uczestnikom programów, których sami zatrudniają.
20.		Art. 22c ustawy <i>o PPE</i>	Uprawnienie do możliwości przekazywania informacji przez pracodawcę nie powinno być utożsamiane z prawem zarządzającego pracowniczym programem emerytalnym do nałożenia na pracodawcę takiego obowiązku – winno następować tylko wtedy gdy pracodawca wyrazi zgodę na pośredniczenie w przekazywaniu tych informacji.	Uwaga została uwzględniona. Projektowane regulacje w żadnym razie nie nakładają na pracodawców obowiązku pośrednictwa w przekazywaniu informacji. Użyte w projektowanym przepisie słowo <i>może</i> wyraźnie wskazuje, że udział pracodawcy w przekazywaniu uczestnikom programu odpowiednich informacji może nastąpić wyłącznie za jego zgodą.
21.	NSZZ Solidarność	Uwagi ogólne do projektu ustawy	Na gruncie polskiego prawa odpowiednikiem programu IORP, jest wyłącznie forma funduszu emerytalnego, a dokładnie – pracowniczego funduszu emerytalnego zarządzanego przez pracownicze towarzystwa emerytalne. Analiza zamierzonych w nowelizacji zmian wskazuje, że IORP znacznie różni się od wprowadzonego w obowiązującej ustawie <i>o OIFFE</i> funduszu emerytalnego. Według NSZZ Solidarność trudno jest oba programy pogodzić ze sobą.	Uwaga nie została uwzględniona. Na gruncie polskim PPE mogą być prowadzone w jednej z czterech form: 1) funduszu emerytalnego, 2) umowy o wnoszenie składek do funduszu ubezpieczeniowego, 3) ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym lub 4) zarządzania zagranicznego. Zatem w Polsce jedynie forma funduszu emerytalnego, a dokładnie pracowniczego funduszu emerytalnego (pozostałe to otwarte i dobrowolne fundusze emerytalne) zarządzanego przez pracownicze towarzystwo emerytalne wyczerpuje znamiona definicji IORP określonej w dyrektywie.

22.			Zasadne jest zamieszczenie w projekcie opiniowanej ustawy określonych obowiązków notyfikacyjnych organom nadzoru (w Polsce Komisja Nadzoru Finansowego) o zamiarze prowadzenia działalności gospodarczej.	Uwaga została uwzględniona. Projektowane przepisy nakładają na KNF nowe obowiązki notyfikacyjne, w związku z rozszerzeniem współpracy z EIOPA oraz na pracownicze towarzystwa zarządzające pracowniczymi funduszami emerytalnymi – w związku z np. zamiarem prowadzenia działalności transgranicznej.
23.	Pracownicze Towarzystwo Emerytalne <i>Nowy Świat</i>	Zakres podmiotowy zmian w ustawie <i>o OIFFE</i>	W projekcie ustawy obowiązki organizacyjno-informacyjne, które w implementowanej dyrektywie IORP 2 odnoszą się do instytucji pracowniczych programów emerytalnych, nakładane są na pracownicze fundusze emerytalne, a nie na pracownicze towarzystwa emerytalne. Rodzi to wiele niejasności oraz skutkuje brakiem spójności proponowanych przepisów. PTE <i>Nowy Świat</i> proponuje więc, aby w zapisach ustawy <i>o OIFFE</i> konieczne obowiązki dotyczyły pracowniczych towarzystw zarządzających pracowniczymi funduszami, a nie pracowniczych funduszy.	Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie zmiany zostały naniesione na tekst projektu.
24.		Outsourcing	Art. 31 dyrektywy IORP 2 przewiduje możliwość zlecenia w drodze outsourcingu (tj. innemu podmiotowi) kluczowych funkcji lub jakiegokolwiek innej działalności, przy czym kluczowe funkcje zostały w dyrektywie zdefiniowane jako obejmujące funkcję zarządzania ryzykiem, funkcję audytu wewnętrznego i funkcję aktuarialną. Projekt ustawy nie przewiduje jednak możliwości outsourcingowania funkcji audytu wewnętrznego. W projekcie ustawy mowa jest jedynie o tym, że funkcja audytu wewnętrznego obejmuje m.in. działalność zleconą w drodze outsourcingu (art. 42c ustawy <i>o OIFFE</i>), czyli taką jak np. system zarządzania ryzykiem w rozumieniu art. 42b ust. 2	Uwaga została uwzględniona. Dodano w projekcie art. 42d w brzmieniu: <i>Art. 42d. W przypadku powierzenia przez pracownicze towarzystwo zarządzania aktywami pracowniczego funduszu podmiotom zewnętrznym spełniającym wymogi w zakresie wykonywania kluczowych funkcji, określone w art. 153 ust. 4 pkt 8 oraz w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2018 r., poz. 1355, 2215, 2243 i 2244) - pracownicze towarzystwo zwolnione jest z obowiązku spełniania tych wymogów.</i>

			<p>ustawy o OIFFE.</p> <p>PTE <i>Nowy Świat</i> postuluje zatem przyjęcie propozycji zmian projektu ustawy (łącznie lub jednego z dwóch wariantów):</p> <p>a) wprowadzenie możliwości outsourcingu wszystkich kluczowych funkcji, w tym również audytu wewnętrznego (z zawężeniem kręgu podmiotów, którym można by zlecić wykonywanie kluczowych funkcji do TFI i firm inwestycyjnych);</p> <p>b) w przypadku przekazania zarządzania wszystkich aktywów pracowniczego funduszu podmiotom, które spełniają wymogi ustawy w zakresie wykonywania kluczowych funkcji (TFI, firmy inwestycyjne), pracownicze towarzystwo/fundusz nie musiało by tych wymogów dublować.</p>	
25.	Data wejścia w życie ustawy	<p>Projekt ustawy przewiduje bardzo krótki termin wejścia jej w życie i wyjątkowo krótki możliwy okres przeprowadzenia procesu legislacyjnego.</p> <p>Dlatego konieczne jest wprowadzenie okresów przejściowych na dostosowanie się pracowniczych towarzystw do wprowadzanych nowych obowiązków.</p> <p>Zwracamy w tym miejscu uwagę, że nie przewiduje się w projekcie jakiegokolwiek okresów dostosowawczych, tymczasem np. ustawa z dnia 31 marca 2016 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2016 poz. 615), która implementowała Dyrektywę UCITS IV wprowadziła 6-miesięczne okresy dostosowawcze (art. 47 - 49, art. 51 tej ustawy). Ten okres dostosowawczy dotyczył podmiotów o znacznie większym potencjale kadrowym niż ten, którym obecnie dysponują pracownicze towarzystwa emerytalne.</p>	<p>Uwaga została częściowo uwzględniona.</p> <p>Art. 64 dyrektywy IORP 2 określił termin transpozycji, wskazując że do dnia 13 stycznia 2019 r. państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.</p> <p>Zasadniczo zatem, w otrzymanej z Ministerstwa Spraw Zagranicznych opinii wynika, że transponowane przepisy krajowe powinny wejść w życie do dnia 13 stycznia 2019 r.</p> <p>Proponowany 12 miesięczny termin wejścia w życie przepisów nakładających na pracownicze towarzystwa emerytalne nowe obowiązki (tj. art. 1 pkt 3, 5-6, 13 oraz 17, a także art. 2 pkt 6) oznaczałby według MSZ, że faktycznie dyrektywa nie byłaby respektowana znacznie ponad rok.</p> <p>W konsekwencji, zdaniem resortu dyplomacji <i>vacatio legis</i> tych przepisów powinno być możliwie najkrótsze.</p>	

			PTE <i>Nowy Świat</i> postuluje, aby ustawa weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z zastrzeżeniem, że artykuły nakładające na towarzystwo/fundusz nowe obowiązki weszły w życie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.	Dlatego też w art. 4 proponuje się 6 miesięczny okres przejściowy. Kwestia ta pozostaje jednak wciąż otwarta i może zostać poddana dalszej dyskusji.
26.	PTE <i>Orange Polska SA</i>	Uwagi ogólne do projektu ustawy	Wątpliwości budzą te regulacje projektu zmian ustawy <i>o OIFFE</i> , które nakładają bezpośrednio na pracowniczy fundusz emerytalny nowe obowiązki wdrożenia skutecznego systemu zarządzania, systemu kontroli wewnętrznej, kluczowych funkcji zarządzania ryzykiem, audytu wewnętrznego, ustanowienia polityki wynagrodzeń (np. dodawane art. 26a, 26b, 26c, 42a, 47b do ustawy o OIFFE). Zadania te powinny być nałożone na pracownice towarzystwa emerytalne, które zgodnie z ustawą <i>o OIFFE</i> wykonuje czynności w zakresie zarządzania funduszem. Zgodnie z punktem (5) preambuły dyrektywy IORP 2 jej implementacja powinna następować z uwzględnieniem krajowej specyfiki działalności pracowniczych funduszy emerytalnych. Ponadto art. 2 ust. 1 dyrektywy IORP 2 zawiera wskazanie, aby jej postanowienia stosować <i>do podmiotów odpowiedzialnych za działalność i które działają w imieniu IORP</i> .	Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektowanej ustawy, zgodnie z uwagą nr 23 zgłoszoną przez PTE <i>Nowy Świat</i> .
27.		Data wejścia w życie ustawy	Niepokój wzbudza również niezwykle krótkie <i>vacatio legis</i> oraz brak przepisów przejściowych. Istotnym jest, aby nakładanie nowych obowiązków na IORP następowało proporcjonalnie do wielkości i organizacji wewnętrznej IORP, a także do wielkości, charakteru, skali i złożoności jej działalności (zgodnie z art.23 ust. 1 czy art. 26 dyrektywy IORP 2). W projekcie ustawy dla niektórych z wprowadzanych	Uwaga została częściowo uwzględniona. Uwzględniając opinię PTE <i>Nowy Świat</i> przedstawioną w uwadze nr 25 oraz stanowisko Ministerstwa Spraw Zagranicznych należy zauważyć, że art. 64 dyrektywy IORP 2 określił termin transpozycji, wskazując że do dnia 13 stycznia 2019 r. państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej

			<p>obowiązków, nie jest powtórzona zasada proporcjonalności (np. dodawane art. 42c, art. 47b. art. 146b do ustawy o OIFFE).</p> <p>Nakładanie nowych zadań na mikroprzedsiębiorstwa jakimi są pracownicze towarzystwa emerytalne powinno być dostosowane do ich możliwości bowiem wszelkie dodatkowe obowiązki mogą mieć istotny wpływ na ich przyszłe losy.</p> <p>W tej sytuacji proponujemy, aby projekt ustawy zawierał klauzule przewidujące 12 miesięczny okres na dostosowanie się pracowniczych towarzystw emerytalnych do przejścia obowiązków nałożonych projektem ustawy.</p>	<p>dyrektywy.</p> <p>Zasadniczo zatem, w otrzymanej z MSZ opinii wynika, że transponowane przepisy krajowe powinny wejść w życie do dnia 13 stycznia 2019 r.</p> <p>Proponowany 12 miesięczny termin wejścia w życie przepisów nakładających na pracownicze towarzystwa emerytalne nowe obowiązki (tj. art. 1 pkt 3, 5-6, 13 oraz 17, a także art. 2 pkt 6) oznaczałby według MSZ, że faktycznie dyrektywa nie byłaby respektowana znacznie ponad rok.</p> <p>W konsekwencji, zdaniem resortu dyplomacji <i>vacatio legis</i> tych przepisów powinno być możliwie najkrótsze. Dlatego też w art. 4 proponuje się 6 miesięczny okres przejściowy.</p> <p>Kwestia ta pozostaje jednak wciąż otwarta i może zostać poddana dalszej dyskusji.</p>
28.	Art. 8 pkt 6b i 6c ustawy o OIFFE	<p>Wątpliwości budzi zapis <i>pracowniczy fundusz emerytalny, który przenosi w całości lub częściowo zobowiązania funduszu, rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe...</i></p> <p>W przypadku pracowniczego funduszu emerytalnego nie tworzy się takiej rezerwy. Rezerwy tego typu są tworzone przez zakład ubezpieczeń na życie.</p>	<p>Uwaga została uwzględniona.</p> <p>Odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektowanej ustawy.</p>	
29.	Art. 8 pkt 21 ustawy o OIFFE	<p>Sugerujemy zmienić określenie <i>kluczowa funkcja w systemie zarządzania</i> na określenie <i>kluczowa funkcja</i>, które to określenie jest stosowane w dalszej części projektu ustawy.</p>	<p>Uwaga została uwzględniona.</p> <p>Odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektowanej ustawy.</p>	
30.	Art. 13 ust. 4d ustawy o OIFFE	<p>Proponujemy uściślić zapis poprzez ustalenie sposobu udostępnienia dopisując, po usunięciu kropki: <i>za pośrednictwem strony internetowej.</i></p>	<p>Uwaga została uwzględniona.</p> <p>Uwzględniając także stanowisko KNF zgłoszone w uwadze nr 61 treść projektowanego przepisu została przeniesiona do dodawanego w art. 192 ust. 4 ustawy o OIFFE w brzmieniu:</p> <p><i>4. Pracowniczy fundusz udostępnia statut funduszu za pośrednictwem ogólnodostępnej strony internetowej.</i></p>	

31.		Art. 26a ust. 3 ustawy o OIFFE	<p>Sugerujemy uściślenie określenia <i>czynników środowiskowych, społecznych i czynników związanych z zarządzaniem w odniesieniu do aktywów inwestycyjnych</i>.</p> <p>Ponadto obligatoryjne brzmienie tego zapisu wydaje się sprzeczne z dodanym artykułem 139a, który stwierdza, że: <i>Fundusz w swojej działalności inwestycyjnej może uwzględniać potencjalne, długoterminowe skutki decyzji inwestycyjnych w stosunku do czynników środowiskowych, społecznych i związanych z zarządzaniem</i>.</p>	<p>Uwaga została częściowo uwzględniona.</p> <p>W projektowanym przepisie dodano słowo <i>może</i>, celem uspójnienia z dodawanym w związku z uwagą nr 91 KNF w art. 147 ustawy o OIFFE ust. 2 w brzmieniu: <i>2. Statut pracowniczego funduszu może określać, że pracowniczy fundusz w swojej działalności uwzględni potencjalne, długoterminowe skutki decyzji inwestycyjnych w stosunku do czynników środowiskowych, społecznych i związanych z ładem korporacyjnym</i></p> <p>W odniesieniu do zdefiniowania czynników ESG (związanych z ochroną środowiska, społeczną odpowiedzialnością biznesu i ładem korporacyjnym) należy zauważyć, że nie zostały one ściśle zdefiniowane w żadnym akcie prawnym. Są za to bardzo szeroko stosowane w ocenie przedsiębiorstw działających na międzynarodowym rynku kapitałowym i obejmują:</p> <p>E – ocenę kryteriów dotyczących realizacji strategii i polityki środowiskowej, zarządzania środowiskiem, wywiązywania się z zasad odpowiedzialności i troski o środowisko.</p> <p>S – pod uwagę brane są tutaj czynniki takie jak relacje z udziałowcami na rynku – dostawcami, klientami, partnerami. Istotnym czynnikiem są warunki pracy i przestrzeganie praw pracowniczych i zasad BHP. Prowadzona polityka jakości zarówno w stosunku do procedur zarządzania, jak i jakość produktu. Oceniana jest również polityka informacyjna przedsiębiorstwa i jego transparentność.</p> <p>G – ocenę kryteriów zarządczych i ładu korporacyjnego. W zakresie analizy pozostają tu takie czynniki jak: Struktura zarządu przedsiębiorstwa, respektowanie praw udziałowców, respektowanie</p>
-----	--	--------------------------------	---	--

				obowiązków informacyjnych względem wszystkich udziałowców, niezależność decyzyjna oraz umiejętności zarządcze.
32.	Art. 42a ust. 4 i 5 ustawy o OIFFE	Występujące pojęcie <i>pracodawcy</i> nie jest zdefiniowane w ustawie o OIFFE.		Uwaga nie została uwzględniona. Pojęcie <i>pracodawcy</i> już obecnie funkcjonuje na gruncie ustawy o OIFFE (np. art. 96 ust. 2 ustawy o OIFFE)
33.	Art. 42a ust. 5 ustawy o OIFFE	Sugerujemy, aby pod uwagę była brana nie tylko wielkość, charakter, skala i złożoność działalności pracowniczego funduszu, ale również pracowniczego towarzystwa. Ponadto proponujemy zastąpienie słowa <i>wyjaśni</i> słowem <i>udokumentuje</i> .		Uwaga została częściowo uwzględniona. Odpowiednia zmiana została naniesiona w tekście projektowanej ustawy. Odnosząc się do propozycji zmiany słowa <i>wyjaśni</i> na <i>udokumentuje</i> należy zauważyć, że obecnie już podmioty rynku finansowego są zobowiązane do składania organowi nadzoru odpowiednich wyjaśnień.
34.	Art. 42a ust. 7 pkt 1 ustawy o OIFFE	Występujące pojęcie <i>beneficjent</i> nie jest zdefiniowane w ustawie o OIFFE.		Uwaga została częściowo uwzględniona. Nie ma potrzeby definiowania pojęcia <i>beneficjent</i> . W świetle ustawy o OIFFE beneficjentem jest członek funduszu otrzymujący świadczenie. Dlatego też w projektowanym przepisie słowo <i>beneficjent</i> zostało zamienione na <i>członków funduszu, którzy spełnili warunki do uzyskania wypłaty</i> .
35.	Art. 42b ust. 2 pkt 2 ustawy o OIFFE	Pracowniczy fundusz nie może nabywać instrumentów pochodnych. Nie zostało wydane rozporządzenie o którym mowa w art. 141 ust. 7 i 8 ustawy o OIFFE.		Uwaga nie została uwzględniona. Katalog instrumentów w które pracownicze fundusze mogą lokować aktywa podlega zmianom, dlatego zasadne jest przyjęcie rozwiązań wyprzedzających potencjalne, możliwe zmiany w tym zakresie. Co więcej kategoria instrumentów pochodnych została wymieniona w art. 25 ust. 2 lit. c Dyrektywy IORP 2.
36.	Art. 42b ust. 2 pkt 5 ustawy o OIFFE	Pracowniczy fundusz nie prowadzi działalności ubezpieczeniowej.		Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektowanej ustawy.
37.	Art. 47b ust. 1 ustawy o OIFFE	Niezrozumiałe, że to pracowniczy fundusz ma ustanowić i stosować zasady wynagradzania organów Towarzystwa podczas, gdy w imieniu pracowniczego		Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektowanej ustawy.

			funduszu działa pracownicze towarzystwo.	Odpowiedzialnym za ustanowienie odpowiedniej polityki wynagrodzeń będzie pracownicze towarzystwo.
38.		Art. 47b ust. 3 pkt 3 ustawy o OIFFE	Co oznaczają <i>środki mające na celu zapobieganie konfliktom interesów</i> ? Sugerujemy ich zdefiniowanie	Uwaga nie została uwzględniona. Wydaje się jasnym, że środki mające na celu zapobieganie konfliktom interesów można wyczerpująco przedstawić w sposób opisowy, zgodnie z wykładnią językową.
39.		Art. 47b ust. 3 pkt 5 ustawy o OIFFE	Z treści art. 47b ust. 1 i ust. 3 pkt 5 wynika, że <i>ustanawiając i stosując politykę wynagrodzeń</i> (wobec kluczowego personelu pracowniczego towarzystwa - jak wynika z ust. 1 stosuje się ją także wobec usługodawców, tj. innych niezależnych podmiotów (księgowość funduszu, zarządzanie aktywami, wycena aktywów). Należałoby odpowiednio zmienić zapis.	Uwaga została uwzględniona. Biorąc pod uwagę zgłoszoną w toku konsultacji roboczych uwagę MSZ, zgodnie z którą polityka wynagrodzeń powinna dotyczyć faktycznie zarządzających IORP, pełniących kluczowe funkcje oraz innych grup pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka IORP (zgodnie z art. 23 ust. 1 dyrektywy), oraz stanowisko RCL zgłoszone w uwadze nr 25, a także stanowisko KNF zgłoszone w uwadze nr 79, art. 47b ust. 1 otrzymał brzmienie: <i>Art. 47b 1. Pracownicze towarzystwo obowiązane jest ustanowić i stosować odpowiednią politykę wynagrodzeń wobec:</i> 1) zarządu towarzystwa; 2) członków rady nadzorczej towarzystwa; 3) pełniących kluczowe funkcje określone w art. 42a ust. 1; 4) podmiotów, którym powierzono zarządzanie aktywami funduszu - na podstawie art. 152 ust. 1
40.		Art. 146b ust. 3 ustawy o OIFFE	Ponieważ trudno mówić o organizacji wewnętrznej <i>pracowniczego funduszu</i> sugerujemy zamianę tego pojęcia na wyrażenie <i>pracowniczego towarzystwa</i> .	Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektowanej ustawy. W związku z uwzględnieniem uwagi nr 94 KNF treść art. 146b ustawy o OIFFE została przeniesiona do dodawanego art. 26e.

41.	Art. 146b ust. 3 pkt 4 ustawy <i>o OIFFE</i>	Proponujemy wykreślenie tego punktu. Określenie <i>ocena ogólnych potrzeb pracowniczego funduszu w zakresie finansowania</i> jest nieczytelne. Pracowniczy fundusz jest funduszem zdefiniowanej składki i nie występuje tutaj ryzyko niewypłacalności.	Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektowanej ustawy. W związku z uwzględnieniem uwagi nr 94 KNF treść art. 146b ustawy o OIFFE została przeniesiona do dodawanego art. 26e.
42.	Art. 194c ust. 1 ustawy <i>o OIFFE</i>	Prośba o uściślenie co należy rozumieć przez <i>warunki funkcjonowania funduszu</i> .	Uwaga została uwzględniona. Projektowany przepis implementuje art. 37 ust. 3 dyrektywy IORP 2, który stanowi, że <i>Uczestnicy i beneficjenci lub ich przedstawiciele otrzymują w rozsądnym terminie wszelkie istotne informacje dotyczące zmian w zasadach programu emerytalnego. Ponadto IORP przedstawiają im wyjaśnienie skutków istotnych zmian rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dla uczestników i beneficjentów.</i> W związku z uwzględnieniem uwagi nr 100 KNF projektowany przepis stał się art. 194b ust. 1 i otrzymał brzmienie: <i>Art. 194b. 1. Pracownicze towarzystwo jest obowiązane do przekazywania członkom pracowniczego funduszu oraz członkom funduszu uprawnionym do wypłaty informacji o zmianach w zasadach funkcjonowania obsługiwanego przez to pracownicze towarzystwo programu emerytalnego.</i> (...)
43.	Art. 2 pkt 11a ustawy <i>o PPE</i>	Zgodnie z terminologią stosowaną w ustawie <i>o PPE</i> nie można być członkiem pracowniczego programu emerytalnego lecz uczestnikiem. Stąd należy zamienić słowo <i>członkiem</i> na słowo <i>uczestnikiem</i> .	Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektowanej ustawy, w związku z uwagą nr 1 zgłoszoną przez IZFiA.
44.	Art. 22 ust. 2 pkt 7 lit. f ustawy <i>o PPE</i>	Sugerujemy zdefiniowanie/wyjaśnienie pojęcia <i>przeniesienie uprawnień emerytalnych</i> .	Uwaga została uwzględniona. Uprawnieniami emerytalnymi określonymi w dyrektywie IORP 2 są na gruncie ustawy o PPE

				<p>środki zgromadzone w programie.</p> <p>Przeniesienie uprawnień, o którym mowa w art. 37 ust. 1 lit. j dyrektywy to na gruncie polskim wypłata transferowa. Informacje na jej temat zawarte są zarówno w umowie zakładowej, z którą potencjalny uczestnik zapoznaje się przed przystąpieniem programu, jak i w informacji udostępnianej przez pracodawcę. Dlatego też dotychczasowa treść została wykreślona.</p>
45.		Art. 22b ust. 2 ustawy o PPE	Proponujemy zmianę tego ustępu w taki sposób, aby przekazywanie tego dokumentu było możliwe bez wniosku uczestnika również w formie papierowej - obok postaci elektronicznej lub za pośrednictwem strony internetowej.	<p>Uwaga została uwzględniona.</p> <p>Projektowany przepis otrzymał brzmienie: <i>2. Dokument, o którym mowa w ust. 1, towarzystwo emerytalne przekazuje uczestnikowi programu w postaci elektronicznej lub papierowej.</i></p>
46.		Art. 22b ust. 5 lit. d ustawy o PPE	Proponujemy usunięcie tego zapisu. Jest to dublowanie obowiązku wynikającego z art. 191 ustawy o OIFFE.	<p>Uwaga nie została uwzględniona.</p> <p>Projektowany art. 22b ustawy o PPE implementuje . art. 38, art. 39 ust. 1, art. 40 ust. 1 lit. d, art. 44 lit. c dyrektywy.</p> <p>Art. 39 ust. 1 lit. f dyrektywy wyraźnie wskazuje, że <i>Informacja o świadczeniu emerytalnym zawiera (...) informacje o składkach wpłaconych w ramach programu emerytalnego przez instytucję finansującą i uczestnika, co najmniej w ciągu ostatnich 12 miesięcy (...).</i></p> <p>Nie ma zatem możliwości wykreślenia tej informacji z treści przekazywanej na mocy art. 22b ustawy o PPE <i>Informacji o świadczeniu emerytalnym.</i></p> <p>Uwzględniając zmiany redakcyjne przedmiotowy przepis stał się art. 22b ust. 5 pkt 5 ustawy o PPE.</p>
47.		Art. 22b ust. 5 lit. e ustawy o PPE	Proponujemy uściślenie tego zapisu poprzez zdefiniowanie pojęcia <i>koszty odliczone przez zarządzającego pracowniczym funduszem emerytalnym.</i>	<p>Uwaga została uwzględniona.</p> <p>Uwzględniając zmiany redakcyjne projektowany przepis stał się art. 22b ust. 5 pkt 4 i otrzymał brzmienie:</p>

				4) wyszczególnienie kosztów odliczonych przez towarzystwo emerytalne w ciągu 12 miesięcy poprzedzających dzień sporządzenia informacji o świadczeniu emerytalnym. W przypadku gdy uczestnik jest w programie krócej niż 12 miesięcy to dokument, o którym mowa w ust. 1 zawiera dane za faktyczny czas uczestnictwa w programie w danym roku;
48.		Art. 22b ust. 5 lit. f ustawy o PPE	Proponujemy uściślenie tego zapisu poprzez zdefiniowanie pojęcia <i>ogólny poziom finansowania programu</i> .	Uwaga bezprzedmiotowa. Ogólny poziom finansowania programu jest informacją, o której mowa w art. 39 ust. 1 lit. h dyrektywy. Dotyczy ona jednak programów opartych o zasadę zdefiniowanego świadczenia (<i>defined benefit – DB</i>), w których świadczenia nie zależą od zgromadzonego kapitału. W Polsce funkcjonują wyłącznie programy oparte o zasadę zdefiniowanej składki (<i>defined contribution – DC</i>), zatem przepis ten nie wymaga transpozycji, a co za tym idzie przepis ten został wykreślony z projektu.
49.		Art. 22c ust. 1 pkt 5 ustawy o PPE	Proponujemy uściślenie tego zapisu poprzez zdefiniowanie pojęcia <i>struktury kosztów ponoszonych przez uczestników</i> .	Uwaga została uwzględniona. Projektowany przepis ma zastosowanie do wszystkich opłat (bezpośrednich i pośrednich) związanych z funkcjonowaniem pracowniczego funduszu - ponoszonych przez każdego członka tego funduszu i otrzymał brzmienie: 5) <i>rodzajach i wysokości kosztów ponoszonych przez uczestników</i> .

Pozostałe podmioty, które zostały uwzględnione w procesie konsultacji społecznych nie przesłały swojego stanowiska.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz ustawy o pracowniczych programach emerytalnych		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) (Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 37).		
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ				
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T / N / W	Jedn. red. (*)	Treść obecnego przepisu/ charakter potrzebnych zmian/ treść przepisu implementującego
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) (Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 37).				
Art. 1	Przedmiot Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pracowniczych programów emerytalnych (zwane dalej „IORP”).	N		
Art. 2 ust. 1	Zakres zastosowania Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do IORP. W przypadku gdy IORP nie posiadają, zgodnie z prawem krajowym, osobowości prawnej, państwa członkowskie stosują niniejszą dyrektywę do tych IORP albo, z zastrzeżeniem ust. 2, do tych upoważnionych podmiotów, które są odpowiedzialne za ich działalność i działają w ich imieniu.	W	Art. 1 oraz art. 6 ust. 1 ustawy o pracowniczych programach emerytalnych (dalej ustawy o PPE).	Art. 1 Ustawa określa zasady tworzenia i działania pracowniczych programów emerytalnych, warunki, które powinny spełniać podmioty realizujące programy, oraz warunki uczestnictwa w tych programach. Art. 6 1. Programy mogą być prowadzone w jednej z następujących form: 1) funduszu emerytalnego; 2) umowy o wnoszenie przez

				<p>pracodawcę składkę pracowników do funduszu inwestycyjnego;</p> <p>3) umowy grupowego ubezpieczenia na życie pracowników z zakładem ubezpieczeń w formie grupowego ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym;</p> <p>4) zarządzania zagranicznego.</p> <p>(...)</p>
Art.2 ust. 2	<p>Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:</p> <p>a) instytucji obsługujących systemy zabezpieczenia społecznego, objętych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 9) i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 10);</p> <p>b) instytucji objętych dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE 11), 2009/138/WE, 2011/61/UE 12), 2013/36/UE 13) i 2014/65/UE 14);</p> <p>c) instytucji działających na zasadzie finansowania repartycyjnego;</p> <p>d) instytucji, w których pracownicy instytucji finansujących nie posiadają uprawnień do świadczeń i w których instytucja finansująca może umarzać aktywa w dowolnym czasie i niekoniecznie wywiązywać się ze swoich zobowiązań z tytułu płatności świadczeń emerytalnych;</p> <p>e) przedsiębiorstw stosujących systemy rezerw księgowych w celu wypłaty świadczeń emerytalnych swoim pracownikom.</p>	N		

Art. 3	<p style="text-align: center;">Zastosowanie do IORP obsługujących systemy zabezpieczenia społecznego</p> <p>IORP, które obsługują również obowiązkowe programy emerytalne związane z zatrudnieniem, traktowane jako programy w ramach systemów zabezpieczenia społecznego, objęte rozporządzeniami (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009, są objęte niniejszą dyrektywą w odniesieniu do ich nieobligatoryjnej działalności w zakresie pracowniczych programów emerytalnych.</p> <p>W takim przypadku wyodrębnia się pasywa i odpowiadające im aktywa i nie jest możliwe przeniesienie ich do obowiązkowych programów emerytalnych, które są traktowane jako programy w ramach systemów zabezpieczenia społecznego, ani odwrotnie.</p>	N		W Polsce rozwiązania tego typu nie funkcjonują w związku z czym nie ma potrzeby transpozycji tego przepisu.
Art. 4	<p style="text-align: center;">Dobrowolne zastosowanie do instytucji objętych dyrektywą 2009/138/WE</p> <p>Rodzime państwo członkowskie może wybrać stosowanie przepisów art. 9–14, art. 19–22, art. 23 ust. 1 i 2, art. 24–58 niniejszej dyrektywy do działalności w zakresie pracowniczych programów emerytalnych prowadzonej przez zakłady ubezpieczeń na życie zgodnie z art. 2 ust. 3 lit. a) ppkt (i)–(iii) i art. 2 ust. 3 lit. b) ppkt (ii)–(iv) dyrektywy 2009/138/WE. W takim przypadku wszystkie aktywa i pasywa odpowiadające działalności w zakresie pracowniczych programów emerytalnych są wyodrębniane, zarządzane i porządkowane odrębnie od innej działalności zakładów ubezpieczeń na życie, bez możliwości przeniesienia.</p> <p>W przypadku, o którym mowa w ustępie pierwszym niniejszego artykułu, i tylko w takim zakresie, w jakim dotyczy to działalności w zakresie pracowniczych programów emerytalnych, zakłady ubezpieczeń na życie nie</p>	N		

	<p>są objęte art. 76–86, art. 132, art. 134 ust. 2, art. 173, art. 185 ust. 5, art. 185 ust. 7 i 8 i art. 209 dyrektywy 2009/138/WE.</p> <p>Rodzime państwo członkowskie zapewnia, aby w ramach działań nadzorczych właściwy organ lub organ odpowiedzialny za nadzór nad zakładami ubezpieczeń na życie objętymi dyrektywą 2009/138/WE weryfikowały wyraźne oddzielenie odpowiedniej działalności w zakresie pracowniczych programów emerytalnych.</p>			
Art. 5	<p>IORP o małym zasięgu i systemy przewidziane ustawą</p> <p>Z wyjątkiem art. 32–35 państwa członkowskie mogą nie stosować niniejszej dyrektywy w całości lub w części do każdej IORP zarejestrowanej lub wykonującej działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, która obsługuje programy emerytalne obejmujące łącznie mniej niż 100 uczestników. Z zastrzeżeniem art. 2 ust. 2 takim IORP przyznaje się jednak prawo stosowania niniejszej dyrektywy na zasadzie dobrowolności. Art. 11 można stosować jedynie pod warunkiem że stosuje się wszystkie inne przepisy niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie stosują art. 19 ust. 1 i art. 21 ust. 1 i 2 do każdej IORP zarejestrowanej lub wykonującej działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, która obsługuje programy emerytalne obejmujące łącznie ponad 15 uczestników.</p> <p>Państwa członkowskie mogą stosować którykolwiek z art. 1–8, 19 i 32–35 do instytucji prowadzących pracownicze programy emerytalne, które są stworzone na podstawie ustawy, zgodnie z prawem krajowym, i są gwarantowane przez władze publiczne.</p>	N		
Art. 6 pkt 1)	<p style="text-align: center;">Definicje</p> <p>Na użytek niniejszej dyrektywy:</p> <p>1) „instytucja pracowniczych programów emerytalnych”</p>	W	Art. 2 ust. 1-2 i 4 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu	<p>Art. 2</p> <p>1. Fundusz jest osobą prawną.</p> <p>2. <u>Przedmiotem działalności funduszu jest</u></p>

	<p>lub „IORP” oznacza instytucję niezależnie od jej formy prawnej, działającą na bazie kapitałowej, <u>ustanowioną</u> odrębnie od jakiegokolwiek instytucji finansującej lub organizacji branżowej <u>w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych</u> w kontekście działalności zawodowej na podstawie porozumienia lub umowy uzgodnionej: indywidualnie lub zbiorowo między pracodawcą (pracodawcami) a pracownikiem (pracownikami) lub ich odpowiednimi przedstawicielami, lub z osobami prowadzącymi indywidualnie lub zbiorowo działalność na własny rachunek zgodnie z prawem rodzimego i przyjmującego państwa członkowskiego i która prowadzi działalność bezpośrednio z nich wynikającą.</p>		<p>funduszy emerytalnych (dalej ustawa o OIFFE)</p>	<p><u>gromadzenie środków pieniężnych i ich lokowanie z przeznaczeniem na wypłatę członkom funduszu emerytury</u> po osiągnięciu przez nich wieku emerytalnego oraz emerytury częściowej, o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. <i>o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych</i> (Dz.U. z 2018 r. poz. 1270), lub okresowej emerytury kapitałowej, o której mowa w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. <i>o emeryturach kapitałowych</i> (Dz.U. z 2018 r. poz. 926), z zastrzeżeniem ust. 3. (...)</p> <p>4. <u>Przedmiotem działalności pracowniczego funduszu zarządzanego przez pracownicze towarzystwo, którego założycielem lub akcjonariuszem jest pracodawca zagraniczny, oprócz działalności, o której mowa w ust. 2 i 3, może być przyjmowanie składek pracowników zagranicznych z realizacją programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego</u> na pokrycie w całości albo w części ryzyk biometrycznych lub gwarancji, zwane dalej „przyjmowaniem składek pracowników zagranicznych”, na podstawie umowy o przyjmowanie składek zawartej przez pracowniczego funduszu z zakładem ubezpieczeń na życie, w ramach której zakład ubezpieczeń na życie przejmuje obsługę wszelkich ryzyk biometrycznych lub gwarancji związanych z realizacją programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego, zwanej dalej „umową o przyjmowanie składek”.</p>
--	---	--	--	---

Art. 6 pkt 2)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 2) „program emerytalny” oznacza umowę, porozumienie, umowę powierniczą lub reguły określające, jakie świadczenia emerytalne są przyznawane i na jakich warunkach.	W	Art. 2 pkt 1 ustawy o PPE	Art. 2 Użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) program - program zakładowy albo program międzyzakładowy; (...)
Art. 6 pkt 3)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 3) „instytucja finansująca” oznacza każde przedsiębiorstwo lub inny podmiot, niezależnie od tego, czy obejmuje jedną lub więcej osób prawnych lub fizycznych, <u>która działa w charakterze pracodawcy lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek</u> lub jakiegokolwiek ich połączenia i która oferuje program emerytalny lub <u>wpłaca składki do IORP</u> .	W	Art. 24 ust. 1 ustawy o PPE	Art. 24. 1. <u>Składkę podstawową finansuje pracodawca.</u>
Art. 6 pkt 4)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 4) „świadczenia emerytalne” oznaczają świadczenia wypłacane w zależności od przejścia lub przewidywanego przejścia na emeryturę lub, gdy są one uzupełnieniem tych świadczeń i świadczone dodatkowo, w formie wypłat z tytułu śmierci, niepełnosprawności lub zaprzestania zatrudnienia lub w formie zapomóg lub usług w razie choroby, ubóstwa lub śmierci. W celu zapewnienia bezpieczeństwa finansowego na emeryturze świadczenia te mogą przyjmować formę wypłat dożywotnich, wypłat dokonywanych okresowo lub jednorazowo lub wszelkich ich kombinacji.	W	Art. 2 pkt 18 ustawy o PPE	Art. 2 Użyte w ustawie określenia oznaczają: (...) 18) wypłata – dokonaną przez uczestnika lub osobę uprawnioną wypłatę gotówkową lub realizację przelewu środków zgromadzonych w ramach programu na wskazany przez uczestnika lub tę osobę rachunek bankowy – na warunkach określonych w umowie zakładowej, w przypadku spełnienia warunków określonych w ustawie. (...)
Art. 6 pkt 5)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 5) „uczestnik” oznacza osobę niebędącą beneficjentem ani potencjalnym uczestnikiem, której przeszła lub obecna działalność zawodowa uprawnia lub uprawni ją do świadczeń emerytalnych zgodnie z postanowieniami programu emerytalnego.	W	Art. 8 pkt 2 ustawy o OIFFE oraz art. 2 pkt 11 ustawy o PPE	Art. 8 Użyte w niniejszej ustawie określenia mają następujące znaczenie: (...) 2) członek funduszu - oznacza osobę fizyczną, która uzyskała członkostwo w funduszu zgodnie z przepisami ustawy. (...)

				Art. 2 Użyte w ustawie określenia oznaczają: (...) 11) uczestnik - pracownika lub inną osobę, która przystąpiła do programu; (...)
Art. 6 pkt 6)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 6) „beneficjent” oznacza osobę otrzymującą świadczenia emerytalne.	W	Art. 8 pkt 2 ustawy o OIFFE oraz art. 2 pkt 11 ustawy o PPE	Art. 8 Użyte w niniejszej ustawie określenia mają następujące znaczenie: (...) 2) członek funduszu - oznacza osobę fizyczną, która uzyskała członkostwo w funduszu zgodnie z przepisami ustawy; (...) Art. 2 Użyte w ustawie określenia oznaczają: (...) 11) uczestnik - pracownika lub inną osobę, która przystąpiła do programu; (...) W świetle ustawy o OIFFE oraz ustawy o PPE beneficjentem jest członek funduszu lub uczestnik programu, który spełnił warunki do otrzymania wypłaty. Wypłata może nastąpić w formie jednorazowej lub ratalnej.
Art. 6 pkt 7)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 7) „potencjalny uczestnik” oznacza osobę uprawnioną do przystąpienia do programu emerytalnego.	W/T	Art. 2 pkt 2 oraz art. 5 ust. 1 i 1c ustawy o PPE	Art. 2 Użyte w ustawie określenia oznaczają: (...) 2) pracownik - osobę zatrudnioną, w pełnym lub niepełnym wymiarze czasu pracy, na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania, spółdzielczej umowy o pracę, osobę zatrudnioną na podstawie umowy zawartej w wyniku powołania lub wyboru do organu reprezentującego osobę prawną oraz członka rolniczej spółdzielni

			<p>produkcyjnej lub spółdzielni kółek rolniczych; (...)</p> <p>Art. 5</p> <p>1. Prawo do uczestnictwa w programie przysługuje pracownikowi, który jest zatrudniony u danego pracodawcy, nie krócej niż 3 miesiące, chyba że umowa zakładowa stanowi inaczej, z zastrzeżeniem ust. 1c. (...)</p> <p>1c. Umowa zakładowa nie może przewidywać dłuższego niż 3 lata stażu pracy u danego pracodawcy, uprawniającego do uczestnictwa w programie. (...)</p> <p>Wydaje się jednak wskazanym zdefiniowanie w ustawie o PPE pojęcia <i>potencjalny uczestnik</i> w kontekście obowiązków informacyjnych zarządzających pracowniczymi programami emerytalnymi oraz pracodawców. Proponuje się zatem dodanie w art. 2 ustawy o PPE pkt 11a w brzmieniu:</p> <p>Art. 2 (...)</p> <p><i>11a) potencjalny uczestnik – pracownika, który ma prawo do przystąpienia do programu i nie jest jego uczestnikiem;</i> (...)</p>
--	--	--	--

Art. 6 pkt 8)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 8) „właściwy organ” oznacza krajowy organ wyznaczony do wykonywania zadań przewidzianych w niniejszej dyrektywie.	W	Art. 15 ust. 1 ustawy o OIFFE oraz art. 2 pkt 14 ustawy o PPE	Art. 15. 1. Komisja Nadzoru Finansowego, działająca na podstawie odrębnych przepisów, zwana dalej „organem nadzoru”, wydaje zezwolenie na utworzenie funduszu w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku. Zezwolenie jest równoznaczne z zatwierdzeniem statutu funduszu. (...) Art. 2 Użyte w ustawie określenia oznaczają: (...) 14) organ nadzoru - Komisję Nadzoru Finansowego, o której mowa w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz.U. z 2018 r., poz. 621); (...)
Art. 6 pkt 9)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 9) „biometryczne rodzaje ryzyka” oznaczają rodzaje ryzyka związane ze śmiercią, niepełnosprawnością i długowiecznością.	W	Art. 8 pkt 15 ustawy o OIFFE	Art. 8 Użyte w niniejszej ustawie określenia mają następujące znaczenie: (...) 15) ryzyka biometryczne - oznacza ryzyka związane ze śmiercią, niepełnosprawnością lub długowiecznością; (...)
Art. 6 pkt 10)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 10) „rodzime państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, w którym IORP została zarejestrowana lub otrzymała zezwolenie na wykonywanie działalności oraz w którym znajduje się jej zarząd zgodnie z art. 9.	T		Należy opracować definicję „rodzimego państwa członkowskiego” w ustawie o OIFFE, np. poprzez dodanie pkt 18 w art. 8 ustawy o OIFFE: <i>Art. 8. Użyte w niniejszej ustawie określenia mają następujące znaczenie:</i> (...) <i>18) rodzime państwo członkowskie – oznacza państwo członkowskie Unii Europejskiej, w</i>

				<p><i>którym pracowniczy fundusz został zarejestrowany lub otrzymał zezwolenie na wykonywanie działalności oraz w którym znajduje się zarząd towarzystwa będącego organem pracowniczego funduszu;</i></p> <p>(...)</p>
Art. 6 pkt 11)	<p>Na użytek niniejszej dyrektywy:</p> <p>11) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, którego przepisy prawa socjalnego i prawa pracy odnoszące się do pracowniczych programów emerytalnych stosuje się do relacji między instytucjami finansującymi i uczestnikami lub beneficjentami.</p>	T		<p>Należy opracować definicję „przyjmującego państwa członkowskiego” w ustawie o OIFFE, np. poprzez dodanie pkt 19 w art. 8 ustawy o OIFFE:</p> <p><i>Art. 8 Użyte w niniejszej ustawie określenia mają następujące znaczenie:</i></p> <p>(...)</p> <p><i>19) przyjmujące państwo członkowskie – oznacza państwo członkowskie Unii Europejskiej inne niż rodzime państwo członkowskie, którego przepisy prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy stosuje się do relacji między pracodawcą, członkami pracowniczego funduszu oraz osobami uprawnionymi do otrzymania wypłaty;</i></p> <p>(...)</p>
Art. 6 pkt 12)	<p>Na użytek niniejszej dyrektywy:</p> <p>12) „IORP przenosząca” oznacza IORP przenoszącą w całości lub częściowo zobowiązania programu emerytalnego, rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe oraz inne zobowiązania i prawa, jak również związane z nimi aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne do IORP zarejestrowanej lub wykonującej działalność na podstawie zezwolenia w innym państwie członkowskim.</p>	T		<p>Ponieważ polskie pracownicze fundusze emerytalne są całkowicie wypłacalne, oparte o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution - DC) i nie prowadzą działalności ubezpieczeniowej - nie potrzeby tworzenia przez nie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.</p> <p>Dodatkowo polskie przepisy nie przewidują możliwości częściowego przenoszenia zobowiązań programu emerytalnego oraz</p>

				<p>związanych z nim aktywów, etc.</p> <p>Należy opracować definicję „pracowniczego funduszu przenoszącego” w ustawie o OIFFE, np. poprzez dodanie pkt 6b w art. 8 ustawy o OIFFE:</p> <p><i>Art. 8 Użyte w niniejszej ustawie określenia mają następujące znaczenie:</i></p> <p>(...)</p> <p><i>6b) pracowniczy fundusz przenoszący – oznacza pracowniczy fundusz, który przenosi zobowiązania funduszu oraz inne zobowiązania i prawa, jak również związane z nimi aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne związane z przenoszonym pracowniczym programem emerytalnym do pracowniczego funduszu zarejestrowanego lub wykonującego działalność na podstawie zezwolenia w innym państwie członkowskim;</i></p> <p>(...)</p>
Art. 6 pkt 13)	<p>Na użytek niniejszej dyrektywy:</p> <p>13) „IORP przyjmująca” oznacza IORP przyjmującą w całości lub częściowo zobowiązania programu emerytalnego, rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe oraz inne zobowiązania i prawa, jak również związane z nimi aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne z IORP zarejestrowanej lub wykonującej działalność na podstawie zezwolenia w innym państwie członkowskim.</p>	T		<p>Ponieważ polskie pracownicze fundusze emerytalne są całkowicie wypłacalne, oparte o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution - DC) i nie prowadzą działalności ubezpieczeniowej - nie potrzeby tworzenia przez nie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.</p> <p>Dodatkowo polskie przepisy nie przewidują możliwości częściowego przyjęcia zobowiązań programu emerytalnego oraz związanych z nim aktywów, etc.</p> <p>Należy opracować definicję „pracowniczego funduszu przyjmującego” w ustawie o OIFFE,</p>

				<p>np. poprzez dodanie pkt 6c w art. 8 ustawy o OIFFE:</p> <p><i>Art. 8 Użyte w niniejszej ustawie określenia mają następujące znaczenie:</i> (...) 6c) <i>pracowniczy fundusz przyjmujący – oznacza pracowniczy fundusz, który przyjmuje zobowiązania funduszu oraz inne zobowiązania i prawa, jak również związane z nimi aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne związane z przenoszonym pracowniczym programem emerytalnym od pracowniczego funduszu zarejestrowanego lub wykonującego działalność na podstawie zezwolenia w innym państwie członkowskim;</i> (...)</p>
Art. 6 pkt 14)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 14) „rynek regulowany” oznacza rynek regulowany zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 21 dyrektywy 2014/65/UE.	W/T	Art. 8 pkt 17 ustawy o OIFFE oraz art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia o obrocie instrumentami finansowymi	<p>Wydaje się zasadne dostosowanie definicji rynku regulowanego do przepisów, które wdrożyły art. 4 ust. 1 pkt 16a dyrektywy 2014/65/UE (dyrektywa MIFID II).</p> <p><i>Art. 8 Użyte w niniejszej ustawie określenia mają następujące znaczenie:</i> (...) 17) <i>rynek regulowany w państwach innych niż Rzeczpospolita Polska - oznacza działający w sposób stały w państwach, o których mowa w art. 141 ust. 4, wielostronny system zawierania transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu w tym systemie, zapewniający inwestorom powszechny i równy dostęp do informacji rynkowej w tym samym czasie przy kojarzeniu ofert nabycia i</i></p>

				<p><i>zbycia instrumentów finansowych oraz jednakowe warunki nabywania i zbywania tych instrumentów, zorganizowany i podlegający nadzorowi właściwego organu, a w przypadku rynku działającego w państwach będących członkami Unii Europejskiej - uznany przez dane państwo za spełniający te warunki i wskazany Komisji Europejskiej jako rynek regulowany”;</i></p> <p>Art. 14. 1. Rynkiem regulowanym w rozumieniu ustawy jest działający w sposób stały wielostronny system zawierania transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu w tym systemie, zapewniający inwestorom powszechny i równy dostęp do informacji rynkowej w tym samym czasie przy kojarzeniu ofert nabycia i zbycia instrumentów finansowych oraz jednakowe warunki nabywania i zbywania tych instrumentów, zorganizowany i podlegający nadzorowi właściwego organu na zasadach określonych w przepisach ustawy, jak również uznany przez państwo członkowskie za spełniający te warunki i wskazany Komisji Europejskiej jako rynek regulowany.</p> <p>2. Przez zagraniczny rynek regulowany rozumie się rynek regulowany działający na terytorium innego państwa członkowskiego. (...)</p>
Art. 6 pkt 15)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 15) „wielostronna platforma obrotu” lub „MTF” oznacza wielostronną platformę obrotu lub MTF zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 22 dyrektywy 2014/65/UE.	W	Art. 3 pkt 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi	Art. 3 Ilekczoć w ustawie jest mowa o: (...) 2) ASO - oznacza to alternatywny system obrotu, przez który rozumie się prowadzony

				poza rynkiem regulowanym wielostronny system kojarzący oferty kupna i sprzedaży instrumentów finansowych w taki sposób, że do zawarcia transakcji dochodzi w ramach tego systemu, zgodnie z określonymi zasadami oraz w sposób niemający charakteru uznaniowego. (...)
Art. 6 pkt 16)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 16) „zorganizowana platforma obrotu” lub „OTF” oznacza zorganizowaną platformę obrotu lub OTF zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 23 dyrektywy 2014/65/UE.	W	Art. 3 pkt 10 b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi	Art. 3 Ilekroć w ustawie jest mowa o: (...) 10b) OTF - oznacza to zorganizowaną platformę obrotu, przez którą rozumie się wielostronny system kojarzący w sposób uznaniowy składane przez podmioty trzecie oferty kupna i sprzedaży obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji, instrumentów pochodnych lub produktów energetycznych będących przedmiotem obrotu hurtowego, które muszą być wykonywane przez dostawę, niebędący rynkiem regulowanym ani ASO; (...)
Art. 6 pkt 17)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 17) „trwały nośnik informacji” oznacza instrument pozwalający uczestnikowi lub beneficjentowi na przechowywanie informacji kierowanych osobiście do tego uczestnika lub beneficjenta w sposób, który umożliwia przyszłe korzystanie z tych informacji, przez okres odpowiedni do ich celów, i który pozwala na niezmienione odtworzenie przechowywanej informacji.	T		Należy opracować definicję „trwałego nośnika informacji” w ustawie o OIFFE oraz w ustawie o PPE. W obecnie obowiązujących przepisach ustawy o OIFFE oraz ustawy o PPE brak jest takiej definicji, zaś definicja określona w art. 3 pkt 54 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi nie obowiązuje per analogiam w innej ustawie. Dlatego proponuje się dodanie w art. 8 ustawy o OIFFE pkt 20 w brzmieniu: <i>Art. 8. Użyte w niniejszej ustawie określenia</i>

				<p><i>mają następujące znaczenie:</i> (...) 20) <i>trwały nośnik informacji -oznacza instrument pozwalający członkowi funduszu na przechowywanie informacji kierowanych osobiście do tego członka funduszu w sposób, który umożliwia przyszłe korzystanie z tych informacji, przez okres odpowiedni do ich celów, i który pozwala na niezmienione odtworzenie przechowywanej informacji;</i> (...)</p> <p>Oraz w art. 2 ustawy o PPE pkt 25 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:</i> (...) 25) <i>trwały nośnik informacji - każdy nośnik informacji umożliwiający przechowywanie przez czas niezbędny, wynikający z charakteru informacji oraz celu ich sporządzenia lub przekazania, zawartych na nim informacji w sposób uniemożliwiający ich zmianę lub pozwalający na odtworzenie informacji w wersji i formie w jakiej zostały sporządzone lub przekazane.</i></p>
Art. 6 pkt 18)	<p>Na użytek niniejszej dyrektywy: 18) „kluczowa funkcja” w systemie zarządzania oznacza <u>zdolność do wykonywania praktycznych zadań obejmujących funkcję zarządzania ryzykiem, funkcję audytu wewnętrznego i funkcję aktuarialną.</u></p>	T		<p>Należy opracować definicję „kluczowej funkcji” w ustawie o OIFFE, np. poprzez dodanie pkt 21 w art. 8:</p> <p><i>Art. 8 Użyte w niniejszej ustawie określenia mają następujące znaczenie:</i> (...) 21) <i>kluczowa funkcja - oznacza wykonywanie</i></p>

				<p><i>praktycznych zadań obejmujących funkcję zarządzania ryzykiem oraz funkcję audytu wewnętrznego;</i></p> <p>(...)</p> <p>Funkcja aktuarialna nie jest wymagana ponieważ w Polsce pracownicze programy emerytalne w formie pracowniczego funduszu emerytalnego są oparte o zasadę zdefiniowanej składki. Oznacza to, że bazują na zasadzie kapitałowej i nie ponoszą ryzyka wymagającego tworzenia funkcji aktuarialnej.</p>
Art. 6 pkt 19)	<p>Na użytek niniejszej dyrektywy:</p> <p>19) „działalność transgraniczna” oznacza <u>obsługiwanie programu emerytalnego, w którym relacje między instytucją finansującą a uczestnikami i beneficjentami podlegają przepisom prawa socjalnego i prawa pracy odnoszącym się do pracowniczych programów emerytalnych obowiązującym w państwie członkowskim innym niż rodzime państwo członkowskie.</u></p>	W/T	Art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o PPE	<p>Określona w art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o PPE forma zarządzania zagranicznego to umożliwienie zagranicznym IORP prowadzenia działalności transgranicznej w Polsce.</p> <p>Przepisami prawa socjalnego i prawa pracy w odniesieniu do pracowniczych programów emerytalnych jest ustawa o PPE dlatego art. 6 pkt 19 nie wymaga transpozycji do tejże ustawy.</p> <p>Należy jednak opracować definicję „działalności transgranicznej” w ustawie o OIFFE, np. poprzez dodanie pkt 22 w art. 8 ustawy o OIFFE:</p> <p><i>Art. 8 Użyte w niniejszej ustawie określenia mają następujące znaczenie:</i></p> <p>(...)</p> <p><i>22) działalność transgraniczna – oznacza obsługę pracowniczego funduszu, w którym relacje między pracodawcą a członkami pracowniczego funduszu oraz osobami uprawnionymi do otrzymania wypłaty podlegają przepisom prawa ubezpieczeń</i></p>

				<p><i>społecznych i prawa pracy mającym zastosowanie do pracowniczych programów emerytalnych, obowiązującym w przyjmującym państwie członkowskim.</i></p> <p>(...)</p>
Art. 7	<p style="text-align: center;">Działalność IORP</p> <p>Państwa członkowskie wymagają, aby IORP zarejestrowane lub wykonujące działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach ograniczyły swoją działalność do czynności związanych ze świadczeniami emerytalnymi oraz działalności z nich wynikającej.</p> <p>W przypadku gdy zgodnie z art. 4 zakład ubezpieczeń na życie prowadzi działalność w zakresie pracowniczych programów emerytalnych poprzez wyodrębnienie swoich aktywów i pasywów, wyodrębnione aktywa i pasywa zastrzega się do czynności związanych ze świadczeniami emerytalnymi oraz działalności z nich wynikającej.</p> <p>Co do zasady, IORP w stosownych przypadkach uwzględniają w swojej działalności cel polegający na sprawiedliwym rozłożeniu ryzyka i korzyści między pokoleniami.</p>	W	Art. 2 ust. 2 ustawy o OIFFE	<p>Art. 2 (...)</p> <p>2. <u>Przedmiotem działalności funduszu jest gromadzenie środków pieniężnych i ich lokowanie z przeznaczeniem na wypłatę członkom funduszu emerytury po osiągnięciu przez nich wieku emerytalnego oraz emerytury częściowej</u>, o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1270), lub okresowej emerytury kapitałowej, o której mowa w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych (Dz.U. z 2018 r. poz. 926), z zastrzeżeniem ust. 3. (...)</p> <p>W Polsce definicję IORP wyczerpują wyłącznie pracownicze programy emerytalne prowadzone w formie pracowniczego funduszu emerytalnego zarządzanego przez pracownicze towarzystwo emerytalne.</p> <p>Programy te oparte na zasadzie kapitałowej. Oznacza to, że każdy uczestnik programu oszczędza na własne świadczenie, nie zachodzi więc obciążona ryzykiem relacja międzypokoleniowa.</p> <p>W przypadku likwidacji programu zgromadzone środki są przedmiotem wypłaty transferowej lub</p>

				zwrotu. Z kolei w przypadku pracowniczych funduszy emerytalnych szkody pokrywane są z Funduszu Gwarancyjnego.
Art. 8	<p>Prawne rozdzielanie instytucji finansujących i IORP</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają <u>prawne rozdzielanie instytucji finansującej i IORP</u> zarejestrowanych lub wykonujących działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach w celu ochrony aktywów IORP w interesie uczestników i beneficjentów w razie upadłości instytucji finansującej.</p>	W	Art. 2 pkt 7 i 9 oraz art. 24 ust. 1 ustawy o PPE	<p>Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:</p> <p>(...)</p> <p>7) instytucja finansowa – zakład ubezpieczeń, fundusz inwestycyjny lub zarządzający zagraniczny, który <u>zarządza środkami gromadzonymi w programie na podstawie umowy z pracodawcą.</u></p> <p>(...)</p> <p>9) zarządzający – instytucję finansową lub fundusz emerytalny;</p> <p>(...)</p> <p>Art. 24. 1. Składkę podstawową finansuje pracodawca.</p> <p>(...)</p>
Art. 9 ust. 1	<p>Rejestracja lub zezwolenie</p> <p>1. Państwa członkowskie, w odniesieniu do każdej IORP, której zarząd znajduje się na ich terytoriach, zapewniają, aby <u>IORP była zarejestrowana w krajowym rejestrze przez właściwy organ lub działała na podstawie otrzymanego od niego zezwolenia.</u></p> <p>Zarząd znajduje się w miejscu, w którym podejmowane są główne decyzje strategiczne IORP.</p>	W	Art. 12 pkt 4, art. 15 ust. 1, art. 18 oraz art. 4 ustawy o OIFFE	<p>Art. 12 Utworzenie funduszu wymaga:</p> <p>(...)</p> <p>4) <u>wpisania funduszu do rejestru funduszy.</u></p> <p>Art. 15. 1. <u>Komisja Nadzoru Finansowego, działająca na podstawie odrębnych przepisów, zwana dalej „organem nadzoru” wydaje zezwolenie na utworzenie funduszu w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku. Zezwolenie jest równoznaczne z zatwierdzeniem statutu funduszu.</u></p> <p>(...)</p> <p>Art. 18 Zezwolenie na utworzenie funduszu wygasa, jeżeli w terminie 2 miesięcy od dnia</p>

				<p>doręczenia zezwolenia towarzystwo nie złożyło wniosku o wpisanie funduszu do rejestru funduszy.</p> <p>Art. 4 Siedziba towarzystwa jest siedzibą funduszu.</p>
Art. 9 ust. 2	2. W przypadku działalności transgranicznej prowadzonej zgodnie z art. 11, <u>w rejestrze podaje się również państwa członkowskie, w których działa dana IORP.</u>	W	Art. 17 ust. 1 pkt 5 ustawy o OIFFE	<p>Art. 17</p> <p>1. Wpis do rejestru funduszy obejmuje:</p> <p>(...)</p> <p>5) <u>informację o państwach, z których są przekazywane środki do pracowniczego funduszu,</u> jeżeli statut pracowniczego funduszu przewiduje możliwość przyjmowania składek pracowników zagranicznych.</p> <p>(...)</p>
Art. 9 ust. 3	3. Informacje z rejestru są przekazywane EIOPA, który publikuje je na swojej stronie internetowej.	T/W	Art. 17 ust. 1-2 oraz art. 16 ust. 5 ustawy o OIFFE	<p>Należy opracować przepis na mocy którego EIOPA otrzymywać będzie informacje nt. pracowniczych funduszy emerytalnych z rejestru funduszy, np. poprzez dodanie w ustawie o OIFFE art. 16a w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 16a. 1. Organ nadzoru przekazuje informacje na temat pracowniczego funduszu, który został wpisany do rejestru funduszy do</i></p>

			<p><i>Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, w celu publikacji ich na stronie internetowej tego urzędu. Zakres przekazywanej informacji określa art. 17 ust. 1.</i></p> <p><i>2. Informacje, o których mowa w ust. 1, organ nadzoru przekazuje do Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych drogą elektroniczną niezwłocznie po otrzymaniu od pracowniczego funduszu odpisu z rejestru funduszy, zgodnie z art. 16 ust. 5 oraz art. 17 ust. 2.</i></p> <p>Art. 17. 1. Wpis do rejestru funduszy obejmuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 5) nazwę funduszu; 6) firmę, siedzibę i adres towarzystwa, sposób reprezentacji towarzystwa oraz numer wpisu towarzystwa do rejestru przedsiębiorców i oznaczenie sądu prowadzącego ten rejestr; 7) imiona i nazwiska członków zarządu towarzystwa oraz prokurentów, jeżeli zostali ustanowieni; 8) firmę (nazwę), siedzibę i adres depozytariusza; 9) informację o państwach, z których są przekazywane środki do pracowniczego funduszu, jeżeli statut pracowniczego funduszu przewiduje możliwość przyjmowania składek pracowników zagranicznych. <p>2. O każdej zmianie danych określonych w ust. 1 pkt 5 pracowniczny fundusz jest obowiązany niezwłocznie poinformować organ nadzoru.</p>
--	--	--	---

				<p>Niezwłocznie po wpisaniu zmiany do rejestru funduszy pracowniczy fundusz przekazuje organowi nadzoru odpis z tego rejestru potwierdzający dokonanie zmiany.</p> <p>Art. 16. (...) 5. Niezwłocznie po wpisaniu funduszu do rejestru funduszy fundusz doręcza organowi nadzoru odpis z tego rejestru.</p>
Art. 10 ust. 1	<p>Wymogi operacyjne</p> <p>1. W odniesieniu do każdej IORP zarejestrowanej lub wykonującej działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach państwa członkowskie zapewniają:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) aby IORP wprowadziła właściwie ustanowione reguły dotyczące obsługi danego programu emerytalnego; b) w przypadku gdy instytucja finansująca gwarantuje wypłatę świadczeń emerytalnych, aby była ona zobowiązana do regularnego finansowania. 	W		<p>W Polsce reguły dotyczące obsługi danego pracowniczego programu emerytalnego określone są w ustawie o PPE oraz w ustawie o OIFFE. Gwarancja wypłaty świadczeń (w Polsce - środków zgromadzonych w programie) wynika z kapitałowej formy programów oraz rozdzielania instytucji finansującej i zarządzającej programem.</p>
Art. 10 ust. 2	<p>2. Zgodnie z zasadą pomocniczości i biorąc pod uwagę skalę świadczeń emerytalnych oferowanych w ramach systemów zabezpieczenia społecznego państwa członkowskie mogą przewidzieć, że dodatkowe świadczenia, takie jak opcja objęcia ryzyka długowieczności i niepełnosprawności, zabezpieczenia dla osób pozostających przy życiu po śmierci żywiciela i gwarancja zwrotu składek, są oferowane uczestnikom za porozumieniem pracodawców i pracowników lub ich odpowiednich przedstawicieli.</p>	N		<p>Przepis ma charakter fakultatywny. W Polsce reguły dotyczące obsługi danego pracowniczego programu emerytalnego określone są w ustawie o PPE oraz w ustawie o OIFFE. Gwarancja wypłaty świadczeń (w Polsce - środków zgromadzonych w programie) wynika z kapitałowej formy programów oraz rozdzielania instytucji finansującej i zarządzającej programem. Nie ma zatem potrzeby implementacji tego przepisu.</p>

<p>Art. 11 ust. 1</p>	<p style="text-align: center;">Działalność i procedury transgraniczne</p> <p>1. Bez uszczerbku dla krajowych przepisów prawa socjalnego i prawa pracy w sprawie organizacji systemów emerytalnych, włącznie z obowiązkowym uczestnictwem i wynikami działań zbiorowych, <u>państwa członkowskie zezwalają IORP zarejestrowanym lub wykonującym działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach na prowadzenie działalności transgranicznej.</u> Państwa członkowskie zezwalają również przedsiębiorstwom znajdującym się na ich terytoriach na finansowanie IORP, które proponują prowadzenie działalności transgranicznej lub prowadzą taką działalność.</p>	<p style="text-align: center;">W/T</p>	<p>Art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o PPE oraz art. 35 i art. 58a ust. 1 ustawy o OIFFE</p>	<p>Art. 6. 1. Programy mogą być prowadzone w jednej z następujących form: (...) 4) <u>zarządzania zagranicznego.</u></p> <p>Art. 35. <u>Założycielem pracowniczego towarzystwa może być</u> osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub <u>pracodawca zagraniczny.</u></p> <p>Art. 58a. 1. <u>Niezwłocznie po udzieleniu zezwolenia na utworzenie pracowniczego towarzystwa, którego akcjonariuszem jest pracodawca zagraniczny, organ nadzoru:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zawiadamia zagraniczny organ nadzoru i Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i pracowniczych Programów Emerytalnych o udzieleniu tego zezwolenia, dołączając informację o jego treści oraz dane określające firmę, siedzibę i adres pracodawcy zagranicznego; 2) zwraca się do zagranicznego organu nadzoru o przekazanie informacji o wymogach prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy dotyczących emerytur pracowniczych, zgodnie z którymi pracownicze towarzystwo zarządzające pracowniczym funduszem realizuje program emerytalny pracodawcy zagranicznego. <p>Wydaje się jednak zasadnym dodanie w ustawie o OIFFE przepisów, które wprost</p>
---------------------------	---	--	--	---

			<p>określałyby możliwość prowadzenia przez pracownicze fundusze emerytalne działalności transgranicznej. Dlatego proponuje się dodanie art. 26g w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 26g. 1. Pracowniczy fundusz mający zamiar wykonywać działalność transgraniczną jest obowiązany zawiadomić o tym organ nadzoru. Zawiadomienie takie obejmuje:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) nazwę przyjmującego państwa członkowskiego lub przyjmujących państw członkowskich, które określa pracodawca;</i> <i>2) firmę i adres siedziby pracodawcy;</i> <i>3) główne cechy charakterystyczne pracowniczego programu emerytalnego, jaki ma być obsługiwany dla pracodawcy, w szczególności:</i> <ol style="list-style-type: none"> <i>a) warunki uczestnictwa w pracowniczym programie emerytalnym,</i> <i>b) szacunkową liczbę uczestników pracowniczego programu emerytalnego,</i> <i>c) wysokość składki wnoszonej przez pracodawcę i pracownika,</i> <i>d) warunki do uzyskania wypłaty,</i> <i>e) opcje wypłaty</i> <p><i>2. Organ nadzoru jest obowiązany do przekazania wszystkich informacji, o których mowa w ust. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia ich otrzymania, zagranicznemu organowi nadzoru w przyjmującym państwie członkowskim.</i></p>
--	--	--	---

				<p>3. <i>O przekazaniu informacji, o których mowa w ust. 1, organ nadzoru niezwłocznie powiadamia pracowniczy fundusz.</i></p> <p>4. <i>Pracowniczy fundusz może rozpocząć wykonywanie działalności transgranicznej od dnia otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 3.</i></p> <p>5. <i>Organ nadzoru jest zwolniony z obowiązku, o którym mowa w ust. 2, jeżeli po otrzymaniu wszystkich informacji, o których mowa w ust. 1, wydał decyzję o zakazie wykonywania działalności transgranicznej.</i></p> <p>6. <i>Organ nadzoru, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wszystkich informacji, o których mowa w ust. 1, może wydać decyzję o zakazie wykonywania działalności transgranicznej, jeżeli:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>struktura pracowniczego towarzystwa stoi na przeszkodzie podjęciu proponowanej działalności transgranicznej lub</i> 2) <i>sytuacja finansowa pracowniczego towarzystwa stoi na przeszkodzie podjęciu proponowanej działalności transgranicznej, lub</i> 3) <i>członek zarządu pracowniczego towarzystwa zarządzającego pracowniczym funduszem nie spełnia wymogów określonych w art. 41 ust. 1.</i>
Art. 11 ust. 2	2. <u>IORP, która proponuje prowadzenie działalności transgranicznej</u> oraz przyjmowanie finansowania od	W/T	Art. 35 i 53 ustawy o OIFFE	Art. 35. <u>Założycielem pracowniczego towarzystwa może być osoba fizyczna, osoba</u>

	<p>instytucji finansującej, podlega obowiązkowi <u>uzyskania uprzedniego zezwolenia od właściwego organu</u> jej rodzimego państwa członkowskiego.</p>			<p>prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub <u>pracodawca zagraniczny</u>.</p> <p>Art. 53. <u>Utworzenie towarzystwa wymaga zezwolenia organu nadzoru.</u></p> <p>Wydaje się jednak zasadnym dodanie w ustawie o OIFFE przepisów mówiących wprost o konieczności uzyskania przez pracowniczego funduszu emerytalny, który ma zamiar prowadzić działalność transgraniczną, zezwolenia na prowadzenie tej działalności. Dlatego też proponuje się dodanie art. 26g ust. 1 i 6 w brzmieniu:</p> <p><u>Art. 26g. 1. Pracowniczy fundusz mający zamiar wykonywać działalność transgraniczną jest obowiązany zawiadomić o tym organ nadzoru.</u></p> <p>Zawiadomienie takie obejmuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę przyjmującego państwa członkowskiego lub przyjmujących państw członkowskich, które określa pracodawca; 2) firmę i adres siedziby pracodawcy; 3) główne cechy charakterystyczne pracowniczego programu emerytalnego, jaki ma być obsługiwany dla pracodawcy, w szczególności: <ol style="list-style-type: none"> a) warunki uczestnictwa w pracowniczym programie emerytalnym, b) szacunkową liczbę uczestników
--	--	--	--	---

				<p>pracowniczego programu emerytalnego,</p> <p>c) wysokość składki wnoszonej przez pracodawcę i pracownika,</p> <p>d) warunki do uzyskania wypłaty,</p> <p>e) opcje wypłaty.</p> <p>(...)</p> <p>6. <u>Organ nadzoru</u>, w terminie 3 miesięcy o dnia otrzymania wszystkich informacji, o których mowa w ust. 1, <u>może wydać decyzję o zakazie wykonywania działalności transgranicznej, jeżeli:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) struktura pracowniczego towarzystwa stoi na przeszkodzie podjęciu proponowanej działalności transgranicznej lub 2) sytuacja finansowa pracowniczego towarzystwa stoi na przeszkodzie podjęciu proponowanej działalności transgranicznej, lub 3) członek zarządu pracowniczego towarzystwa zarządzającego pracowniczym funduszem nie spełnia wymogów określonych w art. 41 ust. 1.
Art. 11 ust. 3	<p>3. <u>O swoim zamiarze prowadzenia działalności transgranicznej IORP powiadamia właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego.</u> Państwa członkowskie wymagają od IORP dostarczenia następujących informacji w ramach powiadomienia:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) nazwa przyjmującego państwa członkowskiego lub państw członkowskich, które określa w stosownych przypadkach instytucja 	T		<p>W chwili obecnej w ustawie o OIFFE nie funkcjonują regulacje określające jakie informacje pracowniczemu fundusz chcący prowadzić działalność transgraniczną powinien dostarczyć organowi nadzoru.</p> <p>Dlatego proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 26g ust. 1 w brzmieniu:</p> <p><u>Art. 26g. 1. Pracowniczny fundusz mający zamiar</u></p>

	<p>finansująca;</p> <p>b) <u>nazwa instytucji finansującej i miejsce, w którym znajduje się jej zarząd;</u></p> <p>c) <u>główne cechy charakterystyczne programu emerytalnego, jaki ma być obsługiwany dla instytucji finansującej.</u></p>			<p><u>wykonywać działalność transgraniczną jest obowiązany zawiadomić o tym organ nadzoru. Zawiadomienie takie obejmuje:</u></p> <p>1) <u>nazwę przyjmującego państwa członkowskiego lub przyjmujących państw członkowskich, które określa pracodawca;</u></p> <p>2) <u>firmę i adres siedziby pracodawcy;</u></p> <p>3) <u>główne cechy charakterystyczne pracowniczego programu emerytalnego, jaki ma być obsługiwany dla pracodawcy, w szczególności:</u></p> <p>a) <u>warunki uczestnictwa w pracowniczym programie emerytalnym,</u></p> <p>b) <u>szacunkową liczbę uczestników pracowniczego programu emerytalnego,</u></p> <p>c) <u>wysokość składki wnoszonej przez pracodawcę i pracownika,</u></p> <p>d) <u>warunki do uzyskania wypłaty,</u></p> <p>e) <u>opcje wypłaty.</u></p> <p>(...)</p>
Art. 11 ust. 4	<p>4. W przypadku gdy właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego zostanie powiadomiony zgodnie z ust. 3, o ile nie wydał uzasadnionej decyzji, w której stwierdził, że struktura administracyjna lub sytuacja finansowa IORP bądź nieopozłakowana opinia i kwalifikacje zawodowe lub doświadczenie osób kierujących IORP są niezgodne z proponowaną działalnością transgraniczną, w terminie trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji określonych w ust. 3, <u>właściwy organ przekazuje te informacje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego i informuje o</u></p>	T		<p>W chwili obecnej w ustawie o OIFFE nie funkcjonują regulacje określające jakie informacje organ nadzoru powinien przekazać organowi nadzoru przyjmującego państwa członkowskiego, w przypadku gdy wydał decyzję o odmowie wydania zezwolenia na prowadzenie działalności transgranicznej. Dlatego proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 26g ust. 2-6 w brzmieniu:</p>

	<p><u>tym IORP.</u></p> <p>Uzasadnioną decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym, wydaje się w terminie trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji, o których mowa w ust. 3.</p>		<p>Art. 26g (...)</p> <p>2. Organ nadzoru jest obowiązany do przekazania wszystkich informacji, o których mowa w ust. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia ich otrzymania, zagranicznemu organowi nadzoru w przyjmującym państwie członkowskim.</p> <p>3. O przekazaniu informacji, o których mowa w ust. 1, organ nadzoru niezwłocznie powiadamia pracowniczy fundusz.</p> <p>4. Pracowniczy fundusz może rozpocząć wykonywanie działalności transgranicznej od dnia otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 3.</p> <p>5. Organ nadzoru jest zwolniony z obowiązku, o którym mowa w ust. 2, jeżeli po otrzymaniu wszystkich informacji, o których mowa w ust. 1, wydał decyzję o zakazie wykonywania działalności transgranicznej.</p> <p>6. Organ nadzoru, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wszystkich informacji, o których mowa w ust. 1, może wydać decyzję o zakazie wykonywania działalności transgranicznej, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) struktura pracowniczego towarzystwa stoi na przeszkodzie podjęciu proponowanej działalności transgranicznej lub 2) sytuacja finansowa pracowniczego towarzystwa stoi na przeszkodzie podjęciu proponowanej działalności
--	---	--	---

				<p><i>transgranicznej, lub</i></p> <p>3) <i>członek zarządu pracowniczego towarzystwa zarządzającego pracowniczym funduszem nie spełnia wymogów określonych w art. 41 ust. 1.</i></p>
Art. 11 ust. 5	<p>5. Gdy właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego nie przekaze informacji, o których mowa w ust. 3, właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, przedstawia on zainteresowanej IORP uzasadnienie takiego postępowania w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wszystkich tych informacji. <u>W przypadku nieprzekazania informacji przysługuje prawo do odwołania się do sądu w rodzimym państwie członkowskim.</u></p>	T		<p>W chwili obecnej w ustawie o OIFFE nie funkcjonują regulacje określające instancji odwoławczej w sytuacji nieprzekazania przez pracownicz fundusz decyzji o odmowie wydania zezwolenia na działalność transgraniczną oraz decyzji odmownej w tym przedmiocie. Należy jednak zauważyć, że w polskim prawie funkcjonuje, nieujęta w dyrektywie, instytucja ponaglenia skierowanego do organu administracji publicznej, który wykazuje opieszałość w rozpatrzeniu sprawy.</p> <p>Dlatego proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 26h i 26i w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 26h. 1. W przypadku nieprzekazania przez organ nadzoru zagranicznemu organowi nadzoru w przyjmującym państwie członkowskim informacji, o których mowa w art. 26g ust. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia ich otrzymania, pracowniczemu funduszowi przysługuje prawo do wniesienia do organu nadzoru ponaglenia, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60).</i></p> <p><i>2. Pracowniczemu funduszowi przysługuje, w każdym czasie po wniesieniu ponaglenia do</i></p>

				<p><i>organu nadzoru, prawo do wniesienia skargi na bezczynność organu do sądu administracyjnego właściwego ze względu na umiejscowienie siedziby pracowniczego funduszu, za pośrednictwem organu nadzoru.</i></p> <p><i>Art. 26i. 1. Pracowniczy fundusz niezadowolony z decyzji, o której mowa w art. 26g ust. 6, może zwrócić się do organu nadzoru z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.</i></p> <p><i>2. Pracowniczy fundusz może wnieść skargę do sądu administracyjnego właściwego ze względu na umiejscowienie siedziby pracowniczego funduszu na decyzję, o której mowa w art. 26g ust. 6, bez uprzedniego skorzystania z prawa do zwrócenia się do organu nadzoru z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu nadzoru w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, o której mowa we art. 26g ust. 6.</i></p>
Art. 11 ust. 6	6. <u>IORP prowadząca działalność transgraniczną podlega wprowadzonym przez przyjmujące państwo członkowskie wymogom dotyczącym przekazywania informacji</u> , o których mowa w tytule IV, potencjalnym uczestnikom, uczestnikom i beneficjentom, których dotyczy ta działalność transgraniczna.	W	Art. 191 ust. 1-1b ustawy o OIFFE oraz art. 8 ust. 1-5, 22 i 22a ustawy o PPE	Art. 191. 1. Fundusz przesyła każdemu członkowi funduszu, w regularnych odstępach czasu, nie rzadziej jednak niż co 12 miesięcy, informację o środkach znajdujących się na rachunku członka, terminach dokonanych w tym okresie wpłat składek i wypłat transferowych oraz przeliczeniu tych składek i wypłat transferowych na jednostki rozrachunkowe, o wynikach działalności lokacyjnej funduszu, a także o zasadach polityki inwestycyjnej i celu inwestycyjnym funduszu, wraz ze wskaźnikami, do których są porównywane osiągnięte przez fundusz stopy

			<p>zwrotu. Informacja jest przesyłana w trybie i formie uzgodnionych z członkiem funduszu. Tryby i formy przesyłania informacji, które mogą być stosowane w danym funduszu, określa jego statut.</p> <p>1a. W informacji, o której mowa w ust. 1, otwarty fundusz jest obowiązany umieścić także następujące informacje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stopy zwrotu otwartego funduszu osiągnęte w przeszłości; 2) wysokość opłat, o których mowa w art. 134 ust. 1, oraz kosztów, o których mowa w art. 136 ust. 1, 2a i 2b; 3) opis ryzyka inwestycyjnego związanego z członkostwem w otwartym funduszu. <p>1b. Otwarty fundusz przesyła członkowi funduszu informację, w trybie i formie uzgodnionych z członkiem funduszu na podstawie ust. 1, o rozpoczęciu przekazywania środków zgromadzonych na rachunku członka w związku z ukończeniem przez członka wieku niższego o 10 lat od wieku emerytalnego oraz o sposobie przekazywania środków. (...)</p> <p>Art. 8. 1. Zarządzający ewidencjonuje wszystkie wpłacone składki, przyjęte i dokonane wypłaty transferowe, wypłatę oraz inne operacje na rachunku. Przed dokonaniem wypłaty transferowej zarządzający sporządza informację dotyczącą uczestnika programu, który złożył dyspozycję wypłaty transferowej. Informację tę zarządzający sporządza również w przypadku</p>
--	--	--	--

			<p>złożenia przez uczestnika dyspozycji wypłaty albo przeniesienia środków będących następstwem zmiany formy programu lub podmiotu zarządzającego.</p> <p>2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer wpisu programu do rejestru; 2) dane identyfikujące uczestnika: pierwsze imię, nazwisko, datę urodzenia, adres zamieszkania oraz numer PESEL albo numer paszportu bądź innego dokumentu potwierdzającego tożsamość w przypadku osób nieposiadających obywatelstwa polskiego; 3) dane identyfikujące pracodawcę: nazwę, numer REGON, NIP, adres siedziby i adres do korespondencji; 4) dane identyfikujące zarządzającego, który sporządza informację: nazwę, numer REGON, NIP, adres siedziby i adres do korespondencji; 5) wysokość wpłat w ciągu każdego roku kalendarzowego z podziałem na wpłaty z tytułu składki podstawowej i dodatkowej; 6) wysokość i daty wypłat transferowych przyjętych przez zarządzającego oraz dane identyfikujące zarządzającego lub nazwę instytucji finansowej prowadzącej IKE, dokonujących tych wypłat transferowych; 7) wysokość i datę dokonywanej wypłaty transferowej oraz dane identyfikujące zarządzającego lub nazwę instytucji finansowej prowadzącej IKE, do których dokonywana jest wypłata transferowa; 8) sumę wpłaconych po dniu 31 maja 2004 r. składek podstawowych - w przypadku gdy wypłata transferowa jest dokonywana na IKE;
--	--	--	--

			<p>8a) aktualną wartość środków pochodzących z wpłat na IKE - w przypadku gdy do programu przyjęto wypłatę transferową z IKE uczestnika;</p> <p>9) datę sporządzenia informacji oraz imię, nazwisko, funkcję i podpis osoby odpowiedzialnej za jej sporządzenie.</p> <p>3. Informację, o której mowa w ust. 1, zarządzający sporządza w dwóch egzemplarzach.</p> <p>4. Zarządzający w przypadku dokonywania wypłaty transferowej przekazuje wraz z dokonaniem wypłaty transferowej odpowiednio następnemu zarządzającemu albo instytucji finansowej prowadzącej IKE jeden egzemplarz informacji, o której mowa w ust. 1, i informacje uzyskane od wszystkich poprzednich zarządzających oraz od instytucji finansowych prowadzących IKE uczestnika. Drugi egzemplarz informacji, o której mowa w ust. 1, zarządzający przekazuje uczestnikowi.</p> <p>5. W przypadku dokonywania wypłaty zarządzający przekazuje uczestnikowi informację, o której mowa w ust. 2 pkt 1-6 i 9, oraz informację o wysokości wypłaty. (...)</p> <p>Art. 22. 1. Pracodawca jest obowiązany do przekazywania pracownikom w sposób zrozumiały, na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej informacji o warunkach funkcjonowania programu.</p> <p>2. Informacja powinna zawierać w szczególności:</p>
--	--	--	--

			<p>1) formę programu wraz ze wskazaniem zarządzającego;</p> <p>2) określenie wysokości składki podstawowej;</p> <p>3) określenie sumy składek dodatkowych, o której mowa w art. 25 ust. 4;</p> <p>4) stwierdzenie, że zawiera jedynie omówienie warunków programu, a podstawą funkcjonowania programu jest umowa zakładowa;</p> <p>5) minimalną i maksymalną wysokość możliwej do zadeklarowania miesięcznej składki dodatkowej oraz sposób jej deklarowania;</p> <p>6) wskazanie właściwych przepisów podatkowych dotyczących gromadzonych środków;</p> <p>7) omówienie:</p> <p>a) zasad wypłaty, wypłaty transferowej i zwrotu zgromadzonych na rachunku uczestnika środków,</p> <p>b) trybu zmiany deklaracji, konsekwencji, w tym finansowych, tych zmian i warunków odstąpienia uczestnika od programu,</p> <p>c) praw osoby uprawnionej w przypadku śmierci uczestnika,</p> <p>d) przypadków, w których następuje likwidacja programu, oraz konsekwencji z tego wynikających,</p> <p>e) możliwości zadysponowania przez uczestnika prawami do zgromadzonych środków.</p> <p>3. Zarządzający jest obowiązany do niezwłocznego przekazywania pracodawcy informacji wskazującej przepisy prawa powszechnie obowiązującego zawierające zmiany w zakresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 7.</p>
--	--	--	---

			<p>4. Pracodawca jest obowiązany do aktualizowania informacji dotyczących zasad funkcjonowania programu, niezwłocznie po ich uzyskaniu.</p> <p>5. Pracodawca jest obowiązany do wyróżnienia w informacji, o której mowa w ust. 2, zmian, jakie zaszły w zakresie objętym tą informacją w okresie 12 miesięcy poprzedzających datę dokonania aktualizacji.</p> <p>6. Pracodawca jest dodatkowo obowiązany przekazać uczestnikowi pisemną informację o warunkach wypłaty środków gromadzonych w programie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w pierwszym kwartale roku kalendarzowego, w którym uczestnik ten ukończy 60 lat, lub 2) w ciągu 30 dni od dnia ustania stosunku pracy z powodu uzyskania wcześniejszych uprawnień emerytalnych. <p>Art. 22a. 1. Na wniosek uczestnika programu, jednak nie częściej niż raz w roku, pracodawca niezwłocznie udziela uczestnikowi na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej, informacji o skutkach prawnych ustania zatrudnienia uczestnika w odniesieniu do środków gromadzonych na jego rachunku. Informacja ta powinna być sporządzona z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka.</p> <p>2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunki nabycia prawa do wypłaty, wypłaty
--	--	--	--

			<p>transferowej i zwrotu zgromadzonych na rachunku uczestnika środków;</p> <p>2) wartość zgromadzonych na rachunku uczestnika środków, na dzień sporządzenia informacji;</p> <p>3) informację o tym, że w przypadku ustania zatrudnienia u pracodawcy prowadzącego program lub likwidacji programu środki zgromadzone na rachunku pozostają na rachunku i są inwestowane w instytucji finansowej, na zasadach analogicznych jak w przypadku pozostałych uczestników programu;</p> <p>4) pouczenie, że w przypadku dokonania zwrotu uczestnik powinien rozważyć zasięgnięcie porady w sprawie zainwestowania środków zgromadzonych na rachunku uczestnika, w celu uzyskania dodatkowego świadczenia emerytalnego.</p> <p>3. Na wniosek byłego pracownika, jednak nie częściej niż raz w roku, pracodawca prowadzący program niezwłocznie udziela byłemu pracownikowi na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej, informacji, sporządzonej z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka na temat:</p> <p>1) wartości zgromadzonych na rachunku byłego pracownika środków;</p> <p>2) stosowania takich samych zasad co do środków zgromadzonych na rachunku wobec wszystkich uczestników programu.</p> <p>4. Osobom uprawnionym do otrzymania środków zgromadzonych przez uczestnika programu</p>
--	--	--	--

			<p>w przypadku jego śmierci, które zamierzają otrzymać wypłatę środków, o których mowa w ust. 1, pracodawca zmarłego uczestnika programu udostępnia informacje na zasadach określonych w ust. 3.</p> <p>5. Zarządzający niezwłocznie przekazuje pracodawcy na jego wniosek informacje określone w ust. 2 pkt 2 oraz ust. 3 pkt 1.</p> <p>Proponuje się jednak wskazanym ujednoczenie wymogów dotyczących języka stosowanego do przekazywania informacji wymaganych przepisami ustawy o PPE. Dlatego też proponuje się dodanie w art. 22 ust. 1a w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 22</i> <i>(...)</i> <i>1a. Informacja:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) jest udostępniona bezpłatnie;</i> <i>2) jest sporządzona z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka, bez stosowania żargonu i terminów technicznych, jeżeli zamiast nich można użyć języka niespecjalistycznego;</i> <i>3) jest spójna pod względem słownictwa i treści;</i> <i>4) nie może wprowadzać w błąd;</i> <i>5) jest przedstawiona w sposób ułatwiający czytanie;</i> <i>6) jest dostępna w języku urzędowym państwa członkowskiego Unii Europejskiej, którego prawo ubezpieczeń społecznych i prawo pracy stosuje się do</i>
--	--	--	--

<p>Art. 11 ust. 7</p>	<p>7. <u>Zanim IORP rozpocznie prowadzenie działalności transgranicznej, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, w terminie sześciu tygodni od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 3, informuje właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego o wymogach prawa socjalnego i prawa pracy dotyczących pracowniczych programów emerytalnych, w ramach których musi być obsługiwany program emerytalny finansowany przez instytucję finansującą w przyjmującym państwie członkowskim, oraz o wymogach przyjmującego państwa członkowskiego dotyczących przekazywania informacji określonych w tytule IV, które mają zastosowanie do działalności transgranicznej. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego przekazuje te informacje IORP.</u></p>	<p>W/T</p>	<p>Art. 58a ust. 1 pkt 2, ust. 4 oraz art. 200 ust. 2 pkt 8a ustawy o OIFFE</p>	<p><i>danego programu emerytalnego.</i></p> <p>Art. 58a. 1. Niezwłocznie po udzieleniu zezwolenia na utworzenie pracowniczego towarzystwa, którego akcjonariuszem jest pracodawca zagraniczny, <u>organ nadzoru:</u> (...) 2) <u>zwraca się do zagranicznego organu nadzoru o przekazanie informacji o wymogach prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy dotyczących emerytur pracowniczych, zgodnie z którymi pracownicze towarzystwo zarządzające pracowniczym funduszem realizuje program emerytalny pracodawcy zagranicznego.</u> (...)</p> <p>4. <u>Niezwłocznie po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, organ nadzoru przekazuje w formie przesyłki listowej te informacje pracowniczemu towarzystwu, zarządzającemu pracowniczym funduszem, które zamierza realizować program emerytalny pracodawcy zagranicznego.</u> Po otrzymaniu tej informacji pracownicze towarzystwo może rozpocząć realizację programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego. (...)</p> <p>Art. 200 (...) 2. Zadaniem organu nadzoru jest: (...) 8a) współdziałanie z zagranicznymi organami nadzoru w ramach realizacji transgranicznej działalności instytucji pracowniczych</p>
---------------------------	--	------------	--	---

			<p>programów emerytalnych oraz nadzoru nad tymi instytucjami (...)</p> <p>Wydaje się jednak zasadnym dodanie przepisów nakładających na organ nadzoru obowiązek informowania o wymogach prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy dotyczących pracowniczych programów emerytalnych, w ramach których musi być obsługiwany program emerytalny finansowany przez instytucję finansującą w przyjmującym państwie członkowskim, oraz o wymogach przyjmującego państwa członkowskiego dotyczących przekazywania informacji, o których mowa w tytule IV dyrektywy, które mają zastosowanie do działalności transgranicznej.</p> <p>Dlatego też proponuje się nadanie art. 36 ust. 7-8 ustawy o PPE następującego brzmienia:</p> <p><i>Art. 36. (...)</i></p> <p><i>7. <u>Organ nadzoru przygotowuje informacje na temat wymagań prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy obowiązujących zarządzającego zagranicznego, w przypadku gdy przejmie on zarządzanie środkami gromadzonymi w ramach pracowniczego programu emerytalnego oraz wymagań dotyczących informacji udzielanych uczestnikom, potencjalnym uczestnikom oraz uczestnikom uprawnionym do otrzymania wypłaty.</u></i></p>
--	--	--	---

				<p>8. <u>Organ nadzoru przekazuje informacje, o których mowa w ust. 7, zagranicznym organom nadzoru w terminie 6 tygodni od dnia otrzymania od tych organów powiadomienia, o którym mowa w art. 35a.</u></p> <p>(...)</p>
Art. 11 ust. 8	<p>8. <u>Po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 7 lub, jeśli nie wpłyną żadne informacje od właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego, po upływie okresu przewidzianego w ust. 7, IORP może rozpocząć prowadzenie działalności transgranicznej zgodnie z wymogami prawa socjalnego i prawa pracy przyjmującego państwa członkowskiego</u> dotyczącymi pracowniczych programów emerytalnych oraz wymogami przyjmującego państwa członkowskiego dotyczącymi przekazywania informacji, o których mowa w ust. 7.</p>	W	Art. 58a ust. 4-5 ustawy o OIFFE	<p>Art. 58a (...)</p> <p>4. <u>Niezwłocznie po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, organ nadzoru przekazuje w formie przesyłki listowej te informacje pracowniczemu towarzystwu, zarządzającemu pracowniczym funduszem, które zamierza realizować program emerytalny pracodawcy zagranicznego. Po otrzymaniu tej informacji pracowniczne towarzystwo może rozpocząć realizację programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego.</u></p> <p>5. <u>W przypadku nieotrzymania przez pracownice towarzystwo informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, w terminie 3 miesięcy od dnia powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, pracownice towarzystwo może rozpocząć realizację programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego po upływie tego terminu.</u></p> <p>Wydaje się jednak wskazanym dookreślenie okresu po upływie jakiego pracownice towarzystwo będzie mogło rozpocząć realizację programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego, w przypadku nieotrzymania informacji, o której mowa w art. 58a ust. 1 pkt 7 ustawy o OIFFE zgodnie z dyspozycją</p>

				<p>zawartą w art. 11 ust. 7 dyrektywy IORP 2. Proponuje się zatem następujące brzmienie art. 58a ust. 5:</p> <p><i>Art. 58a</i> (...) 5. W przypadku nieotrzymania przez pracownicze towarzystwo informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, w terminie 6 tygodni od dnia powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, pracownicze towarzystwo może rozpocząć realizację programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego po upływie tego terminu.</p>
Art. 11 ust. 9	<p>9. <u>Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego informuje właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego o wszelkich istotnych zmianach wymogów prawa socjalnego i prawa pracy przyjmującego państwa członkowskiego dotyczących pracowniczych programów emerytalnych</u>, które mogą wpływać na cechy charakterystyczne programu emerytalnego w zakresie, w jakim dotyczy to działalności transgranicznej, oraz o wszelkich istotnych zmianach wymogów przyjmującego państwa członkowskiego dotyczących przekazywania informacji, o których mowa w ust. 7. <u>Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego przekazuje te informacje IORP.</u></p>	W/T	<p>Art. 58a ust. 1 pkt 2, ust. 3 i 4 oraz art. 200 ust. 2 pkt 8a ustawy o OIFFE</p>	<p>Art. 58a. 1. Niezwłocznie po udzieleniu zezwolenia na utworzenie pracowniczego towarzystwa, którego akcjonariuszem jest pracodawca zagraniczny, <u>organ nadzoru</u>:</p> <p>(...)</p> <p>2) zwraca się do zagranicznego organu nadzoru o przekazanie informacji o wymogach prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy dotyczących emerytur pracowniczych, zgodnie z którymi pracownicze towarzystwo zarządzające pracowniczym funduszem realizuje program emerytalny pracodawcy zagranicznego.</p> <p>(...)</p> <p>3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku udzielenia zezwolenia na zmianę statutu pracowniczego towarzystwa wynikającą z nabycia lub objęcia akcji przez pracodawcę zagranicznego.</p> <p>4. Niezwłocznie po otrzymaniu informacji, o</p>

			<p>której mowa w ust. 1 pkt 2, organ nadzoru przekazuje w formie przesyłki listowej te informacje pracowniczemu towarzystwu, zarządzającemu pracowniczym funduszem, które zamierza realizować program emerytalny pracodawcy zagranicznego. Po otrzymaniu tej informacji pracownicze towarzystwo może rozpocząć realizację programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego. (...)</p> <p>Art. 200 (...)</p> <p>2. Zadaniem organu nadzoru jest: (...)</p> <p>8a) współdziałanie z zagranicznymi organami nadzoru w ramach realizacji transgranicznej działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad tymi instytucjami</p> <p>Wydaje się jednak wskazanym dodanie przepisów umożliwiających informowanie przez organ nadzoru pracowniczych funduszy oraz zagranicznych organów nadzoru o wymogach prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy w przypadku przeniesienia transgranicznego. Dlatego proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 106r ust. 4 i 5 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 106r</i> (...)</p> <p>4. W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracownicz fundusz</p>
--	--	--	--

				<p><i>staje się pracowniczym funduszem przyjmującym i prowadzi działalność transgraniczną, organ nadzoru przekazuje właściwemu organowi rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przenoszącego informacje o wszelkich istotnych zmianach wymogów prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy, dotyczących pracowniczych programów emerytalnych, które mogą wpływać na cechy charakterystyczne programu emerytalnego w zakresie, w jakim dotyczy to działalności transgranicznej, oraz o wszelkich zmianach wymogów dotyczących przekazywania informacji określonych w art. 22-22d ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych.</i></p> <p><i>5. W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracownicz fundusz staje się pracowniczym funduszem przenoszącym, organ nadzoru przekazuje temu funduszowi informacje, o których mowa w ust. 4, uzyskane od właściwego organu nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego.</i></p>
Art. 11 ust. 10	<p><u>10. IORP podlega stałemu nadzorowi właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego w zakresie zgodności jej działalności z wymogami prawa socjalnego i prawa pracy przyjmującego państwa członkowskiego dotyczącymi pracowniczych programów emerytalnych oraz z wymogami przyjmującego państwa członkowskiego dotyczącymi przekazywania informacji, o których mowa w ust. 7. Gdyby taki nadzór ujawnił nieprawidłowości, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego informuje niezwłocznie</u></p>	W	<p>Art. 200 ust. 2 pkt 1 i 8a oraz art. 204 ust. 3 ustawy o OIFFE</p>	<p>Art. 200 (...) 2. Zadaniem organu nadzoru jest: (...) 1) sprawowanie nadzoru nad działalnością funduszy; (...) 8a) współdziałanie z zagranicznymi organami nadzoru w ramach realizacji transgranicznej działalności instytucji pracowniczych</p>

	<p>właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego. <u>Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego podejmuje, w koordynacji z właściwym organem przyjmującego państwa członkowskiego, niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby IORP zaprzestała stwierdzonych naruszeń.</u></p>			<p>programów emerytalnych oraz nadzoru nad tymi instytucjami (...)</p> <p>Art. 204 (...)</p> <p>3. W razie stwierdzenia, na podstawie uzyskanych informacji, wyjaśnień i dokumentów, o których mowa w ust. 1, przypadków naruszeń prawa lub interesu członków funduszu, <u>organ nadzoru powiadamia towarzystwo, depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności, o stwierdzonych nieprawidłowościach i wyznacza termin do ich usunięcia.</u> (...)</p>
Art. 11 ust. 11	<p>11. <u>Jeżeli, pomimo środków podjętych przez właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego lub wobec braku odpowiednich środków w rodzimym państwie członkowskim, IORP uporczywie narusza obowiązujące przepisy dotyczące wymogów prawa socjalnego i prawa pracy przyjmującego państwa członkowskiego dotyczących pracowniczych programów emerytalnych lub wymogi przyjmującego państwa członkowskiego dotyczące przekazywania informacji, o których mowa w ust. 7, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może, po poinformowaniu właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego, podjąć odpowiednie kroki w celu zapobieżenia dalszym nieprawidłowościom lub nałożenia kar z tego tytułu, łącznie z, w zakresie, w jakim jest to absolutnie niezbędne, uniemożliwieniem działania IORP w przyjmującym państwie członkowskim na rzecz instytucji finansującej.</u></p>	W	<p>Art. 200 ust. 2 pkt 8a, art. 204 ust. 8-9 oraz art. 204j ust. 2 ustawy o OIFFE</p>	<p>Art. 200 (...)</p> <p>2. Zadaniem organu nadzoru jest:</p> <p>8a) współdziałanie z zagranicznymi organami nadzoru w ramach realizacji transgranicznej działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad tymi instytucjami (...)</p> <p>Art. 204 (...)</p> <p>8. W razie nieusunięcia nieprawidłowości w wyznaczonym terminie, <u>organ nadzoru może nałożyć na towarzystwo, depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyło wykonywanie niektórych czynności, karę pieniężną w wysokości do 500 000 zł.</u></p>

				<p>9. W przypadku stwierdzenia na podstawie uzyskanych informacji, wyjaśnień lub dokumentów, o których mowa w ust. 1, rażącego naruszenia prawa lub rażącego naruszenia interesu członków funduszy, <u>organ nadzoru może nałożyć na towarzystwo, depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności, karę pieniężną</u> w wysokości do 500 000 zł, bezpośrednio po stwierdzeniu tych naruszeń.</p> <p>Art. 204j (...)</p> <p>2. W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli rażących nieprawidłowości, <u>organ nadzoru może nałożyć na kontrolowanego przedsiębiorcę albo podmiot karę pieniężną</u> w wysokości do 500 000 zł, bezpośrednio po ich stwierdzeniu.</p>
Art. 12 ust. 1	<p>Przeniesienie transgraniczne</p> <p>1. <u>Państwa członkowskie zezwalają IORP, które są zarejestrowane lub wykonują działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, na przeniesienie całości lub części zobowiązań programu emerytalnego, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i praw, jak również związanych z nimi aktywów lub ich ekwiwalentów pieniężnych do IORP przyjmującej.</u></p>	T		<p>W obecnie obowiązujących przepisach ustawy o OIFFE nie ma regulacji w zakresie przeniesienia transgranicznego. Dlatego zasadnym wydaje się dodanie w ustawie o OIFFE rozdziału 10b, w którym zawarte byłyby przedmiotowe przepisy. Proponuje się dodanie art. 106l w brzmieniu:</p> <p><u>Art. 106l. 1. Pracowniczy fundusz przenoszący może przenieść w ramach przeniesienia transgranicznego zobowiązania funduszu oraz inne zobowiązania i prawa, jak również związane z nimi aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne związane z przenoszonym pracowniczym programem emerytalnym do pracowniczego funduszu przyjmującego.</u></p>

				<p>2. Koszty przeniesienia transgranicznego, o którym mowa w ust. 1, ponoszą członkowie pracowniczego funduszu przenoszącego, których to przeniesienie dotyczy, a którzy uprzednio je zatwierdzili, zgodnie z art. 106m pkt 1.</p> <p>3. Koszty, o których mowa w ust. 2, są potrącane z ekwiwalentów pieniężnych związanych z przenoszonym pracowniczym programem emerytalnym. Maksymalna wysokość kosztów oraz szczegółowy tryb i sposób ich potrącania są określone w statucie pracowniczego funduszu przenoszącego.</p> <p>4. Pracowniczy fundusz przyjmujący może przyjąć w ramach przeniesienia transgranicznego zobowiązania funduszu oraz inne zobowiązania i prawa, jak również związane z nimi aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne związane z przyjmowanym pracowniczym programem emerytalnym od pracowniczego funduszu przenoszącego.</p>
Art. 12 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby <u>koszty przeniesienia nie były ponoszone przez pozostałych uczestników i beneficjentów IORP przenoszącej ani przez obecnych uczestników i beneficjentów IORP przyjmującej.</u>	T		<p>W obecnie obowiązujących przepisach dotyczących pracowniczych funduszy emerytalnych nie ma regulacji w zakresie ponoszenia kosztów przeniesienia transgranicznego.</p> <p>Dlatego zasadnym wydaje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 106l ust. 2-3 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 106l</i> (...)</p>

				<p>2. <u>Koszty przeniesienia transgranicznego, o którym mowa w ust. 1, ponoszą członkowie pracowniczego funduszu przenoszącego, których to przeniesienie dotyczy, a którzy uprzednio je zatwierdzili, zgodnie z art. 106m pkt 1.</u></p> <p>3. Koszty, o których mowa w ust. 2, są potrącane z ekwiwalentów pieniężnych związanych z przenoszonym pracowniczym programem emerytalnym. Maksymalna wysokość kosztów oraz szczegółowy tryb i sposób ich potrącania są określone w statucie pracowniczego funduszu przenoszącego.</p>
Art. 12 ust. 3	<p>3. Przeniesienie podlega uprzedniemu zatwierdzeniu przez:</p> <p>a) <u>większość uczestników i większość beneficjentów, których ono dotyczy, lub, w stosownych przypadkach, większość ich przedstawicieli. Większość określa się zgodnie z prawem krajowym. Informacje o warunkach przeniesienia IORP przenosząca udostępnia uczestnikom i beneficjentom, których ono dotyczy, lub, w stosownych przypadkach, ich przedstawicielom, w odpowiednim czasie przed złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 4; oraz</u></p> <p>b) <u>instytucję finansującą, w stosownych przypadkach.</u></p>	T		<p>W obecnie obowiązujących przepisach dotyczących pracowniczych funduszy emerytalnych nie ma regulacji w zakresie zatwierdzania przeniesienia transgranicznego. Dlatego zasadnym wydaje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 106m w brzmieniu:</p> <p><i>Art.106m. Przeniesienie transgraniczne, o którym mowa w art. 106l ust. 1, podlega uprzedniemu zatwierdzeniu przez:</i></p> <p><i>1) <u>zwykłą większość członków pracowniczego funduszu przenoszącego i osób uprawnionych do otrzymania wypłaty, których ono dotyczy, albo większość ich przedstawicieli. Informacje o warunkach przeniesienia transgranicznego pracownicze towarzystwo zarządzające pracowniczym funduszem przenoszącym udostępnia członkom funduszu i osobom uprawnionym do otrzymania wypłaty, których ono dotyczy, albo ich przedstawicielom, na co najmniej 30 dni przed planowanym dniem</u></i></p>

				<p><u>złożenia przez pracownicy fundusz przyjmujący wniosku o wydanie zezwolenia na przeniesienie transgraniczne składanego do organu nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego, oraz</u> 2) <u>pracodawcę.</u></p>
Art. 12 ust. 4	<p>4. <u>Przeniesienie całości lub części zobowiązań programu emerytalnego, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i praw, jak również związanych z nimi aktywów lub ich ekwiwalentów pieniężnych między IORP przenoszącą i przyjmującą, podlega zezwoleniu właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej po uprzednio wydanej zgodzie właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego IORP przenoszącej.</u> Wniosek o zezwolenie na przeniesienie składa IORP przyjmująca. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej udziela lub odmawia zezwolenia i przekazuje decyzję IORP przyjmującej w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania wniosku.</p>	T		<p>W obecnie obowiązujących przepisach dotyczących pracowniczego funduszu emerytalnego nie ma regulacji w zakresie zezwolenia na dokonanie przeniesienia transgranicznego. Dlatego zasadnym wydaje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 106n w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 106n. 1 W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracownicy funduszu stają się pracowniczymi funduszami przyjmującymi, przeniesienie transgraniczne, o którym mowa w art. 106l ust. 4, wymaga wydania przez organ nadzoru zezwolenia na przeniesienie transgraniczne.</i></p> <p>2. Wniosek o wydanie zezwolenia na przeniesienie transgraniczne składa do organu nadzoru pracownicy funduszu przyjmujący.</p> <p>3. Wniosek o wydanie zezwolenia na przeniesienie transgraniczne zawiera:</p> <p>1) pisemne porozumienie między pracowniczymi towarzystwem zarządzającym pracowniczymi funduszami przenoszącymi i pracowniczymi towarzystwem zarządzającym pracowniczymi funduszami przyjmującymi, w którym określa się warunki</p>

				<p><i>przeniesienia;</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 2) <i>opis głównych cech charakterystycznych pracowniczego programu emerytalnego;</i> 3) <i>opis przenoszonych zobowiązań oraz innych zobowiązań i praw, jak również związanych z nimi aktywów lub ich ekwiwalentów pieniężnych;</i> 4) <i>nazwę i siedzibę pracowniczego funduszu przenoszącego i pracowniczego funduszu przyjmującego oraz państwa członkowskie, w których każdy z tych pracowniczych funduszy jest zarejestrowany lub wykonuje działalność na podstawie zezwolenia;</i> 5) <i>firmę i adres siedziby pracodawcy;</i> 6) <i>potwierdzenie uprzedniego zatwierdzenia zgodnie z art. 106m;</i> 7) <i>nazwy państw członkowskich, których prawo ubezpieczeń społecznych i prawo pracy odnoszące się do pracowniczych programów emerytalnych stosuje się do danego programu emerytalnego.</i> <p><i>4. W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczemu funduszowi staje się pracowniczym funduszem przyjmującym, organ nadzoru przekazuje wniosek, o którym mowa w ust. 2, właściwemu organowi nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przenoszącego niezwłocznie po jego otrzymaniu, w celu umożliwienia wydania zgody na przeniesienie transgraniczne.</i></p> <p><i>5. W przypadku gdy działający na terytorium</i></p>
--	--	--	--	---

			<p><i>Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przyjmującym, organ nadzoru ocenia, czy:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) wniosek o wydanie zezwolenia na przeniesienie transgraniczne spełnia wymagania określone w ust. 3;</i> <i>2) struktura pracowniczego funduszu przyjmującego jest zgodna z proponowanym przeniesieniem transgranicznym;</i> <i>3) sytuacja finansowa pracowniczego funduszu przyjmującego jest zgodna z proponowanym przeniesieniem transgranicznym;</i> <i>4) członkowie zarządu pracowniczego towarzystwa zarządzającego pracowniczym funduszem przyjmującym spełniają wymogi określone w art. 41 ust. 1;</i> <i>5) długoterminowe interesy członków pracowniczego funduszu przyjmującego, przenoszone zobowiązania funduszu oraz inne zobowiązania i prawa, jak również związane z nimi aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne są odpowiednio chronione w trakcie przeniesienia i po nim;</i> <i>6) przenoszone aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne są wystarczające i odpowiednie do pokrycia przenoszonych zobowiązań oraz innych zobowiązań i praw, zgodnie z przepisami prawa obowiązującymi pracowniczy fundusz przyjmujący.</i> <p><i>6. W przypadku gdy działający na terytorium</i></p>
--	--	--	---

			<p><i>Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczemu fundusz staje się pracowniczemu funduszem przyjmującym, organ nadzoru, po uzyskaniu od właściwego organu nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przenoszącego informacji o wydaniu zgody na przeniesienie transgraniczne, wydaje w drodze decyzji zezwolenie na przeniesienie transgraniczne albo odmawia wydania takiego zezwolenia i doręcza decyzję pracowniczemu funduszowi przyjmującemu, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 2.</i></p> <p><i>7. Organ nadzoru przekazuje decyzję, o której mowa w ust. 6, właściwemu organowi nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przenoszącego w terminie 2 tygodni od dnia podjęcia takiej decyzji.</i></p> <p><i>8. Decyzja, o której mowa w ust. 6, zawiera wyniki oceny, o której mowa w ust. 5.</i></p> <p><i>9. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, organ nadzoru odmawia wydania zezwolenia na przeniesienie transgraniczne, jeżeli ocena, o której mowa w ust. 5, wykazała niespełnienie któregokolwiek z wymogów, o których mowa w tym przepisie.</i></p> <p><i>10. W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczemu fundusz staje się pracowniczemu funduszem przenoszącym i do organu nadzoru wpłynie, za pośrednictwem</i></p>
--	--	--	---

			<p><i>właściwego organu nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego, wniosek pracowniczego funduszu przyjmującego o wydanie zezwolenia na przeniesienie transgraniczne, organ nadzoru w terminie 8 tygodni od dnia otrzymania tego wniosku, dokonuje oceny, o której mowa w ust. 11, i wydaje zgodę na przeniesienie transgraniczne albo odmawia wydania takiej zgody i przekazuje ją właściwemu organowi nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego, w celu umożliwienia temu organowi wydania zezwolenia na przeniesienie transgraniczne.</i></p> <p><i>11. W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przenoszącym, organ nadzoru ocenia, czy:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) w przypadku przeniesienia zobowiązań pracowniczego funduszu oraz innych zobowiązań i praw, jak również związanych z nimi aktywów lub ich ekwiwalentów pieniężnych, długoterminowe interesy członków funduszu i osób uprawnionych do otrzymania wypłaty, zobowiązania funduszu oraz inne zobowiązania i prawa, jak również związane z nimi aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne są odpowiednio chronione;</i> <i>2) indywidualne uprawnienia członków funduszu oraz osób uprawnionych do otrzymania wypłaty są co najmniej takie same po przeniesieniu;</i>
--	--	--	---

				<p>3) <i>przenoszone aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne związane z pracowniczym programem emerytalnym są wystarczające i odpowiednie do pokrycia przenoszonych zobowiązań oraz innych zobowiązań i praw, zgodnie z przepisami prawa obowiązującymi pracownicy fundusz przenoszący.</i></p> <p><i>12. Zgoda lub odmowa wydania zgody, o której mowa w ust. 10, zawiera wyniki oceny, o której mowa w ust. 11.</i></p> <p><i>13. W przypadku, o którym mowa w ust. 10, organ nadzoru odmawia wydania zgody na przeniesienie transgraniczne, jeżeli ocena, o której mowa w ust. 11, wykazała niespełnienie któregokolwiek z wymogów, o których mowa w tym przepisie.</i></p>
Art. 12 ust. 5	<p>5. Wniosek o zezwolenie na przeniesienie, o którym mowa w ust. 4, zawiera następujące informacje:</p> <p>a) pisemne porozumienie między IORP przenoszącą i przyjmującą, w którym określa się warunki przeniesienia;</p> <p>b) opis głównych cech charakterystycznych programu emerytalnego;</p> <p>c) opis przenoszonych zobowiązań lub rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i praw, jak również związanych z nimi aktywów luba także ich ekwiwalentów pieniężnych;</p> <p>d) nazwę i miejsce, w którym znajduje się zarząd IORP przenoszącej i przyjmującej oraz państwa członkowskie, w których każda z tych IORP jest zarejestrowana lub</p>	T		<p>W obecnie obowiązujących przepisach dotyczących pracowniczych funduszy emerytalnych nie ma regulacji dotyczących zakresu wniosku o wydanie zezwolenia na przeniesienie transgraniczne. Dlatego zasadnym wydaje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 106n ust. 3 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 106n</i> (...) 3. <i>Wniosek o wydanie zezwolenia na przeniesienie transgraniczne zawiera:</i></p> <p>1) <i>pisemne porozumienie między pracowniczym towarzystwem zarządzającym pracowniczym funduszem</i></p>

	<p>wykonuje działalność na podstawie zezwolenia;</p> <p>e) miejsce, w którym znajduje się zarząd instytucji finansującej i nazwa tej instytucji;</p> <p>f) poświadczenie uprzedniego zatwierdzenia zgodnie z ust. 3;</p> <p>g) w stosownych przypadkach, nazwy państw członkowskich, których prawo socjalne i prawo pracy odnoszące się do pracowniczych programów emerytalnych stosuje się do danego programu emerytalnego.</p>			<p><i>przenoszącym i pracowniczym towarzystwem i zarządzającym pracowniczym funduszem przyjmującym, w którym określa się warunki przeniesienia;</i></p> <p>2) <i>opis głównych cech charakterystycznych pracowniczego programu emerytalnego;</i></p> <p>3) <i>opis przenoszonych zobowiązań oraz innych zobowiązań i praw, jak również związanych z nimi aktywów lub ich ekwiwalentów pieniężnych;</i></p> <p>4) <i>nazwę i siedzibę pracowniczego funduszu przenoszącego i pracowniczego funduszu przyjmującego oraz państwa członkowskie, w których każdy z tych pracowniczych funduszy jest zarejestrowany lub wykonuje działalność na podstawie zezwolenia;</i></p> <p>5) <i>firmę i adres siedziby pracodawcy;</i></p> <p>6) <i>poświadczenie uprzedniego zatwierdzenia zgodnie z art. 106m;</i></p> <p>7) <i>nazwy państw członkowskich, których prawo ubezpieczeń społecznych i prawo pracy odnoszące się do pracowniczych programów emerytalnych stosuje się do danego programu emerytalnego.</i></p> <p>(...)</p>
<p>Art. 12 ust. 6</p>	<p><u>6. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej przekazuje wniosek, o którym mowa w ust. 4, właściwemu organowi IORP przenoszącej niezwłocznie po jego otrzymaniu.</u></p>	<p>T</p>		<p>W obecnie obowiązujących przepisach dotyczących pracowniczych funduszy emerytalnych nie ma regulacji nakładającej na organ nadzoru obowiązek przekazania wniosku o wydanie zezwolenia na przeniesienie transgraniczne.</p> <p>Dlatego zasadnym wydaje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 106n ust. 4 w</p>

				<p>brzmieniu:</p> <p><i>Art. 106n. (...) 4. W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przyjmującym, organ nadzoru przekazuje wniosek, o którym mowa w ust. 2, właściwemu organowi nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przenoszącego niezwłocznie po jego otrzymaniu, w celu umożliwienia wydania zgody na przeniesienie transgraniczne. (...)</i></p>
Art. 12 ust. 7	<p>7. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej ocenia jedynie, czy:</p> <p>a) IORP przyjmująca dostarczyła wszystkie informacje, o których mowa w ust. 5;</p> <p>b) struktura administracyjna, sytuacja finansowa IORP przyjmującej i nieposzlakowana opinia i kwalifikacje zawodowe lub doświadczenie osób kierujących IORP przyjmującą są zgodne z proponowanym przeniesieniem;</p> <p>c) długoterminowe interesy uczestników i beneficjentów IORP przyjmującej oraz przenoszone części programu są odpowiednio chronione w trakcie przeniesienia i po nim;</p> <p>d) rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe IORP przyjmującej są w pełni finansowane w chwili przeniesienia, jeżeli przeniesienie skutkuje działalnością transgraniczną; oraz</p> <p>e) przenoszone aktywa są wystarczające i odpowiednie do pokrycia przenoszonych zobowiązań, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i</p>	T		<p>W obecnie obowiązujących przepisach dotyczących pracowniczych funduszy emerytalnych nie ma regulacji określających co ocenia organ nadzoru w postępowaniu o wydanie zezwolenia na przeniesienie transgraniczne.</p> <p>Dlatego zasadnym wydaje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 106n ust. 5 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 106n (...) 5. W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przyjmującym, organ nadzoru ocenia, czy:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) wniosek o wydanie zezwolenia na przeniesienie transgraniczne spełnia wymagania określone w ust. 3;</i> <i>2) struktura pracowniczego funduszu</i>

	praw, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej.			<p><i>przyjmującego jest zgodna z proponowanym przeniesieniem transgranicznym;</i></p> <p>3) <i>sytuacja finansowa pracowniczego funduszu przyjmującego jest zgodna z proponowanym przeniesieniem transgranicznym;</i></p> <p>4) <i>członkowie zarządu pracowniczego towarzystwa zarządzającego pracowniczym funduszem przyjmującym spełniają wymogi określone w art. 41 ust. 1;</i></p> <p>5) <i>długoterminowe interesy członków pracowniczego funduszu przyjmującego, przenoszone zobowiązania funduszu oraz inne zobowiązania i prawa, jak również związane z nimi aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne są odpowiednio chronione w trakcie przeniesienia i po nim;</i></p> <p>6) <i>przenoszone aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne są wystarczające i odpowiednie do pokrycia przenoszonych zobowiązań oraz innych zobowiązań i praw, zgodnie z przepisami prawa obowiązującymi pracowniczemu funduszowi przyjmującemu.</i></p> <p>(...)</p>
Art. 12 ust. 8	<p>8. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przenoszącej ocenia jedynie, czy:</p> <p>a) w przypadku częściowego przeniesienia zobowiązań programu emerytalnego, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i praw, jak również związanych z nimi aktywów lub ich ekwiwalentów pieniężnych długoterminowe interesy</p>	T		<p>W obecnie obowiązujących przepisach dotyczących pracowniczych funduszy emerytalnych nie ma regulacji określających co ocenia organ nadzoru w postępowaniu o wydanie zezwolenia na przeniesienie transgraniczne.</p> <p>Dlatego zasadnym wydaje się dodanie</p>

	<p>uczestników i beneficjentów pozostałej części programu są odpowiednio chronione;</p> <p>b) indywidualne uprawnienia uczestników i beneficjentów są co najmniej takie same po przeniesieniu;</p> <p>c) przenoszone aktywa związane z programem emerytalnym są wystarczające i odpowiednie do pokrycia przenoszonych zobowiązań, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i praw, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa rodzimego państwa członkowskiego IORP przenoszącej.</p>			<p>w ustawie o OIFFE art. 106n ust. 11 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 106n</i> (...) <i>11. W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przenoszącym, organ nadzoru ocenia, czy:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) w przypadku przeniesienia zobowiązań pracowniczego funduszu oraz innych zobowiązań i praw, jak również związanych z nimi aktywów lub ich ekwiwalentów pieniężnych, długoterminowe interesy członków funduszu i osób uprawnionych do otrzymania wypłaty, zobowiązania funduszu oraz inne zobowiązania i prawa, jak również związane z nimi aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne są odpowiednio chronione;</i> <i>2) indywidualne uprawnienia członków funduszu oraz osób uprawnionych do otrzymania wypłaty są co najmniej takie same po przeniesieniu;</i> <i>3) przenoszone aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne związane z pracowniczym programem emerytalnym są wystarczające i odpowiednie do pokrycia przenoszonych zobowiązań oraz innych zobowiązań i praw, zgodnie z przepisami prawa obowiązującymi pracowniczy fundusz przenoszący.</i> <p>(...)</p>
Art. 12	9. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego	T		W obecnie obowiązujących przepisach

ust. 9	IORP przenoszącej informuje o wynikach oceny, o której mowa w ust. 8, w terminie ośmiu tygodni od daty otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 6, w celu umożliwienia właściwemu organowi rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej podjęcia decyzji zgodnie z ust. 4.			<p>dotyczących pracowniczych funduszy emerytalnych nie ma regulacji w zakresie wymiany informacji między organami nadzoru dotyczących przeniesienia transgranicznego. Dlatego zasadnym wydaje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 106n ust. 10-12 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 106n</i> (...)</p> <p><i>10. W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przenoszącym i do organu nadzoru wpłynie, za pośrednictwem właściwego organu nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego, wniosek pracowniczego funduszu przyjmującego o wydanie zezwolenia na przeniesienie transgraniczne, organ nadzoru w terminie 8 tygodni od dnia otrzymania tego wniosku, dokonuje oceny, o której mowa w ust. 11, i wydaje zgodę na przeniesienie transgraniczne albo odmawia wydania takiej zgody i przekazuje ją właściwemu organowi nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego, w celu umożliwienia temu organowi wydania zezwolenia na przeniesienie transgraniczne.</i></p> <p><i>11. W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przenoszącym, organ nadzoru ocenia, czy:</i></p> <p><i>1) w przypadku przeniesienia zobowiązań pracowniczego funduszu oraz innych</i></p>
--------	--	--	--	---

				<p><i>zobowiązań i praw, jak również związanych z nimi aktywów lub ich ekwiwalentów pieniężnych, długoterminowe interesy członków funduszu i osób uprawnionych do otrzymania wypłaty, zobowiązania funduszu oraz inne zobowiązania i prawa, jak również związane z nimi aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne są odpowiednio chronione;</i></p> <p><i>2) indywidualne uprawnienia członków funduszu oraz osób uprawnionych do otrzymania wypłaty są co najmniej takie same po przeniesieniu;</i></p> <p><i>3) przenoszone aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne związane z pracowniczym programem emerytalnym są wystarczające i odpowiednie do pokrycia przenoszonych zobowiązań oraz innych zobowiązań i praw, zgodnie z przepisami prawa obowiązującymi pracownicy fundusz przenoszący.</i></p> <p><i>12. Zgoda, lub odmowa wydania zgody, o której mowa w ust. 10, zawiera wyniki oceny, o której mowa w ust. 11.</i></p> <p><i>(...)</i></p>
Art. 12 ust. 10	10. W przypadku odmowy wydania zezwolenia <u>właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej</u> uzasadnia taką odmowę w terminie trzech miesięcy, o którym mowa w ust. 4. <u>W przypadku takiej odmowy lub braku działania właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej przysługuje prawo do odwołania się do sądu</u> w rodzimym państwie członkowskim IORP przyjmującej.	W/T	Art. 104 §1, art.107 §1, art. 129 §1-2 Kodeksu Postępowania Administracyjnego o	Art. 104 § 1. <u>Organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji</u> , chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej. (...) Art. 107. § 1. <u>Decyzja zawiera:</u>

				<ol style="list-style-type: none"> 1) oznaczenie organu administracji publicznej; 2) datę wydania; 3) oznaczenie strony lub stron; 4) powołanie podstawy prawnej; 5) rozstrzygnięcie; 6) <u>uzasadnienie faktyczne i prawne;</u> 7) <u>pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie</u> oraz o prawie do zrzeczenia się odwołania i skutkach zrzeczenia się odwołania; 8) podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego pracownika organu upoważnionego do wydania decyzji, a jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego - kwalifikowany podpis elektroniczny; 9) <u>w przypadku decyzji, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego, sprzeciw od decyzji lub skarga do sądu administracyjnego - pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa, sprzeciwu od decyzji lub skargi oraz wysokości opłaty od powództwa lub wpisu od skargi lub sprzeciwu od decyzji, jeżeli mają one charakter stały, albo podstawie do wyliczenia opłaty lub wpisu o charakterze stosunkowym, a także możliwości ubiegania się przez stronę o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.</u> <p>(...)</p> <p>Art. 129. § 1. Odwołanie wnosi się do właściwego organu</p>
--	--	--	--	---

			<p>odwoławczego za pośrednictwem organu, który wydał decyzję.</p> <p>§ 2. Odwołanie wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie. (...)</p> <p>Konieczne jest jednak określenie ścieżki odwoławczej w sytuacji bezczynności organu nadzoru oraz wydania przez organ nadzoru decyzji odmownej w przedmiocie zezwolenia na dokonanie przeniesienia transgranicznego. Dlatego proponuje się w ustawie o OIFFE dodanie art. 106o i 106p w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 106o</i></p> <p><i>1. W przypadku niewydania przez organ nadzoru w terminie 3 miesięcy decyzji, o której mowa w art. 106n ust. 6, pracownikemu funduszowi przyjmującemu przysługuje prawo do wniesienia do organu nadzoru ponaglenia, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.</i></p> <p><i>2. Pracownikemu funduszowi przyjmującemu przysługuje, w każdym czasie po wniesieniu ponaglenia do organu nadzoru, prawo do wniesienia skargi na bezczynność organu do sądu administracyjnego właściwego ze względu na umiejscowienie siedziby pracowniczego funduszu przyjmującego, za pośrednictwem organu nadzoru.</i></p>
--	--	--	--

				<p>Art. 106p.</p> <p><i>1. W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przyjmującym, a organ nadzoru odmówił wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 106n ust. 1, pracowniczemu funduszowi przyjmującemu przysługuje prawo do wniesienia skargi na tę decyzję do sądu administracyjnego właściwego ze względu na umiejscowienie siedziby pracowniczego funduszu przyjmującego.</i></p> <p><i>2. Skargę, o której mowa w ust. 1, wnosi się za pośrednictwem organu nadzoru, w terminie 30 dni od dnia otrzymania odmowy wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 106n ust. 1.</i></p>
Art. 12 ust. 11	<p><u>11. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej informuje właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przenoszącej o decyzji, o której mowa w ust. 4, w terminie dwóch tygodni od daty podjęcia takiej decyzji.</u></p> <p><u>W przypadku gdy przeniesienie skutkuje działalnością transgraniczną, właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przenoszącej informuje również właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej o wymogach prawa socjalnego i prawa pracy dotyczących pracowniczych programów emerytalnych, zgodnie z którymi należy obsługiwać program emerytalny, i o wymogach przyjmującego państwa członkowskiego dotyczących przekazywania informacji określonych w tytule IV, które mają zastosowanie do działalności transgranicznej. Informacje te przekazuje się w ciągu następujących czterech tygodni.</u></p>	W/T	Art. 58a ust. 1, 4-5 oraz art. 200 ustawy o OIFFE	<p>Art. 200</p> <p>(...)</p> <p>2. Zadaniem organu nadzoru jest:</p> <p>(...)</p> <p>8a) <u>współdziałanie z zagranicznymi organami nadzoru w ramach realizacji transgranicznej działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad tymi instytucjami</u></p> <p>(...)</p> <p>Uwzględniając także treść art. 11 ust. 7 dyrektywy należy dostosować treści art. 58a ust. 1, 4 i 5 do treści art. 12 ust. 11 dyrektywy IORP 2.</p> <p>Dlatego też otrzymuje on brzmienie:</p> <p>Art. 58a. 1. W terminie 2 tygodni od dnia</p>

	<p><u>Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej przekazuje te informacje IORP przyjmującej w terminie jednego tygodnia od ich otrzymania.</u></p>			<p><i>udzielenia zezwolenia na utworzenie pracowniczego towarzystwa, którego akcjonariuszem jest pracodawca zagraniczny, organ nadzoru:</i> <i>(...)</i> 4. <u>W terminie tygodnia od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, organ nadzoru przekazuje w formie przesyłki listowej te informacje pracowniczemu towarzystwu, zarządzającemu pracowniczym funduszem, które zamierza realizować program emerytalny pracodawcy zagranicznego. Po otrzymaniu tej informacji pracownicze towarzystwo może rozpocząć realizację programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego.</u></p> <p>5. <u>W przypadku nieotrzymania przez pracownicze towarzystwo informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, w terminie 6 tygodni od dnia powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, pracownicze towarzystwo może rozpocząć realizację programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego po upływie tego terminu</u> <i>(...)</i> Dodać należy także odpowiednie przepisy dotyczące obowiązków informacyjnych związanych z decyzją o zgodzie na przeniesienie transgraniczne oraz umożliwiających wymianę informacji pomiędzy organami nadzoru, także wtedy, kiedy przeniesienie transgraniczne skutkuje podjęciem działalności transgranicznej. Dlatego proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 106r ust. 1-2 w brzmieniu:</p>
--	---	--	--	---

				<p>Art. 106r</p> <p><i>1. W przypadku gdy przeniesienie transgraniczne skutkuje działalnością transgraniczną, i działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przenoszącym, organ nadzoru przekazuje właściwemu organowi nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego informacje o wymogach prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy oraz o wymogach dotyczących przekazywania informacji określonych w art. 22-22d ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych w terminie 4 tygodni od dnia otrzymania od właściwego organu nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego informacji na temat decyzji o wydaniu zezwolenia na przeniesienie transgraniczne.</i></p> <p><i>2. W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przyjmującym, organ nadzoru przekazuje temu funduszowi uzyskane od właściwego organu nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przenoszącego informacje, o których mowa w ust. 1, w terminie tygodnia od dnia ich otrzymania.</i></p> <p><i>(...)</i></p>
Art. 12 ust. 12	12. <u>Po otrzymaniu decyzji o udzieleniu zezwolenia</u> , o której mowa w ust. 4, <u>lub gdy</u> w terminie, o którym mowa w ust. 11 akapit trzeci, <u>właściwy organ rodzimego</u>	T	Art. 58a ust. 4 ustawy o OIFFE	Należy dostosować treść art. 58a ust. 4 do treści art. 12 ust. 11-12 dyrektywy IORP 2. Dlatego też otrzymuje on brzmienie:

	<p>państwa członkowskiego IORP przyjmującej nie przekazał żadnych informacji, IORP przyjmująca może rozpocząć obsługę programu emerytalnego.</p>			<p>Art. 58a (...) 4. <u>W terminie tygodnia od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, organ nadzoru przekazuje w formie przesyłki listowej te informacje pracowniczemu towarzystwu, zarządzającemu pracowniczym funduszem, które zamierza realizować program emerytalny pracodawcy zagranicznego. Po otrzymaniu tej informacji pracownicze towarzystwo może rozpocząć realizację programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego.</u> (...)</p> <p>Dodać należy także odpowiednie przepisy dotyczące obowiązków informacyjnych związanych z decyzją o zgodzie na przeniesienie transgraniczne. Dlatego proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 106r ust. 3 w brzmieniu:</p> <p>Art. 106r (...) 3. <i>W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przyjmującym, może on rozpocząć zarządzanie programem emerytalnym po otrzymaniu decyzji o wydaniu zezwolenia, o której mowa w art. 106n ust. 6, lub gdy w terminie, o którym mowa w ust. 2, organ nadzoru nie przekazał żadnych informacji.</i> (...)</p>
Art. 12	13. W przypadku wystąpienia różnicy zdań co do	N		

ust. 13	procedury lub istoty działania lub braku działania właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego IORP przenoszącej lub przyjmującej, w tym decyzji o udzieleniu zezwolenia lub odmowie udzielenia zezwolenia na przeniesienie transgraniczne, EIOPA może przeprowadzić niewiążącą mediację zgodnie z art. 31 akapit drugi lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 na wniosek właściwych organów lub z własnej inicjatywy.			
Art. 12 ust. 14	14. W przypadku gdy <u>IORP przyjmująca</u> prowadzi działalność transgraniczną, stosuje się art. 11 ust. 9, 10 i 11	W/T	Art. 58a ust. 1 pkt 2, ust. 3-4, art. 200 ust. 2 pkt 1 i 8a, art. 204 ust. 3, 8-9 oraz art. 204j ust. 2 ustawy o OIFFE.	<p>Art. 58a. 1. Niezwłocznie po udzieleniu zezwolenia na utworzenie pracowniczego towarzystwa, którego akcjonariuszem jest pracodawca zagraniczny, organ nadzoru:</p> <p>(...)</p> <p>2) zwraca się do zagranicznego organu nadzoru o przekazanie informacji o wymogach prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy dotyczących emerytur pracowniczych, zgodnie z którymi pracownicze towarzystwo zarządzające pracowniczym funduszem realizuje program emerytalny pracodawcy zagranicznego.</p> <p>(...)</p> <p>3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku udzielenia zezwolenia na zmianę statutu pracowniczego towarzystwa wynikającą z nabycia lub objęcia akcji przez pracodawcę zagranicznego.</p> <p>4. Niezwłocznie po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, organ nadzoru przekazuje w formie przesyłki listowej te informacje pracowniczemu towarzystwu, zarządzającemu pracowniczym funduszem, które</p>

				<p>zamierza realizować program emerytalny pracodawcy zagranicznego. Po otrzymaniu tej informacji pracownicze towarzystwo może rozpocząć realizację programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego. (...)</p> <p>Art. 200 (...)</p> <p>2. Zadaniem organu nadzoru jest:</p> <p>1) sprawowanie nadzoru nad działalnością funduszy; (...)</p> <p>8a) współdziałanie z zagranicznymi organami nadzoru w ramach realizacji transgranicznej działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad tymi instytucjami; (...)</p> <p>Art. 204 (...)</p> <p>3. W razie stwierdzenia, na podstawie uzyskanych informacji, wyjaśnień i dokumentów, o których mowa w ust. 1, przypadków naruszeń prawa lub interesu członków funduszu, organ nadzoru powiadamia towarzystwo, depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności, o stwierdzonych nieprawidłowościach i wyznacza termin do ich usunięcia. (...)</p> <p>8. W razie nieusunięcia nieprawidłowości w wyznaczonym terminie, organ nadzoru może nałożyć na towarzystwo, depozytariusza lub osobę</p>
--	--	--	--	---

			<p>trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyło wykonywanie niektórych czynności, karę pieniężną w wysokości do 500 000 zł.</p> <p>9. W przypadku stwierdzenia na podstawie uzyskanych informacji, wyjaśnień lub dokumentów, o których mowa w ust. 1, rażącego naruszenia prawa lub rażącego naruszenia interesu członków funduszy, organ nadzoru może nałożyć na towarzystwo, depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności, karę pieniężną w wysokości do 500 000 zł, bezpośrednio po stwierdzeniu tych naruszeń.</p> <p>Art. 204j (...)</p> <p>2. W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli rażących nieprawidłowości, organ nadzoru może nałożyć na kontrolowanego przedsiębiorcę albo podmiot karę pieniężną w wysokości do 500 000 zł, bezpośrednio po ich stwierdzeniu.</p> <p>Wydaje się jednak wskazanym dodanie przepisów umożliwiających informowanie przez organ nadzoru pracowniczych funduszy o wymogach prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy w przypadku przeniesienia transgranicznego.</p> <p>Dlatego proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 106r ust. 4 i 5 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 106r</i> (...)</p> <p>4. W przypadku gdy działający na terytorium</p>
--	--	--	---

				<p><i>Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przyjmującym i prowadzi działalność transgraniczną, organ nadzoru przekazuje właściwemu organowi rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przenoszącego informacje o wszelkich istotnych zmianach wymogów prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy, dotyczących pracowniczych programów emerytalnych, które mogą wpływać na cechy charakterystyczne programu emerytalnego w zakresie, w jakim dotyczy to działalności transgranicznej, oraz o wszelkich zmianach wymogów dotyczących przekazywania informacji określonych w art. 22-22d ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych.</i></p> <p><i>5. W przypadku gdy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przenoszącym, organ nadzoru przekazuje temu funduszowi informacje, o których mowa w ust. 4, uzyskane od właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego.</i></p>
Art. 13 ust. 1	<p>Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe</p> <p>1. Rodzime państwo członkowskie zapewnia, aby <u>IORP</u> obsługujące pracownicze programy emerytalne zawsze <u>ustalały</u>, w odniesieniu do pełnego zakresu ich programów emerytalnych, <u>dostateczną wartość pasywów odpowiadającą zobowiązaniom finansowym, które wynikają z ich portfela istniejących umów emerytalnych.</u></p>	W	Art. 106j ust. 1 pkt 1 ustawy o OIFFE	<p>Art. 106j. 1. Zakład ubezpieczeń na życie, w przypadku zapewnienia ubezpieczenia od ryzyk biometrycznych lub gwarancji, ma obowiązek zapewnić:</p> <p>1) kwotę pasywów w wysokości odpowiadającej zobowiązaniom finansowym, które wynikają z umowy o przyjmowanie składek;</p>

				<p>(...)</p> <p>W Polsce program emerytalny może być prowadzony w 1 z 4 form przewidzianych w ustawie o PPE:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) funduszu emerytalnego, 2) umowy o wnoszenie przez pracodawcę składek pracowników do funduszu inwestycyjnego, 3) umowy grupowego ubezpieczenia na życie pracowników z zakładem ubezpieczeń w formie grupowego ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym; 4) zarządzania zagranicznego. <p>W przypadku chęci otwarcia w Polsce nowego PPE musiałby on być prowadzony w formie przewidzianej ustawą o PPE – zgodnie z art. 9 ustawy o PPE.</p> <p>Jednak jedynie forma funduszu emerytalnego, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o PPE, a dokładnie pracowniczego funduszu zarządzanego przez pracownicze towarzystwo emerytalne odpowiada definicji IORP określonej w art. 6 pkt 1 dyrektywy.</p> <p>Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawicieli Komisji Europejskiej uzyskanymi w trakcie II warsztatów transpozycyjnych IORP 2 (Bruksela, 11 czerwca 2018 r.) to państwa członkowskie decydują, jakie podmioty mają utrzymywać rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe.</p> <p>W przypadku programów opartych o zasadę zdefiniowanej składki (ang. defined contribution –</p>
--	--	--	--	---

				<p>DC) zagadnienie utrzymywania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w rozumieniu dyrektywy może być interpretowane jako finansowanie zobowiązań.</p> <p>W Polsce pracownicze fundusze emerytalne działają wyłącznie w oparciu o zasadę DC, zgodnie z którą przyszłe zobowiązania równe są wpłaconym do programu składkom. Z samej definicji polskich programów emerytalnych prowadzonych w formie pracowniczego funduszu emerytalnego wynika więc ich wypłacalność.</p>
Art. 13 ust. 2	<p>2. Rodzime państwo członkowskie zapewnia, aby <u>IORP obsługujące pracownicze programy emerytalne, które zapewniają pokrycie biometrycznych rodzajów ryzyka lub gwarantują wyniki inwestycyjne albo dany poziom świadczeń, utworzyły wystarczające rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w odniesieniu do pełnego zakresu takich programów.</u></p>	W	Art. 106j ust. 1 pkt 2 ustawy o OIFFE	<p>Art. 106j. 1. Zakład ubezpieczeń na życie, w przypadku zapewnienia ubezpieczenia od ryzyk biometrycznych lub gwarancji, ma obowiązek zapewnić:</p> <p>(...)</p> <p>2) rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w odpowiedniej wysokości, w odniesieniu do pełnego zakresu programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego;</p> <p>(...)</p> <p>Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawicieli Komisji Europejskiej uzyskanymi w trakcie II warsztatów transpozycyjnych IORP 2 (Bruksela, 11 czerwca 2018 r.) przepis ten ma zastosowanie wyłącznie do systemów opartych o zasadę zdefiniowanego świadczenia.</p>
Art. 13 ust. 3	<p>3. Każdego roku następuje obliczenie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. Jednak rodzime państwo członkowskie może zezwolić na ich obliczanie raz na trzy lata, pod warunkiem że IORP przekazuje uczestnikom lub właściwym organom poświadczenie lub sprawozdanie na temat korekt w latach przypadających między obliczeniami. Poświadczenie lub sprawozdanie</p>	W	Art. 106j ust. 1 pkt 3 ustawy o OIFFE	<p>Art. 106j. 1. Zakład ubezpieczeń na życie, w przypadku zapewnienia ubezpieczenia od ryzyk biometrycznych lub gwarancji, ma obowiązek zapewnić:</p> <p>(...)</p> <p>3) coroczne ustalenie wartości i poświadczenie przez aktuarusza rezerw techniczno-</p>

	przedstawia skorygowany rozwój rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i zmiany w ryzykach objętych ubezpieczeniem.			ubezpieczeniowych.
Art. 13 ust. 4	<p>4. Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe są obliczane i poświadczane przez aktuarium lub przez innego specjalistę w tej dziedzinie, w tym biegłego rewidenta, jeżeli pozwala na to prawo krajowe, na podstawie metod aktuarialnych uznanych przez właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego, zgodnie z następującymi zasadami:</p> <p>a) minimalna wartość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych jest obliczana na podstawie dostatecznie ostrożnej wyceny aktuarialnej, z uwzględnieniem wszystkich zobowiązań z tytułu świadczeń i składek zgodnie z uzgodnieniami dotyczącymi emerytur danej IORP. Muszą one być wystarczające zarówno dla emerytur i świadczeń już wypłacanych beneficjentom, którym nadal będą wypłacane świadczenia, oraz odzwierciedlać zobowiązania, jakie wynikają z nabytych uprawnień emerytalnych uczestników. Założenia ekonomiczne i aktuarialne przyjęte dla wyceny pasywów są również przyjmowane w sposób ostrożny, z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, właściwego marginesu niekorzystnego odchylenia;</p> <p>b) stosowane maksymalne stopy procentowe należy przyjmować w sposób ostrożny i określać zgodnie z odpowiednimi przepisami rodzimego państwa członkowskiego. Te ostrożne stopy procentowe są ustalane z uwzględnieniem:</p> <p>(i) przychodu z odpowiednich aktywów posiadanych przez IORP i prognozowanych przyszłych dochodów z inwestycji;</p>	W	Art. 106j ust. 2 ustawy o OIFFE	<p>Art. 106j (...)</p> <p>2. Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe oblicza się zgodnie z następującymi zasadami:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kwota rezerw techniczno-ubezpieczeniowych jest wyliczana na podstawie dostatecznie ostrożnej wyceny aktuarialnej, biorąc pod uwagę wszystkie zobowiązania z tytułu świadczeń i składek zgodnie z postanowieniami dotyczącymi wypłaty świadczeń w przypadku danego pracodawcy zagranicznego; 2) rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe muszą być wystarczające zarówno do pokrycia wypłat emerytur i innych świadczeń już wypłacanych dla beneficjentów w rozumieniu prawa krajowego pracodawcy zagranicznego, którym nadal będą wypłacane, oraz odzwierciedlać zobowiązania, jakie wynikają z należnych uprawnień emerytalnych uczestników; 3) założenia ekonomiczne i aktuarialne przyjęte dla wyceny pasywów są określane w sposób ostrożny; 4) stosowane techniczne stopy procentowe są ustalane w sposób ostrożny i określone zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowego prawa pracodawcy zagranicznego; techniczne stopy procentowe są ustalane z uwzględnieniem: przychodu z

	<p>(ii) przychodów rynkowych z obligacji wysokiej jakości, obligacji państwowych, obligacji Europejskiego Mechanizmu Stabilności, obligacji Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) lub obligacji Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej; lub</p> <p>(iii) połączenia źródeł, o których mowa w ppkt (i) i (ii);</p> <p>c) tablice biometryczne wykorzystywane w celu obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych są oparte na ostrożnych zasadach, z uwzględnieniem głównych cech charakterystycznych grupy uczestników i programów emerytalnych, w szczególności przewidywanych zmian odpowiednich ryzyk;</p> <p>d) metoda i podstawa obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych pozostają, ogólnie biorąc, stałe z roku na rok obrotowy. Jednakże brak ciągłości może być uzasadniony zmianami prawnymi, demograficznymi lub okolicznościami gospodarczymi, leżącymi u podstaw założeń.</p>			<p>odpowiednich aktywów posiadanych przez instytucję i przyszłych dochodów z inwestycji lub przychodów rynkowych z obligacji o wysokiej jakości lub obligacji państwowych;</p> <p>5) tablice biometryczne wykorzystywane w celu ustalania wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych uwzględniają główne cechy charakterystyczne grupy uczestników i systemów emerytalnych, w szczególności przewidywane zmiany odpowiednich ryzyk;</p> <p>6) metody i podstawy wyliczenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych są stosowane w sposób ciągły w kolejnych latach obrotowych, a ewentualny brak ciągłości może być uzasadniony zmianami prawnymi, zmianami demograficznymi lub okolicznościami gospodarczymi, leżącymi u podstaw założeń przyjętych do wyliczenia tych rezerw.</p>
Art. 13 ust. 5	5. Rodzime państwo członkowskie <u>może dokonać</u> obliczenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych z zastrzeżeniem dodatkowych i bardziej szczegółowych wymogów w celu zapewnienia odpowiedniej ochrony interesów uczestników i beneficjentów.	N		Obliczenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w określonych przypadkach dokonuje się zgodnie z art. 106j ust. 2 ustawy o OIFFE. Przedmiotowy przepis ma charakter fakultatywny, zatem nie ma potrzeby jego implementacji.
Art. 14 ust. 1	Finansowanie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych 1. Rodzime państwo członkowskie wymaga, aby każda IORP zawsze posiadała wystarczające i odpowiednie aktywa dla pokrycia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w odniesieniu do pełnego zakresu obsługiwanych programów emerytalnych.	W	Art. 106j ust. 3 pkt 1 ustawy o OIFFE	Art. 106j (...) 3. Zakład ubezpieczeń na życie jest obowiązany posiadać: 1) aktywa i pasywa odpowiadające działalności wynikającej z umowy o przyjmowanie składek, wyodrębnione, zarządzane i tworzone odrębnie w

				stosunku do innej działalności zakładu, bez możliwości ich przeniesienia; (...)
Art. 14 ust. 2	<p>2. Rodzime państwo członkowskie <u>może</u> zezwolić IORP, na czas określony, na posiadanie niewystarczających aktywów dla pokrycia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. W takim przypadku właściwe organy wymagają, aby IORP przyjęła konkretny i możliwy do realizacji plan naprawczy wraz z harmonogramem w celu zapewnienia, aby wymogi określone w ust. 1 były ponownie spełnione. Plan podlega następującym warunkom:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) IORP sporządza konkretny i możliwy do wykonania plan ponownego zebrania w pożądanym czasie wymaganej wartości aktywów dla pełnego pokrycia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. Plan udostępnia się uczestnikom lub, w stosownych przypadkach, ich przedstawicielom lub podlega on zatwierdzeniu przez właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego; b) sporządzając plan, należy uwzględnić szczególną sytuację IORP, w szczególności strukturę aktywów/pasywów, profil ryzyka, plan płynności, strukturę wieku uczestników uprawnionych do otrzymywania świadczeń emerytalnych, plany uruchomienia nowych programów i plany przejścia od sytuacji braku lub częściowego finansowania do pełnego finansowania; c) w przypadku likwidacji programu emerytalnego w okresie określonym w pierwszym zdaniu niniejszego ustępu, IORP informuje właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego. IORP ustanawia procedurę w celu przeniesienia 	N	<p>W celu ochrony uczestników programów emerytalnych należy zapobiegać sytuacjom w których posiadane przez określone podmioty pasywa nie są wystarczające dla pokrycia zobowiązań lub rezerw. Wymóg ten realizuje art.106j ust. 3 pkt 1 ustawy o OIFFE oraz konstrukcja polskich programów emerytalnych opartych o zasadę DC.</p> <p>Ponadto przepis art. 14 ust. 2 dyrektywy ma charakter fakultatywny, w związku z czym nie wymaga on implementacji.</p>	

	<p>aktywów i odpowiadających im pasywów tego programu do innej IORP, zakładu ubezpieczeń lub innego odpowiedniego podmiotu. Procedura jest ujawniana właściwemu organowi rodzimego państwa członkowskiego, a jej ogólny zarys udostępnia się uczestnikom lub, w stosownych przypadkach, ich przedstawicielom zgodnie z zasadą poufności.</p>			
Art. 14 ust. 3	<p>3. W przypadku działalności transgranicznej rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe są zawsze całkowicie finansowane w odniesieniu do pełnego zakresu obsługiwanych programów emerytalnych. Jeżeli warunek ten nie jest spełniony, właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego niezwłocznie interweniuje i wymaga od IORP natychmiastowego opracowania odpowiednich środków i bezzwłocznego ich zastosowania w taki sposób, by uczestnicy i beneficjenci byli odpowiednio chronieni.</p>		<p>Art. 106j ust. 1 pkt 1 ustawy o OIFFE</p>	<p>Art. 106j. 1. Zakład ubezpieczeń na życie, w przypadku zapewnienia ubezpieczenia od ryzyk biometrycznych lub gwarancji, ma obowiązek zapewnić:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kwotę pasywów w wysokości odpowiadającej zobowiązaniom finansowym, które wynikają z umowy o przyjmowanie składek; <p>(...)</p> <p>Skoro podmioty, które są adresatami przepisu art. 106j ust. 1 pkt 1 ustawy o OIFFE mają obowiązek zapewnienia całkowitego finansowania pełnego zakresu swoich zobowiązań wynikających z umowy o przyjmowanie składek, nie zachodzi potrzeba wprowadzania rozwiązań implementujących zdanie drugie art. 14 ust. 3 dyrektywy.</p>
Art. 15 ust. 1	<p style="text-align: center;">Ustawowe fundusze własne</p> <p>1. Rodzime państwo członkowskie zapewnia, aby IORP obsługujące programy emerytalne, w przypadku gdy sama IORP, a nie instytucja finansująca, ponosi zobowiązania z tytułu pokrycia biometrycznych rodzajów ryzyka lub gwarantuje określony wynik działalności inwestycyjnej lub dany poziom świadczeń,</p>	W	<p>Art. 106j ust. 3 pkt 2 ustawy o OIFFE</p>	<p>Art. 106j (...)</p> <p>3. Zakład ubezpieczeń na życie jest obowiązany posiadać:</p> <p>(...)</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) dodatkowe aktywa ponad rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe dla celów rachunkowości, które służą jako

	<p>posiadały stale dodatkowe aktywa przewyższające rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe, które służą jako zabezpieczenie. Wartość taka odzwierciedla rodzaj ryzyka i portfel aktywów w odniesieniu do pełnego zakresu obsługiwanych programów. Aktywa te są wolne od wszelkich przewidywalnych zobowiązań i służą jako zabezpieczenie kapitałowe do zrekompensowania rozbieżności między oczekiwanymi a rzeczywistymi kosztami i zyskami.</p>			<p>zabezpieczenie zobowiązań wynikających z umowy o przyjmowanie składek, w wysokości równej marginesowi wypłacalności ustalonymu dla odpowiednich rodzajów ryzyka, o których mowa w dziale I załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;</p> <p>(...)</p>
Art. 15 ust. 2	<p>2. Do celów obliczenia minimalnej wartości dodatkowych aktywów stosuje się przepisy ustanowione w art. 16, 17 i 18.</p>	W	<p>Art. 106j ust. 3 pkt 2 ustawy o OIFFE</p>	<p>Art. 106j (...)</p> <p>3. Zakład ubezpieczeń na życie jest obowiązany posiadać:</p> <p>(...)</p> <p>2) dodatkowe aktywa ponad rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe dla celów rachunkowości, które służą jako zabezpieczenie zobowiązań wynikających z umowy o przyjmowanie składek, w wysokości równej marginesowi wypłacalności ustalonymu dla odpowiednich rodzajów ryzyka, o których mowa w dziale I załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;</p> <p>(...)</p>
Art. 15 ust. 3	<p>3. Jednakże ust. 1 nie stanowi przeszkody dla państw członkowskich, aby wymagać od znajdujących się na ich terytoriach IORP utrzymania ustawowych funduszy własnych lub ustanowienia bardziej szczegółowych zasad, pod warunkiem że są one uzasadnione względami ostrożnościowymi.</p>	N		<p>Przepis ma charakter fakultatywny, dlatego nie ma obowiązku jego implementacji.</p>

<p>Art. 16 ust. 1</p>	<p style="text-align: center;">Dostępny margines wypłacalności</p> <p>1. Państwa członkowskie wymagają od wszystkich IORP, o których mowa w art. 15 ust. 1, zarejestrowanych lub wykonujących działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, odpowiedniego dostępnego marginesu wypłacalności w odniesieniu do całej ich działalności w każdym czasie, na poziomie co najmniej równym wymogom określonym w niniejszej dyrektywy w celu zapewnienia długoterminowej stabilności pracowniczych programów emerytalnych.</p>	<p style="text-align: center;">W</p>	<p>Art. 106j ust. 3 pkt 2 ustawy o OIFFE oraz §4 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 2015 r. w sprawie szczegółowego sposobu wyliczenia wysokości marginesu wypłacalności oraz minimalnej wysokości kapitału gwarancyjnego (Dz. U. z 2015 r., poz. 2338)</p>	<p>Art. 106j (...)</p> <p>3. Zakład ubezpieczeń na życie jest obowiązany posiadać:</p> <p>(...)</p> <p>2) dodatkowe aktywa ponad rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe dla celów rachunkowości, które służą jako zabezpieczenie zobowiązań wynikających z umowy o przyjmowanie składek, w wysokości równej marginesowi wypłacalności ustalonymu dla odpowiednich rodzajów ryzyka, o których mowa w dziale I załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;</p> <p>(...)</p> <p>§4. Margines wypłacalności zakładu ubezpieczeń na życie jest równy sumie kwot określających marginesy wypłacalności dla poszczególnych grup ubezpieczeń działu I, obliczonych zgodnie z § 5-7.</p>
<p>Art. 16 ust. 2</p>	<p>2. Na dostępny margines wypłacalności składają się aktywa IORP wolne od wszelkich przewidywalnych zobowiązań, pomniejszone o wartości niematerialne i prawne, w tym:</p> <p>a) opłacony kapitał zakładowy lub, w przypadku IORP w formie towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, faktyczny kapitał założycielski plus wszelkie rachunki członków towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych spełniające wszystkie poniższe kryteria:</p>	<p style="text-align: center;">W</p>	<p>Art. 106jb ust. 1 pkt 2 oraz ust. 3 pkt 1 ustawy o OIFFE</p>	<p>Art. 106jb. 1. Środki własne zakładu ubezpieczeń na życie stanowią aktywa zakładu ubezpieczeń na życie, z wyłączeniem aktywów:</p> <p>(...)</p> <p>2) wartości niematerialnych i prawnych;</p> <p>(...)</p> <p>3. Środki własne zakładu ubezpieczeń na życie powinny w szczególności odpowiadać:</p> <p>1) wartości opłaconego kapitału zakładowego;</p> <p>(...)</p>

	<p>(i) umowa i statut muszą określać, że płatności na rzecz członków towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych mogą być dokonywane z tych rachunków tylko wtedy, gdy nie spowoduje to obniżenia dostępnego marginesu wypłacalności poniżej wymaganego poziomu lub, po rozwiązaniu towarzystwa, jeżeli uregulowane zostały wszystkie inne długi towarzystwa;</p> <p>(ii) umowa i statut muszą określać, w odniesieniu do wszelkich płatności, o których mowa w ppkt (i), dokonywanych z powodów innych niż indywidualne wygaśnięcie członkostwa w towarzystwie ubezpieczeń wzajemnych, że właściwy organ musi być powiadamiany z co najmniej miesięcznym wyprzedzeniem i może w tym terminie zakazać płatności; oraz</p> <p>(iii) odpowiednie przepisy umowy i statutu mogą być zmieniane tylko po oświadczeniu przez właściwy organ, że nie wnosi on sprzeciwu wobec zmian, bez uszczerbku dla kryteriów, o których mowa w ppkt (i) i (ii);</p> <ul style="list-style-type: none"> b) rezerwy (ustawowe i dobrowolne), które nie odnoszą się do zobowiązań ubezpieczeniowych; c) zysk lub strata przeniesiona po potrąceniu należnych dywidend; oraz d) o ile zezwala na to prawo krajowe, wykazywane w bilansie rezerwy utworzone z zysku, jeżeli można je wykorzystać do pokrycia ewentualnych strat i jeżeli nie zostały one udostępnione do podziału między uczestników i beneficjentów. <p>Dostępny margines wypłacalności pomniejsza się o wartość udziałów własnych posiadanych bezpośrednio przez IORP.</p>			
Art. 16 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą postanowić, że na dostępny margines wypłacalności może składać się również:	W	Art. 106jb ust. 4 pkt 2-3 ustawy o OIFFE	Art. 106jb (...) 4. Na wniosek zakładu ubezpieczeń na życie i na podstawie przedstawionych przez niego dowodów

	<p>a) skumulowany uprzywilejowany kapitał zakładowy i kapitał pożyczek podporządkowanych do wysokości 50 % dostępnego marginesu wypłacalności lub wymaganego marginesu wypłacalności, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa, z czego nie mniej niż 25 % składa się z pożyczek podporządkowanych z ustalonym terminem wymagalności lub ze skumulowanego uprzywilejowanego kapitału zakładowego, pod warunkiem że istnieją wiążące umowy, na mocy których w przypadku upadłości lub likwidacji IORP kapitał pożyczek podporządkowanych lub uprzywilejowany kapitał zakładowy ma niższą pozycję niż roszczenia wszystkich innych wierzycieli oraz nie będzie zwracany, dopóki nie zostaną uregulowane wszelkie inne zaległe istniejące w tym czasie długi;</p> <p>b) papiery wartościowe bez określonego terminu wymagalności oraz inne instrumenty, w tym skumulowane akcje uprzywilejowane inne niż te, o których mowa w lit. a), przy czym łączna kwota tych papierów wartościowych i kapitału pożyczek podporządkowanych, o którym mowa w lit. a), nie przekracza 50 % dostępnego marginesu wypłacalności lub wymaganego marginesu wypłacalności, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa, pod warunkiem że spełniają one następujące warunki:</p> <p>(i) nie mogą być spłacane z inicjatywy okaziciela lub bez uprzedniej zgody właściwego organu;</p> <p>(ii) umowa emisji musi umożliwić IORP odroczenie wypłaty odsetek od pożyczki;</p> <p>(iii) roszczenia pożyczkodawcy wobec IORP muszą być</p>			<p>organ nadzoru może, w drodze decyzji, wyrazić zgodę na zaliczenie do środków własnych:</p> <p>(...)</p> <p>2) kapitału pożyczek podporządkowanych spełniających łącznie następujące warunki:</p> <p>a) kapitał pożyczek podporządkowanych nie może stanowić więcej niż 25% środków własnych,</p> <p>b) kapitał pożyczek podporządkowanych jest opłacony w pełnej wysokości,</p> <p>c) w umowie pożyczki zawarto warunki, zgodnie z którymi kapitał pożyczek podporządkowanych w przypadku upadłości albo likwidacji zakładu ubezpieczeń na życie może być spłacony dopiero po zaspokojeniu wszystkich innych wierzycieli zakładu ubezpieczeń,</p> <p>d) w przypadku pożyczek z określonym okresem spłaty, pierwotny okres spłaty wynosi przynajmniej 5 lat,</p> <p>e) w przypadku pożyczek, których termin spłaty nie jest ustalony, pożyczki te mogą być spłacane wyłącznie z zachowaniem 5-letniego okresu wypowiedzenia, chyba że nie są już zaliczane do środków własnych,</p> <p>f) w umowie pożyczki nie zawarto warunków przewidujących, że w określonych okolicznościach, innych niż likwidacja zakładu ubezpieczeń na życie, zadłużenie zostanie spłacone przed uzgodnionym terminem spłaty,</p> <p>g) w umowie pożyczki zawarto warunki,</p>
--	--	--	--	---

<p>splacane dopiero po zaspokojeniu roszczeń wszystkich niepodporządkowanych wierzycieli;</p> <p>(iv) dokumenty regulujące emisję papierów wartościowych muszą przewidywać zdolność długu i niesplaconych odsetek do absorpcji strat i umożliwiają IORP kontynuację działalności; oraz</p> <p>(v) uwzględniane muszą być jedynie kwoty w pełni opłacone.</p> <p>Do celów lit. a) kapitał pożyczek podporządkowanych musi spełniać również następujące warunki:</p> <p>(i) uwzględniane są jedynie fundusze w pełni opłacone;</p> <p>(ii) w przypadku pożyczek z ustalonym terminem wymagalności pierwotny termin wymagalności wynosi co najmniej pięć lat; nie później niż rok przed terminem spłaty IORP przedstawia właściwym organom do zatwierdzenia plan przedstawiający sposób utrzymania dostępnego marginesu wypłacalności na wymaganym poziomie lub podniesienia go do tego poziomu w terminie wymagalności, chyba że przez okres co najmniej pięciu lat przed terminem spłaty stopniowo ograniczany jest zakres, w jakim pożyczka może być zaliczona jako składnik dostępnego marginesu wypłacalności; właściwe organy mogą zezwolić na przedterminową spłatę takich pożyczek, pod warunkiem że IORP udzielająca pożyczki wystąpi z takim wnioskiem, a jej dostępny margines wypłacalności nie spadnie poniżej wymaganego poziomu;</p> <p>(iii) pożyczki, których termin wymagalności nie jest ustalony, podlegają spłacie tylko z zachowaniem pięcioletniego terminu wypowiedzenia, chyba że nie są już one uważane za składnik dostępnego marginesu wypłacalności lub wcześniejsza spłata wymaga specjalnej uprzedniej zgody właściwych organów; w tym</p>			<p>zgodnie z którymi umowa pożyczki może być zmieniona tylko po otrzymaniu od organu nadzoru oświadczenia o braku zastrzeżeń do planowanych zmian;</p> <p>3) połowy należnych wpłat na kapitał zakładowy, pod warunkiem że 25% tego kapitału zostało opłacone, nie więcej jednak niż równowartość 50% mniejszej spośród wartości marginesu wypłacalności lub środków własnych zakładu ubezpieczeń na życie;</p> <p>(...)</p>
--	--	--	--

	<p>ostatnim przypadku IORP powiadamia właściwe organy nie później niż sześć miesięcy przed datą proponowanej spłaty, określając dostępny margines wypłacalności i wymagany margines wypłacalności zarówno przed dokonaniem spłaty, jak i po nim; właściwe organy zezwalają na spłatę pożyczki tylko w przypadku, gdy wysokość dostępnego marginesu wypłacalności IORP nie spadnie poniżej wymaganego poziomu;</p> <p>(iv) umowa pożyczki nie zawiera żadnych klauzul przewidujących, że w szczególnych okolicznościach, innych niż likwidacja IORP, zadłużenie będzie wymagalne przed uzgodnionymi terminami spłaty; oraz</p> <p>(v) umowa pożyczki może zostać zmieniona jedynie po otrzymaniu od właściwych organów oświadczenia, że nie wnoszą one sprzeciwu wobec planowanych zmian.</p>			
Art. 16 ust. 4	<p>4. Po złożeniu przez IORP, do właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego, wniosku wraz z potwierdzającymi dowodami oraz za zgodą tego właściwego organu, na dostępny margines wypłacalności może również składać się:</p> <ol style="list-style-type: none"> w przypadku gdy nie stosuje się metody Zillmera lub gdy jest ona stosowana, lecz uzyskana kwota jest niższa od narzutu z tytułu kosztów akwizycji wliczonych do składki – różnica między rezerwą matematyczną nieobliczaną lub tylko częściowo obliczaną metodą Zillmera a rezerwą matematyczną obliczaną metodą Zillmera, w stosunku odpowiadającym narzutowi z tytułu kosztów akwizycji wliczonych do składki; wszelkie ukryte rezerwy netto wynikające z wyceny aktywów, o ile takie ukryte rezerwy netto nie mają charakteru nadzwyczajnego; połowa nieopłaconego kapitału zakładowego lub kapitału założycielskiego, jeżeli opłacona część 	W	Art. 106jb ust. 4 pkt 1, 3 i 4 oraz ust. 7 ustawy o OIFFE	<p>Art. 106jb (...)</p> <p>4. Na wniosek zakładu ubezpieczeń na życie i na podstawie przedstawionych przez niego dowodów organ nadzoru może, w drodze decyzji, wyrazić zgodę na zaliczenie do środków własnych:</p> <ol style="list-style-type: none"> ukrytych rezerw wynikających z niedoszacowania aktywów lub przeszacowania pasywów w bilansie dla celów rachunkowości, o ile takie ukryte rezerwy nie mają wyjątkowego charakteru; (...) połowy należnych wpłat na kapitał zakładowy, pod warunkiem że 25% tego kapitału zostało opłacone, nie więcej jednak niż równowartość 50% mniejszej spośród wartości marginesu wypłacalności lub środków własnych

	<p>wynosi 25 % tego kapitału, do wysokości 50 % dostępnego marginesu wypłacalności lub wymaganego marginesu wypłacalności, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa.</p> <p>Wielkość, o której mowa w lit. a), nie może przekroczyć 3,5 % sumy różnic między odpowiednimi sumami kapitału działalności z zakresu ubezpieczeń na życie i pracowniczych programów emerytalnych a rezerwami matematycznymi dla wszystkich polis, dla których możliwe jest stosowanie metody Zillmera. Różnicę tę pomniejsza się o kwotę niezamortyzowanych kosztów uzyskania, zaksięgowaną jako aktywa.</p>			<p>zakładu ubezpieczeń na życie;</p> <p>4) w przypadku gdy zakład ubezpieczeń na życie nie stosuje metody Zillmera lub stosuje ją, lecz nie uwzględnia przy tym kosztów akwizycji w pełnej wysokości - różnicy między wysokością rezerwy w dziale ubezpieczeń na życie obliczoną przez zakład ubezpieczeń na życie i wysokością rezerwy w dziale ubezpieczeń na życie obliczoną przy zastosowaniu metody Zillmera, z uwzględnieniem kosztów akwizycji w pełnej wysokości.</p> <p>(...)</p> <p>7. Wielkość, o której mowa w ust. 4 pkt 4, nie może przekroczyć 3,5% sumy różnicy pomiędzy sumami kapitału i wysokości rezerwy w dziale ubezpieczeń na życie dla wszystkich umów ubezpieczenia, dla których stosowanie metody Zillmera jest dopuszczalne. Różnica zaliczana do środków własnych jest pomniejszana o nierozliczone koszty akwizycji, wykazane w bilansie dla celów rachunkowości jako aktywa.</p>
Art. 17 ust. 1	<p>Wymagany margines wypłacalności</p> <p>1. Wymagany margines wypłacalności ustala się zgodnie z ust. 2–6 stosownie do przyjętych zobowiązań.</p>	W	Art. 106ja ustawy o OIFFE	<p>Art. 106ja. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób wyliczenia wysokości marginesu wypłacalności dla działu I i grup ubezpieczeń działu I załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej oraz minimalną wysokość kapitału gwarancyjnego dla działu I załącznika do tej ustawy, uwzględniając konieczność zapewnienia wypłacalności zakładów ubezpieczeń na życie, do których pracowniczy fundusz</p>

Art. 17 ust. 2	<p>2. Wymagany margines wypłacalności równy jest sumie następujących dwóch wyników:</p> <p>a) wynik pierwszy: otrzymuje się, mnożąc część odpowiadającą 4 % rezerw matematycznych brutto związanych z ubezpieczeniami bezpośrednimi i reasekuracją czynną wraz z cesjami reasekuracyjnymi przez odnotowany w poprzednim roku obrotowym stosunek rezerw matematycznych pomniejszonych o cesje reasekuracyjne do sumy rezerw matematycznych brutto, nie mniejszy niż 85 %;</p> <p>a) wynik drugi: otrzymuje się, dla polis, w których kapitał podwyższonego ryzyka nie jest liczbą ujemną, mnożąc część odpowiadającą 0,3 % takiego kapitału przyjętego przez IORP do ubezpieczenia przez odnotowany w ostatnim roku obrotowym stosunek łącznej wielkości kapitału podwyższonego ryzyka zatrzymanego jako zobowiązanie IORP po uwzględnieniu cesji i retrocesji reasekuracyjnych do łącznej wielkości kapitału podwyższonego ryzyka brutto wraz z reasekuracją, nie mniejszy niż 50 %.</p> <p>W przypadku terminowego ubezpieczenia na wypadek śmierci, obejmującego okres maksymalnie trzech lat, część ta wynosi 0,1 %. W przypadku takiego ubezpieczenia na okres dłuższy niż trzy lata, lecz nieprzekraczający pięciu lat, część ta wynosi 0,15 %.</p>	W	<p>§4 – 7 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowego sposobu wylczenia wysokości marginesu wypłacalności oraz minimalnej wysokości kapitału gwarancyjnego</p>	<p>przekazuje składki pracowników zagranicznych.</p> <p>§ 4 Margines wypłacalności zakładu ubezpieczeń na życie jest równy sumie kwot określających marginesy wypłacalności dla poszczególnych grup ubezpieczeń działu I, obliczonych zgodnie z § 5-7.</p> <p>§ 5 Zakład ubezpieczeń na życie oblicza margines wypłacalności dla grup 1, 2 i 4 działu I załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, w sposób określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.</p> <p>§ 6 Zakład ubezpieczeń na życie oblicza margines wypłacalności dla grupy 3 działu I załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, w sposób określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.</p> <p>§ 7 Zakład ubezpieczeń na życie oblicza margines wypłacalności dla grupy 5 działu I załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, w sposób określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.</p>
Art. 17 ust. 3	<p>3. <u>W przypadku dodatkowych ubezpieczeń</u>, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. a) ppkt (iii) dyrektywy 2009/138/WE, wymagany margines wypłacalności jest równy wymaganemu marginesowi wypłacalności dla</p>	N		<p>Przepis art. 17 ust. 3 dyrektywy ma charakter fakultatywny zatem nie wymaga implementacji. Polskie przepisy nie przewidują funkcjonowania dodatkowych ubezpieczeń, o których mowa</p>

	IORP, o którym mowa w art. 18.			w art. 2 ust. 3 lit. a) ppkt (iii) dyrektywy 2009/138/WE.
Art. 17 ust. 4	4. <u>W przypadku operacji polegających na tworzeniu funduszy amortyzacyjnych</u> , o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. b) ppkt (ii) dyrektywy 2009/138/WE, wymagany margines wypłacalności jest równy części odpowiadającej 4 % rezerw matematycznych obliczonych zgodnie z ust. 2a.	N		Przepis art. 17 ust. 4 dyrektywy ma charakter fakultatywny zatem nie wymaga implementacji. Polskie przepisy nie przewidują tworzenia funduszy amortyzacyjnych o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. b) ppkt (ii) dyrektywy 2009/138/WE.
Art. 17 ust. 5	5. <u>W przypadku operacji, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. b) ppkt (i) dyrektywy 2009/138/WE</u> , wymagany margines wypłacalności jest równy 1 % odpowiadających im aktywów.	N		Przepis art. 17 ust. 5 dyrektywy ma charakter fakultatywny zatem nie wymaga implementacji. Polskie przepisy nie przewidują prowadzenia operacji, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. b) ppkt (i) dyrektywy 2009/138/WE (rozwiązanie przyjęte jedynie przez Włochy).
Art. 17 ust. 6	6. <u>W przypadku ubezpieczeń powiązanych z funduszami inwestycyjnymi i objętych art. 2 ust. 3 lit. a) ppkt (i) i (ii) dyrektywy 2009/138/WE oraz w przypadku operacji, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. b) ppkt (iii)–(v) dyrektywy 2009/138/WE</u> , wymagany margines wypłacalności równy jest sumie następujących składników: a) jeżeli IORP ponosi ryzyko inwestycyjne – części odpowiadającej 4 % rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, obliczonych zgodnie z ust. 2 lit. a); b) jeżeli IORP nie ponosi ryzyka inwestycyjnego, lecz środki mające pokryć koszty zarządu zostały ustalone na okres ponad pięciu lat – części odpowiadającej 1 % rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, obliczonych zgodnie z ust. 2 lit. a); c) jeżeli IORP nie ponosi ryzyka inwestycyjnego, a środki mające pokryć koszty zarządu zostały ustalone na okres nieprzekraczający pięciu lat –	N		Przepis art. 17 ust. 6 dyrektywy ma charakter fakultatywny zatem nie wymaga implementacji. Polskie przepisy nie przewidują funkcjonowania ubezpieczeń powiązanych z funduszami inwestycyjnymi objętymi art. 2 ust. 3 lit. a) ppkt (i) i (ii) dyrektywy 2009/138/WE oraz prowadzenia operacji, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. b) ppkt (iii)–(v) dyrektywy 2009/138/WE.

	wielkości równej 25 % kosztów administracyjnych netto za ubiegły rok obrotowy w odniesieniu do takich ubezpieczeń i operacji; b) d) jeżeli IORP pokrywa ryzyko z tytułu śmierci – części odpowiadającej 0,3 % kapitału podwyższonego ryzyka obliczonego zgodnie z ust. 2 lit. b).			
Art. 18 ust. 1	Wymagany margines wypłacalności do celów art. 17 ust. 3 1. Wymagany margines wypłacalności ustala się na podstawie rocznej kwoty składek lub wkładów bądź na podstawie średniej wielkości odszkodowań i świadczeń z ostatnich trzech lat obrotowych.	N		Przepis art. 17 ust. 3 dyrektywy ma charakter fakultatywny zatem nie wymaga implementacji. Skoro polskie przepisy nie przewidują funkcjonowania dodatkowych ubezpieczeń, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. a) ppkt (iii) dyrektywy 2009/138/WE, nie ma zatem potrzeby implementacji przepisów art. 18 dyrektywy.
Art. 18 ust. 2	2. Kwota wymaganego marginesu wypłacalności jest równa wyższemu z dwóch wyników ustanowionych w ust. 3 i 4.	N		Przepis art. 17 ust. 3 dyrektywy ma charakter fakultatywny zatem nie wymaga implementacji. Skoro polskie przepisy nie przewidują funkcjonowania dodatkowych ubezpieczeń, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. a) ppkt (iii) dyrektywy 2009/138/WE, nie ma zatem potrzeby implementacji przepisów art. 18 dyrektywy.
Art. 18 ust. 3	3. Podstawę składki oblicza się z wykorzystaniem przypisanych składek i wkładów brutto, zgodnie z poniższym obliczeniem, lub zarobionych składek i wkładów brutto, zależnie od tego, która z tych wartości jest wyższa. Składki lub wkłady (wraz z opłatami dodatkowymi w stosunku do składek lub wkładów) należne z ubezpieczeń bezpośrednich w poprzednim roku obrotowym są agregowane. Do sumy tej dodaje się kwotę składek z tytułu reasekuracji przyjętych w poprzednim roku obrotowym. Następnie od uzyskanej sumy odejmuje się łączną kwotę składek lub wkładów anulowanych w poprzednim roku	N		Przepis art. 17 ust. 3 dyrektywy ma charakter fakultatywny zatem nie wymaga implementacji. Skoro polskie przepisy nie przewidują funkcjonowania dodatkowych ubezpieczeń, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. a) ppkt (iii) dyrektywy 2009/138/WE, nie ma zatem potrzeby implementacji przepisów art. 18 dyrektywy.

	<p>obrotowym, jak również łączną kwotę podatków i innych opłat dotyczących zagregowanych składek lub wkładów.</p> <p>Tak otrzymaną kwotę dzieli się na dwie części, z których pierwsza obejmuje kwotę do 50 000 000 EUR, a druga – nadwyżkę przewyższającą tę kwotę; oblicza się odpowiednio 18 % części pierwszej i 16 % części drugiej, a następnie dodaje do siebie te wartości.</p> <p>Otrzymaną w ten sposób sumę mnoży się przez odnotowany w odniesieniu do sum z poprzednich trzech lat obrotowych stosunek kwoty odszkodowań i świadczeń pozostałych na udziale IORP po pomniejszeniu o kwoty należne z tytułu reasekuracji, do kwoty odszkodowań i świadczeń brutto; stosunek ten nie może być mniejszy niż 50 %.</p>			
Art. 18 ust. 4	<p>4. Podstawę odszkodowań i świadczeń oblicza się w następujący sposób:</p> <p>Kwoty odszkodowań i świadczeń wypłaconych w odniesieniu do ubezpieczeń bezpośrednich (bez odejmowania odszkodowań i świadczeń na udziale reasekuranów i retrocesjonariuszy) w okresach określonych w ust. 1 są agregowane.</p> <p>Do tej sumy dodaje się kwotę odszkodowań i świadczeń wypłaconych w odniesieniu do reasekuracji lub retrocesji czynnej w tych samych okresach oraz wartość rezerw na niewypłacone odszkodowania i świadczenia z tytułu ubezpieczeń bezpośrednich i reasekuracji czynnej, utworzonych na koniec poprzedniego roku obrotowego.</p> <p>Od tej sumy odejmuje się kwoty odzyskane w okresach określonych w ust. 1.</p> <p>Następnie od pozostałej sumy odejmuje się wartość rezerw na niewypłacone odszkodowania i świadczenia z tytułu ubezpieczeń bezpośrednich i reasekuracji czynnej, utworzonych na początku drugiego roku obrotowego</p>	N		Przepis art. 17 ust. 3 dyrektywy ma charakter fakultatywny zatem nie wymaga implementacji. Skoro polskie przepisy nie przewidują funkcjonowania dodatkowych ubezpieczeń, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. a) ppkt (iii) dyrektywy 2009/138/WE, nie ma zatem potrzeby implementacji przepisów art. 18 dyrektywy.

	<p>poprzedzającego ostatni rok obrotowy, za który sporządzono sprawozdanie finansowe.</p> <p>Jedną trzecią uzyskanej w ten sposób kwoty dzieli się na dwie części, z których pierwsza obejmuje kwotę do 35 000 000 EUR, a druga – nadwyżkę ponad tę kwotę; oblicza się odpowiednio 26 % części pierwszej i 23 % części drugiej, a następnie dodaje do siebie te wartości.</p> <p>Otrzymałą w ten sposób sumę mnoży się przez odnotowany w odniesieniu do sum z poprzednich trzech lat obrotowych stosunek kwoty odszkodowań i świadczeń na udziale IORP po odjęciu kwot należnych z tytułu reasekuracji do kwoty odszkodowań i świadczeń brutto; stosunek ten nie może być mniejszy niż 50 %.</p>			
Art. 18 ust. 5	<p>5. W przypadku gdy wymagany margines wypłacalności obliczony zgodnie z ust. 2, 3 i 4 jest mniejszy od wymaganego marginesu wypłacalności dla poprzedniego roku, wówczas wymagany margines wypłacalności jest co najmniej równy wymaganemu marginesowi wypłacalności dla poprzedniego roku pomnożonemu przez stosunek wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na niewypłacone odszkodowania i świadczenia na koniec ostatniego roku obrotowego do wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na niewypłacone odszkodowania i świadczenia na początek ostatniego roku obrotowego. W obliczeniach tych rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe obliczane są bez uwzględniania reasekuracji, lecz powyższy stosunek nie może być wyższy niż 1.</p>	N		<p>Przepis art. 17 ust. 3 dyrektywy ma charakter fakultatywny zatem nie wymaga implementacji. Skoro polskie przepisy nie przewidują funkcjonowania dodatkowych ubezpieczeń, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. a) ppkt (iii) dyrektywy 2009/138/WE, nie ma zatem potrzeby implementacji przepisów art. 18 dyrektywy.</p>

<p>Art. 19 ust. 1</p>	<p style="text-align: center;">Reguły inwestowania</p> <p>1. Państwa członkowskie wymagają od IORP zarejestrowanych lub wykonujących działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, <u>aby inwestowały zgodnie z zasadą „ostrożnego inwestora”</u>, w szczególności zgodnie z następującymi regułami:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) aktywa są inwestowane w najlepszym długoterminowym interesie ogółu uczestników i beneficjentów. W przypadku potencjalnego konfliktu interesów, IORP lub podmiot, który zarządza jej portfelem, zapewnia, aby inwestycja była dokonywana wyłącznie w interesie uczestników i beneficjentów; b) w myśl zasady „ostrożnego inwestora” państwa członkowskie umożliwiają IORP <u>uwzględnianie potencjalnych długoterminowych skutków decyzji inwestycyjnych dla czynników środowiskowych, społecznych i czynników związanych z zarządzaniem</u>; c) aktywa są inwestowane w taki sposób, aby zapewnić bezpieczeństwo, jakość, płynność i rentowność portfela jako całości; d) aktywa są inwestowane głównie na rynkach regulowanych. Inwestowanie w aktywa, które nie są dopuszczone do obrotu na regulowanych rynkach finansowych, musi w każdym wypadku być utrzymywane na ostrożnym poziomie; e) inwestowanie w instrumenty pochodne jest możliwe w zakresie, w jakim takie instrumenty przyczyniają się do zmniejszenia ryzyka inwestycji lub ułatwienia efektywnego zarządzania portfelem. Muszą być one wycenione na ostrożnej podstawie, z uwzględnieniem aktywów bazowych, i włączone 	<p style="text-align: center;">W/T</p>	<p>Art. 139 ustawy o OIFFE</p>	<p>Art. 139. Fundusz lokuje swoje aktywa zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, <u>dążąc do osiągnięcia maksymalnego stopnia bezpieczeństwa i rentowności dokonywanych lokat.</u></p> <p>Regulacje dotyczące działalności inwestycyjnej pracowniczych funduszy emerytalnych, czyli polskich IORP są szczegółowo opisane w rozdziale 15 ustawy o OIFFE (art. 139-156).</p> <p>Wydaje się jednak wskazanym dodanie przepisu umożliwiającego pracowniczym funduszom uwzględnianie w polityce inwestycyjnej czynników ESG (środowiskowych, społecznych i związanych z ładem korporacyjnym), np. poprzez dodanie w art. 147 ustawy o OIFFE ust. 2 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 147</i> (...) 2. Statut pracowniczego funduszu może określać, że pracowniczemu fundusz w swojej działalności <u>uwzględnia potencjalne, długoterminowe skutki decyzji inwestycyjnych w stosunku do czynników środowiskowych, społecznych i czynników związanych z ładem korporacyjnym.</u></p>
---------------------------	--	--	---------------------------------------	--

	<p>do wyceny aktywów IORP. IORP unikają również nadmiernej ekspozycji na ryzyko pojedynczego kontrahenta i innych transakcji instrumentami pochodnymi;</p> <p>f) aktywa są właściwie dywersyfikowane w taki sposób, aby unikać nadmiernego uzależnienia od poszczególnego składnika aktywów, emitenta lub grupy przedsiębiorstw oraz kumulacji ryzyk w portfelu jako całości.</p> <p>Inwestycje w aktywa emitowane przez tego samego emitenta lub emitentów należących do tej samej grupy nie mogą narażać IORP na nadmierną koncentrację ryzyka;</p> <p>g) inwestowanie w instytucję finansującą nie może przekroczyć 5 % portfela jako całości, a w przypadku gdy instytucja finansująca należy do grupy, inwestowanie w instytucje należące do tej samej grupy co instytucja finansująca nie może przekroczyć 10 % tego portfela.</p> <p>W przypadku gdy IORP jest finansowana przez kilka instytucji, inwestowanie w te instytucje finansujące musi być dokonywane w sposób ostrożny, z uwzględnieniem potrzeby właściwej dywersyfikacji.</p> <p>Państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu wymogów, o których mowa w lit. f) i g), do inwestycji w obligacje państwowe.</p>			
Art. 19 ust. 2	2. Uwzględniając wielkość, charakter, skalę i stopień złożoności działalności nadzorowanych IORP, państwa członkowskie zapewniają, aby <u>właściwe organy monitorowały poprawność procedur IORP dotyczących przeprowadzania oceny kredytowej, oceniały korzystanie z odniesień do ratingów kredytowych</u> , wydanych przez agencje ratingowe w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b)	W	Art. 146a ust. 1 oraz 204 ust. 1 i 3 ustawy o OIFFE	Art. 146a. 1. <u>Pracowniczy fundusz nie może polegać wyłącznie lub automatycznie na ratingach kredytowych sporządzanych przez zewnętrzne instytucje oceny wiarygodności kredytowej lub wykorzystywać ich jako jedyne parametry przy ocenie ryzyka związanego z lokowaniem aktywów pracowniczego funduszu.</u> (...)

	<p>rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 15) , <u>w ramach ich polityki inwestycyjnej i, w stosownych przypadkach, zachęcały do łagodzenia skutków takich odniesień w celu ograniczenia wyłącznego i mechanicznego polegania na takich ratingach kredytowych.</u></p>			<p>Art. 204. 1. W ramach nadzoru nad działalnością funduszy organ nadzoru jest uprawniony w szczególności do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) żądania udostępnienia przez towarzystwo kopii dokumentów związanych z działalnością funduszu lub towarzystwa oraz zapoznawania się z ich treścią; 2) żądania wszelkich informacji i wyjaśnień, dotyczących działalności funduszu lub towarzystwa, od członków zarządu, rady nadzorczej, pracowników towarzystwa oraz innych osób związanych z towarzystwem lub funduszem umową zlecenia, umową o dzieło lub innym stosunkiem prawnym o podobnym charakterze; 3) żądania udostępnienia przez depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności, wszelkich informacji, dokumentów i wyjaśnień dotyczących wykonywanych czynności na rzecz funduszu lub towarzystwa. <p>(...)</p> <p>3. W razie stwierdzenia, na podstawie uzyskanych informacji, wyjaśnień i dokumentów, o których mowa w ust. 1, przypadków naruszeń prawa lub interesu członków funduszu, <u>organ nadzoru powiadamia towarzystwo, depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności, o stwierdzonych nieprawidłowościach i wyznacza termin do ich usunięcia.</u></p> <p>(...)</p>
Art. 19	3. Rodzime państwo członkowskie <u>zakazuje IORP</u>	W	Art. 150 pkt 3	Art. 150. <u>Fundusz nie może:</u>

ust. 3	<u>zaciągania pożyczek lub działania na rzecz osób trzecich w charakterze poręczyciela.</u> Jednakże państwa członkowskie mogą upoważnić IORP do prowadzenia niektórych operacji zaciągania pożyczek wyłącznie w celach utrzymania płynności i tylko na okres przejściowy.		ustawy o OIFFE	(...) 3) <u>udzielać pożyczek, gwarancji i poręczeń,</u> z zastrzeżeniem art. 141 ust. 1 i art. 151 Przywołane wyżej przepisy regulują, odpowiednio, w jakie kategorie lokat mogą być lokowane aktywa funduszu (m.in. dopuszczone są obligacje skarbowe, polskie lub zagraniczne, które de facto są formą pożyczki), oraz zasady na jakich fundusz może udzielać pożyczek papierów wartościowych będących przedmiotem obrotu na rynku regulowanym.
Art. 19 ust. 4	4. <u>Państwa członkowskie nie wymagają od IORP zarejestrowanych lub wykonujących działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach inwestowania w określone rodzaje aktywów.</u>	N		W Polsce pracownicze towarzystwa emerytalne zarządzające pracowniczymi funduszami emerytalnymi mogą dowolnie inwestować w określone rodzaje aktywów, z zachowaniem limitów i zastrzeżeń określonych w ustawie o OIFFE. Przepis nie wprowadza żadnego obowiązku, w związku z czym skoro żaden z polskich przepisów nie przewiduje wymogu inwestowania przez pracownicze fundusze emerytalne w określone aktywa – nie ma potrzeby jego implementacji.
Art. 19 ust. 5	5. Bez uszczerbku dla art. 30, <u>państwa członkowskie nie uzależniają decyzji inwestycyjnych IORP zarejestrowanej lub wykonującej działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach lub osoby zarządzającej jej inwestycjami od jakiegokolwiek uprzedniego zatwierdzenia lub wymogów w zakresie systematycznego powiadamiania.</u>	N		W Polsce polityka inwestycyjna pracowniczych towarzystw emerytalnych zarządzających pracowniczymi funduszami emerytalnymi nie wymaga zatwierdzenia lub notyfikacji do organu nadzoru. Przepis nie wprowadza żadnego obowiązku, w związku z czym skoro żaden z polskich przepisów nie przewiduje wymogu systematycznego powiadamiania – nie ma potrzeby jego implementacji.
Art. 19 ust. 6	6. Zgodnie z ust. 1–5, państwa członkowskie mogą, w odniesieniu do IORP zarejestrowanych lub	N/W/T	Art. 141 ustawy o OIFFE	Przepisy art. 19 ust. 6 lit a-b dyrektywy dotyczą IORP opartych o zasadę zdefiniowanego

<p>wykonujących działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, ustanowić bardziej szczegółowe reguły, w tym reguły ilościowe, pod warunkiem że są one uzasadnione względami ostrożnościowymi dla odzwierciedlenia pełnego zakresu programów emerytalnych obsługiwanych przez te IORP.</p> <p>Jednakże państwa członkowskie nie stawiają przeszkód IORP w:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) inwestowaniu do 70 % aktywów stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych lub całego portfela w odniesieniu do programów, w których uczestnicy ponoszą ryzyko inwestowania w akcje, zbywalne papiery wartościowe traktowane jako udziały i obligacje korporacyjne dopuszczone do obrotu na rynkach regulowanych lub w ramach MTF lub OTF i decydowaniu o relatywnej wadze tych papierów wartościowych w ich portfelu inwestycyjnym. Jednakże państwa członkowskie mogą, pod warunkiem że jest to uzasadnione względami ostrożnościowymi, zastosować niższy limit wynoszący nie mniej niż 35 % wobec IORP, które obsługują programy emerytalne z długoterminową gwarancją stóp procentowych, ponoszą ryzyko inwestycyjne i same zapewniają gwarancję; b) inwestowaniu do 30 % aktywów stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w aktywa denominowane w walutach innych niż pasywa; c) inwestowaniu w instrumenty o długoterminowym horyzoncie inwestycyjnym, które nie znajdują się w obrocie na rynkach regulowanych, MTF lub OTF; d) <u>inwestowaniu w instrumenty emitowane lub</u> 			<p>świadczenia (DB), nie mają zatem zastosowania do działających w Polsce pracowniczych funduszy emerytalnych, opartych o zasadę zdefiniowanej składki (DC) i w tym zakresie przepisy dyrektywy nie wymagają implementacji.</p> <p>W odniesieniu do instrumentów opisanych w art. 19 ust. 6 lit c dyrektywy, pracownicze fundusze emerytalne mogą, na podstawie przepisów ustawy o OIFFE lokować swoje aktywa w szereg kategorii lokat i instrumentów o takiej charakterystyce, określonych w art. 139 ustawy o OIFFE.</p> <p>Wydaje się jednak zasadnym dodanie przepisu umożliwiającego pracowniczym funduszom emerytalnym lokowanie aktywów w instrumenty emitowane lub gwarantowane przez Europejski Bank Inwestycyjny w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych, europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej i europejskich funduszy <i>venture capital</i>.</p> <p>Proponuje się zatem dodanie w art. 146 ustawy o OIFFE ust. 4 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 146</i> (...)</p> <p>4. Aktywa pracowniczego funduszu mogą być lokowane, o ile zezwala na to statut funduszu, w instrumenty emitowane lub gwarantowane przez Europejski Bank Inwestycyjny w ramach:</p> <p>1) Europejskich Długoterminowych</p>
--	--	--	--

	<p><u>gwarantowane przez EBI w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych, europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej i europejskich funduszy venture capital.</u></p>			<p><i>Funduszy Inwestycyjnych (ELTIF) działających na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/760 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych (Dz. Urz. UE L 123 z 19.05.2015, str. 98);</i></p> <p>2) <i>Europejskich Funduszy na Rzecz Przedsiębiorczości Społecznej (EuSEF) działających na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej (Dz. Urz. UE L 115, z 25.04.2013, str. 18);</i></p> <p>3) <i>Europejskich Funduszy Venture Capital (EuVECA) działających na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy venture capital (Dz. Urz. UE L 115, z 25.04.2013, str. 1);</i></p> <p>4) <i>Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) działającego na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1017 z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, Europejskiego Centrum Doradztwa Inwestycyjnego i Europejskiego Portalu Projektów Inwestycyjnych oraz zmieniającego</i></p>
--	---	--	--	--

				<i>rozporządzenia (UE) nr 1291/2013 i (UE) nr 1316/2013 – Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (Dz. Urz. UE L 169 z 01.07.2015, str. 1, z późn. zm.).</i>
Art. 19 ust. 7	7. Ust. 6 nie wyklucza prawa państw członkowskich, aby wymagać stosowania przez IORP, które są zarejestrowane lub wykonują działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, bardziej rygorystycznych reguł inwestowania również na zasadach indywidualnych, pod warunkiem że są one uzasadnione względami ostrożnościowymi, w szczególności z uwagi na zobowiązania zaciągnięte przez IORP.	N		
Art. 19 ust. 8	8. Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego IORP prowadzącej działalność transgraniczną, o której mowa w art. 11, nie ustanawiają innych reguł inwestowania niż reguły określone w ust. 1–6 w odniesieniu do części aktywów, które pokrywają rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe na działalność transgraniczną.	N		
Art. 20 ust. 1	<p style="text-align: center;">Odpowiedzialność organu zarządzającego lub nadzorczego</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby <u>organ zarządzający lub nadzorczy IORP ponosił ostateczną odpowiedzialność</u> na mocy prawa krajowego <u>za przestrzeganie przez daną IORP przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych</u> przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.</p>	W	Art. 48 i 48a ustawy o OIFFE	<p>Art. 48. 1. Towarzystwo odpowiada wobec członków funduszu za wszelkie szkody spowodowane niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem swych obowiązków w zakresie zarządzania funduszem i jego reprezentacji, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie tych obowiązków jest spowodowane okolicznościami, za które towarzystwo nie ponosi odpowiedzialności i którym nie mogło zapobiec mimo dołożenia najwyższej staranności.</p> <p>2. Za szkody z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1, fundusz nie ponosi</p>

				<p>odpowiedzialności.</p> <p>3. Jeżeli powszechne товариство nie ponosi odpowiedzialności za szkodę na podstawie ust. 1, szkoda jest pokrywana ze środków Funduszu Gwarancyjnego, chyba że szkoda nastąpiła wyłącznie z winy poszkodowanego.</p> <p>4. Przepis ust. 3 stosuje się także w razie ogłoszenia upadłości powszechnego товариства, jeżeli szkoda, za którą товариство ponosi odpowiedzialność, nie może być pokryta z jego masy upadłości.</p> <p>4a. Przepisów ust. 3 i 4 nie stosuje się do dobrowolnego funduszu.</p> <p>5. Powierzenie wykonywania niektórych obowiązków osobie trzeciej nie ogranicza odpowiedzialności товариства.</p> <p>Art. 48a Powierzenie przez fundusz lub товариство niektórych obowiązków osobie trzeciej nie wyłącza odpowiedzialności товариства określonej w art. 62, 197, 198 i 204.</p>
Art. 20 ust. 2	2. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla roli partnerów społecznych w zarządzaniu IORP.	N		
Art. 21 ust. 1	<p>Ogólne wymogi w zakresie zarządzania</p> <p>1. Państwa członkowskie nakładają na wszystkie IORP <u>wymóg wprowadzenia skutecznego systemu zarządzania</u>, który zapewnia należyte i ostrożne zarządzanie prowadzoną działalnością. <u>System ten obejmuje</u> odpowiednią i przejrzystą <u>strukturę organizacyjną</u>, w</p>	T		<p>W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej systemu zarządzania pracowniczym funduszem emerytalnym. Dlatego wydaje się wskazane opracowanie przepisów, które obligowałyby pracownice товариства emerytalne do wprowadzenia odpowiedniego systemu zarządzania, np.</p>

	<p>której zakresy odpowiedzialności są jasno przypisane i odpowiednio podzielone, <u>oraz skuteczny system zapewniający przekazywanie informacji. System zarządzania obejmuje uwzględnianie przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych czynników środowiskowych, społecznych i czynników związanych z zarządzaniem w odniesieniu do aktywów inwestycyjnych i podlega regularnym przeglądom wewnętrznym.</u></p>			<p>poprzez dodanie w ustawie o OIFFE rozdziału 2a <i>System zarządzania w pracowniczym towarzystwie</i> obejmującego art. 26a-d. Proponuje się dodanie art. 26a w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 26a. 1. <u>Pracownicze towarzystwo jest obowiązane do przygotowania i wprowadzenia skutecznego systemu zarządzania, który zapewnia należyte i ostrożne zarządzanie prowadzoną działalnością.</u></i></p> <p><i>2. <u>System zarządzania, o którym mowa w ust. 1, obejmuje strukturę organizacyjną, w której zakresy odpowiedzialności są jasno przypisane i odpowiednio podzielone, oraz skuteczny system przekazywania informacji.</u></i></p> <p><i>3. <u>System zarządzania, o którym mowa w ust. 1, może uwzględniać przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych czynniki środowiskowe, społeczne oraz czynniki związane z ładem korporacyjnym, w odniesieniu do aktywów inwestycyjnych, i podlega regularnym przeglądom wewnętrznym dokonywanym nie rzadziej niż co 3 lata.</u></i></p> <p><i>4. System zarządzania, o którym mowa w ust. 1, musi być proporcjonalny do wielkości, charakteru, skali i złożoności działalności pracowniczego towarzystwa.</i></p>
<p>Art. 21 ust. 2</p>	<p>2. <u>System zarządzania, o którym mowa w ust. 1, musi być proporcjonalny do wielkości, charakteru, skali i złożoności działalności IORP.</u></p>	<p>T</p>		<p>W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej systemu zarządzania pracowniczym funduszem emerytalnym. Dlatego proponuje się dodanie w ustawie</p>

				<p>o OIFFE art. 26a ust. 4 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 26a</i> (...) <u>4. System zarządzania, o którym mowa w ust. 1, musi być proporcjonalny do wielkości, charakteru, skali i złożoności działalności pracowniczego towarzystwa.</u></p>
Art. 21 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby <u>IORP ustanawiały i stosowały sporządzone na piśmie zasady dotyczące zarządzania ryzykiem, audytu wewnętrznego oraz, w stosownych przypadkach, działań aktuarialnych i outsourcingu. Te sporządzone na piśmie zasady podlegają uprzedniemu zatwierdzeniu przez organ zarządzający lub nadzorczy IORP oraz przeglądowi przynajmniej co trzy lata i dostosowuje się je do wszelkich istotnych zmian w systemie lub obszarze, którego dotyczą.</u></p>	T		<p>W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji nakładającej na pracownice towarzystwa emerytalne zarządzające pracowniczymi funduszami emerytalnymi obowiązek sporządzenia pisemnego dokumentu obejmującego zasady zarządzania ryzykiem, audytu wewnętrznego oraz korzystania z outsourcingu.</p> <p>Należy pamiętać, że działania aktuarialne nie muszą zostać ujęte ponieważ nie mają one zastosowania do programów opartych o zasadę DC, a takimi są polskie pracownice programy emerytalne.</p> <p>Dlatego wydaje się wskazane opracowanie przepisów, które obligowałyby pracownice towarzystwa emerytalne do sporządzenia odpowiedniego dokumentu określającego zasady zarządzania ryzykiem, audytu wewnętrznego i powierzania wykonywania zadań osobom trzecim lub podmiotom zewnętrznym.</p> <p>Proponuje się dodanie art. 26b w brzmieniu:</p> <p><u>Art. 26b. 1. Pracownice towarzystwo jest obowiązane do przygotowania pisemnego dokumentu określającego zasady:</u></p>

				<p>1) <u>zarządzania ryzykiem;</u> 2) <u>audytu wewnętrznego;</u> 3) <u>powierzenia wykonywania zadań osobom trzecim lub zewnętrznym jednostkom organizacyjnym.</u></p> <p>2. <u>Zasady o których mowa w ust. 1, podlegają zatwierdzeniu przez radę nadzorczą pracowniczego towarzystwa oraz przeglądowni funkcjonowania nie rzadziej niż co 3 lata od dnia ich zatwierdzenia.</u></p> <p>3. <u>Zasady, o których mowa w ust. 1, podlegają dostosowaniu do wszelkich zmian w systemie zarządzania lub obszarze, którego dotyczą.</u></p>
Art. 21 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, aby <u>IORP miały efektywny system kontroli wewnętrznej.</u> System ten obejmuje procedury administracyjne i księgowe, organizację kontroli wewnętrznej oraz odpowiednie ustalenia w zakresie sprawozdawczości na wszystkich szczeblach IORP.	T		<p>Wydaje się wskazane opracowanie przepisów, które obligowałyby pracownicze fundusze emerytalne do wprowadzenia odpowiedniego systemu kontroli wewnętrznej. Proponuje się dodanie art. 26c w brzmieniu:</p> <p><u>Art. 26c. 1. Pracownicze towarzystwo jest obowiązane do przygotowania i wprowadzenia skutecznego systemu kontroli wewnętrznej.</u></p> <p>2. System kontroli wewnętrznej, o którym mowa w ust. 1, obejmuje:</p> <p>1) procedury administracyjne i księgowe; 2) organizację kontroli wewnętrznej; 3) ustalenia w zakresie sprawozdawczości na wszystkich szczeblach pracowniczego towarzystwa.</p>
Art. 21 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają, aby <u>IORP podejmowały rozsądne działania w celu zapewnienia</u>	T		Zasadne jest opracowanie przepisów, które obligowałyby pracownicze fundusze

	ciągłości i regularności prowadzenia swojej działalności, co obejmuje opracowanie planów awaryjnych. W tym celu IORP stosują odpowiednie i współmierne systemy, zasoby i procedury.			emerytalne do opracowania planów awaryjnych. Proponuje się dodanie art. 26d w brzmieniu: <i>Art. 26d. Pracownicze towarzystwo jest obowiązane do przygotowania planów awaryjnych, obejmujących systemy, zasoby i procedury pracowniczego towarzystwa, w celu zapewnienia ciągłości i regularności prowadzenia działalności pracowniczego towarzystwa.</i>
Art. 21 ust. 6	6. Państwa członkowskie wymagają, aby <u>faktycznym zarządzaniem IORP zajmowały się co najmniej dwie osoby</u> . Na podstawie uzasadnionej oceny przeprowadzonej przez właściwe organy państwa członkowskie mogą zezwolić, by IORP zarządzała faktycznie tylko jedna osoba. Ocena ta uwzględnia rolę partnerów społecznych w ogólnym zarządzaniu IORP, a także wielkość, charakter, skalę i stopień złożoności jej działalności.	W	Art. 9 ust. 2 oraz art. 39 ust. 1-1a ustawy o OIFFE	Art. 9 (...) 2. Fundusz tworzony jest wyłącznie przez towarzystwo Art. 39. 1. Władzami towarzystwa są: 1) zarząd; 2) rada nadzorcza; 3) walne zgromadzenie. 1a. <u>Zarząd towarzystwa nie może liczyć mniej niż trzy osoby</u> . (...)
Art. 22 ust. 1	Wymogi dotyczące kompetencji i reputacji w zarządzaniu 1. <u>Państwa członkowskie wymagają, aby IORP zapewniały spełnianie przez osoby, które faktycznie zarządzają IORP, osoby, które pełnią kluczowe funkcje oraz, w stosownych przypadkach, osoby lub podmioty, którym zlecono kluczową funkcję w drodze outsourcingu zgodnie z art. 31, następujących wymogów przy wykonywaniu swoich zadań:</u>	W/T	Art. 41 ustawy o OIFFE	Art. 41. 1. <u>Członkiem zarządu towarzystwa może być osoba, która spełnia łącznie następujące wymogi:</u> 1) <u>posiada pełną zdolność do czynności prawnych;</u> 2) <u>nie była skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo</u>

	<p>a) wymóg kompetencji:</p> <p>(i) <u>w przypadku osób, które faktycznie zarządzają IORP, oznacza to, że ich kwalifikacje, wiedza i doświadczenie są zbiorczo odpowiednie, aby umożliwić im zapewnienie należytego i ostrożnego zarządzania IORP;</u></p> <p>(ii) w przypadku osób, które pełnią kluczowe funkcje aktuarialne lub związane z audytem wewnętrznym, oznacza to, że ich kwalifikacje zawodowe, wiedza i doświadczenie są odpowiednie, aby umożliwić im właściwe wykonywanie ich kluczowych funkcji;</p> <p>(iii) w przypadku osób, <u>które pełnią inne kluczowe funkcje, oznacza to, że ich kwalifikacje, wiedza i doświadczenie są odpowiednie, aby umożliwić im właściwe wykonywanie ich kluczowych funkcji; oraz</u></p> <p>b) wymóg reputacji: <u>osoby te cieszą się nieposzlakowaną opinią i są uczciwe.</u></p>			<p>skarbowe lub przestępstwo, o którym mowa w rozdziale 22;</p> <p>3) <u>posiada wyższe wykształcenie;</u></p> <p>4) <u>legitymuje się stażem pracy nie krótszym niż 7 lat;</u></p> <p>5) <u>daje rękojmię należytego wykonywania funkcji członka zarządu.</u></p> <p>1a. Co najmniej dwie osoby wchodzące w skład zarządu towarzystwa, w tym prezes zarządu, muszą posiadać udowodnioną znajomość języka polskiego.</p> <p>2. <u>Przynajmniej jedna trzecia składu zarządu powinna legitymować się wyższym wykształceniem prawniczym, ekonomicznym lub być wpisana na listę doradców inwestycyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz.U. z 2017 r. poz. 1768).</u></p> <p>3. Wymóg określony w ust. 1 pkt 4 powinien być spełniony przez co najmniej dwie trzecie składu zarządu.</p> <p>4.(uchylony)</p> <p>5. Jeżeli wymogi określone w ust. 1a, 2 lub 3 nie są spełnione w związku z odwołaniem członka zarządu lub cofnięciem zezwolenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 i 4, towarzystwo jest obowiązane, w terminie 6 miesięcy, dostosować swoją działalność do wymogów określonych w ustawie.</p>
--	---	--	--	---

			<p>Należy jednak zauważyć, że funkcja aktuarialna nie jest wymagana, ze względu na zasadę działania polskich IORP.</p> <p>Nie przewiduje się także możliwości powierzenia podmiotowi zewnętrznemu pełnienia kluczowej funkcji w zakresie audytu wewnętrznego.</p> <p>Wydaje się zatem zasadne dodanie przepisów zapewniających, że osoby trzecie, którym powierzono pełnienie innych kluczowych funkcji posiadają odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie.</p> <p>Dlatego też proponuje się w ustawie o OIFFE dodanie art. 26f ust. 1 i 3 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 26f . 1. <u>Pracownicze towarzystwo może powierzyć osobie trzeciej pełnienie kluczowej funkcji w zakresie zarządzania ryzykiem, a także wypełnianie innych obowiązków, jeżeli powierzenie to:</u></i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) nie wpłynie niekorzystnie na jakość systemu zarządzania w pracowniczym towarzystwie, o którym mowa w art. 26a ust. 1;</i> <i>2) nie spowoduje zwiększenia ryzyka operacyjnego;</i> <i>3) nie spowoduje zmniejszenia możliwości monitorowania przez organ nadzoru wypełniania przez pracowniczy fundusz i pracownicze towarzystwo ich obowiązków;</i> <i>4) nie spowoduje pogorszenia jakości usług świadczonych przez pracowniczy fundusz i pracownicze towarzystwo na rzecz członków pracowniczego funduszu oraz</i>
--	--	--	--

				<p><i>osób uprawnionych do otrzymania wypłaty.</i></p> <p>(...)</p> <p><u>3. Do osoby trzeciej, o której mowa w ust. 1, przepis art. 41 ust. 1 stosuje się odpowiednio.</u></p> <p>(...)</p>
Art. 22 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe <u>organy były zdolne ustalić, czy osoby, które faktycznie zarządzają IORP lub pełnią kluczowe funkcje, spełniają wymogi określone w ust. 1.</u></p>	W	<p>Art. 41 ust. 2 oraz art. 204a ust. 1 ustawy o OIFFE</p>	<p>Art. 41</p> <p>(...)</p> <p><u>2. Przynajmniej jedna trzecia składu zarządu powinna legitymować się wyższym wykształceniem prawniczym, ekonomicznym lub być wpisana na listę doradców inwestycyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz.U. z 2017 r., poz. 1768).</u></p> <p>(...)</p> <p>Art. 204a. 1 <u>Organ nadzoru może przeprowadzić kontrolę działalności funduszu, towarzystwa, depozytariusza, a także osoby trzeciej, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności.</u></p> <p>(...)</p>
Art. 22 ust. 3	<p>3. <u>W przypadku gdy rodzime państwo członkowskie wymaga od osób, o których mowa w ust. 1, dowodu nieposzlakowanej opinii, dowodu, że uprzednio nie ogłaszały one upadłości, lub obydwu tych dowodów, to państwo członkowskie w przypadku obywateli innych państw członkowskich przyjmuje za wystarczający dowód wyciąg z rejestru sądowego innego państwa członkowskiego lub, jeżeli w innym państwie członkowskim nie ma rejestru sądowego, równoważny dokument dowodzący spełnienia tych wymogów, wydany przez właściwy organ sądowy lub administracyjny w państwie członkowskim, którego</u></p>	N		<p>W polskim systemie prawnym nie ma takich wymogów.</p> <p>Przepisy zawarte w art. 22 ust. 3-7 dyrektywy są zatem bezprzedmiotowe w odniesieniu do pracowniczych funduszy emerytalnych w Polsce i nie wymagają transpozycji.</p>

	obywatelem jest dana osoba, lub w rodzimym państwie członkowskim.			
Art. 22 ust. 4	<p>4. W przypadku gdy żaden właściwy organ sądowy ani administracyjny w państwie członkowskim, którego obywatelem jest dana osoba, lub w rodzimym państwie członkowskim nie wydaje równoważnego dokumentu, o którym mowa w ust. 3, dopuszcza się, by zamiast tego dokumentu ta osoba przedstawiła oświadczenie złożone pod przysięgą.</p> <p>Jednakże w rodzimych państwach członkowskich, których przepisy nie przewidują oświadczenia składanego pod przysięgą, obywatele danych innych państw członkowskich powinni mieć możliwość okazania oświadczenia formalnego złożonego przez nich przed właściwym organem sądowym lub administracyjnym w rodzimym państwie członkowskim lub w państwie członkowskim, którego są obywatelami, bądź oświadczenia złożonego przed notariuszem w jednym z tych państw członkowskich. Taki organ lub notariusz wydaje zaświadczenie potwierdzające prawdziwość oświadczenia złożonego pod przysięgą lub oświadczenia formalnego.</p>	N		<p>W polskim systemie prawnym nie ma takich wymogów.</p> <p>Przepisy zawarte w art. 22 ust. 3-7 dyrektywy są zatem bezprzedmiotowe w odniesieniu do pracowniczych funduszy emerytalnych w Polsce i nie wymagają transpozycji.</p>
Art. 22 ust. 5	<p>5. Dowód, iż uprzednio nie ogłoszono upadłości, o którym mowa w ust. 3, można także przedstawić w postaci oświadczenia złożonego przez obywatela danego innego państwa członkowskiego przed właściwym organem sądowym lub organizacją zawodową bądź gospodarczą w tym innym państwie członkowskim.</p>	N		<p>W polskim systemie prawnym nie ma takich wymogów.</p> <p>Przepisy zawarte w art. 22 ust. 3-7 dyrektywy są zatem bezprzedmiotowe w odniesieniu do pracowniczych funduszy emerytalnych w Polsce i nie wymagają transpozycji.</p>

Art. 22 ust. 6	6. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, 4 i 5, składa się w terminie trzech miesięcy od daty ich wydania.	N		W polskim systemie prawnym nie ma takich wymogów. Przepisy zawarte w art. 22 ust. 3-7 dyrektywy są zatem bezprzedmiotowe w odniesieniu do pracowniczych funduszy emerytalnych w Polsce i nie wymagają transpozycji.
Art. 22 ust. 7	7. Państwa członkowskie wyznaczają władze i organy właściwe do wydawania dokumentów, o których mowa w ust. 3, 4 i 5, i powiadamiają o tym niezwłocznie pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję. Państwa członkowskie informują również inne państwa członkowskie i Komisję o organach lub podmiotach, którym przedkłada się dokumenty, o których mowa w ust. 3, 4 i 5, na poparcie wniosku o prowadzenie działalności, o której mowa w art. 11, na terytorium tego państwa członkowskiego.	N		W polskim systemie prawnym nie ma takich wymogów. Przepisy zawarte w art. 22 ust. 3-7 dyrektywy są zatem bezprzedmiotowe w odniesieniu do pracowniczych funduszy emerytalnych w Polsce i nie wymagają transpozycji.
Art. 23 ust. 1	<p style="text-align: center;">Polityka wynagrodzeń</p> <p>1. <u>Państwa członkowskie wymagają, aby IORP ustanowiły i stosowały należytą politykę wynagrodzeń dotyczącą wszystkich osób, które faktycznie zarządzają IORP, pełnią kluczowe funkcje, oraz innych grup pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka IORP, proporcjonalną do wielkości i organizacji wewnętrznej IORP, a także do wielkości, charakteru, skali i złożoności jej działalności.</u></p>	T		<p>Obecnie przepisy ustawy o OIFFE nie regulują kwestii polityki wynagrodzeń zarządzających pracowniczymi funduszami emerytalnymi. Dlatego wskazanym jest przygotowanie przepisów w tym zakresie. Proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 47b w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 47b.</i></p> <p><u>1. Pracownicze towarzystwo jest obowiązane, biorąc pod uwagę swoją wielkość i organizację wewnętrzną, a także wielkość, charakter, zakres i złożoność działalności, ustanowić i stosować politykę wynagrodzeń wobec:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>członków zarządu towarzystwa;</i> 2) <i>członków rady nadzorczej towarzystwa;</i> 3) <i>pełniących kluczowe funkcje określone w</i>

				<p><i>art. 42a ust. 1.</i></p> <p><i>2. Pracownicze towarzystwo regularnie, nie rzadziej niż co 12 miesięcy, podaje do publicznej wiadomości informacje dotyczące zakresu stosowania oraz zasad polityki wynagrodzeń, o ile nie stoi to w sprzeczności z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119, z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).</i></p> <p><i>3. Ustanawiając i stosując politykę wynagrodzeń, o której mowa w ust. 1, pracownicze towarzystwo przestrzega następujących zasad:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) politykę wynagrodzeń ustanawia się, wdraża i prowadzi zgodnie z działalnością, profilem ryzyka, celami i długoterminowym interesem, stabilnością finansową oraz wynikami pracowniczego funduszu jako całości; polityka wynagrodzeń wspiera należyte, ostrożne i skuteczne zarządzanie pracowniczym funduszem;</i> <i>2) polityka wynagrodzeń jest zgodna z długoterminowymi interesami członków funduszu oraz osób uprawnionych do otrzymania wypłaty;</i> <i>3) w polityce wynagrodzeń uwzględnia się środki mające na celu zapobieganie konfliktom interesów;</i>
--	--	--	--	---

				<p>4) <i>polityka wynagrodzeń jest zgodna z należyтым i skutecznym zarządzaniem ryzykiem i nie zachęca do podejmowania ryzyka, które nie jest zgodne z profilami ryzyka oraz zasadami ładu korporacyjnego pracowniczego towarzystwa;</i></p> <p>5) <i>pracownicze towarzystwo ustanawia ogólne zasady polityki wynagrodzeń, jest odpowiedzialne za jej wdrażanie oraz dokonuje przeglądu i aktualizacji tej polityki przynajmniej co 3 lata;</i></p> <p>6) <i>jest prowadzone jasne, przejrzyste i skuteczne zarządzanie w zakresie wynagrodzeń i nadzoru nad nimi.</i></p> <p><i>4. Politykę wynagrodzeń, o której mowa w ust. 1, pracownicze towarzystwo stosuje także do innych pracowników pracowniczego towarzystwa, których działalność zawodowa może mieć wpływ na profil ryzyka pracowniczego towarzystwa.</i></p>
Art. 23 ust. 2	2. O ile rozporządzenie (UE) 2016/679 nie stanowi inaczej, IORP regularnie podają do wiadomości publicznej odpowiednie informacje dotyczące polityki wynagrodzeń.	T		<p>Obecnie przepisy ustawy o OIFFE nie regulują kwestii polityki wynagrodzeń zarządzających pracowniczymi funduszami emerytalnymi. Dlatego proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 47b ust. 2 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 47b</i> <i>(...)</i> <i>2. <u>Pracownicze towarzystwo regularnie, nie rzadziej niż co 12 miesięcy, podaje do publicznej wiadomości informacje dotyczące zakresu stosowania oraz zasad polityki wynagrodzeń, o ile nie stoi to w sprzeczności z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i</u></i></p>

				<i>Rady (UE) nr 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119, z dnia 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).</i> (...)
Art. 23 ust. 3	<p>3. Ustanawiając i stosując politykę wynagrodzeń, o której mowa w ust. 1, IORP przestrzegają następujących zasad:</p> <p>a) politykę wynagrodzeń ustanawia się, wdraża i prowadzi zgodnie z działalnością, profilem ryzyka, celami i długoterminowym interesem, stabilnością finansową oraz wynikami IORP jako całości; polityka wynagrodzeń wspiera należyte, ostrożne i skuteczne zarządzanie IORP;</p> <p>b) polityka wynagrodzeń jest zgodna z długoterminowymi interesami uczestników i beneficjentów programów emerytalnych obsługiwanych przez IORP;</p> <p>c) w polityce wynagrodzeń uwzględnia się środki mające na celu zapobieganie konfliktom interesów;</p> <p>d) polityka wynagrodzeń jest zgodna z należytych i skutecznym zarządzaniem ryzykiem i nie zachęca do podejmowania ryzyka, które nie jest zgodne z profilami ryzyka oraz zasadami IORP;</p> <p>e) politykę wynagrodzeń stosuje się do IORP i do usługodawców, o których mowa w art. 31 ust. 1, chyba że ci usługodawcy są objęci zakresem stosowania dyrektyw, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. b);</p> <p>f) IORP ustanawia ogólne zasady polityki</p>	T		<p>Obecnie przepisy ustawy o OIFFE nie regulują kwestii polityki wynagrodzeń zarządzających pracowniczymi funduszami emerytalnymi. Dlatego proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 47b ust. 3 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 47b</i> (...)</p> <p>3. Ustanawiając i stosując politykę wynagrodzeń, o której mowa w ust. 1, pracownicze towarzystwo przestrzega następujących zasad:</p> <p>1) <i>politykę wynagrodzeń ustanawia się, wdraża i prowadzi zgodnie z działalnością, profilem ryzyka, celami i długoterminowym interesem, stabilnością finansową oraz wynikami pracowniczego funduszu jako całości; polityka wynagrodzeń wspiera należyte, ostrożne i skuteczne zarządzanie pracowniczym funduszem;</i></p> <p>2) <i>polityka wynagrodzeń jest zgodna z długoterminowymi interesami członków funduszu oraz osób uprawnionych do otrzymania wypłaty;</i></p> <p>3) <i>w polityce wynagrodzeń uwzględnia się środki mające na celu zapobieganie</i></p>

	<p>wynagrodzeń; IORP dokonuje przeglądu i aktualizacji tej polityki przynajmniej co trzy lata oraz jest odpowiedzialna za jej wdrażanie;</p> <p>g) prowadzone jest jasne, przejrzyste i skuteczne zarządzanie w zakresie wynagrodzeń i nadzoru nad nimi.</p>			<p><i>konfliktom interesów;</i></p> <p>4) <i>polityka wynagrodzeń jest zgodna z należyтым i skutecznym zarządzaniem ryzykiem i nie zachęca do podejmowania ryzyka, które nie jest zgodne z profilami ryzyka oraz zasadami ładu korporacyjnego pracowniczego towarzystwa;</i></p> <p>5) <i>pracownicze towarzystwo ustanawia ogólne zasady polityki wynagrodzeń, jest odpowiedzialne za jej wdrażanie oraz dokonuje przeglądu i aktualizacji tej polityki przynajmniej co 3 lata;</i></p> <p>6) <i>jest prowadzone jasne, przejrzyste i skuteczne zarządzanie w zakresie wynagrodzeń i nadzoru nad nimi.</i></p> <p>(...)</p>
Art. 24 ust. 1	<p style="text-align: center;">Przepisy ogólne</p> <p>1. Państwa członkowskie wymagają, aby <u>IORP wprowadziły następujące kluczowe funkcje: funkcję zarządzania ryzykiem, funkcję audytu wewnętrznego oraz, w stosownych przypadkach, funkcję aktuarialną.</u> IORP umożliwiającym pełniącym kluczowe funkcje sprawowanie tych funkcji w obiektywny, uczciwy i niezależny sposób.</p>	T		<p>Obecnie obowiązujące przepisy nie wymagają utworzenia przez pracownicze towarzystwo zarządzające pracowniczym funduszem emerytalnym kluczowych funkcji.</p> <p>Należy jednak mieć jednak na uwadze, że programy emerytalne w formie pracowniczego funduszu emerytalnego są programami typu DC, zatem nie wymagają tworzenia funkcji aktuarialnej.</p> <p>Proponuje się zatem dodanie w ustawie o OIFFE art. 42a w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 42a. 1. Pracownicze towarzystwo jest obowiązane do wprowadzenia następujących kluczowych funkcji:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>zarządzania ryzykiem;</i> 2) <i>audytu wewnętrznego.</i>

			<p>2. <i>Pracownicze towarzystwo umożliwia pełniącym kluczowe funkcje sprawowanie ich w obiektywny, uczciwy i niezależny sposób.</i></p> <p>3. <i>Funkcja audytu wewnętrznego jest sprawowana niezależnie od funkcji zarządzania ryzykiem.</i></p> <p>4. <i>Kluczowej funkcji w pracowniczym towarzystwie nie może pełnić osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca podobną kluczową funkcję u pracodawcy, z zastrzeżeniem ust. 5.</i></p> <p>5. <i>Biorąc pod uwagę wielkość, charakter, skalę i złożoność działalności pracowniczego funduszu oraz pracowniczego towarzystwa, kluczowe funkcje może pełnić ta sama osoba lub jednostka organizacyjna co u pracodawcy, pod warunkiem że pracownicze towarzystwo przekaże wyjaśnienie organowi nadzoru, jak zapobiega wszelkim konfliktom interesów z pracodawcą lub jak je rozwiązuje.</i></p> <p>6. <i>Osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca kluczową funkcję zgłasza wszelkie istotne ustalenia i zalecenia w zakresie pełnionych obowiązków pracowniczemu towarzystwu, które ustala, jakie działania należy podjąć.</i></p> <p>7. <i>Osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca kluczową funkcję powiadamia organ nadzoru, jeżeli pracownicze towarzystwo nie podejmie we właściwym czasie odpowiednich działań zaradczych w następujących przypadkach:</i></p> <p>1) <i>gdy osoba lub jednostka organizacyjna</i></p>
--	--	--	--

			<p><i>pełniąca daną kluczową funkcję stwierdzi istnienie znacznego ryzyka niespełnienia przez pracownicze towarzystwo wymogu ustawowego, które może mieć znaczący wpływ na interesy członków funduszu oraz osób uprawnionych do otrzymania wypłaty, i zgłosi to pracowniczemu towarzystwu, lub</i></p> <p><i>2) gdy osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca daną kluczową funkcję zauważy w związku z kluczową funkcją tej osoby lub jednostki organizacyjnej, naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych mających zastosowanie do pracowniczego towarzystwa i jego działalności oraz zgłosi to pracowniczemu towarzystwu.</i></p> <p><i>8. Pracownicze towarzystwo zapewnia osobom lub jednostkom organizacyjnym pełniącym kluczowe funkcje, którzy zgłaszają informacje, o których mowa w ust. 7, ochronę przed działaniami o charakterze represyjnym, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania, zwłaszcza przed wypowiedzeniem przez pracodawcę stosunku pracy lub jego rozwiązaniem bez wypowiedzenia bez ważnego powodu lub rozwiązaniem umowy wzajemnej bez ważnego powodu.</i></p> <p><i>9. Przepis ust. 8 stosuje się również do tego, kto udzielił w jakiegokolwiek formie wsparcia zgłaszającemu informacje, o których mowa w ust. 7.</i></p>
--	--	--	---

			<p>10. Jeżeli w związku ze zgłoszonymi informacjami, o których mowa w ust. 7, doszło wobec osoby lub jednostki organizacyjnej zgłaszającej te informacje do działań o charakterze represyjnym, dyskryminacji lub innych rodzajów niesprawiedliwego traktowania, stosuje się odpowiednio art. 13-16 ustawy z dnia 3 grudnia 2010 r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania (Dz. U. z 2016 r. poz. 1219), z zastrzeżeniem ust. 11-14.</p> <p>11. Jeżeli w związku ze zgłoszonymi informacjami, o których mowa w ust. 7, doszło wobec osoby zgłaszającej te informacje do wypowiedzenia umowy o pracę, a informacje te były zasadne, sąd pracy na skutek odwołania osoby, która zgłosiła te informacje, orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia umowy o pracę, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu – o przywróceniu tej osoby do pracy, na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.</p> <p>12. Jeżeli w związku ze zgłoszonymi informacjami, o których mowa w ust. 7, doszło wobec osoby zgłaszającej te informacje do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia, a informacje te były zasadne, sąd pracy na skutek odwołania osoby, która zgłosiła te informacje orzeka o przywróceniu tej osoby do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.</p> <p>13. Jeżeli sąd pracy orzeka o odszkodowaniu w związku z wypowiedzeniem umowy o pracę lub</p>
--	--	--	---

				<p><i>rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia, jego wysokość ustala się w sposób określony w przepisach ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 917, z późn. zm.).</i></p> <p><i>14. Jeżeli w związku ze zgłoszonymi informacjami, o których mowa w ust. 7, doszło wobec jednostki organizacyjnej zgłaszającej te informacje do zakończenia umowy wzajemnej z tą jednostką organizacyjną, a informacje te były zasadne, sąd na skutek żądania jednostki organizacyjnej, która zgłosiła te informacje orzeka zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1025, 1104, 1629, 2073 i 2244 oraz z 2019 r. poz. 80).</i></p>
Art. 24 ust. 2	2. IORP mogą zezwalać jednej osobie lub jednostce organizacyjnej na pełnienie więcej niż jednej kluczowej funkcji, <u>z wyjątkiem określonej w art. 26 funkcji audytu wewnętrznego, która jest sprawowana niezależnie od innych kluczowych funkcji.</u>	N/T		<p>Art. 24 ust. 1 dyrektywy wskazuje na trzy kluczowe funkcje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zarządzania ryzykiem, 2) audytu wewnętrznego, 3) funkcję aktuarialną. <p>W związku z całkowicie kapitałowym charakterem polskich pracowniczych funduszy emerytalnych nie jest wymagane utworzenie przez pracownicze towarzystwa zarządzające tymi funduszami funkcji aktuarialnej.</p> <p>Z uwagi na przepis art. 24 ust. 2 dyrektywy, nie przewiduje się także możliwości łączenia funkcji zarządzania ryzykiem z funkcją audytu wewnętrznego.</p> <p>Obecnie obowiązujące przepisy nie wymagają utworzenia przez pracownicze towarzystwo zarządzające pracowniczym funduszem emerytalnym kluczowych funkcji, więc kwestia</p>

				<p>zezwolenia na łączenie kluczowych funkcji pozostaje nieuregulowana Proponuje się zatem dodanie w ustawie o OIFFE art. 42a ust. 3 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 42a</i> (...) 3. <i>Funkcja audytu wewnętrznego jest sprawowana niezależnie od funkcji zarządzania ryzykiem.</i> (...)</p>
Art. 24 ust. 3	<p>3. <u>Pojedyncza osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca daną kluczową funkcję nie może być osobą lub jednostką pełniącą podobną kluczową funkcję w instytucji finansującej.</u> Biorąc pod uwagę wielkość, charakter, skalę i złożoność działalności IORP, państwa członkowskie mogą zezwolić IORP, aby kluczowe funkcje pełniła ta sama osoba lub jednostka organizacyjna co w instytucji finansującej, pod warunkiem że IORP wyjaśni, jak zapobiega wszelkim konfliktom interesów z instytucją finansującą lub jak je rozwiązuje.</p>	T		<p>Obecnie obowiązujące przepisy nie wymagają utworzenia przez pracownicze towarzystwo zarządzające pracowniczym funduszem emerytalnym kluczowych funkcji, więc kwestia łączenia kluczowych funkcji pozostaje nieuregulowana. Proponuje się zatem dodanie w ustawie o OIFFE art. 42a ust. 4-5 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 42a</i> (...) 4. <u>Kluczowej funkcji w pracowniczym towarzystwie nie może pełnić osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca podobną kluczową funkcję u pracodawcy, z zastrzeżeniem ust. 5.</u></p> <p>5. <i>Biorąc pod uwagę wielkość, charakter, skalę i złożoność działalności pracowniczego funduszu oraz pracowniczego towarzystwa, kluczowe funkcje może pełnić ta sama osoba lub jednostka organizacyjna co u pracodawcy, pod warunkiem że pracownicze towarzystwo przekaże wyjaśnienie organowi nadzoru, jak zapobiega wszelkim konfliktom interesów z pracodawcą lub</i></p>

				<i>jak je rozwiązuje. (...)</i>
Art. 24 ust. 4	4. <u>Pełniący kluczową funkcję zgłasza wszelkie istotne ustalenia i zalecenia w zakresie pełnionych przez niego obowiązków organowi administrującemu, zarządzającemu lub nadzorcemu IORP</u> , który ustala, jakie działania należy podjąć.	T		Obecnie obowiązujące przepisy nie wymagają utworzenia przez pracownicze towarzystwo zarządzające pracowniczym funduszem emerytalnym kluczowych funkcji, więc kwestia zgłaszania ustaleń i zaleceń pozostaje nieuregulowana. Proponuje się zatem dodanie w ustawie o OIFFE art. 42a ust. 6 w brzmieniu: <i>Art. 42a (...)</i> 6. <u>Osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca kluczową funkcję zgłasza wszelkie istotne ustalenia i zalecenia w zakresie pełnionych obowiązków pracowniczemu towarzystwu, które ustala, jakie działania należy podjąć.</u> (...)
Art. 24 ust. 5	5. Bez uszczerbku dla wolności od samooskarżenia <u>pełniący kluczową funkcję powiadamia organ właściwy dla IORP, jeżeli organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy IORP nie podejmie</u> we właściwym czasie odpowiednich <u>działań zaradczych</u> w następujących przypadkach: a) <u>gdy osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca daną kluczową funkcję stwierdzi, że istnieje znaczne ryzyko, iż IORP nie spełni istotnego wymogu ustawowego</u> , i zgłosi to organowi administrującemu, zarządzającemu lub nadzorcemu IORP oraz gdy mogłoby to mieć znaczący wpływ na interesy uczestników i beneficjentów; lub b) <u>gdy osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca</u>	T		Obecnie obowiązujące przepisy nie wymagają utworzenia przez pracownicze towarzystwo zarządzające pracowniczym funduszem emerytalnym kluczowych funkcji, więc kwestia powiadamiania przez osobę powołaną do pełnienia kluczowych funkcji organu nadzoru pozostaje nieuregulowana. Proponuje się zatem dodanie w ustawie o OIFFE art. 42a ust. 7 w brzmieniu: <i>Art. 42a (...)</i> 7. <u>Osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca kluczową funkcję powiadamia organ nadzoru, jeżeli pracownicze towarzystwo nie podejmie we</u>

	<p><u>daną kluczową funkcję zauważy w związku z kluczową funkcją tej osoby lub jednostki organizacyjnej istotne naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych mających zastosowanie do IORP i jej działalności oraz zgłosi to organowi administrującemu, zarządzającemu lub nadzorcemu IORP.</u></p>			<p>właściwym czasie odpowiednich działań zaradczych w następujących przypadkach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <u>gdy osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca daną kluczową funkcję stwierdzi istnienie znacznego ryzyka niespełnienia przez pracownicze towarzystwo wymogu ustawowego, które może mieć znaczący wpływ na interesy członków funduszu oraz osób uprawnionych do otrzymania wypłaty, i zgłosi to pracowniczemu towarzystwu lub</u> 2) <u>gdy osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca daną kluczową funkcję zauważy, w związku z kluczową funkcją tej osoby lub jednostki organizacyjnej, naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych mających zastosowanie do pracowniczego towarzystwa i jego działalności oraz zgłosi to pracowniczemu towarzystwu.</u> <p>(...)</p>
Art. 24 ust. 6	6. Państwa członkowskie zapewniają ochronę prawną osób powiadamiających właściwy organ zgodnie z ust. 5.	T		<p>W obecnie obowiązujących przepisach nie ma regulacji dotyczących kompleksowej ochrony osób zgłaszających nieprawidłowości. Dlatego wskazane jest dodanie przepisu zapewniającego ochronę prawną osobom, które zgłaszają organowi nadzoru nieprawidłowości w funkcjonowaniu pracowniczych towarzystw. Proponuje się zatem dodanie w ustawie o OIFFE art. 42a ust. 8-14 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 42a</i> (...) 8. Pracownicze towarzystwo zapewnia osobom</p>

			<p><i>lub jednostkom organizacyjnym pełniącym kluczowe funkcje, którzy zgłaszają informacje, o których mowa w ust. 7, ochronę przed działaniami o charakterze represyjnym, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania, zwłaszcza przed wypowiedzeniem przez pracodawcę stosunku pracy lub jego rozwiązaniem bez wypowiedzenia bez ważnego powodu lub rozwiązaniem umowy wzajemnej bez ważnego powodu.</i></p> <p><i>9. Przepis ust. 8 stosuje się również do tego, kto udzielił w jakiegokolwiek formie wsparcia zgłaszającemu informacje, o których mowa w ust. 7.</i></p> <p><i>10. Jeżeli w związku ze zgłoszonymi informacjami, o których mowa w ust. 7, doszło wobec osoby lub jednostki organizacyjnej zgłaszającej te informacje do działań o charakterze represyjnym, dyskryminacji lub innych rodzajów niesprawiedliwego traktowania, stosuje się odpowiednio art. 13-16 ustawy z dnia 3 grudnia 2010 r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania (Dz. U. z 2016 r. poz. 1219), z zastrzeżeniem ust. 11-14.</i></p> <p><i>11. Jeżeli w związku ze zgłoszonymi informacjami, o których mowa w ust. 7, doszło wobec osoby zgłaszającej te informacje do wypowiedzenia umowy o pracę, a informacje te były zasadne, sąd pracy na skutek odwołania osoby, która zgłosiła te informacje, orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia umowy o pracę,</i></p>
--	--	--	---

			<p><i>a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu – o przywróceniu tej osoby do pracy, na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.</i></p> <p><i>12. Jeżeli w związku ze zgłoszonymi informacjami, o których mowa w ust. 7, doszło wobec osoby zgłaszającej te informacje do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia, a informacje te były zasadne, sąd pracy na skutek odwołania osoby, która zgłosiła te informacje, orzeka o przywróceniu tej osoby do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.</i></p> <p><i>13. Jeżeli sąd pracy orzeka o odszkodowaniu w związku z wypowiedzeniem umowy o pracę lub rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia, jego wysokość ustala się w sposób określony w przepisach ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 917, z późn. zm.).</i></p> <p><i>14. Jeżeli w związku ze zgłoszonymi informacjami, o których mowa w ust. 7, doszło wobec jednostki organizacyjnej zgłaszającej te informacje do zakończenia umowy wzajemnej z tą jednostką organizacyjną, a informacje te były zasadne, sąd na skutek żądania jednostki organizacyjnej, która zgłosiła te informacje, orzeka zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1025, 1104, 1629, 2073 i 2244 oraz z 2019 r. poz. 80).</i></p>
Art. 25 ust. 1	Zarządzanie ryzykiem 1. Państwa członkowskie wymagają, aby <u>IORP</u> – w	T	W obecnie obowiązujących przepisach nie ma regulacji dotyczących kluczowych funkcji,

	<p><u>sposób proporcjonalny do ich wielkości i organizacji wewnętrznej, a także do wielkości, charakteru, skali i złożoności ich działalności – wprowadziły skuteczną funkcję zarządzania ryzykiem.</u> Funkcja ta powinna być zorganizowana w taki sposób, aby ułatwić funkcjonowanie systemu zarządzania ryzykiem, na potrzeby którego IORP przyjmują strategie, procesy i procedury sprawozdawcze konieczne do określenia, pomiaru i monitorowania rodzajów ryzyka, na które są lub mogą być narażone IORP i obsługiwane przez nie programy emerytalne, oraz współzależności między nimi, zarządzania tymi rodzajami ryzyka i regularnego składania sprawozdań organowi administrującemu, zarządzającemu lub nadzorcemu IORP, zarówno na poziomie indywidualnym, jak i zagregowanym.</p> <p>System zarządzania ryzykiem musi być skuteczny i dobrze zintegrowany ze strukturą organizacyjną i z procesami decyzyjnymi IORP.</p>			<p>w tym funkcji zarządzania ryzykiem. Należy jednak zauważyć, że w związku z kapitałowym charakterem pracowniczych funduszy emerytalnych, nie jest konieczne obejmowanie systemem zarządzania ryzykiem oceny ryzyka przyjmowanego do ubezpieczenia i tworzenia rezerw.</p> <p>Proponuje się zatem dodanie w ustawie o OIFFE art. 42b w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 42b. 1. Funkcja zarządzania ryzykiem, o której mowa w art. 42a ust. 1 pkt 1, ma na celu ułatwienie funkcjonowania skutecznego systemu zarządzania ryzykiem, zintegrowanego ze strukturą organizacyjną oraz z procesami decyzyjnymi pracowniczego towarzystwa.</i></p> <p><i>2. System zarządzania ryzykiem, o którym mowa w ust. 1, obejmuje - w sposób proporcjonalny do wielkości i organizacji wewnętrznej, a także do wielkości, charakteru, zakresu i złożoności działalności pracowniczego towarzystwa - rodzaje ryzyka, które mogą wystąpić w toku działalności pracowniczego towarzystwa, pracowniczego funduszu lub w podmiotach zewnętrznych, którym powierzono wykonywanie zadań pracowniczego towarzystwa, co najmniej w następujących obszarach:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) zarządzanie aktywami i pasywami;</i> <i>2) inwestycje, w szczególności w instrumenty pochodne, sekurytyzacje i podobne instrumenty finansowe;</i> <i>3) zarządzanie płynnością i ryzykiem koncentracji;</i> <i>4) zarządzanie ryzykiem operacyjnym;</i>
--	--	--	--	--

				<p>5) <i>inne techniki ograniczania ryzyka;</i> 6) <i>ryzyka związane z czynnikami środowiskowymi, społecznymi i czynnikami związanymi z ładem korporacyjnym oraz ryzyka związane z portfelem inwestycyjnym, a także zarządzaniem nim.</i></p>
Art. 25 ust. 2	<p>2. <u>System zarządzania ryzykiem obejmuje</u> – w sposób proporcjonalny do wielkości i organizacji wewnętrznej IORP, a także do wielkości, charakteru, zakresu i złożoności ich działalności – <u>rodzaje ryzyka, które mogą wystąpić w IORP</u> lub przedsiębiorstwach, którym – w stosownych przypadkach – zlecono w drodze outsourcingu zadania lub działalność IORP <u>co najmniej w następujących obszarach:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> a) ocena ryzyka przyjmowanego do ubezpieczenia i tworzenie rezerw; b) zarządzanie aktywami i pasywami; c) inwestycje, w szczególności w instrumenty pochodne, sekurytyzacje i podobne instrumenty finansowe; d) zarządzanie płynnością i ryzykiem koncentracji; e) zarządzanie ryzykiem operacyjnym; f) ubezpieczenia i inne techniki ograniczania ryzyka; g) ryzyko środowiskowe, społeczne i dotyczące zarządzania związane z portfelem inwestycyjnym i zarządzanie nim. 	T		<p>W obecnie obowiązujących przepisach nie ma regulacji dotyczących kluczowych funkcji, w tym funkcji zarządzania ryzykiem. Należy jednak zauważyć, że w związku z kapitałowym charakterem pracowniczych funduszy emerytalnych, nie jest konieczne obejmowanie systemem zarządzania ryzykiem oceny ryzyka przyjmowanego do ubezpieczenia i tworzenia rezerw.</p> <p>Proponuje się zatem dodanie w ustawie o OIFFE art. 42b ust. 2 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 42b</i> (...) 2. <u>System zarządzania ryzykiem, o którym mowa w ust. 1, obejmuje - w sposób proporcjonalny do wielkości i organizacji wewnętrznej, a także do wielkości, charakteru, zakresu i złożoności działalności pracowniczego towarzystwa - rodzaje ryzyka, które mogą wystąpić w toku działalności pracowniczego towarzystwa, pracowniczego funduszu lub w podmiotach zewnętrznych, którym powierzono wykonywanie zadań pracowniczego towarzystwa, co najmniej w następujących obszarach:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> 1) <i>zarządzanie aktywami i pasywami;</i> 2) <i>inwestycje, w szczególności w instrumenty pochodne, sekurytyzacje i</i>

				<p><i>podobne instrumenty finansowe;</i></p> <p>3) <i>zarządzanie płynnością i ryzykiem koncentracji;</i></p> <p>4) <i>zarządzanie ryzykiem operacyjnym;</i></p> <p>5) <i>inne techniki ograniczania ryzyka;</i></p> <p>6) <i>ryzyka związane z czynnikami środowiskowymi, społecznymi i czynnikami związanymi z ładem korporacyjnym oraz ryzyka związane z portfelem inwestycyjnym, a także zarządzaniem nim.</i></p>
Art. 25 ust. 3	3. W przypadku gdy zgodnie z warunkami programu emerytalnego uczestnicy i beneficjenci ponoszą pewne rodzaje ryzyka, system zarządzania ryzykiem uwzględnia również te rodzaje ryzyka z perspektywy uczestników i beneficjentów.	N		W związku z kapitałowym charakterem pracowniczych funduszy emerytalnych, uczestnicy i beneficjenci w Polsce nie ponoszą ryzyka w związku z czym nie ma potrzeby implementacji tego przepisu.
Art. 26	<p>Funkcja audytu wewnętrznego</p> <p>Państwa członkowskie wymagają, aby <u>IORP</u> – w sposób proporcjonalny do ich wielkości i organizacji wewnętrznej, a także do wielkości charakteru, skali i złożoności ich działalności – <u>zapewniły skuteczną funkcję audytu wewnętrznego. Funkcja audytu wewnętrznego obejmuje ocenę adekwatności i skuteczności systemu kontroli wewnętrznej i innych elementów systemu zarządzania, w tym, w stosownych przypadkach, działalność zleconą w drodze outsourcingu.</u></p>	T		<p>W obecnie obowiązujących przepisach nie ma regulacji dotyczących kluczowych funkcji, w tym funkcji audytu wewnętrznego. Proponuje się zatem dodanie w ustawie o OIFFE art. 42c w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 42c <u>Funkcja audytu wewnętrznego, o której mowa w art. 42a ust. 1 pkt 2, obejmuje – w sposób proporcjonalny do wielkości i organizacji wewnętrznej, a także do wielkości, charakteru, zakresu i złożoności działalności pracowniczego towarzystwa - ocenę adekwatności i skuteczności systemu kontroli wewnętrznej i innych elementów systemu zarządzania, w tym wykonywania zadań powierzonych osobom trzecim lub zewnętrznym jednostkom organizacyjnym.</u></i></p>
Art. 27	Funkcja aktuarialna	N		Programy emerytalne w formie pracowniczego

ust. 1	<p>1. W przypadku, gdy sama IORP zapewnia pokrycie biometrycznych rodzajów ryzyka lub gwarantuje wyniki inwestycyjne albo dany poziom świadczeń, państwa członkowskie wymagają, aby IORP zapewniły skuteczną funkcję aktuarialną w celu:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) koordynacji i nadzorowania obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych; b) oceny adekwatności metodyki i stanowiących jej podstawę modeli stosowanych do obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz przyjętych w tym celu założeń; c) oceny, czy dane wykorzystane do obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych są wystarczające i czy są odpowiedniej jakości; d) porównywania założeń stanowiących podstawę do obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych z danymi wynikającymi ze zgromadzonych doświadczeń; e) informowania organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego IORP o wiarygodności i adekwatności obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych; f) wyrażania opinii na temat ogólnej polityki oceny ryzyka przyjmowanego do ubezpieczenia w przypadku IORP posiadającej taką politykę; g) wyrażania opinii na temat adekwatności umów ubezpieczeniowych w przypadku IORP posiadającej takie umowy; oraz h) przyczyniania się do skutecznego wdrażania systemu zarządzania ryzykiem. 			<p>funduszu emerytalnego są programami typu DC, zatem nie wymagają tworzenia funkcji aktuarialnej. Nie ma zatem potrzeby implementacji art. 27 ust. 1 dyrektywy.</p>
--------	---	--	--	--

Art. 27 ust. 2	2. Państwa członkowskie wymagają, aby IORP wyznaczyły co najmniej jedną niezależną osobę w danej IORP lub poza nią, odpowiedzialną za funkcję aktuarialną.	N		Programy emerytalne w formie pracowniczego funduszu emerytalnego są programami typu DC, zatem nie wymagają tworzenia funkcji aktuarialnej. Nie ma zatem potrzeby implementacji art. 27 ust. 2 dyrektywy.
Art. 28 ust. 1	<p style="text-align: center;">Własna ocena ryzyka</p> <p>1. Państwa członkowskie wymagają, aby <u>IORP – w sposób proporcjonalny do ich wielkości i organizacji wewnętrznej, a także do wielkości, charakteru, skali i złożoności ich działalności – przeprowadzały i dokumentowały własną ocenę ryzyka.</u></p> <p><u>Tę ocenę ryzyka przeprowadza się przynajmniej co trzy lata lub niezwłocznie po każdej istotnej zmianie w profilu ryzyka IORP lub programów emerytalnych obsługiwanych przez tę IORP. W przypadku istotnej zmiany w profilu ryzyka konkretnego programu emerytalnego ocenę ryzyka można ograniczyć do tego programu emerytalnego.</u></p>	W/T	Art. 191 ust. 1 i 1a ustawy o OIFFE oraz art. 63 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (dalej ustawy o DUIR)	<p>Art. 191. 1. Fundusz przesyła każdemu członkowi funduszu, w regularnych odstępach czasu, nie rzadziej jednak niż co 12 miesięcy, informację o środkach znajdujących się na rachunku członka, terminach dokonanych w tym okresie wpłat składek i wypłat transferowych oraz przeliczeniu tych składek i wypłat transferowych na jednostki rozrachunkowe, o wynikach działalności lokacyjnej funduszu, a także o zasadach polityki inwestycyjnej i celu inwestycyjnym funduszu, wraz ze wskaźnikami, do których są porównywane osiągnięte przez fundusz stopy zwrotu. Informacja jest przesyłana w trybie i formie uzgodnionych z członkiem funduszu. Tryby i formy przesyłania informacji, które mogą być stosowane w danym funduszu, określa jego statut.</p> <p>1a. W informacji, o której mowa w ust. 1, otwarty fundusz jest obowiązany umieścić także następujące informacje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stopy zwrotu otwartego funduszu osiągnięte w przeszłości; 2) wysokość opłat, o których mowa w art. 134 ust. 1, oraz kosztów, o których mowa w art. 136 ust. 1, 2a i 2b; 3) opis ryzyka inwestycyjnego związanego z członkostwem w otwartym funduszu.

			<p>Art. 63. 1. 1. W ramach systemu zarządzania ryzykiem zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji przeprowadzają własną ocenę ryzyka i wypłacalności, która obejmuje co najmniej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ogólne potrzeby w zakresie wypłacalności przy uwzględnieniu specyficznego profilu ryzyka, zatwierdzonych limitów tolerancji ryzyka oraz strategii działalności zakładu; <p>(...)</p> <p>W obecnie obowiązujących przepisach kwestia własnej oceny ryzyka jest uregulowana w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń, wymaga jednak rozszerzenia na pracownicze fundusze emerytalne, z uwzględnieniem ich specyfiki. Proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 26e w brzmieniu:</p> <p><i><u>Art. 26e. 1. Pracownicze towarzystwo jest obowiązane do prowadzenia i dokumentowania własnej oceny ryzyka.</u></i></p> <p><i><u>2. Własną ocenę ryzyka, o której mowa w ust. 1, przeprowadza się przynajmniej co 3 lata lub niezwłocznie po każdej istotnej zmianie w profilu ryzyka pracowniczego towarzystwa.</u></i></p> <p><i><u>3. Własna ocena ryzyka, o której mowa w ust. 1, uwzględnia wielkość i organizację wewnętrzną pracowniczego towarzystwa, jak również wielkość, charakter, skalę i złożoność jego działalności oraz obejmuje następujące elementy:</u></i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opis sposobu włączenia własnej oceny ryzyka do procesu zarządzania i
--	--	--	---

			<p><i>procesów decyzyjnych pracowniczego towarzystwa;</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>2) ocenę skuteczności zarządzania ryzykiem, o którym mowa w art. 42a ust. 1 pkt 1;</i> <i>3) opis, jak pracownicze towarzystwo zapobiega konfliktom interesów z pracodawcą, w przypadku gdy pracownicze towarzystwo powierza pełnienie kluczowych funkcji osobie trzeciej lub zewnętrznej jednostce organizacyjnej pełniącej podobną kluczową funkcję u pracodawcy, zgodnie z art. 42a ust. 5;</i> <i>4) ocenę jakościową poszczególnych rodzajów ryzyka operacyjnego;</i> <i>5) ocenę nowych lub powstających rodzajów ryzyka, w tym rodzajów ryzyka związanych ze zmianą klimatu, wykorzystaniem zasobów i środowiskiem, a także ryzyka społecznego i ryzyka związanego ze spadkiem wartości aktywów z powodu zmiany przepisów prawa - w przypadkach gdy przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych bierze się pod uwagę czynniki środowiskowe, społeczne i czynniki związane z ładem korporacyjnym.</i> <p><i>4. Własna ocena ryzyka, o której mowa w ust. 1, opisuje również metody określania i oceny rodzajów ryzyka, na które pracownicze towarzystwo jest lub może być narażone w perspektywie krótko- i długoterminowej i które mogą mieć wpływ na zdolność pracowniczego</i></p>
--	--	--	--

				<p><i>towarzystwa do wypełniania swoich obowiązków. Metody te muszą być proporcjonalne do wielkości, charakteru, skali i złożoności rodzajów ryzyka właściwych dla działalności pracowniczego towarzystwa.</i></p> <p><i>5. Własna ocena ryzyka jest brana pod uwagę przy podejmowaniu przez pracownicze towarzystwo decyzji strategicznych.</i></p>
Art. 28 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ocena ryzyka, o której mowa w ust. 1, uwzględniała wielkość i organizację wewnętrzną IORP, jak również wielkość, charakter, skalę i złożoność jej działalności oraz aby obejmowała następujące elementy:</p> <p>a) opis sposobu włączenia własnej oceny ryzyka do procesu zarządzania i procesów decyzyjnych IORP;</p> <p>b) ocenę skuteczności systemu zarządzania ryzykiem;</p> <p>c) opis, jak IORP zapobiega konfliktom interesów z instytucją finansującą, w przypadku gdy IORP zleca w drodze outsourcingu kluczowe funkcje instytucji finansującej zgodnie z art. 24 ust. 3;</p> <p>d) <u>ocenę ogólnych potrzeb IORP w zakresie finansowania</u>, w tym, w stosownych przypadkach, opis planu naprawczego;</p> <p>e) ocenę ryzyka dla uczestników i beneficjentów związanego z wypłatą ich świadczeń emerytalnych oraz skuteczności wszelkich działań zaradczych, w stosownych przypadkach biorąc pod uwagę:</p> <p>(i) mechanizmy indeksacji;</p> <p>(ii) mechanizmy obniżania świadczeń, w tym zakres, w jakim nabyte świadczenia emerytalne mogą zostać</p>	W/T	<p>Art. 191 ust. 1 i 1a ustawy o OIFFE oraz art. 63 ust. 1 pkt 1 ustawy o DUIR</p>	<p>Art. 191. 1. Fundusz przesyła każdemu członkowi funduszu, w regularnych odstępach czasu, nie rzadziej jednak niż co 12 miesięcy, informację o środkach znajdujących się na rachunku członka, terminach dokonanych w tym okresie wpłat składek i wypłat transferowych oraz przeliczeniu tych składek i wypłat transferowych na jednostki rozrachunkowe, o wynikach działalności lokacyjnej funduszu, a także o zasadach polityki inwestycyjnej i celu inwestycyjnym funduszu, wraz ze wskaźnikami, do których są porównywane osiągnięte przez fundusz stopy zwrotu. Informacja jest przesyłana w trybie i formie uzgodnionych z członkiem funduszu. Tryby i formy przesyłania informacji, które mogą być stosowane w danym funduszu, określa jego statut.</p> <p>1a. W informacji, o której mowa w ust. 1, otwarty fundusz jest obowiązany umieścić także następujące informacje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stopy zwrotu otwartego funduszu osiągnięte w przeszłości; 2) wysokość opłat, o których mowa w art. 134 ust. 1, oraz kosztów, o których mowa w art. 136 ust. 1,

	<p>obniżone, na jakich warunkach i przez kogo;</p> <p>f) ocenę jakościową mechanizmów ochrony świadczeń emerytalnych, w tym, w stosownych przypadkach, gwarancji, zobowiązań lub wszelkich innych rodzajów wsparcia finansowego ze strony instytucji finansującej, ubezpieczenia lub reasekuracji przez zakład objęty zakresem stosowania dyrektywy 2009/138/WE lub objęcia programem ochrony emerytur na korzyść IORP lub uczestników i beneficjentów;</p> <p>g) ocenę jakościową poszczególnych rodzajów ryzyka operacyjnego;</p> <p>h) w przypadkach gdy przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych bierze się pod uwagę czynniki środowiskowe, społeczne i czynniki związane z zarządzaniem, ocenę nowych lub powstających rodzajów ryzyka, w tym rodzajów ryzyka związanych ze zmianą klimatu, wykorzystaniem zasobów i środowiskiem, a także ryzyka społecznego i ryzyka związanego ze spadkiem wartości aktywów z powodu zmiany regulacyjnej.</p>			<p>2a i 2b;</p> <p>3) opis ryzyka inwestycyjnego związanego z członkostwem w otwartym funduszu.</p> <p>Przepis powyższy umożliwia przekazywanie informacji określonych w art. 28 ust. 2 lit. h dyrektywy.</p> <p>Art. 63. 1. 1. W ramach systemu zarządzania ryzykiem zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji przeprowadzają własną ocenę ryzyka i wypłacalności, która obejmuje co najmniej:</p> <p>1) <u>ogólne potrzeby w zakresie wypłacalności</u> przy uwzględnieniu specyficznego profilu ryzyka, zatwierdzonych limitów tolerancji ryzyka oraz strategii działalności zakładu;</p> <p>(...)</p> <p>W obecnie obowiązujących przepisach kwestia własnej oceny ryzyka jest uregulowana w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń, wymaga jednak rozszerzenia na pracownicze fundusze emerytalne, z uwzględnieniem ich specyfiki. Proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 26e w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 26e</i> (...)</p> <p><u>3. Własna ocena ryzyka, o której mowa w ust. 1, uwzględnia wielkość i organizację wewnętrzną pracowniczego towarzystwa, jak również wielkość, charakter, skalę i złożoność jego działalności oraz obejmuje następujące elementy:</u></p>
--	--	--	--	---

				<ol style="list-style-type: none"> 1) opis sposobu włączenia własnej oceny ryzyka do procesu zarządzania i procesów decyzyjnych pracowniczego towarzystwa; 2) ocenę skuteczności zarządzania ryzykiem, o którym mowa w art. 42a ust. 1 pkt 1; 3) opis, jak pracownicze towarzystwo zapobiega konfliktom interesów z pracodawcą, w przypadku gdy pracownicze towarzystwo powierza pełnienie kluczowych funkcji osobie trzeciej lub zewnętrznej jednostce organizacyjnej pełniącej podobną kluczową funkcję u pracodawcy, zgodnie z art. 42a ust. 5; 4) ocenę jakościową poszczególnych rodzajów ryzyka operacyjnego; 5) ocenę nowych lub powstających rodzajów ryzyka, w tym rodzajów ryzyka związanych ze zmianą klimatu, wykorzystaniem zasobów i środowiskiem, a także ryzyka społecznego i ryzyka związanego ze spadkiem wartości aktywów z powodu zmiany przepisów prawa – w przypadkach gdy przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych bierze się pod uwagę czynniki środowiskowe, społeczne i czynniki związane z ładem korporacyjnym. <p>(...)</p>
Art., 28 ust. 3	3. Do celów ust. 2 IORP posiadają metody określania i oceny rodzajów ryzyka, na które są lub mogą być narażone w perspektywie krótko- i długoterminowej i które mogą mieć wpływ na zdolność IORP do wypełniania swoich obowiązków. Metody te muszą być proporcjonalne do wielkości, charakteru, skali i	T		<p>W obecnie obowiązujących przepisach kwestia własnej oceny ryzyka jest uregulowana w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń, wymaga jednak rozszerzenia na pracownicze fundusze emerytalne, z uwzględnieniem ich specyfiki. Proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE</p>

	<p>złożoności rodzajów ryzyka właściwych dla działalności instytucji. Metody te opisuje się we własnej ocenie ryzyka.</p>			<p>art. 26e ust. 4 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 26e</i> (...) <i>4. Własna ocena ryzyka, o której mowa w ust. 1, opisuje również metody określania i oceny rodzajów ryzyka, na które pracownicze towarzystwo jest lub może być narażone w perspektywie krótko- i długoterminowej i które mogą mieć wpływ na zdolność pracowniczego towarzystwa do wypełniania swoich obowiązków. Metody te muszą być proporcjonalne do wielkości, charakteru, skali i złożoności rodzajów ryzyka właściwych dla działalności pracowniczego towarzystwa.</i> (...)</p>
Art. 28 ust. 4	<p>4. Własna ocena ryzyka jest brana pod uwagę przy podejmowaniu przez IORP decyzji strategicznych.</p>	T		<p>W obecnie obowiązujących przepisach kwestia własnej oceny ryzyka jest uregulowana w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń, wymaga jednak rozszerzenia na pracownicze fundusze emerytalne, z uwzględnieniem ich specyfiki. Proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 26e ust. 5 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 26e</i> (...) <i>5. Własna ocena ryzyka jest brana pod uwagę przy podejmowaniu przez pracownicze towarzystwo decyzji strategicznych.</i></p>
Art. 29	<p>Roczne sprawozdania finansowe i roczne sprawozdania z działalności</p> <p>Państwa członkowskie wymagają, aby każda <u>IORP</u>, która jest zarejestrowana lub wykonuje działalność na</p>	W	<p>Art. 190 ust. 3, art. 195 i 197 ust. 1 oraz art. 26 ust. 1 ustawy</p>	<p>Art. 190 (...) 3. Prospekt informacyjny oraz półroczne i <u>roczne sprawozdania finansowe</u> powinny być przekazane</p>

<p>podstawie zezwolenia na ich terytoriach, sporządzała i <u>podawała do wiadomości publicznej roczne sprawozdania finansowe i roczne sprawozdania z działalności, z uwzględnieniem każdego programu emerytalnego obsługiwane przez IORP</u> i, w stosownych przypadkach, roczne sprawozdania finansowe i roczne sprawozdania z działalności dotyczące każdego programu emerytalnego. <u>Roczne sprawozdania finansowe i roczne sprawozdania z działalności muszą przedstawiać prawdziwy i rzetelny obraz aktywów i pasywów IORP oraz jej sytuacji finansowej</u>, a także zawierać informacje na temat znaczących posiadanych udziałów inwestycyjnych. Roczne sprawozdania finansowe i informacje w sprawozdaniach z działalności muszą być spójne, wyczerpujące, rzetelnie przedstawione i należyście zatwierdzone przez uprawnione osoby zgodnie z prawem krajowym.</p>		<p>o OIFFE, art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2018 r., poz. 395) oraz art. 1 ust. 1 i art. 8 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2018 r., poz. 986)</p>	<p><u>organowi nadzoru niezwłocznie po ich sporządzeniu</u>, a roczne sprawozdania finansowe - także po ich zatwierdzeniu przez powszechne towarzystwo w drodze uchwały walnego zgromadzenia.</p> <p>Art. 195 Towarzystwo i fundusz mają obowiązek dostarczania organowi nadzoru okresowych sprawozdań oraz bieżących informacji dotyczących ich działalności i sytuacji finansowej.</p> <p>Art. 197. 1. Informacje o otwartym funduszu, dobrowolnym funduszu lub towarzystwie udostępniane lub rozpowszechniane publicznie przez powszechne towarzystwo lub na zlecenie powszechnego towarzystwa, a także na rzecz powszechnego towarzystwa, otwartego funduszu lub dobrowolnego funduszu, a także <u>informacje o pracowniczym funduszu udostępniane przez pracownicze towarzystwo</u> powinny w sposób <u>rozumiały, obiektywny i rzetelny przedstawiać sytuację finansową funduszu lub towarzystwa</u>, a także ryzyko związane z przystąpieniem do funduszu oraz pozostawaniem członkiem funduszu.</p> <p>(...)</p> <p>Art. 26. 1 Rachunkowość funduszy oraz terminy sporządzania, badania i składania do ogłoszenia sprawozdań finansowych regulują przepisy ustawy o rachunkowości.</p> <p>(...)</p> <p>Art. 69. 1. <u>Kierownik jednostki składa we właściwym rejestrze sądowym roczne</u></p>
--	--	--	--

				<p><u>sprawozdanie finansowe</u>, sprawozdanie z badania, jeżeli podlegało ono badaniu, odpis uchwały bądź postanowienia organu zatwierdzającego o zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego i podziale zysku lub pokryciu straty, <u>a w przypadku jednostek, o których mowa w art. 49 ust. 1 - także sprawozdanie z działalności</u> – w ciągu 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego. (...)</p> <p>Art. 1. 1. <u>Tworzy się Krajowy Rejestr Sądowy, zwany dalej „Rejestrem”</u>. (...)</p> <p>Art. 8. 1. <u>Rejestr jest jawny</u>.</p> <p>2. <u>Każdy ma prawo dostępu do danych zawartych w Rejestrze za pośrednictwem Centralnej Informacji</u>.</p> <p>3. <u>Każdy ma prawo otrzymać, również drogą elektroniczną, poświadczone odpisy, wyciągi, zaświadczenia i informacje z Rejestru</u>.</p>
Art. 30	<p>Oświadczenie o zasadach polityki inwestycyjnej</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby każda <u>IORP</u>, która jest zarejestrowana lub wykonuje działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, <u>przygotowała pisemne oświadczenie o zasadach polityki inwestycyjnej i dokonywała jego przeglądu co najmniej raz na trzy lata</u>. Oświadczenie to jest zmieniane niezwłocznie po wprowadzeniu wszelkich istotnych zmian w polityce inwestycyjnej. Państwa członkowskie zapewniają, aby to oświadczenie zawierało co najmniej takie elementy jak</p>	W/T	Art. 194a ustawy o OIFFE	<p>Art. 194a</p> <p>1. <u>Dobrowolny fundusz i pracowniczy fundusz są obowiązane do przygotowania deklaracji zasad polityki inwestycyjnej funduszu</u>.</p> <p>2. <u>Deklaracja obejmuje co najmniej przedstawienie wdrożonych metod oceny ryzyka i procedur zarządzania ryzykiem oraz zasad alokacji środków w papiery wartościowe</u>.</p>

	<p><u>metody pomiaru ryzyka inwestycyjnego, realizowane procesy zarządzania ryzykiem i strategiczna alokacja aktywów</u> odnosząca się do charakteru i okresu zobowiązań z tytułu emerytur oraz <u>sposoby uwzględniania w polityce inwestycyjnej czynników środowiskowych, społecznych i czynników związanych z zarządzaniem. Oświadczenie podaje się do wiadomości publicznej.</u></p>			<p>3. <u>Dobrowolny fundusz i pracowniczy fundusz przekazują deklarację organowi nadzoru co 3 lata lub niezwłocznie po wprowadzeniu istotnych zmian w polityce inwestycyjnej funduszu.</u></p> <p>4. Dobrowolny fundusz i pracowniczy fundusz są obowiązane do przekazania organowi nadzoru po raz pierwszy deklaracji w terminie 6 miesięcy od dnia wpłynięcia pierwszej składki do funduszu.</p> <p>5. Dobrowolny fundusz i pracowniczy fundusz przekazują deklarację także na pisemne żądanie członka.</p> <p>Świadczeniami emerytalnymi wypełniającymi definicję określoną w dyrektywie IORP 2 są wypłaty przysługujące uczestnikom programów emerytalnych, którzy spełnili określone wymagania. Wypłaty te mogą występować w formie jednorazowej lub ratalnej.</p> <p>Wydaje się zatem, że art. 30 dyrektywy IORP 2 w tym zakresie odnosi się do programów opartych o zasadę zdefiniowanego świadczenia lub przewidującego świadczenia w formie wypłat dożywotnich.</p> <p>W Polsce takie rozwiązania w odniesieniu do PPE nie funkcjonują, nie ma zatem potrzeby ich implementacji.</p> <p>Wydaje się jednak koniecznym rozszerzenie kręgu adresatów deklaracji – obecnie są to członkowie funduszu i organ nadzoru, art. 30 dyrektywy stanowi zaś, że informacje te powinny zostać podane do publicznej</p>
--	--	--	--	---

				<p>wiadomości, a także dodanie informacji na temat tego, że deklaracja polityki inwestycyjnej może określać, że pracownicze towarzystwa uwzględniają czynniki ESG:</p> <p>Proponuje się zatem dodanie w art. 194 a ustawy o OIFFE ust. 2a oraz nadanie ust. 5 następującego brzmienia:</p> <p><i>Art. 194a</i> (...) 2a. <i>Jeżeli pracowniczy fundusz w swojej działalności uwzględnia potencjalne, długoterminowe skutki decyzji inwestycyjnych w stosunku do czynników środowiskowych, społecznych i czynników związanych z ładem korporacyjnym, to deklaracja pracowniczego funduszu zawiera informację, w jaki sposób pracowniczy fundusz uwzględnia w swojej działalności te czynniki.</i>”, (...) 5. <u>Dobrowolny fundusz i pracowniczy fundusz udostępniają deklarację za pośrednictwem ogólnodostępnej strony internetowej oraz przekazują deklarację na pisemne żądanie członka funduszu.</u></p>
Art. 31 ust. 1	<p style="text-align: center;">Outsourcing</p> <p>1. Państwa członkowskie mogą zezwolić lub wymagać od IORP, które są zarejestrowane lub wykonują działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, aby <u>wszelkie działania, w tym kluczowe funkcje tych IORP i zarządzanie tymi IORP, zostały powierzone usługodawcom działającym na rzecz tych IORP.</u></p>	W/T	Art. 26 ust. 3, art. 152, art. 153 ust. 1, 3, 7 oraz art. 173a ustawy o OIFFE	Art. 26 (...) 3. <u>Pracownicze towarzystwo może zlecić w całości lub w części innym podmiotom, upoważnionym na podstawie odrębnych przepisów, wykonywanie obowiązków w zakresie prowadzenia ksiąg rachunkowych pracowniczego funduszu.</u>

			<p>Art. 152. 1. <u>Pracowniczy fundusz może powierzyć</u>, w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi albo w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz.U. z 2016 r. poz. 1896, 1948 i 2260), <u>zarządzanie aktywami funduszu podmiotowi, który na podstawie tych przepisów jest uprawniony do prowadzenia działalności w zakresie zarządzania portfelami</u>, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, i posiada zezwolenie na wykonywanie tej działalności.</p> <p>2. <u>Podmiot</u>, o którym mowa w ust. 1, jest wybierany przez pracownicze towarzystwo, w drodze uchwały rady nadzorczej, i <u>zarządza częścią lub całością aktywów pracowniczego funduszu na podstawie stosownej umowy z funduszem</u> oraz zgodnie z określonymi w statucie funduszu zasadami prowadzenia działalności lokacyjnej.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, <u>statut pracowniczego funduszu powinien określać warunki, na jakich fundusz powierza zarządzanie całością lub częścią swoich aktywów</u>, lub upoważnić pracownicze towarzystwo do ich ustalenia w drodze uchwały rady nadzorczej.</p> <p>Art. 153. 1. W ramach działalności lokacyjnej poza granicami kraju <u>fundusz może powierzyć zarządzanie swoimi aktywami podmiotom</u></p>
--	--	--	---

			<p><u>mającym siedzibę na terytorium państw, o których mowa w art. 141 ust. 4, które są uprawnione do prowadzenia działalności w zakresie zarządzania cudzymi aktywami na mocy przepisów obowiązujących w tych państwach.</u> Warunki, na jakich fundusz powierza zarządzanie aktywami, określa statut funduszu.</p> <p>(...)</p> <p>3. <u>Zarządzanie aktywami funduszu w ramach działalności lokacyjnej poza granicami kraju odbywa się na podstawie umowy zawartej z funduszem przez podmiot, o którym mowa w ust. 1.</u></p> <p>(...)</p> <p>7. <u>Aktywa zarządzane przez podmiot, któremu fundusz powierzył zarządzanie, są przechowywane przez depozytariusza lub podmiot, o którym mowa w art. 159 ust. 2.</u></p> <p>(...)</p> <p>Art. 173a. <u>Pracowniczy fundusz może zlecić w całości lub części innym podmiotom wykonywanie obowiązków przewidzianych w niniejszym rozdziale (wycena aktywów i obliczanie stopu zwrotu funduszy emerytalnych).</u></p> <p>Nie przewiduje się możliwości powierzenia pełnienia kluczowej funkcji w zakresie audytu wewnętrznego podmiotom zewnętrznym. Wydaje się jednak zasadnym dodanie przepisów regulujących zasady powierzania pełnienia kluczowej funkcji w zakresie zarządzania ryzykiem. Proponuje się dodanie art. 26f w brzmieniu:</p>
--	--	--	--

			<p><i>Art. 26f. 1. Pracownicze towarzystwo może powierzyć osobie trzeciej pełnienie kluczowej funkcji w zakresie zarządzania ryzykiem, a także wypełnianie innych obowiązków, jeżeli powierzenie to:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) nie wpłynie niekorzystnie na jakość systemu zarządzania w pracowniczym towarzystwie, o którym mowa w art. 26a ust. 1;</i> <i>2) nie spowoduje zwiększenia ryzyka operacyjnego;</i> <i>3) nie spowoduje zmniejszenia możliwości monitorowania przez organ nadzoru wypełniania przez pracowniczy fundusz i pracownicze towarzystwo ich obowiązków;</i> <i>4) nie spowoduje pogorszenia jakości usług świadczonych przez pracowniczy fundusz i pracownicze towarzystwo na rzecz członków pracowniczego funduszu oraz osób uprawnionych do otrzymania wypłaty.</i> <p><i>2. Osoba trzecia, o której mowa w ust. 1, jest wybierana przez pracownicze towarzystwo w drodze uchwały rady nadzorczej i pełni kluczową funkcję w zakresie zarządzania ryzykiem oraz wypełnia inne powierzone jej obowiązki na podstawie pisemnej umowy z pracowniczym towarzystwem oraz zgodnie z zasadami zarządzania ryzykiem zawartymi w dokumencie określonym w art. 26b ust. 1.</i></p> <p><i>3. Do osoby trzeciej, o której mowa w ust. 1, przepis art. 41 ust. 1 stosuje się odpowiednio.</i></p>
--	--	--	---

				<p><i>4. O zawarciu umowy, o której mowa w ust. 2, a także o każdej jej zmianie, pracowniczego towarzystwo niezwłocznie informuje organ nadzoru.</i></p>
<p>Art. 31 ust. 2</p>	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają <u>ponoszenie przez IORP pełnej odpowiedzialności za wypełnianie ich obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy w przypadku zlecenia w drodze outsourcingu kluczowych funkcji</u> lub jakiegokolwiek innej działalności.</p>	<p>W</p>	<p>Art. 48 ust. 1-4 i 48a oraz ustawy o OIFFE</p>	<p>Art. 48. 1. <u>Towarzystwo odpowiada wobec członków funduszu za wszelkie szkody spowodowane niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem swych obowiązków</u> w zakresie zarządzania funduszem i jego reprezentacji, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie tych obowiązków jest spowodowane okolicznościami, za które towarzystwo nie ponosi odpowiedzialności i którym nie mogło zapobiec mimo dołożenia najwyższej staranności.</p> <p>2. Za szkody z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1, fundusz nie ponosi odpowiedzialności.</p> <p>3. Jeżeli powszechne towarzystwo nie ponosi odpowiedzialności za szkodę na podstawie ust. 1, szkoda jest pokrywana ze środków Funduszu Gwarancyjnego, chyba że szkoda nastąpiła wyłącznie z winy poszkodowanego.</p> <p>4. Przepis ust. 3 stosuje się także w razie ogłoszenia upadłości powszechnego towarzystwa, jeżeli szkoda, za którą towarzystwo ponosi odpowiedzialność, nie może być pokryta z jego masy upadłości. (...)</p>

				<p>5. <u>Powierzenie wykonywania niektórych obowiązków osobie trzeciej nie ogranicza odpowiedzialności towarzystwa.</u></p> <p>Art. 48a. <u>Powierzenie przez fundusz lub towarzystwo niektórych obowiązków osobie trzeciej nie wyłącza odpowiedzialności towarzystwa określonej w art. 62, 197, 198 i 204.</u></p>
Art. 31 ust. 3	<p>3. <u>Outsourcing kluczowych funkcji lub wszelkiej innej działalności nie może odbywać się w sposób prowadzący do:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> a) pogorszenia jakości systemu zarządzania danej IORP; b) nadmiernego zwiększenia ryzyka operacyjnego; c) zmniejszenia możliwości monitorowania przez właściwe organy wypełniania przez IORP jej obowiązków; d) pogorszenia ciągłego i zadowalającego świadczenia usług uczestnikom i beneficjentom. 	T		<p>Obecnie funkcjonujące przepisy nie regulują kwestii kluczowych funkcji oraz ich powierzania osobom trzecim lub podmiotom zewnętrznym.</p> <p>Zakres outsourcingu określony został w art. 31 ust. 1 dyrektywy i obejmuje wszelkie działania w tym kluczowe funkcje powierzone usługodawcom.</p> <p>Kluczowe funkcje, zgodnie z art. 24 ust. 1 dyrektywy to zarządzanie ryzykiem i audyt wewnętrzny, oraz funkcja aktuarialna, która z uwagi na funkcjonowanie polskich IORP w oparciu o zasadę DC nie ma tutaj zastosowania. Zarządzanie aktywami mieści się zatem w kategorii innej działalności objętej zakresem dyrektywy IORP 2.</p> <p>Dlatego też konieczne jest dodanie art. 26f, regulującego całościowo zasady powierzania podmiotom zewnętrznym pełnienia kluczowej funkcji w zakresie zarządzania ryzykiem oraz powierzania innych czynności.</p> <p>Proponuje się zatem dodanie w ustawie art. 26f ust. 1 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 26f. 1. Pracownicze towarzystwo może powierzyć osobie trzeciej pełnienie kluczowej funkcji w zakresie zarządzania ryzykiem, a także</i></p>

				<p>wypełnianie innych obowiązków, jeżeli powierzenie to:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie wpłynie niekorzystnie na jakość systemu zarządzania w pracowniczym towarzystwie, o którym mowa w art. 26a ust. 1; 2) nie spowoduje zwiększenia ryzyka operacyjnego; 3) nie spowoduje zmniejszenia możliwości monitorowania przez organ nadzoru wypełniania przez pracowniczy fundusz i pracownicze towarzystwo ich obowiązków; 4) nie spowoduje pogorszenia jakości usług świadczonych przez pracowniczy fundusz i pracownicze towarzystwo na rzecz członków pracowniczego funduszu oraz osób uprawnionych do otrzymania wypłaty. <p>(...)</p>
Art. 31 ust. 4	4. <u>Za pośrednictwem procesu wyboru usługodawcy i dzięki ciągłemu monitorowaniu działalności tego usługodawcy IORP zapewnia właściwe funkcjonowanie działalności zleconej w drodze outsourcingu.</u>	W	Art. 152 ust. 2 ustawy o OIFFE	<p>Art. 152 (...)</p> <p>2. <u>Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest wybierany przez pracownicze towarzystwo w drodze uchwały rady nadzorczej i zarządza częścią lub całością aktywów pracowniczego funduszu na podstawie stosownej umowy z funduszem oraz zgodnie z określonymi w statucie funduszu zasadami prowadzenia działalności lokacyjnej.</u></p> <p>(...)</p>
Art. 31 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają, aby <u>IORP zlecające w drodze outsourcingu kluczowe funkcje,</u>	T	Art. 152 ust. 2 ustawy o OIFFE	<p>Art. 152 (...)</p>

	<p><u>zarządzanie tymi IORP</u> lub inną działalność objętą zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, <u>zawierały z danym usługodawcą pisemną umowę</u>. Taka umowa musi być możliwa do wyegzekwowania na drodze prawnej oraz jasno określać prawa i obowiązki IORP i usługodawcy.</p>			<p>2. <u>Podmiot</u>, o którym mowa w ust. 1, jest wybierany przez pracownicze towarzystwo, w drodze uchwały rady nadzorczej, i <u>zarządza częścią lub całością aktywów pracowniczego funduszu na podstawie stosownej umowy z funduszem</u> oraz zgodnie z określonymi w statucie funduszu zasadami prowadzenia działalności lokacyjnej.</p> <p>(...)</p> <p>Wydaje się zasadnym dostosowanie treści art.152 do brzmienia dyrektywy dlatego zasadnym jest art. 152 ust. 2 ustawy o OIFFE brzmienia:</p> <p><i>Art. 152</i> (...) 2. <i>Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest wybierany przez pracownicze towarzystwo, w drodze uchwały rady nadzorczej, i zarządza częścią lub całością aktywów pracowniczego funduszu <u>na podstawie pisemnej umowy z funduszem</u> oraz zgodnie z określonymi w statucie funduszu zasadami prowadzenia działalności lokacyjnej.</i></p> <p>Wydaje się zasadnym dodanie przepisów określających analogiczne wymogi względem podmiotów, którym powierzono pełnienie kluczowej funkcji w zakresie zarządzania ryzykiem. Dlatego też proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 26f ust. 1-2 w brzmieniu</p> <p><i>Art. 26f 1. <u>Pracownicze towarzystwo może</u></i></p>
--	---	--	--	---

			<p><u>powierzyć osobie trzeciej pełnienie kluczowej funkcji w zakresie zarządzania ryzykiem, a także wypełnianie innych obowiązków, jeżeli powierzenie to:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie wpłynie niekorzystnie na jakość systemu zarządzania w pracowniczym towarzystwie, o którym mowa w art. 26a ust. 1; 2) nie spowoduje zwiększenia ryzyka operacyjnego; 3) nie spowoduje zmniejszenia możliwości monitorowania przez organ nadzoru wypełniania przez pracowniczy fundusz i pracownicze towarzystwo ich obowiązków; 4) nie spowoduje pogorszenia jakości usług świadczonych przez pracowniczy fundusz i pracownicze towarzystwo na rzecz członków pracowniczego funduszu oraz osób uprawnionych do otrzymania wypłaty. <p><u>2. Osoba trzecia, o której mowa w ust. 1, jest wybierana przez pracownicze towarzystwo w drodze uchwały rady nadzorczej i pełni kluczową funkcję w zakresie zarządzania ryzykiem oraz wypełnia inne powierzone jej obowiązki na podstawie pisemnej umowy z pracowniczym towarzystwem oraz zgodnie z zasadami zarządzania ryzykiem zawartymi w dokumencie określonym w art. 26b ust. 1.</u></p> <p>(...)</p> <p>Należy pamiętać, że umowa to w prawie cywilnym zgodne porozumienie dwóch lub więcej</p>
--	--	--	---

				<p>stron ustalające ich wzajemne prawa lub obowiązki.</p> <p>W Polsce do umów stosuje się głównie przepisy Księgi III (art. 353-921) ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - <i>Kodeks Cywilny</i> (Dz. U. z 2018 r., poz. 2244).</p> <p>Zatem nie ma potrzeby dookreślenia w projektowanym art. 26f ust. 2, że pracownicze towarzystwa emerytalne mogą zawierać umowę o powierzeniu pełnienia kluczowej funkcji, która określa wzajemne prawa i obowiązki jej stron oraz jest możliwa do wyegzekwowania na drodze prawnej, ponieważ wynika to już z samej jej natury.</p>
Art. 31 ust. 6	<p>6. Państwa członkowskie zapewniają <u>terminowe powiadomienie właściwych organów przez IORP o outsourcingu działalności objętej zakresem stosowania niniejszej dyrektywy. W przypadkach gdy outsourcing odnosi się do kluczowych funkcji lub zarządzania IORP, powiadamia się o tym właściwe organy przed wejściem w życie umowy</u> w sprawie takiego outsourcingu. Państwa członkowskie zapewniają również, aby <u>IORP powiadamiały właściwe organy o wszelkich późniejszych istotnych zmianach w odniesieniu do wszelkiej działalności zlecanej w drodze outsourcingu.</u></p>	W/T	Art. 153a ust. 1 ustawy o OIFFE	<p>Art. 153a. 1. <u>Fundusz niezwłocznie informuje organ nadzoru o zawarciu umowy</u>, o której mowa w art. 153 ust. 3, <u>lub jej zmianie.</u> (...)</p> <p>Obecnie funkcjonujące przepisy nie regulują kwestii powiadomiania organu nadzoru o powierzeniu przez pracownicze towarzystwo zarządzające pracowniczym funduszem pełnienia kluczowych funkcji. Dlatego proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 26f ust. 4 oraz art. 152a w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 26f</i> (...) 4. O zawarciu umowy, o której mowa w ust. 2, a także o każdej jej zmianie, pracownicze towarzystwo niezwłocznie informuje organ nadzoru. (...)</p>

				<u>Art. 152a. Pracownicze towarzystwo zarządzające pracowniczym funduszem niezwłocznie informuje organ nadzoru o zawarciu przez pracowniczego fundusza umowy, o której mowa w art. 152 ust. 2, a także o każdej jej zmianie.</u>
Art. 31 ust. 7	7. Państwa członkowskie zapewniają <u>właściwym organom uprawnienia do zwracania się w dowolnym czasie do IORP i usługodawców o informacje o zleconych w drodze outsourcingu kluczowych funkcjach lub wszelkiej innej działalności.</u>	W	Art. 153a ust. 2 oraz art. 204 ust. 1 pkt 3 ustawy o OIFFE	Art. 153a (...) 2. <u>Organ nadzoru może wezwać fundusz do pozyskania od podmiotu, któremu powierzono wykonywanie zarządzania aktywami, informacji i dokumentów dotyczących wykonywania umowy, o której mowa w art. 153 ust. 3. Organ nadzoru określa w wezwaniu termin na przekazanie informacji i dokumentów.</u> (...) Art. 204. 1. <u>W ramach nadzoru nad działalnością funduszy organ nadzoru jest uprawniony w szczególności do:</u> (...) 1) <u>żądania udostępnienia przez depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności, wszelkich informacji, dokumentów i wyjaśnień dotyczących wykonywanych czynności na rzecz funduszu lub towarzystwa.</u> (...)
Art. 32	Zarządzanie inwestycjami Państwa członkowskie <u>nie mogą ograniczać IORP w zakresie powołania, w celu zarządzania portfelem inwestycyjnym, osób zarządzających inwestycjami</u>	W	Art. 153 ust. 1 ustawy o OIFFE	Art. 153. 1. W ramach działalności lokacyjnej poza granicami kraju <u>fundusz może powierzyć zarządzanie swoimi aktywami podmiotom mającym siedzibę na terytorium państw, o których</u>

	<p><u>prowadzących działalność w innym państwie członkowskim i należycie upoważnionych do tej działalności zgodnie z dyrektywami 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE i 2014/65/UE; to samo obowiązuje w przypadku upoważnionych podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 1 niniejszej dyrektywy.</u></p>			<p><u>mowa w art. 141 ust. 4, które są uprawnione do prowadzenia działalności w zakresie zarządzania cudzymi aktywami na mocy przepisów obowiązujących w tych państwach.</u> Warunki, na jakich fundusz powierza zarządzanie aktywami, określa statut funduszu. (...)</p>
Art. 33 ust. 1	<p>Wyznaczenie depozytariusza</p> <p>1. Rodzime państwo członkowskie może wymagać, aby <u>dla pracowniczego programu emerytalnego, w którym uczestnicy i beneficjenci ponoszą w pełni ryzyko inwestycyjne, IORP wyznaczyła co najmniej jednego depozytariusza do przechowywania aktywów i pełnienia obowiązków nadzorczych zgodnie z art. 34 i 35.</u> Przyjmujące państwo członkowskie może wymagać, aby takie IORP, gdy prowadzą działalność transgraniczną zgodnie z art. 11, wyznaczyły co najmniej jednego depozytariusza do przechowywania aktywów i pełnienia obowiązków nadzorczych zgodnie z art. 34 i 35, o ile wyznaczenie depozytariusza jest wymagane na mocy prawa krajowego tego państwa członkowskiego.</p>	W	Art. 157 ustawy o OIFFE	Art. 157 <u>Fundusz jest obowiązany wybrać depozytariusza,</u> któremu, na podstawie umowy, powierza przechowywanie swoich aktywów.
Art. 33 ust. 2	<p>2. Rodzime państwo członkowskie może wymagać, aby <u>dla pracowniczych programów emerytalnych, w których uczestnicy i beneficjenci nie ponoszą w pełni ryzyka inwestycyjnego, IORP wyznaczyła co najmniej jednego depozytariusza do przechowywania aktywów lub do przechowywania aktywów i pełnienia obowiązków nadzorczych zgodnie z art. 34 i 35.</u></p>	W	Art. 157 ustawy o OIFFE	Art. 157 <u>Fundusz jest obowiązany wybrać depozytariusza,</u> któremu, na podstawie umowy, powierza przechowywanie swoich aktywów.
Art. 33 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie nie mogą ograniczać IORP w <u>zakresie wyznaczania depozytariuszy prowadzących działalność w innym państwie członkowskim i należycie upoważnionych zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE, lub przyjętych jako</u></p>	W	Art. 158 ust. 1-2 ustawy o OIFFE	Art. 158. 1. <u>Depozytariuszem może być bank, który:</u> 1) jest bankiem krajowym w rozumieniu ustawy - Prawo bankowe; 2) posiada fundusze własne w wysokości

	depozytariuszy do celów dyrektywy 2009/65/WE lub dyrektywy 2011/61/UE.			<p>stanowiącej równowartość w złotych co najmniej 100 000 000 euro, o ile przedmiotem przechowywania mają być aktywa otwartego funduszu, lub 30 000 000 euro, o ile przedmiotem przechowywania mają być aktywa pracowniczego funduszu;</p> <p>3) nie posiada akcji towarzystwa zarządzającego funduszem, którego aktywa przechowuje, lub akcji lub udziałów podmiotu związanego w stosunku do tego towarzystwa;</p> <p>4) nie jest pożyczkodawcą lub kredytodawcą w stosunku do funduszu, którego aktywa przechowuje, ani towarzystwa zarządzającego tym funduszem, chyba że kwota pożyczki lub kredytu nie przekracza 1% wartości aktywów netto funduszu w chwili zaciągnięcia kredytu lub pożyczki, oraz</p> <p>5) nie zatrudnia ani nie posiada w składzie władz statutowych osób, które są:</p> <p>a) członkami zarządu, rady nadzorczej lub pracownikami towarzystwa zarządzającego funduszem, którego aktywa przechowuje,</p> <p>b) członkami organu zarządzającego, rady nadzorczej lub pracownikami podmiotu związanego w stosunku do towarzystwa, o którym mowa w lit. a.</p> <p>2. <u>Depozytariuszem może być Krajowy Depozyt</u>, o ile spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 3-5. Polskie prawo nie stawia przeszkód w ustanowieniu depozytariuszem banku, którego (...)</p> <p>Według zawartej w ustawie Prawo bankowe definicji banku krajowego na terenie</p>
--	--	--	--	--

				<p>Rzeczypospolitej Polskiej mogą działać banki uznawane za krajowe, a więc banki z udziałem kapitału wyłącznie polskiego, kapitału mieszanego (kapitał polski i zagraniczny), <u>jak również banki, w których sto procent kapitału objął podmiot zagraniczny (jednostka mająca siedzibę za granicą). Będą to jednak zawsze banki krajowe.</u></p> <p>Spełniają tym samym one przesłankę określoną w art. 158 ust. 1 pkt 1 ustawy o OIFFE i mogą być depozytariuszem pracowniczego funduszu.</p> <p>Tym samym można uznać przepis art. 33 ust. 3 dyrektywy za wdrożony do polskiego porządku prawnego.</p>
Art. 33 ust. 4	<p>4. <u>Państwa członkowskie podejmują niezbędne działania, aby na mocy ich prawa krajowego umożliwić właściwym organom wprowadzenie, zgodnie z art. 48, zakazu swobodnej sprzedaży aktywów będących w posiadaniu depozytariusza lub osoby nadzorującej działającej na ich terytorium, na żądanie właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego IORP.</u></p>	W/N	Art. 160 ust. 1-2 ustawy o OIFFE	<p>Art. 160. 1. <u>Umowa z depozytariuszem o przechowywanie aktywów funduszu powinna określać szczegółowo obowiązki depozytariusza i funduszu, sposób ich wykonywania, wynagrodzenie depozytariusza, sposób obliczania kosztów i pobierania opłat obciążających fundusz, a także wskazywać osoby wyznaczone przez depozytariusza bezpośrednio odpowiedzialne za należyte wykonanie umowy. Umowa może także określać w szczególności wysokość wynagrodzenia z tytułu pełnienia przez depozytariusza funkcji podmiotu reprezentującego i zarządzającego funduszem, zgodnie z art. 64 ust. 1, lub funkcji likwidatora pracowniczego funduszu. Umowa nie może ograniczać ustawowych obowiązków depozytariusza.</u></p> <p>2. Depozytariusz odpowiada za wszelkie szkody wynikające z niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków nałożonych przez ustawę.</p>

				<p>W świetle ustawy o OIFFE depozytariusz działa wyłącznie w granicach określonych w umowie zawartej z pracowniczym funduszem. Nie może zatem dokonywać swobodnego zbycia aktywów pracowniczego funduszu. W wypadku nienależytego wykonania umowy odpowiada za wszelkie szkody.</p> <p>Nie ma zatem potrzeby dalszej implementacji art. 33 ust. 4 dyrektywy.</p>
Art. 33 ust. 5	<p>5. <u>Depozytariusza wyznacza się w drodze pisemnej umowy.</u> Umowa ta określa przekazywanie informacji niezbędnych depozytariuszowi do wykonywania jego obowiązków, zgodnie z niniejszą dyrektywą i innymi stosownymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi.</p>	W/T	<p>Art. 157 i 160 ust. 1 ustawy o OIFFE</p>	<p>Art. 157 Fundusz jest obowiązany wybrać depozytariusza, któremu, <u>na podstawie umowy</u>, powierza przechowywanie swoich aktywów.</p> <p>Art. 160 1. <u>Umowa z depozytariuszem o przechowywanie aktywów funduszu powinna określać szczegółowo obowiązki depozytariusza i funduszu, sposób ich wykonywania</u>, wynagrodzenie depozytariusza, sposób obliczania kosztów i pobierania opłat obciążających fundusz, a także wskazywać osoby wyznaczone przez depozytariusza bezpośrednio odpowiedzialne za należyte wykonanie umowy. Umowa może także określać w szczególności wysokość wynagrodzenia z tytułu pełnienia przez depozytariusza funkcji podmiotu reprezentującego i zarządzającego funduszem, zgodnie z art. 64 ust. 1, lub funkcji likwidatora pracowniczego funduszu. Umowa nie może ograniczać ustawowych obowiązków depozytariusza. (...)</p> <p>Wydaje się jednak wskazanym uzupełnienie</p>

				<p>powyższego przepisu o wymóg sporządzenia umowy w formie pisemnej. Proponuje się zatem następujące brzmienie art. 157 ustawy o OIFFE:</p> <p><i>Art. 157. <u>Fundusz jest obowiązany wybrać depozytariusza, któremu na podstawie pisemnej umowy powierza przechowywanie swoich aktywów. Fundusz w umowie zobowiązuje się do przekazywania depozytariuszowi informacji niezbędnych do wykonywania jego obowiązków.</u></i></p>
Art. 33 ust. 6	6. Wykonując zadania określone w art. 34 i 35, IORP i <u>depozytariusz muszą postępować w sposób uczciwy, sprawiedliwy, profesjonalny i niezależny oraz działać w interesie uczestników i beneficjentów programu.</u>	W	Art. 159 ust. 1 pkt 3, 5 oraz ust. 3-4 ustawy o OIFFE	<p>Art. 159. 1. Do obowiązków depozytariusza w zakresie przechowywania aktywów funduszu należy:</p> <p>(...)</p> <p>3) <u>zapewnienie, aby umowy obejmujące nabywanie i zbywanie aktywów funduszu były zgodne z przepisami prawa oraz statutem funduszu;</u></p> <p>(...)</p> <p>5) <u>zapewnienie, aby aktywa funduszu były lokowane zgodnie z przepisami prawa oraz statutem funduszu;</u></p> <p>(...)</p> <p>3. <u>Depozytariusz jest obowiązany do występowania, w imieniu członków funduszu, z powództwem przeciwko towarzystwu z tytułu szkody spowodowanej niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem przez towarzystwo obowiązków w zakresie zarządzania funduszem i jego reprezentacji.</u></p> <p>4. <u>Depozytariusz zapewnia zgodne z przepisami prawa i statutem funduszu wykonywanie obowiązków funduszu, o których mowa w ust. 1</u></p>

				pkt 2-3 i 5-6, przynajmniej przez stałą kontrolę czynności faktycznych i prawnych dokonywanych przez fundusz oraz doprowadzanie do zgodności tych czynności z przepisami prawa i statutem funduszu.
Art. 33 ust. 7	7. <u>Depozytariusz nie może prowadzić związanej z IORP działalności, która mogłaby wywołać konflikt interesów między IORP, uczestnikami i beneficjentami programu oraz nim samym</u> , chyba że depozytariusz oddzieli pod względem funkcjonalnym i hierarchicznym wykonywanie zadań depozytariusza od wykonywania innych potencjalnie sprzecznych zadań, a ewentualne konflikty interesów będą właściwie zidentyfikowane, zarządzane, monitorowane i ujawniane uczestnikom i beneficjentom programu oraz organowi administrującemu, zarządzającemu lub nadzorczemu IORP.	W	Art. 158 ust. 1 pkt 3-5 oraz ust. 2 ustawy o OIFFE	Art. 158. 1. Depozytariuszem może być bank, który: (...) 3) <u>nie posiada akcji towarzystwa zarządzającego funduszem, którego aktywa przechowuje</u> , lub akcji lub udziałów podmiotu związanego w stosunku do tego towarzystwa; 4) <u>nie jest pożyczkodawcą lub kredytodawcą w stosunku do funduszu, którego aktywa przechowuje, ani towarzystwa zarządzającego tym funduszem</u> , chyba że kwota pożyczki lub kredytu nie przekracza 1% wartości aktywów netto funduszu w chwili zaciągnięcia kredytu lub pożyczki, oraz 5) <u>nie zatrudnia ani nie posiada w składzie władz statutowych osób, które są:</u> a) <u>członkami zarządu, rady nadzorczej lub pracownikami towarzystwa zarządzającego funduszem, którego aktywa przechowuje,</u> b) <u>członkami organu zarządzającego, rady nadzorczej lub pracownikami podmiotu związanego w stosunku do towarzystwa, o którym mowa w lit. a.</u> 2. Depozytariuszem może być Krajowy Depozyt, o ile spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 3-5. (...)
Art. 33	8. W przypadku gdy nie wyznaczono depozytariusza,	N	Art. 157 ustawy	Art. 157. Fundusz jest obowiązany wybrać

ust. 8	IORP przyjmują ustalenia służące zapobieganiu konfliktowi interesów i rozwiązywaniu takich konfliktów przy wykonywaniu zadań, które w innych okolicznościach należałyby do depozytariusza i osoby zarządzającej aktywami.		o OIFFE	depozytariusza, któremu, <u>na podstawie umowy</u> , powierza przechowywanie swoich aktywów. W polskim porządku prawnym pracownice fundusze emerytalne mają obowiązek wybrać depozytariusza, zatem nie może dojść do sytuacji, w której nie wyznaczono depozytariusza.
Art. 34 ust. 1	Przechowywanie aktywów i odpowiedzialność depozytariusza 1. W przypadku gdy aktywa IORP związane z programem emerytalnym składające się z instrumentów finansowych, które można przechowywać, są powierzone depozytariuszowi na przechowanie, <u>depozytariusz przechowuje wszystkie instrumenty finansowe, które można zarejestrować na rachunku instrumentów finansowych otwartym w księgach depozytariusza, oraz wszystkie instrumenty finansowe, które mogą mu zostać fizycznie dostarczone.</u> W tym celu <u>depozytariusz zapewnia, aby instrumenty finansowe, które można zarejestrować na rachunku instrumentów finansowych otwartym w księgach depozytariusza, zostały zarejestrowane w księgach depozytariusza na otwartych w imieniu IORP odrębnych rachunkach</u> , zgodnie z zasadami ustanowionymi w dyrektywie 2014/65/UE, tak aby zawsze można było je jednoznacznie zidentyfikować jako należące do IORP lub do uczestników i beneficjentów programu emerytalnego.	W	Art. 159 ust. 1 pkt 1 ustawy o OIFFE	Art. 159. 1. Do obowiązków depozytariusza w zakresie przechowywania aktywów funduszu należy: 1) <u>prowadzenie rejestru aktywów funduszu zapisywanych na właściwych rachunkach oraz przechowywanych przez depozytariusza</u> i inne podmioty uprawnione do tego na mocy odrębnych przepisów lub na podstawie umów zawieranych za zgodą depozytariusza; (...)
Art. 34 ust. 2	2. W przypadku gdy aktywa IORP związane z programem emerytalnym składają się z innych aktywów niż aktywa, o których mowa w ust. 1, <u>depozytariusz weryfikuje, czy IORP jest właścicielem aktywów, i</u>	W	Art. 159 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 4 ustawy o OIFFE	Art. 159. 1. Do obowiązków depozytariusza w zakresie przechowywania aktywów funduszu należy: 1) <u>prowadzenie rejestru aktywów funduszu zapisywanych na właściwych rachunkach oraz</u>

	<p><u>prowadzi rejestr tych aktywów.</u> Weryfikację przeprowadza się na podstawie informacji lub dokumentów przedstawionych przez IORP oraz na podstawie dowodów zewnętrznych, jeżeli są one dostępne. Depozytariusz na bieżąco aktualizuje rejestr.</p>			<p><u>przechowywanych przez depozytariusza i inne podmioty uprawnione do tego na mocy odrębnych przepisów lub na podstawie umów (...)</u></p> <p>4. <u>Depozytariusz zapewnia zgodne z przepisami prawa i statutem funduszu wykonywanie obowiązków funduszu,</u> o których mowa w ust. 1 pkt 2-3 i 5-6, przynajmniej <u>przez stałą kontrolę czynności faktycznych i prawnych dokonywanych przez fundusz oraz</u> doprowadzanie do zgodności tych czynności z przepisami prawa i statutem funduszu.</p>
Art. 34 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby <u>depozytariusz był odpowiedzialny wobec IORP oraz uczestników i beneficjentów za wszelkie straty poniesione przez nich w wyniku nieuzasadnionego uchybienia przez niego obowiązkom lub ich niewłaściwego wykonania.</u></p>	W	Art. 160 ust. 2 ustawy o OIFFE	<p>Art. 160 (...)</p> <p>2. <u>Depozytariusz odpowiada za wszelkie szkody wynikające z niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków nałożonych przez ustawę.</u> (...)</p>
Art. 34 ust. 5	<p>5. <u>W przypadku gdy nie wyznaczono depozytariusza do przechowywania aktywów,</u> od IORP wymaga się co najmniej:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zapewnienia, aby instrumenty finansowe były objęte należyłą uwagą i ochroną; b) prowadzenia rejestru umożliwiającego IORP stałą i niezwłoczną identyfikację wszystkich aktywów; c) stosowania niezbędnych środków w celu unikania konfliktów interesów w związku z przechowywaniem aktywów; a) d) informowania na żądanie właściwych organów o sposobie przechowywania aktywów. 	N		<p>W polskim porządku prawnym pracownice fundusze emerytalne mają obowiązek wybrać depozytariusza, zatem nie może dojść do sytuacji, w której nie wyznaczono depozytariusza.</p>
Art. 35 ust. 1	Obowiązki nadzorcze	W	Art. 159 ust. 1 pkt 4-6 ustawy	<p>Art. 159. 1. Do obowiązków depozytariusza w zakresie przechowywania aktywów funduszu</p>

	<p>1. Oprócz zadań, o których mowa w art. 34 ust. 1 i 2, depozytariusz wyznaczony do pełnienia obowiązków nadzorczych:</p> <p>a) <u>wykonuje polecenia IORP, chyba że stoją one w sprzeczności z prawem krajowym lub zasadami IORP;</u></p> <p>b) <u>zapewnia, aby w transakcjach dotyczących aktywów IORP związanych z programem emerytalnym wszelkie płatności były przekazywane IORP w zwyczajowo ustalonych terminach;</u> oraz</p> <p>c) <u>zapewnia, aby dochody uzyskane z aktywów były przeznaczane na cele zgodne z zasadami IORP.</u></p>		o OIFFE	<p>należy:</p> <p>(...)</p> <p>4) <u>wykonywanie poleceń funduszu, chyba że są one sprzeczne z przepisami prawa lub statutem funduszu albo w ocenie depozytariusza zagrażają bezpieczeństwu aktywów funduszu;</u></p> <p>5) <u>zapewnienie, aby aktywa funduszu były lokowane zgodnie z przepisami prawa oraz statutem funduszu;</u></p> <p>6) <u>zapewnienie terminowego rozliczania umów dotyczących aktywów funduszu;</u></p> <p>(...)</p>
Art. 35 ust. 2	2. Niezależnie od ust. 1 rodzime państwo członkowskie IORP może określić inne obowiązki nadzorcze, które ma wykonywać depozytariusz.	W	Art. 159 ust. 1 pkt 8 ustawy o OIFFE	<p>Art. 159. 1. Do obowiązków depozytariusza w zakresie przechowywania aktywów funduszu należy:</p> <p>(...)</p> <p>8) wykonywanie innych obowiązków przewidzianych ustawą.</p> <p>(...)</p>
Art. 35 ust. 3	3. <u>W przypadku gdy nie wyznaczono depozytariusza do pełnienia obowiązków nadzorczych, IORP wdraża procedury zapewniające należyte wykonywanie zadań w ramach IORP, które w innych okolicznościach podlegałyby nadzorowi ze strony depozytariuszy.</u>	N		<p>W polskim porządku prawnym pracownice fundusze emerytalne mają obowiązek wybrać depozytariusza, zatem nie może dojść do sytuacji, w której nie wyznaczono depozytariusza.</p>

<p>Art. 36 ust. 1</p>	<p style="text-align: center;">Zasady</p> <p>1. Uwzględniając rodzaj ustanowionego programu emerytalnego państwa członkowskie zapewniają, aby <u>każda IORP, która jest zarejestrowana lub wykonuje działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, przekazywała:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> a) potencjalnym uczestnikom: co najmniej informacje określone w art. 41; b) uczestnikom: co najmniej informacje określone w art. 37–40, 42 i 44; oraz c) beneficjentom: co najmniej informacje określone w art. 37, 43 i 44. 	<p style="text-align: center;">W</p>	<p>Art. 13 ust. 4b pkt 1-5 ustawy o OIFFE oraz art. 8 ust. 1-4, art. 13, art. 22 i 22a ustawy o PPE</p>	<p>Należy pamiętać, że beneficjentami w rozumieniu dyrektywy są na gruncie polskiego prawa uczestnicy pracowniczych programów emerytalnych (w tym członkowie pracowniczych funduszy emerytalnych) uprawnieni do uzyskania wypłaty zgromadzonych środków.</p> <p>Art. 13 (...)</p> <p>4b. W przypadku gdy założycielem lub akcjonariuszem pracowniczego towarzystwa jest pracodawca zagraniczny i z przepisów jego krajowego prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy wynika taki wymóg, statut pracowniczego funduszu może zawierać postanowienia dotyczące przekazywania przez fundusz temu pracodawcy lub jego pracownikom dodatkowych informacji, w szczególności dotyczących:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) rodzaju ryzyka finansowego, technicznego i innych ryzyk związanych z realizacją programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego; 2) podziału ryzyka, o którym mowa w pkt 1; 3) docelowego poziomu świadczenia, w przypadku gdy program emerytalny pracodawcy zagranicznego przewiduje pokrycie ryzyk biometrycznych lub gwarancji; 4) kwoty wypłaty lub świadczenia z programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego przewidującego pokrycie ryzyk biometrycznych lub gwarancji, w przypadku zaprzestania zatrudnienia; 5) w przypadku gdy uczestnicy programu
---------------------------	---	---	--	---

				<p>emerytalnego pracodawcy zagranicznego ponoszą ryzyko inwestycyjne - zakresu wyboru polityki inwestycyjnej, jeżeli ma zastosowanie, oraz rzeczywistych portfeli inwestycyjnych, a także informacji dotyczących ryzyka i kosztów związanych z inwestycjami;</p> <p>Art. 8. 1. Zarządzający ewidencjonuje wszystkie wpłacone składki, przyjęte i dokonane wypłaty transferowe, wypłatę oraz inne operacje na rachunku. Przed dokonaniem wypłaty transferowej zarządzający sporządza informację dotyczącą uczestnika programu, który złożył dyspozycję wypłaty transferowej. Informację tę zarządzający sporządza również w przypadku złożenia przez uczestnika dyspozycji wypłaty albo przeniesienia środków będących następstwem zmiany formy programu lub podmiotu zarządzającego.</p> <p>2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer wpisu programu do rejestru; 2) dane identyfikujące uczestnika: pierwsze imię, nazwisko, datę urodzenia, adres zamieszkania oraz numer PESEL albo numer paszportu bądź innego dokumentu potwierdzającego tożsamość w przypadku osób nieposiadających obywatelstwa polskiego; 3) dane identyfikujące pracodawcę: nazwę, numer REGON, NIP, adres siedziby i adres do korespondencji; 4) dane identyfikujące zarządzającego, który sporządza informację: nazwę, numer
--	--	--	--	---

				<p>REGON, NIP, adres siedziby i adres do korespondencji;</p> <p>5) wysokość wpłat w ciągu każdego roku kalendarzowego z podziałem na wpłaty z tytułu składki podstawowej i dodatkowej;</p> <p>6) wysokość i daty wypłat transferowych przyjętych przez zarządzającego oraz dane identyfikujące zarządzającego lub nazwę instytucji finansowej prowadzącej IKE, dokonujących tych wypłat transferowych;</p> <p>7) wysokość i datę dokonywanej wypłaty transferowej oraz dane identyfikujące zarządzającego lub nazwę instytucji finansowej prowadzącej IKE, do których dokonywana jest wypłata transferowa;</p> <p>8) sumę wpłaconych po dniu 31 maja 2004 r. składek podstawowych - w przypadku gdy wypłata transferowa jest dokonywana na IKE;</p> <p>8a) aktualną wartość środków pochodzących z wpłat na IKE - w przypadku gdy do programu przyjęto wypłatę transferową z IKE uczestnika;</p> <p>9) datę sporządzenia informacji oraz imię, nazwisko, funkcję i podpis osoby odpowiedzialnej za jej sporządzenie.</p> <p>3. Informację, o której mowa w ust. 1, zarządzający sporządza w dwóch egzemplarzach.</p> <p>4. Zarządzający w przypadku dokonywania wypłaty transferowej przekazuje wraz z dokonaniem wypłaty transferowej odpowiednio następnemu zarządzającemu albo instytucji finansowej prowadzącej IKE jeden egzemplarz informacji, o której mowa w ust. 1, i informacje</p>
--	--	--	--	---

				<p>uzyskane od wszystkich poprzednich zarządzających oraz od instytucji finansowych prowadzących IKE uczestnika. Drugi egzemplarz informacji, o której mowa w ust. 1, zarządzający przekazuje uczestnikowi. (...)</p> <p>Art. 13. 1. Umowa zakładowa określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) formę programu wraz ze wskazaniem zarządzającego, który będzie gromadził środki i zarządzał nimi na podstawie umowy z pracodawcą lub na podstawie postanowień statutu funduszu emerytalnego; 2) warunki i tryb przystępowania do programu i występowania z niego; 3) proponowane warunki gromadzenia środków i zarządzania nimi; 4) warunki gromadzenia środków i zarządzania nimi w przypadku, o którym mowa w art. 17 ust. 3 i 4; 5) przypadki i warunki wypowiedzenia umowy między pracodawcą a instytucją finansową albo warunki zbycia przez pracodawcę wszystkich posiadanych przez niego akcji towarzystwa emerytalnego oraz warunki likwidacji tego towarzystwa; 6) warunki, terminy i sposób dokonania wypłaty, wypłaty transferowej oraz zwrotu; 7) termin wskazania przez uczestnika rachunku, na który zarządzający albo likwidator zarządzającego ma dokonać wypłaty transferowej w przypadku
--	--	--	--	---

				<p>likwidacji programu, ustalony zgodnie z art. 41 ust. 5;</p> <p>8) przypadki i warunki zmiany formy programu lub zarządzającego;</p> <p>9) wysokość składki podstawowej;</p> <p>10) minimalną wysokość możliwej do zadeklarowania składki dodatkowej, jeżeli umowa zakładowa nie zakazuje deklarowania składki dodatkowej;</p> <p>11) sposób deklarowania składki dodatkowej przez uczestników oraz terminy naliczania i potrącania tych składek przez pracodawcę w celu przelewu na rachunek uczestnika;</p> <p>12) terminy naliczania oraz przelewu składki podstawowej na rachunek uczestnika;</p> <p>13) koszty i opłaty obciążające uczestnika i pracodawcę oraz warunki, o ile są przewidziane, na jakich mogą one zostać obniżone bez konieczności zmiany umowy zakładowej;</p> <p>14) warunki zmiany umowy zakładowej;</p> <p>15) warunki jednostronnego zawieszenia odprowadzania składek podstawowych oraz czasowego ograniczenia wysokości składek podstawowych przez pracodawcę, o których mowa w art. 38;</p> <p>16) okres wypowiedzenia umowy zakładowej przez pracodawcę, o którym mowa w art. 40 ust. 2 pkt 3;</p> <p>17) okres wypowiedzenia umowy zakładowej przez pracodawcę, o którym mowa w art. 40 ust. 2 pkt 4.</p> <p>2. Jeżeli program jest prowadzony w formie</p>
--	--	--	--	--

			<p>umowy o wnoszenie przez pracodawcę składek pracowników do funduszu inwestycyjnego, umowa zakładowa określa warunki konwersji w przypadku zmiany funduszu w ramach tego samego programu.</p> <p>Art. 22. 1. Pracodawca jest obowiązany do przekazywania pracownikom w sposób zrozumiały, na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej informacji o warunkach funkcjonowania programu.</p> <p>2. Informacja powinna zawierać w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) formę programu wraz ze wskazaniem zarządzającego; 2) określenie wysokości składki podstawowej; 3) określenie sumy składek dodatkowych, o której mowa w art. 25 ust. 4; 4) stwierdzenie, że zawiera jedynie omówienie warunków programu, a podstawą funkcjonowania programu jest umowa zakładowa; 5) minimalną i maksymalną wysokość możliwej do zadeklarowania miesięcznej składki dodatkowej oraz sposób jej deklarowania; 6) wskazanie właściwych przepisów podatkowych dotyczących gromadzonych środków; 7) omówienie: <ol style="list-style-type: none"> a) zasad wypłaty, wypłaty transferowej i zwrotu zgromadzonych na rachunku uczestnika środków, b) trybu zmiany deklaracji,
--	--	--	---

				<p>konsekwencji, w tym finansowych, tych zmian i warunków odstąpienia uczestnika od programu,</p> <p>c) praw osoby uprawnionej w przypadku śmierci uczestnika,</p> <p>d) przypadków, w których następuje likwidacja programu, oraz konsekwencji z tego wynikających,</p> <p>e) możliwości zadysponowania przez uczestnika prawami do zgromadzonych środków.</p> <p>3. Zarządzający jest obowiązany do niezwłocznego przekazywania pracodawcy informacji wskazującej przepisy prawa powszechnie obowiązującego zawierające zmiany w zakresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 7.</p> <p>4. Pracodawca jest obowiązany do aktualizowania informacji dotyczących zasad funkcjonowania programu, niezwłocznie po ich uzyskaniu.</p> <p>5. Pracodawca jest obowiązany do wyróżnienia w informacji, o której mowa w ust. 2, zmian, jakie zaszły w zakresie objętym tą informacją w okresie 12 miesięcy poprzedzających datę dokonania aktualizacji.</p> <p>6. Pracodawca jest dodatkowo obowiązany przekazać uczestnikowi pisemną informację o warunkach wypłaty środków gromadzonych w programie:</p> <p>1) w pierwszym kwartale roku kalendarzowego, w którym uczestnik ten ukończy 60 lat, lub</p>
--	--	--	--	--

				<p>2) w ciągu 30 dni od dnia ustania stosunku pracy z powodu uzyskania wcześniejszych uprawnień emerytalnych.</p> <p>Art. 22a. 1. Na wniosek uczestnika programu, jednak nie częściej niż raz w roku, pracodawca niezwłocznie udziela uczestnikowi na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej, informacji o skutkach prawnych ustania zatrudnienia uczestnika w odniesieniu do środków gromadzonych na jego rachunku. Informacja ta powinna być sporządzona z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka.</p> <p>2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none">1) warunki nabycia prawa do wypłaty, wypłaty transferowej i zwrotu zgromadzonych na rachunku uczestnika środków;2) wartość zgromadzonych na rachunku uczestnika środków, na dzień sporządzenia informacji;3) informację o tym, że w przypadku ustania zatrudnienia u pracodawcy prowadzącego program lub likwidacji programu środki zgromadzone na rachunku pozostają na rachunku i są inwestowane w instytucji finansowej, na zasadach analogicznych jak w przypadku pozostałych uczestników programu;4) pouczenie, że w przypadku dokonania zwrotu uczestnik powinien rozważyć zasięgnięcie porady w sprawie zainwestowania środków zgromadzonych
--	--	--	--	---

			<p>na rachunku uczestnika, w celu uzyskania dodatkowego świadczenia emerytalnego.</p> <p>3. Na wniosek byłego pracownika, jednak nie częściej niż raz w roku, pracodawca prowadzący program niezwłocznie udziela byłemu pracownikowi na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej, informacji, sporządzonej z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka na temat:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wartości zgromadzonych na rachunku byłego pracownika środków; 2) stosowania takich samych zasad co do środków zgromadzonych na rachunku wobec wszystkich uczestników programu. <p>4. Osobom uprawnionym do otrzymania środków zgromadzonych przez uczestnika programu w przypadku jego śmierci, które zamierzają otrzymać wypłatę środków, o których mowa w ust. 1, pracodawca zmarłego uczestnika programu udostępnia informacje na zasadach określonych w ust. 3.</p> <p>5. Zarządzający niezwłocznie przekazuje pracodawcy na jego wniosek informacje określone w ust. 2 pkt 2 oraz ust. 3 pkt 1. (...)</p> <p>Wydaje się jednak wskazanym wyraźne określenie zakresu informacji, jaka ma być przekazywana potencjalnym uczestnikom pracowniczych programów emerytalnych. Dlatego proponuje się w ustawie o PPE dodanie art. 22c w brzmieniu:</p>
--	--	--	--

			<p><i>Art. 22c. 1. Potencjalni uczestnicy programu prowadzonego w formie funduszu emerytalnego mają prawo do otrzymania przed przystąpieniem do tego programu informacji o:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) wszystkich dostępnych dla nich opcjach, w tym opcjach inwestycyjnych;</i> <i>2) tym, czy i jak czynniki środowiskowe, społeczne i czynniki związane z ładem korporacyjnym są uwzględniane w strategii inwestycyjnej;</i> <i>3) miejscu, w którym można znaleźć dodatkowe informacje na temat programu;</i> <i>4) osiągniętych w przeszłości stopach zwrotu związanych z programem za okres co najmniej 5 lat albo za cały okres działalności programu, jeżeli było ich mniej niż 5 lat;</i> <i>5) rodzajach i wysokości kosztów ponoszonych przez uczestników;</i> <i>6) cechach programu:</i> <ol style="list-style-type: none"> <i>a) formie programu, wraz ze wskazaniem zarządzającego,</i> <i>b) warunkach i trybie przystępowania do programu i występowania z niego,</i> <i>c) warunkach, terminach i dostępnych sposobach dokonania wypłaty,</i> <i>d) wysokości składki podstawowej,</i> <i>e) minimalnej wysokości możliwej do zadeklarowania składki dodatkowej.</i> <p><i>2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna spełniać wymagania określone w art. 22 ust. 1a.</i></p>
--	--	--	---

				3. Informację, o której mowa w ust. 1, fundusz emerytalny może przekazywać za pośrednictwem pracodawcy.
Art. 36 ust. 2	<p>2. Informacje, o których mowa w ust. 1:</p> <p>a) muszą być regularnie aktualizowane;</p> <p>b) muszą być sporządzone <u>na piśmie w jasny sposób, z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka</u>, bez stosowania żargonu i terminów technicznych, jeżeli zamiast nich można użyć sformułowań z języka niespecjalistycznego;</p> <p>c) nie mogą wprowadzać w błąd; zapewnia się spójność słownictwa i treści;</p> <p>d) muszą być przedstawione w sposób ułatwiający ich czytanie;</p> <p>e) muszą być dostępne w języku urzędowym państwa członkowskiego, którego przepisy socjalne i prawo pracy odnoszące się do pracowniczych programów emerytalnych stosuje się do danego programu emerytalnego; oraz</p> <p>f) <u>muszą być udostępniane potencjalnym uczestnikom, uczestnikom i beneficjentom bezpłatnie za pośrednictwem środków elektronicznych, w tym trwałego nośnika informacji lub za pośrednictwem strony internetowej, bądź w wersji papierowej.</u></p>	W/T	<p>Art. 197 ust. 1 ustawy o OIFFE oraz art. 22 ust. 1 i 4 ustawy o PPE</p>	<p>Art. 197. 1. Informacje o otwartym funduszu, dobrowolnym funduszu lub towarzystwie udostępniane lub rozpowszechniane publicznie przez powszechne towarzystwo lub na zlecenie powszechnego towarzystwa, a także na rzecz powszechnego towarzystwa, otwartego funduszu lub dobrowolnego funduszu, a także informacje o pracowniczym funduszu udostępniane przez pracownicze towarzystwo powinny w sposób zrozumiały, obiektywny i rzetelny przedstawiać sytuację finansową funduszu lub towarzystwa, a także ryzyko związane z przystąpieniem do funduszu oraz pozostawaniem członkiem funduszu.</p> <p>(...)</p> <p>Art. 22. 1. Pracodawca jest obowiązany do przekazywania pracownikom <u>w sposób zrozumiały, na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej informacji o warunkach funkcjonowania programu.</u></p> <p>(...)</p> <p>4. <u>Pracodawca jest obowiązany do aktualizowania informacji dotyczących zasad funkcjonowania programu, niezwłocznie po ich uzyskaniu.</u></p>

				<p>Wydaje się jednak zasadnym dodanie przepisów, które implementowałyby także wymogi określone w art. 36 ust. 2 lit. c-e dyrektywy IORP 2.</p> <p>Dlatego też proponuje się dodanie w art. 22 ustawy o PPE ust. 1a w brzmieniu:</p> <p><i>1a. Informacja:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>jest udostępniona bezpłatnie;</i> 2) <i>jest sporządzona z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka, bez stosowania żargonu i terminów technicznych, jeżeli zamiast nich można użyć języka niespecjalistycznego;</i> 3) <i>jest spójna pod względem słownictwa i treści;</i> 4) <i>nie może wprowadzać w błąd;</i> 5) <i>jest przedstawiona w sposób ułatwiający czytanie;</i> 6) <i>jest dostępna w języku urzędowym państwa członkowskiego Unii Europejskiej, którego prawo ubezpieczeń społecznych i prawo pracy stosuje się do danego programu emerytalnego.</i> <p><i>Proponuje się również, celem zapewnienia odpowiednich informacji potencjalnym uczestnikom oraz beneficjentom dodanie w art. 22a-d przepisów odsyłających w kwestii wymogów dotyczących przekazywanych informacji do projektowanego art. 22 ust. 1a ustawy o PPE.</i></p>
Art. 36 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać dodatkowe przepisy dotyczące informacji, jakie mają być przekazywane potencjalnym uczestnikom, uczestnikom i	N		

	beneficjentom.			
Art. 37 ust. 1	<p>Ogólne informacje dotyczące programu emerytalnego</p> <p>1. Państwa członkowskie, w odniesieniu do każdej IORP, która jest zarejestrowana lub wykonuje działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, zapewniają, aby uczestnicy i beneficjenci byli dostatecznie informowani o odpowiednim programie emerytalnym obsługiwanym przez IORP, w szczególności o:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) <u>nazwie IORP, państwie członkowskim, w którym IORP jest zarejestrowana lub wykonuje działalność na podstawie zezwolenia, oraz nazwie właściwego organu dla IORP;</u> b) <u>prawach i obowiązkach stron uczestniczących w programie emerytalnym;</u> c) <u>profilu inwestycyjnym;</u> d) <u>charakterze ryzyka finansowego ponoszonego przez uczestników i beneficjentów;</u> e) warunkach pełnych lub częściowych gwarancji w ramach programu emerytalnego lub określonego poziomu świadczeń lub, jeżeli w ramach programu emerytalnego nie przewidziano żadnej gwarancji, o oświadczeniu w tym zakresie; f) istniejących mechanizmach ochrony nabytych uprawnień emerytalnych lub obniżania świadczeń; g) jeżeli uczestnicy ponoszą ryzyko inwestycyjne lub mogą podejmować decyzje inwestycyjne: <u>o osiągniętych w przeszłości wynikach inwestycyjnych związanych z programem emerytalnym przez minimalny okres pięciu lat lub przez wszystkie lata działalności programu, jeżeli było ich mniej niż pięć;</u> 	W/T	<p>Art. 13 ust. 4 pkt 3, ust. 4b pkt 1 i 2, ustawy o OIFFE, a także art. 2 pkt 14 i 18, art. 3, art. 13 ust. 1 pkt 1, 2 3, 6 i 13, art. 18 ust. 1 i 2, art. 22 ust. 1, 2 i 6, art. 22a ust. 1 i 2 pkt 1 oraz art. 42 ust. 3 ustawy o PPE</p>	<p>Należy pamiętać, że beneficjentami w rozumieniu dyrektywy są na gruncie polskiego prawa uczestnicy pracowniczych programów emerytalnych (w tym członkowie pracowniczych funduszy emerytalnych) uprawnieni do uzyskania wypłaty zgromadzonych środków.</p> <p>By móc zostać uczestnikiem programu należy najpierw zostać pracownikiem pracodawcy oferującego program.</p> <p>Zatem wszystkie regulacje odnoszące się do pracowników/uczestników programu będą miały zastosowanie także do beneficjentów.</p> <p>Art. 13 (...)</p> <p>4. Poza danymi, o których mowa w ust. 2, statut pracowniczego funduszu określa: (...)</p> <p>3) zasady przyjmowania składek pracowników zagranicznych, <u>firme (nazwę), siedzibę i adres zakładu ubezpieczeń na życie</u> oraz zasady odpowiedzialności związanej z ryzykami biometrycznymi lub gwarancjami – w przypadku gdy w statucie funduszu określono możliwość przyjmowania składek pracowników zagranicznych.</p> <p>(...)</p> <p>4b. W przypadku gdy założycielem lub akcjonariuszem pracowniczego towarzystwa jest pracodawca zagraniczny i z przepisów jego krajowego prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy wynika taki wymóg, <u>statut pracowniczego funduszu może zawierać</u></p>

	<p>h) <u>strukturze kosztów ponoszonych przez uczestników i beneficjentów w przypadku programów, które nie przewidują określonego poziomu świadczeń;</u></p> <p>i) <u>dostępnych dla uczestników i beneficjentów opcjach w zakresie otrzymywania świadczeń emerytalnych;</u></p> <p>j) w przypadku gdy uczestnik ma prawo do przeniesienia uprawnień emerytalnych: o dalszych informacjach dotyczących uzgodnień odnoszących się do takiego przeniesienia.</p>			<p><u>postanowienia dotyczące przekazywania przez fundusz temu pracodawcy lub jego pracownikom dodatkowych informacji, w szczególności dotyczących:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <u>rodzaju ryzyka finansowego, technicznego i innych ryzyk związanych z realizacją programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego;</u> 2) <u>podziału ryzyka</u>, o którym mowa w pkt 1; (...) <p>Art. 2 Użyte w ustawie określenia oznaczają: (...)</p> <p>14) <u>organ nadzoru - Komisję Nadzoru Finansowego</u>, o której mowa w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz.U. z 2016 r. poz. 174, 615, 888 i 996); (...)</p> <p>18) wypłata - dokonana przez uczestnika lub osobę uprawnioną wypłatę gotówkową lub realizację przelewu środków zgromadzonych w ramach programu na wskazany przez uczestnika lub tę osobę rachunek bankowy - na warunkach określonych w umowie zakładowej, w przypadku spełnienia warunków określonych w ustawie; (...)</p> <p>Art. 3 <u>Program jest tworzony w celu gromadzenia środków uczestnika przeznaczonych do wypłaty.</u></p> <p>Art. 13. 1. Umowa zakładowa określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <u>formę programu wraz ze wskazaniem zarządzającego</u>, który będzie gromadził środki i zarządzał nimi na podstawie
--	--	--	--	---

				<p>umowy z pracodawcą lub na podstawie postanowień statutu funduszu emerytalnego;</p> <p>2) <u>warunki i tryb przystępowania do programu</u> i występowania z niego;</p> <p>3) <u>proponowane warunki gromadzenia środków i zarządzania nimi</u>;</p> <p>(...)</p> <p>6) <u>warunki, terminy i sposób dokonania wypłaty</u>, wypłaty transferowej oraz zwrotu;</p> <p>(...)</p> <p>13) <u>koszty i opłaty obciążające uczestnika i pracodawcę</u> oraz warunki, o ile są przewidziane, na jakich mogą one zostać obniżone bez konieczności zmiany umowy zakładowej;</p> <p>(...)</p> <p>Art. 18. 1. <u>Przystąpienie pracownika do programu na warunkach określonych w umowie zakładowej następuje na podstawie pisemnej deklaracji o przystąpieniu do programu, zwanej dalej „deklaracją”, po upływie jednego miesiąca od jej złożenia, chyba że pracodawca potwierdzi na piśmie przystąpienie do programu w terminie wcześniejszym.</u></p> <p>2. <u>Deklaracja zawiera oświadczenie pracownika, że otrzymał kopię umowy zakładowej i zapoznał się z jej treścią, akceptuje jej warunki, oraz może zawierać rozrządzenie na wypadek śmierci pracownika.</u></p> <p>(...)</p>
--	--	--	--	--

			<p>Art. 22. 1. Pracodawca jest obowiązany do przekazywania pracownikom w sposób zrozumiały, na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej informacji o warunkach funkcjonowania programu.</p> <p>2. Informacja powinna zawierać w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) formę programu <u>wraz ze wskazaniem zarządzającego</u>; 2) określenie wysokości składki podstawowej; 3) określenie sumy składek dodatkowych, o której mowa w art. 25 ust. 4; 4) stwierdzenie, że zawiera jedynie <u>omówienie warunków programu</u>, a podstawą funkcjonowania programu jest umowa zakładowa; 5) minimalną i maksymalną wysokość możliwej do zadeklarowania miesięcznej składki dodatkowej oraz sposób jej deklarowania; 6) wskazanie właściwych przepisów podatkowych dotyczących gromadzonych środków; 7) <u>omówienie</u>: <ol style="list-style-type: none"> a) <u>zasad wypłaty, wypłaty transferowej i zwrotu zgromadzonych na rachunku uczestnika środków</u>, b) trybu zmiany deklaracji, konsekwencji, w tym finansowych, tych zmian i warunków odstąpienia uczestnika od programu, c) praw osoby uprawnionej w przypadku śmierci uczestnika, d) przypadków, w których następuje
--	--	--	--

				<p>likwidacja programu, oraz konsekwencji z tego wynikających,</p> <p>e) możliwości zadysponowania przez uczestnika prawami do zgromadzonych środków.</p> <p>(...)</p> <p>6. Pracodawca jest dodatkowo obowiązany przekazać uczestnikowi pisemną informację o warunkach wypłaty środków gromadzonych w programie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w pierwszym kwartale roku kalendarzowego, w którym uczestnik ten ukończy 60 lat, lub 2) w ciągu 30 dni od dnia ustania stosunku pracy z powodu uzyskania wcześniejszych uprawnień emerytalnych. <p>Art. 22a. 1. Na wniosek uczestnika programu, jednak nie częściej niż raz w roku, pracodawca niezwłocznie udziela uczestnikowi na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej, informacji o skutkach prawnych ustania zatrudnienia uczestnika w odniesieniu do środków gromadzonych na jego rachunku. Informacja ta powinna być sporządzona z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka.</p> <p>2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunki nabycia prawa do wypłaty, wypłaty transferowej i zwrotu zgromadzonych na rachunku uczestnika środków; <p>(...)</p>
--	--	--	--	--

			<p>Nie ma konieczności implementacji przepisów art. 37 ust. 1 lit. e-f dyrektywy, ponieważ odnoszą się one wyłącznie do programów opartych o zasadę zdefiniowanego świadczenia.</p> <p>W Polsce pracownicze programy emerytalne oparte są o zasadę zdefiniowanej składki, zatem nie ma możliwości obniżenia świadczeń nabytych w ramach dodatkowego programu, ponieważ stanowi je suma odprowadzonych do programu składek.</p> <p>Art. 42 (...)</p> <p>3. <u>Wypłata może być</u>, w zależności od wniosku uczestnika albo osoby uprawnionej, <u>dokonywana jednorazowo albo ratalnie</u>. Wypłata jednorazowa jest dokonywana w terminie nie dłuższym niż 1 miesiąc od dnia złożenia wniosku, a w przypadku wypłaty ratalnej pierwsza rata jest płatna w terminie nie dłuższym niż 1 miesiąc od dnia złożenia wniosku, chyba że uczestnik albo osoba uprawniona wystąpi z wnioskiem o wypłatę w terminie późniejszym.</p> <p>W obecnie obowiązujących informacjach nie ma obowiązku przekazywania uczestnikom informacji <u>na temat wyników inwestycyjnych osiągniętych przez zarządzającego w ciągu co najmniej 5 lat</u>, dlatego zasadnym wydaje się dodanie w art. 22 ust. 2 pkt 7 lit. f w brzmieniu:</p> <p>Art. 22 (...)</p> <p>2. <i>Informacja powinna zawierać w</i></p>
--	--	--	---

			<p><i>szczegółności:</i> (...)</p> <p>7) <i>omówienie:</i> f) <i>informacji na temat osiągniętych przez zarządzającego stóp zwrotu związanych z programem emerytalnym za łączny okres co najmniej 5 lat lub łącznie za wszystkie lata działalności programu, jeżeli było ich mniej niż 5.</i></p> <p>W obecnie obowiązujących regulacjach nie ma także obowiązku przekazywania <u>potencjalnym uczestnikom programu informacji o osiągniętych w przeszłości wynikach inwestycyjnych związanych z programem emerytalnym oraz strukturze kosztów ponoszonych przez uczestników i beneficjentów.</u></p> <p>Dlatego zasadnym jest dodanie w ustawie o PPE art. 22c ust. 1 pkt 4-5 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 22c 1. Potencjalni uczestnicy programu prowadzonego w formie funduszu emerytalnego mają prawo do otrzymania przed przystąpieniem do tego programu informacji o:</i></p> <p>(...)</p> <p>4) <i>osiągniętych w przeszłości stopach zwrotu związanych z programem za okres co najmniej 5 lat albo za cały okres działalności programu, jeżeli było ich mniej niż 5 lat;</i></p> <p>5) <i>rodzajach i wysokości kosztów ponoszonych przez uczestników;</i></p> <p>(...)</p>
--	--	--	--

				Przeniesienie uprawnień, o którym mowa w art. 37 ust. 1 lit. j dyrektywy to na gruncie polskim wypłata transferowa. Informacje na jej temat zawarte są zarówno w umowie zakładowej, z którą potencjalny uczestnik zapoznaje się przed przystąpieniem programu, jak i w informacji udostępnianej przez pracodawcę.
Art. 37 ust. 2	2. W przypadku programów, w których uczestnicy ponoszą ryzyko inwestycyjne i które przewidują więcej niż jedną opcję z różnymi profilami inwestycyjnymi, uczestnicy otrzymują <u>informacje o warunkach dotyczących zakresu dostępnych opcji inwestycyjnych, oraz, w stosownych przypadkach, o standardowej opcji inwestycyjnej i o zasadzie przypisywania poszczególnych uczestników do danej opcji inwestycyjnej w ramach programu emerytalnego.</u>	N		W Polsce przepisy prawa dotyczące działalności pracowniczych funduszy emerytalnych nie przewidują możliwości formułowania i realizowania więcej niż jednej opcji inwestycyjnej. Nie ma zatem potrzeby implementacji przepisu nakazującego przekazywanie informacji nt. dostępnych opcji inwestycyjnych czy zasadach przypisywania poszczególnych uczestników programu od danej opcji.
Art. 37 ust. 3	3. <u>Uczestnicy i beneficjenci lub ich przedstawiciele otrzymują w rozsądnym terminie wszelkie istotne informacje dotyczące zmian w zasadach programu emerytalnego. Ponadto IORP przedstawiają im wyjaśnienie skutków istotnych zmian rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dla uczestników i beneficjentów.</u>	T	Art. 22 ust. 1, 4 i 5 ustawy o PPE	W związku z kapitałowym charakterem polskich pracowniczych funduszy emerytalnych oraz faktem, że nie prowadzą działalności ubezpieczeniowej nie utrzymują one rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. Nie ma zatem potrzeby przekazywania informacji na ich temat członkom pracowniczych funduszy emerytalnych. Art. 22. 1. Pracodawca jest obowiązany do przekazywania pracownikom w sposób zrozumiały, na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej <u>informacji o warunkach funkcjonowania programu.</u> (...) 4. Pracodawca jest obowiązany do aktualizowania informacji dotyczących zasad funkcjonowania

			<p>programu, niezwłocznie po ich uzyskaniu.</p> <p>5. Pracodawca jest obowiązany do wyróżnienia w informacji, o której mowa w ust. 2, zmian, jakie zaszły w zakresie objętym tą informacją w okresie 12 miesięcy poprzedzających datę dokonania aktualizacji.</p> <p>(...)</p> <p>Według przepisów dyrektywy podmiotem zobowiązanym do przekazywania informacji uczestnikom programu jest IORP – czyli zarządzający tym programem.</p> <p>Wydaje się zatem wskazanym dodanie przepisów obligujących pracownice towarzystwa emerytalne zarządzające pracowniczymi funduszami emerytalnymi (czyli jedyne IORP-y działające w Polsce) do przekazywania członkom funduszy oraz osobom uprawnionym do wypłaty, informacji na temat zmian w zasadach prowadzenia programu w formie pracowniczego funduszu.</p> <p>Proponuje się zatem dodanie w ustawie o OIFFE art. 194b w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 194b. 1. Pracowniczy fundusz jest obowiązany do przekazywania członkom pracowniczego funduszu oraz osobom uprawnionym do otrzymania wypłaty informacji o zmianach w zasadach funkcjonowania pracowniczego funduszu.</i></p> <p><i>2. Informację, o której mowa w ust. 1, pracowniczy fundusz przekazuje w terminie 14 dni od dnia zaistnienia tych zmian, na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej.</i></p>
--	--	--	--

<p>Art. 37 ust. 4</p>	<p>4. IORP udostępniają <u>ogólne informacje na temat programu emerytalnego</u>, o których mowa w niniejszym artykule.</p>	<p>W/T</p>	<p>Art. 13 ust. 2, 4, 4b ustawy o OIFFE oraz art. 22 ust. 1 i 2 pkt 4 ustawy o PPE</p>	<p>Art. 13 (...) 2. Statut funduszu określa: 1) nazwę funduszu; 2) firmę, siedzibę i adres towarzystwa; 3) wysokość kapitału zakładowego towarzystwa, skład akcjonariuszy towarzystwa i ilość posiadanych przez nich akcji; 4) sposób reprezentacji funduszu przez towarzystwo; 5) firmę (nazwę), siedzibę i adres depozytariusza; 6) rodzaje, maksymalną wysokość, sposób oraz tryb kalkulacji i pokrywania kosztów obciążających fundusz, z wyłączeniem kosztów wskazanych w art. 136a, w tym koszty, o których mowa w art. 182a; 6a) wysokość opłaty, o której mowa w art. 134 ust. 1; 7) sposób informowania przez fundusz o zmianach statutu; 8) inne dane przewidziane w przepisach ustawy. (...) 4. Poza danymi, o których mowa w ust. 2, statut pracowniczego funduszu określa: 1) terminy oraz formę i tryb wypłaty środków zgromadzonych na rachunkach członków; 2) zasady prowadzenia działalności lokacyjnej przez fundusz, wraz z informacją o tym, czy fundusz będzie sam zarządzał aktywami, czy też powierzy</p>
---------------------------	--	------------	---	--

				<p>zarządzanie aktywami osobie trzeciej;</p> <p>3) zasady przyjmowania składek pracowników zagranicznych, firmę (nazwę), siedzibę i adres zakładu ubezpieczeń na życie oraz zasady odpowiedzialności związanej z ryzykami biometrycznymi lub gwarancjami – w przypadku gdy w statucie funduszu określono możliwość przyjmowania składek pracowników zagranicznych.</p> <p>(...)</p> <p>4b. W przypadku gdy założycielem lub akcjonariuszem pracowniczego towarzystwa jest pracodawca zagraniczny i z przepisów jego krajowego prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy wynika taki wymóg, statut pracowniczego funduszu może zawierać postanowienia dotyczące przekazywania przez fundusz temu pracodawcy lub jego pracownikom dodatkowych informacji, w szczególności dotyczących:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rodzaju ryzyka finansowego, technicznego i innych ryzyk związanych z realizacją programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego; 2) podziału ryzyka, o którym mowa w pkt 1; 3) docelowego poziomu świadczenia, w przypadku gdy program emerytalny pracodawcy zagranicznego przewiduje pokrycie ryzyk biometrycznych lub gwarancji; 4) kwoty wypłaty lub świadczenia z programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego przewidującego pokrycie ryzyk biometrycznych lub gwarancji, w
--	--	--	--	--

			<p>przypadku zaprzestania zatrudnienia;</p> <p>5) w przypadku gdy uczestnicy programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego ponoszą ryzyko inwestycyjne - zakresu wyboru polityki inwestycyjnej, jeżeli ma zastosowanie, oraz rzeczywistych portfeli inwestycyjnych, a także informacji dotyczących ryzyka i kosztów związanych z inwestycjami;</p> <p>6) postanowień odnoszących się do przeniesienia praw do wypłaty z programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego na inną instytucję pracowniczych programów emerytalnych, w przypadku rozwiązania stosunku pracy.</p> <p>(...)</p> <p>Art. 22. 1. Pracodawca jest obowiązany do przekazywania pracownikom w sposób zrozumiały, na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej <u>informacji o warunkach funkcjonowania programu.</u></p> <p>2. Informacja powinna zawierać w szczególności:</p> <p>(...)</p> <p>4) stwierdzenie, że zawiera jedynie <u>omówienie warunków programu</u>, a podstawą funkcjonowania programu jest umowa zakładowa;</p> <p>(...)</p> <p>Wydaje się wskazane stworzenie przepisu, na mocy którego pracownicze fundusze udostępniałyby informacje zawarte w statucie, np. poprzez dodane w art. 192 ustawy o OIFFE</p>
--	--	--	---

				<p>ust. 1a w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 192</i> (...) <i>1a. Pracowniczy fundusz udostępnia statut funduszu za pośrednictwem ogólnodostępnej strony internetowej.</i> (...)</p>
Art. 38 ust. 1	<p>1. <u>Państwa członkowskie wymagają, aby IORP sporządzały zwięzły dokument zawierający kluczowe informacje dla każdego uczestnika</u>, biorąc pod uwagę specyficzny charakter krajowych systemów emerytalnych oraz odpowiednich krajowych przepisów prawa socjalnego, prawa pracy i prawa podatkowego (zwany dalej „informacją o świadczeniu emerytalnym”). Tytuł dokumentu zawiera wyrazy „Informacja o świadczeniu emerytalnym”.</p>	T	<p>Art. 8 ust. 1 ustawy o PPE</p>	<p>Art. 8. 1. Zarządzający ewidencjonuje wszystkie wpłacone składki, przyjęte i dokonane wypłaty transferowe, wypłatę oraz inne operacje na rachunku. <u>Przed dokonaniem wypłaty transferowej zarządzający sporządza informacje dotyczącą uczestnika programu, który złożył dyspozycję wypłaty transferowej. Informację tę zarządzający sporządza również w przypadku złożenia przez uczestnika dyspozycji wypłaty albo przeniesienia środków</u> będących następstwem zmiany formy programu lub podmiotu zarządzającego. (...)</p> <p>W polskim systemie emerytalnym świadczenia emerytalne wypłacane z PPE to po prostu zgromadzony w nich kapitał, który uczestnik programu może wypłacić jednorazowo lub ratalnie.</p> <p>Wydaje się wskazane stworzenie odpowiednich przepisów, które obligowałyby pracownicze towarzystwa emerytalne do przekazywania członkom pracowniczego funduszu informacji opisanej w art. 38 ust. 1 dyrektywy. Proponuje się dodanie art. 22b w ustawie o PPE oraz art. 194c w ustawie o OIFFE,</p>

			<p>w następującym brzmieniu:</p> <p><i>Art. 22b. 1. Fundusz emerytalny przynajmniej raz w roku sporządza „Informację o świadczeniu emerytalnym”, która zawiera kluczowe informacje dla uczestnika programu.</i></p> <p><i>2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna spełniać wymagania określone w art. 22 ust. 1a.</i></p> <p><i>3. Informację, o której mowa w ust. 1, fundusz emerytalny przekazuje uczestnikowi programu w postaci elektronicznej lub papierowej.</i></p> <p><i>4. Na żądanie uczestnika informację, o której mowa w ust. 1, przekazuje się w postaci papierowej.</i></p> <p><i>5. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera w widocznym miejscu datę, do której odnoszą się informacje w niej podawane.</i></p> <p><i>6. Fundusz emerytalny jest obowiązany do wyraźnego wskazania w informacji, o której mowa w ust. 1, istotnych zmian w porównaniu z rokiem poprzednim.</i></p> <p><i>7. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) dane identyfikacyjne uczestnika oraz wskazanie wieku uprawniającego do otrzymania wypłaty;</i> <i>2) nazwę funduszu emerytalnego, jego adres do korespondencji oraz dane identyfikacyjne programu emerytalnego uczestnika;</i>
--	--	--	---

			<p>3) <i>informacje o wartości zgromadzonych środków;</i></p> <p>4) <i>wyszczególnienie kosztów odliczonych przez fundusz emerytalny w ciągu 12 miesięcy poprzedzających dzień sporządzenia informacji, o której mowa w ust. 1, a w przypadku gdy uczestnik jest w programie krócej niż 12 miesięcy, informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera dane za faktyczny czas uczestnictwa w programie w danym roku;</i></p> <p>5) <i>informacje o składkach wpłaconych w ramach programu przez pracodawcę i przez uczestnika, co najmniej w ciągu ostatnich 12 miesięcy;</i></p> <p>6) <i>dodatkowe informacje, w tym:</i></p> <p><i>a) dotyczące opcji, jakimi dysponuje uczestnik w ramach programu emerytalnego,</i></p> <p><i>b) gdzie można znaleźć roczne sprawozdania finansowe oraz deklarację zasad polityki inwestycyjnej funduszu emerytalnego;</i></p> <p>7) <i>informacje na temat prognoz dotyczących zgromadzonych środków, w oparciu o wiek emerytalny oraz zastrzeżenie, że prognozy te mogą się różnić od końcowej wartości zgromadzonego kapitału; jeżeli te prognozy są oparte na scenariuszach ekonomicznych, powinny zawierać również optymistyczny i pesymistyczny wariant, z uwzględnieniem specyfiki programu.</i></p> <p>8. <i>Informację, o której mowa w ust. 1, fundusz emerytalny może przekazywać za pośrednictwem pracodawcy.</i></p>
--	--	--	--

			<p>9. Prognozy dotyczące zgromadzonych środków, o których mowa w ust. 7 pkt 7, są ustalane w przypadku złożenia przez uczestnika wniosku o wypłatę dokonywaną:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jednorazowo - w oparciu o szacunki wartości zgromadzonych środków, określonej na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc dokonania wypłaty; 2) ratałnie - w oparciu o szacunki ilorazu wartości zgromadzonych środków, określonej na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc dokonania wypłaty, oraz średniego dalszego trwania życia ustalanego zgodnie z art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 39 i 539). <p>10. Szacunki wartości zgromadzonych środków, określonej na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc dokonania wypłaty, o których mowa w ust. 9 pkt 1, są opracowywane zgodnie z art. 166, art. 167, art. 169 i art. 172 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1906 i 2215), z uwzględnieniem wieku uczestnika w dniu opracowywania tych prognoz.</p> <p>11. Średnie dalsze trwanie życia, o którym mowa w ust. 9 pkt 2, jest ustalane z uwzględnieniem art. 42.</p>
--	--	--	---

				<p>Art. 194c.</p> <p><i>1. Pracowniczy fundusz przynajmniej raz w roku jest obowiązany do sporządzenia i bezpłatnego udostępnienia członkowi funduszu „Informacji o świadczeniu emerytalnym”, która zawiera kluczowe informacje dla członka funduszu.</i></p> <p><i>2. Tryb sporządzenia, przekazania członkowi funduszu oraz zakres informacji zawartych w „Informacji o świadczeniu emerytalnym” określa ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych.</i></p>
Art. 38 ust. 2	2. W widocznym miejscu <u>podaje się dokładną datę</u> , do której odnoszą się informacje zawarte w informacji o świadczeniu emerytalnym.	T	Art. 8 ust. 2 pkt 9 ustawy o PPE	<p>Art. 8 (...) 2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera: (...) 9) <u>datę sporządzenia informacji</u> oraz imię, nazwisko, funkcję i podpis osoby odpowiedzialnej za jej sporządzenie. (...)</p> <p>Wydaje się zasadnym dodanie przepisów, które określałyby zakres treści i formę <i>Informacji o świadczeniu emerytalnym</i>. Dlatego proponuje się dodanie w ustawie o PPE art. 22b ust. 5 w brzmieniu:</p> <p>Art. 22b (...) <u>5. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera w widocznym miejscu datę, do której odnoszą się informacje w nim podawane.</u> (...)</p>

<p>Art. 38 ust. 3</p>	<p>3. Państwa członkowskie wymagają, aby <u>informacje zawarte w informacji o świadczeniu emerytalnym były dokładne oraz aktualizowane i udostępniane bezpłatnie każdemu uczestnikowi przynajmniej raz w roku za pomocą środków elektronicznych, w tym trwałego nośnika informacji lub za pośrednictwem strony internetowej, bądź w wersji papierowej.</u> Oprócz wszelkich informacji dostarczanych uczestnikom za pomocą środków elektronicznych, na żądanie dostarcza się kopię w wersji papierowej.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 22a ust. 1 ustawy o PPE</p>	<p>Art. 22a. 1. Na wniosek uczestnika programu, jednak <u>nie częściej niż raz w roku, pracodawca niezwłocznie udziela uczestnikowi na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej, informacji o skutkach prawnych ustania zatrudnienia uczestnika w odniesieniu do środków gromadzonych na jego rachunku.</u> Informacja ta powinna być sporządzona z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka. (...)</p> <p>Wydaje się zasadnym dodanie przepisów, które określałyby zakres treści i formę <i>Informacji o świadczeniu emerytalnym</i>. Dlatego proponuje się dodanie w ustawie o PPE art. 22b ust. 1-6 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 22b. 1. Fundusz emerytalny przynajmniej raz w roku sporządza „Informację o świadczeniu emerytalnym”, która zawiera kluczowe informacje dla uczestnika programu.</i></p> <p><i>2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna spełniać wymagania określone w art. 22 ust. 1a.</i></p> <p><i>3. Informację, o której mowa w ust. 1, fundusz emerytalny przekazuje uczestnikowi programu w postaci elektronicznej lub papierowej.</i></p> <p><i>4. Na żądanie uczestnika informację, o której mowa w ust. 1, przekazuje się w postaci papierowej.</i></p> <p><i>5. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera w widocznym miejscu datę, do której odnoszą się</i></p>
---------------------------	---	----------	--	--

				<p><i>informacje w niej podawane.</i></p> <p><i>6. Fundusz emerytalny jest obowiązany do wyraźnego wskazania w informacji, o której mowa w ust. 1, istotnych zmian w porównaniu z rokiem poprzednim.</i></p> <p><i>(...)</i></p>
Art. 38 ust. 4	4. Wyraźnie <u>wskazuje się wszelkie istotne zmiany w informacjach zawartych w informacji o świadczeniu emerytalnym w porównaniu z rokiem poprzednim.</u>	T		<p>Wydaje się zasadnym dodanie przepisów, które określałyby zakres treści i formę <i>Informacji o świadczeniu emerytalnym</i>. Dlatego proponuje się dodanie w ustawie o PPE art. 22b ust. 4 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 22b</i></p> <p><i>(...)</i></p> <p><i>4. Na żądanie uczestnika informację, o której mowa w ust. 1, przekazuje się w postaci papierowej.</i></p> <p><i>(...)</i></p>
Art. 38 ust. 5	5. Państwa członkowskie ustanawiają zasady ustalania założeń dotyczących prognoz, o których mowa w art. 39 ust. 1 lit. d). Zasady te mają zastosowanie do IORP w celu ustalania <u>w razie potrzeby</u> rocznej stopy nominalnego zwrotu z inwestycji, rocznej stopy inflacji oraz tendencji kształtowania się przyszłych płac.	T		<p>Wydaje się zasadnym dodanie przepisów określających zasady na jakich bazować będą prognozy dotyczące zgromadzonych przez uczestników programów środków.</p> <p>Dlatego proponuje się dodanie w ustawie o PPE art. 22b ust. 9-11 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 22b</i></p> <p><i>(...)</i></p> <p><i>9. Prognozy dotyczące zgromadzonych środków, o których mowa w ust. 7 pkt 7, są ustalane w przypadku złożenia przez uczestnika wniosku o wypłatę dokonywaną:</i></p> <p><i>1) jednorazowo - w oparciu o szacunki wartości zgromadzonych środków, określonej na ostatni dzień miesiąca</i></p>

				<p><i>poprzedzającego miesiąc dokonania wypłaty;</i></p> <p>2) <i>ratalnie - w oparciu o szacunki ilorazu wartości zgromadzonych środków, określonej na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc dokonania wypłaty, oraz średniego dalszego trwania życia ustalanego zgodnie z art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 39 i 539).</i></p> <p><i>10. Szacunki wartości zgromadzonych środków, określonej na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc dokonania wypłaty, o których mowa w ust. 9 pkt 1, są opracowywane zgodnie z art. 166, art. 167, art. 169 i art. 172 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1906 i 2215), z uwzględnieniem wieku uczestnika w dniu opracowywania tych prognoz.</i></p> <p><i>11. Średnie dalsze trwanie życia, o którym mowa w ust. 9 pkt 2, jest ustalane z uwzględnieniem art. 42.</i></p>
Art. 39 ust. 1	<p>Informacja o świadczeniu emerytalnym</p> <p>1. Informacja o świadczeniu emerytalnym zawiera co najmniej następujące kluczowe informacje dla uczestników:</p> <p>a) <u>dane osobowe uczestnika, w tym jasne wskazanie, w zależności od sytuacji, ustawowego wieku emerytalnego, wieku</u></p>	T	<p>Art. 191 ust. 1 ustawy o OIFFE, 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, 4 i 5 oraz art. 22a ust. 2 pkt 2 ustawy o PPE</p>	<p>Art. 191. 1. <u>Fundusz przesyła każdemu członkowi funduszu, w regularnych odstępach czasu, nie rzadziej jednak niż co 12 miesięcy, informację o środkach znajdujących się na rachunku członka, terminach dokonanych w tym okresie wpłat składek i wypłat transferowych oraz przeliczeniu tych składek i wypłat transferowych na jednostki rozrachunkowe, o wynikach działalności</u></p>

	<p><u>emerytalnego określonego w programie emerytalnym</u> lub oszacowanego przez IORP lub wieku emerytalnego określonego przez uczestnika;</p> <p>b) <u>nazwę IORP i jej adres kontaktowy oraz dane identyfikacyjne programu emerytalnego uczestnika;</u></p> <p>c) w stosownych przypadkach, <u>informacje dotyczące pełnych lub częściowych gwarancji w ramach programu emerytalnego</u> oraz, w razie potrzeby, wskazanie miejsca, gdzie można znaleźć dodatkowe informacje;</p> <p>d) <u>informacje na temat prognoz dotyczących świadczeń emerytalnych</u>, w oparciu o wiek emerytalny określony w lit. a), <u>oraz zastrzeżenie, że prognozy te mogą różnić się od końcowej wartości otrzymywanych świadczeń;</u> jeśli prognozy dotyczące świadczeń emerytalnych są oparte na scenariuszach ekonomicznych, informacje te powinny również zawierać najbardziej optymistyczny oraz pesymistyczny scenariusz, z uwzględnieniem specyficznego charakteru programu emerytalnego;</p> <p>e) <u>informacje o nabytych uprawnieniach lub zgromadzonym kapitale</u>, z uwzględnieniem specyficznego charakteru programu emerytalnego;</p> <p>f) <u>informacje o składkach wpłaconych w ramach programu emerytalnego przez instytucję finansującą i przez uczestnika, co najmniej w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy</u>, z uwzględnieniem specyficznego charakteru programu emerytalnego;</p> <p>g) <u>wyszczególnienie kosztów odliczonych przez IORP co najmniej w ciągu ostatnich dwunastu</u></p>		<p><u>lokacyjnej funduszu, a także o zasadach polityki inwestycyjnej i celu inwestycyjnym funduszu, wraz ze wskaźnikami, do których są porównywane osiągnięte przez fundusz stopy zwrotu.</u> Informacja jest przesyłana w trybie i formie uzgodnionych z członkiem funduszu. Tryby i formy przesyłania informacji, które mogą być stosowane w danym funduszu, określa jego statut.</p> <p>1a. W informacji, o której mowa w ust. 1, otwarty fundusz jest obowiązany umieścić także następujące informacje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stopy zwrotu otwartego funduszu osiągnięte w przeszłości; 2) wysokość opłat, o których mowa w art. 134 ust. 1, oraz kosztów, o których mowa w art. 136 ust. 1, 2a i 2b; 3) opis ryzyka inwestycyjnego związanego z członkostwem w otwartym funduszu. <p>(...)</p> <p>Art. 8. 1. Zarządzający ewidencjonuje wszystkie wpłacone składki, przyjęte i dokonane wypłaty transferowe, wypłatę oraz inne operacje na rachunku. <u>Przed dokonaniem wypłaty transferowej zarządzający sporządza informację dotyczącą uczestnika programu, który złożył dyspozycję wypłaty transferowej. Informację tę zarządzający sporządza również w przypadku złożenia przez uczestnika dyspozycji wypłaty albo przeniesienia środków będących następstwem zmiany formy programu lub podmiotu zarządzającego</u></p> <p>2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:</p>
--	--	--	---

	<p><u>miesiący;</u> h) <u>informacje o ogólnym poziomie finansowania programu emerytalnego.</u></p>		<p>(...) 2) <u>dane identyfikujące uczestnika:</u> pierwsze imię, nazwisko, datę urodzenia, adres zamieszkania oraz numer PESEL albo numer paszportu bądź innego dokumentu potwierdzającego tożsamość w przypadku osób nieposiadających obywatelstwa polskiego; (...) 4) <u>dane identyfikujące zarządzającego, który sporządza informacje:</u> nazwę, numer REGON, NIP, adres siedziby i adres do korespondencji; 5) <u>wysokość wpłat w ciągu każdego roku kalendarzowego z podziałem na wpłaty z tytułu składki podstawowej i dodatkowej;</u> (...) Art. 22a (...) 2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera w szczególności: (...) 2) <u>wartość zgromadzonych na rachunku uczestnika środków,</u> na dzień sporządzenia informacji; W związku z faktem, że w Polsce pracownicze programy emerytalne oparte są wyłącznie o zasadę zdefiniowanej składki, zaś świadczenia z tych programów to po prostu zgromadzone w nich kapitał, informacje zawarte w lit. c) i d) dyrektywy są bezprzedmiotowe i nie muszą być transponowane do polskiego porządku prawnego. Dodatkowo należy zauważyć, że informacje</p>
--	---	--	--

			<p>przekazywane przez zarządzającego, na mocy art. 8 ustawy o PPE dotyczą jedynie sytuacji przed dokonaniem wypłaty transferowej, zaś informacje przekazywane zgodnie z art. 22a ustawy o PPE dotyczą jedynie wpływu jaki będzie miało ustanie zatrudnienia uczestnika programu na jego uprawnienia.</p> <p>Informacja, o której mowa w art. 39 ust. 1 lit. h dyrektywy dotyczy programów opartych o zasadę zdefiniowanego świadczenia – DB, w których świadczenia nie zależą od zgromadzonego kapitału. W Polsce funkcjonują wyłącznie programy oparte o zasadę zdefiniowanej składki – DC, zatem przepis ten nie wymaga transpozycji.</p> <p>Wydaje się wskazane stworzenie odpowiednich przepisów, które obligowałyby zarządzających pracowniczymi programami emerytalnymi do przekazywania uczestnikom programu <i>Informacji o świadczeniu emerytalnym</i>. Proponuje się dodanie art. 194c w ustawie o OIFFE oraz art. 22b w ustawie o PPE, w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 194c. ust. 1. Pracowniczy fundusz przynajmniej raz w roku jest obowiązany do sporządzenia i bezpłatnego udostępnienia członkowi funduszu „Informacji o świadczeniu emerytalnym”, która zawiera kluczowe informacje dla członka funduszu.</i></p> <p><i>2. Tryb sporządzenia, przekazania członkowi funduszu oraz zakres informacji zawartych w „Informacji o świadczeniu emerytalnym” określa ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o</i></p>
--	--	--	--

			<p><i>pracowniczych programach emerytalnych.</i></p> <p><i>Art. 22b. 1. Fundusz emerytalny przynajmniej raz w roku sporządza „Informację o świadczeniu emerytalnym”, która zawiera kluczowe informacje dla uczestnika programu.</i></p> <p><i>2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna spełniać wymagania określone w art. 22 ust. 1a.</i></p> <p><i>3. Informację, o której mowa w ust. 1, fundusz emerytalny przekazuje uczestnikowi programu w postaci elektronicznej lub papierowej.</i></p> <p><i>4. Na żądanie uczestnika informację, o której mowa w ust. 1, przekazuje się w postaci papierowej.</i></p> <p><i>5. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera w widocznym miejscu datę, do której odnoszą się informacje w niej podawane.</i></p> <p><i>6. Fundusz emerytalny jest obowiązany do wyraźnego wskazania w informacji, o której mowa w ust. 1, istotnych zmian w porównaniu z rokiem poprzednim.</i></p> <p><i>7. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) dane identyfikacyjne uczestnika oraz wskazanie wieku uprawniającego do otrzymania wypłaty;</i> <i>2) nazwę funduszu emerytalnego, jego adres do korespondencji oraz dane identyfikacyjne programu emerytalnego uczestnika;</i>
--	--	--	--

				<p>3) <i>informacje o wartości zgromadzonych środków;</i></p> <p>4) <i>wyszczególnienie kosztów odliczonych przez fundusz emerytalny w ciągu 12 miesięcy poprzedzających dzień sporządzenia informacji, o której mowa w ust. 1, o świadczeniu emerytalnym, a w przypadku gdy uczestnik jest w programie krócej niż 12 miesięcy, informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera dane za faktyczny czas uczestnictwa w programie w danym roku;</i></p> <p>5) <i>informacje o składkach wpłaconych w ramach programu przez pracodawcę i przez uczestnika, co najmniej w ciągu ostatnich 12 miesięcy;</i></p> <p>6) <i>dodatkowe informacje, w tym:</i></p> <p><i>a) dotyczące opcji, jakimi dysponuje uczestnik w ramach programu emerytalnego,</i></p> <p><i>b) gdzie można znaleźć roczne sprawozdania finansowe oraz deklarację zasad polityki inwestycyjnej funduszu emerytalnego;</i></p> <p>7) <i>informacje na temat prognoz dotyczących zgromadzonych środków, w oparciu o wiek emerytalny oraz zastrzeżenie, że prognozy te mogą się różnić od końcowej wartości zgromadzonego kapitału; jeżeli te prognozy są oparte na scenariuszach ekonomicznych, powinny zawierać również optymistyczny i pesymistyczny wariant, z uwzględnieniem specyfiki programu.</i></p>
--	--	--	--	---

			<p><i>8. Informację, o której mowa w ust. 1, fundusz emerytalny może przekazywać za pośrednictwem pracodawcy.</i></p> <p><i>9. Prognozy dotyczące zgromadzonych środków, o których mowa w ust. 7 pkt 7, są ustalane w przypadku złożenia przez uczestnika wniosku o wypłatę dokonywaną:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) jednorazowo - w oparciu o szacunki wartości zgromadzonych środków, określonej na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc dokonania wypłaty;</i> <i>2) ratalnie - w oparciu o szacunki ilorazu wartości zgromadzonych środków, określonej na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc dokonania wypłaty, oraz średniego dalszego trwania życia ustalanego zgodnie z art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 39 i 539).</i> <p><i>10. Szacunki wartości zgromadzonych środków, określonej na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc dokonania wypłaty, o których mowa w ust. 9 pkt 1, są opracowywane zgodnie z art. 166, art. 167, art. 169 i art. 172 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1906 i 2215), z uwzględnieniem wieku uczestnika w dniu opracowywania tych prognoz.</i></p>
--	--	--	---

				<i>11. Średnie dalsze trwanie życia, o którym mowa w ust. 9 pkt 2, jest ustalane z uwzględnieniem art. 42.</i>
Art. 39 ust. 2	2. Zgodnie z art. 60 państwa członkowskie wymieniają się najlepszymi praktykami dotyczącymi formy i treści informacji o świadczeniu emerytalnym.	N		
Art. 40 ust. 1	<p>Dodatkowe informacje.</p> <p>1. W informacji o świadczeniu emerytalnym podaje się, gdzie i jak można otrzymać dodatkowe informacje, w tym:</p> <p>a) dodatkowe praktyczne informacje o opcjach, jakimi dysponuje uczestnik w ramach programu emerytalnego;</p> <p>b) informacje, o których mowa w art. 29 i 30;</p> <p>c) w stosownych przypadkach informacje o założeniach przyjętych w odniesieniu do kwot wyrażonych w postaci świadczeń dożywotnich, w szczególności jeżeli chodzi o wartość świadczenia dożywotniego, rodzaj podmiotu oferującego świadczenie dożywotnie i czas trwania świadczenia dożywotniego;</p> <p>d) <u>informacje o poziomie świadczeń w przypadku zaprzestania zatrudnienia.</u></p>	W/T	Art. 22a ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2 ustawy o PPE	<p>Art. 22a. 1. Na wniosek uczestnika programu, jednak nie częściej niż raz w roku, pracodawca niezwłocznie udziela uczestnikowi na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej, <u>informacji o skutkach prawnych ustania zatrudnienia uczestnika</u> w odniesieniu do środków gromadzonych na jego rachunku. Informacja ta powinna być sporządzona z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka.</p> <p>2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:</p> <p>(...)</p> <p>2) <u>wartość zgromadzonych na rachunku uczestnika środków</u>, na dzień sporządzenia informacji;</p> <p>(...)</p> <p>Wydaje się zatem wskazane stworzenie odpowiednich przepisów, które obligowałyby zarządzających pracowniczymi programami emerytalnymi do przekazywania uczestnikom programu <i>Informacji o świadczeniu emerytalnym.</i></p> <p>Proponuje się dodanie w ustawie o PPE art. 22b ust. 1 oraz ust. 7 pkt 3 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 22b. 1. Fundusz emerytalny przynajmniej raz w roku sporządza „Informację o świadczeniu</i></p>

				<p><i>emerytalnym”, która zawiera kluczowe informacje dla uczestnika programu.</i></p> <p>(...)</p> <p><i>7. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:</i></p> <p>(...)</p> <p><i>3) informacje o wartości zgromadzonych środków;</i></p> <p>(...)</p>
Art. 40 ust. 2	2. W przypadku programów emerytalnych, w których uczestnicy ponoszą ryzyko inwestycyjne, a opcja inwestycyjna jest przypisywana uczestnikowi według określonej zasady przewidzianej w programie emerytalnym, w informacji o świadczeniu emerytalnym podaje się, gdzie są dostępne dodatkowe informacje.	W	Art. 197 ust. 1 ustawy o OIFFE	<p>Art. 197. 1. Informacje o otwartym funduszu, dobrowolnym funduszu lub towarzystwie udostępniane lub rozpowszechniane publicznie przez powszechne towarzystwo lub na zlecenie powszechnego towarzystwa, a także na rzecz powszechnego towarzystwa, otwartego funduszu lub dobrowolnego funduszu, a także <u>informacje o pracowniczym funduszu udostępniane przez pracownicze towarzystwo powinny w sposób zrozumiały, obiektywny i rzetelny przedstawiać sytuację finansową funduszu lub towarzystwa, a także ryzyko związane z przystąpieniem do funduszu oraz pozostawaniem członkiem funduszu.</u></p> <p>(...)</p>
Art. 41 ust. 1	<p>Informacje udzielane potencjalnym uczestnikom</p> <p>1. Państwa członkowskie wymagają, aby IORP zapewniały, aby <u>potencjalni uczestnicy, którzy nie są automatycznie zapisywani do programu emerytalnego, byli informowani, zanim przystąpią do tego programu emerytalnego</u>, o:</p> <p>a) wszelkich stosownych dostępnych dla nich opcjach, w tym opcjach inwestycyjnych;</p> <p>b) <u>stosownych cechach programu emerytalnego</u>, w tym rodzajach świadczeń;</p>	W/T	Art. 22 ust. 1 ustawy o PPE	<p>Art. 22. 1. Pracodawca jest obowiązany do przekazywania pracownikom w sposób zrozumiały, na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej <u>informacji o warunkach funkcjonowania programu.</u></p> <p>(...)</p> <p>W chwili obecnej nie funkcjonują przepisy zobowiązujące zarządzających pracowniczymi programami emerytalnymi do przekazywania potencjalnym uczestnikom informacji w</p>

	<p>c) tym, czy i jak czynniki związane ze środowiskiem i klimatem, czynniki społeczne i czynniki związane z ładem korporacyjnym są uwzględniane w strategii inwestycyjnej; oraz</p> <p>d) tym, gdzie można znaleźć dodatkowe informacje.</p>			<p>zakresie określonym w art. 41 ust. 1 dyrektywy.</p> <p>Dlatego proponuje się dodanie w ustawie o PPE art. 22c w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 22c. 1. Potencjalni uczestnicy programu prowadzonego w formie funduszu emerytalnego mają prawo do otrzymania przed przystąpieniem do tego programu informacji o:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) wszystkich dostępnych dla nich opcjach, w tym opcjach inwestycyjnych;</i> <i>2) tym, czy i jak czynniki środowiskowe, społeczne i czynniki związane z ładem korporacyjnym są uwzględniane w strategii inwestycyjnej;</i> <i>3) miejscu, w którym można znaleźć dodatkowe informacje na temat programu;</i> <i>4) osiągniętych w przeszłości stopach zwrotu związanych z programem za okres co najmniej 5 lat albo za cały okres działalności programu, jeżeli było ich mniej niż 5 lat;</i> <i>5) rodzajach i wysokości kosztów ponoszonych przez uczestników;</i> <i>6) cechach programu:</i> <ol style="list-style-type: none"> <i>a) formie programu, wraz ze wskazaniem zarządzającego,</i> <i>b) warunkach i trybie przystępowania do programu i występowania z niego,</i> <i>c) warunkach, terminach i dostępnych sposobach dokonania wypłaty,</i> <i>d) wysokości składki podstawowej,</i> <i>e) minimalnej wysokości możliwej do zadeklarowania składki dodatkowej.</i>
--	--	--	--	--

				<p>2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna spełniać wymagania określone w art. 22 ust. 1a.</p> <p>3. Informację, o której mowa w ust. 1, fundusz emerytalny może przekazywać za pośrednictwem pracodawcy.</p>
Art. 41 ust. 2	<p>2. Jeżeli uczestnicy ponoszą ryzyko inwestycyjne lub mogą podejmować decyzje inwestycyjne, potencjalni uczestnicy są informowani o osiągniętych w przeszłości wynikach inwestycyjnych związanych z programem emerytalnym przez minimalny okres pięciu lat lub przez wszystkie lata działalności programu, jeżeli było ich mniej niż pięć, oraz o strukturze kosztów ponoszonych przez uczestników i beneficjentów.</p>	T		<p>W chwili obecnej nie funkcjonują przepisy zobowiązujące zarządzających pracowniczymi programami emerytalnymi do przekazywania potencjalnym uczestnikom informacji w zakresie określonym w art. 41 ust. 1 dyrektywy.</p> <p>Dlatego proponuje się dodanie w ustawie o PPE art. 22c ust. 1 pkt 4-5 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 22c. 1. Potencjalni uczestnicy programu prowadzonego w formie funduszu emerytalnego mają prawo do otrzymania przed przystąpieniem do tego programu informacji o:</i></p> <p>(...)</p> <p>4) osiągniętych w przeszłości stopach zwrotu związanych z programem za okres co najmniej 5 lat albo za cały okres działalności programu, jeżeli było ich mniej niż 5 lat;</p> <p>5) rodzajach i wysokości kosztów ponoszonych przez uczestników;</p> <p>(...)</p>
Art. 41 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie wymagają, aby IORP zapewniały, aby potencjalni uczestnicy, którzy są automatycznie zapisywani do programu emerytalnego, natychmiast po przystąpieniu do programu emerytalnego byli informowani o:</p>	N		<p>W Polsce przystąpienie do pracowniczego programu emerytalnego jest dobrowolne, na zasadzie świadomego oświadczenia woli. Nie funkcjonuje automatyczny zapis do programu. W związku z tym nie ma potrzeby implementacji</p>

	<p>a) wszelkich stosownych dostępnych dla nich opcjach, w tym opcjach inwestycyjnych;</p> <p>b) stosownych cechach programu emerytalnego, w tym rodzajach świadczeń;</p> <p>c) tym, czy i jak czynniki związane ze środowiskiem i klimatem, czynniki społeczne i czynniki związane z ładem korporacyjnym są uwzględniane w strategii inwestycyjnej; oraz</p> <p>d) tym, gdzie można znaleźć dodatkowe informacje.</p>			<p>przepisu art. 41 ust. 3 dyrektywy.</p>
Art. 42	<p>Informacje udzielane uczestnikom na etapie przed przejściem na emeryturę</p> <p>Oprócz informacji o świadczeniu emerytalnym <u>IORP przekazują każdemu uczestnikowi, w odpowiednim czasie przed osiągnięciem wieku emerytalnego, określonego w art. 39 ust. 1 lit. a), lub na żądanie uczestnika, informacje o dostępnych opcjach wypłaty otrzymywanych świadczeń emerytalnych.</u></p>	W/T	Art. 22 ust. 6 ustawy o PPE	<p>Art. 22 (...)</p> <p>6. <u>Pracodawca jest dodatkowo obowiązany przekazać uczestnikowi pisemną informację o warunkach wypłaty środków gromadzonych w programie:</u></p> <p>1) <u>w pierwszym kwartale roku kalendarzowego, w którym uczestnik ten ukończy 60 lat, lub</u></p> <p>2) w ciągu 30 dni od dnia ustania stosunku pracy z powodu uzyskania wcześniejszych uprawnień emerytalnych.</p> <p>Wskazanym byłoby uzupełnienie powyższego przepisu o możliwość przekazywania informacji uczestnikowi programu na jego żądanie, zgodnie z treścią art. 42 dyrektywy. Dlatego też proponuje się dodanie w art. 22 ust. 6 pkt 3 w brzmieniu:</p> <p>6) <u>na żądanie uczestnika programu.</u></p>

<p>Art. 43 ust. 1</p>	<p style="text-align: center;">Informacje udzielane beneficjentom na etapie wypłaty świadczeń</p> <p>1. Państwa członkowskie wymagają, aby IORP okresowo <u>przekazywały beneficjentom informacje o należnych świadczeniach i odpowiadających im opcjach wypłaty.</u></p>	<p style="text-align: center;">W/T</p>	<p>Art. 22a ust. 3 ustawy o PPE</p>	<p>Art. 22a (...) 3. <u>Na wniosek byłego pracownika, jednak nie częściej niż raz w roku, pracodawca prowadzący program niezwłocznie udziela</u> byłemu pracownikowi na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej, <u>informacji</u>, sporządzonej z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka <u>na temat:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <u>wartości zgromadzonych na rachunku byłego pracownika środków;</u> 2) stosowania takich samych zasad co do środków zgromadzonych na rachunku wobec wszystkich uczestników programu. <p>(...)</p> <p>Wydaje się jednak zasadnym dodanie w ustawie o PPE przepisu nakładającego na zarządzających okresowy obowiązek informowania beneficjentów – czyli uczestników programu albo osób uprawnionych do wypłat ratalnych o zgromadzonych przez nich środkach w programie oraz dostępnych opcjach wypłaty.</p> <p>Dlatego proponuje się dodanie w ustawie o PPE art. 22d w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 22d. 1.W przypadku programu prowadzonego w formie funduszu emerytalnego uczestnicy albo osoby uprawnione dokonujące wypłat ratalnych są okresowo, nie rzadziej niż raz w roku, informowani przez fundusz emerytalny o pozostałej liczbie rat, łącznej wartości środków pozostałych do wypłaty oraz o</i></p>
---------------------------	--	--	--	--

				<p><i>dostępnych opcjach dokonania wypłaty pozostałych środków zgromadzonych w programie.</i></p> <p><i>2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna spełniać wymagania określone w art. 22 ust. 1a.</i></p> <p><i>3. Informację, o której mowa w ust. 1, fundusz emerytalny przekazuje uczestnikowi albo osobie uprawnionej dokonującej wypłat ratalnych w postaci elektronicznej lub papierowej.</i></p> <p><i>4. Na żądanie uczestnika albo osoby uprawnionej dokonującej wypłat ratalnych, informację, o której mowa w ust. 1, przekazuje się w postaci papierowej.</i></p> <p><i>5. Informację, o której mowa w ust. 1, fundusz emerytalny może przekazywać za pośrednictwem pracodawcy.</i></p>
Art. 43 ust. 2	2. Bezzwłocznie po podjęciu końcowej decyzji powodującej obniżenie poziomu należnych świadczeń oraz na trzy miesiące przed wdrożeniem tej decyzji IORP informuje o tym beneficjentów.	W	Art. 106c ust. 3 pkt 1 ustawy o OIFFE	<p>Art. 106c (...)</p> <p>3. W przypadku gdy akcjonariuszem pracowniczego towarzystwa jest pracodawca zagraniczny i z przepisów jego krajowego prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy wynika taki wymóg, umowa o przyjmowanie składek zawiera postanowienia dotyczące przekazywania przez pracowniczy fundusz temu pracodawcy lub jego pracownikom dodatkowych informacji dotyczących:</p> <p>3) rodzaju ryzyka finansowego, technicznego i innych ryzyk związanych z realizacją programu emerytalnego</p>

				<p>pracodawcy zagranicznego; (...)</p> <p>W Polsce pracownicze programy emerytalne są oparte o zasadę zdefiniowanej składki (DC), nie zaś zdefiniowanego świadczenia (DB) – którego dotyczy przepis art. 43 ust. 2 dyrektywy.</p> <p>W Polsce nie ma żadnej możliwości obniżenia poziomu świadczenia bo świadczeniami, zgodnie z art. 6 pkt 4 dyrektywy są na gruncie ustaw o OIFFE i PPE zgromadzone w programie środki przeznaczone do wypłaty – zgodnie z art. 2 pkt 18 ustawy o PPE.</p> <p>Pracowniczy fundusz emerytalny ani zarządzający tym funduszem nie może zatem podjąć decyzji powodującej obniżenie poziomu zgromadzonych środków, którymi są wpłacone składki powiększone o stopę zwrotu z inwestycji.</p>
Art. 43 ust. 3	3. W przypadku gdy beneficjenci ponoszą znaczne ryzyko inwestycyjne na etapie wypłaty, państwa członkowskie zapewniają regularne otrzymywanie przez beneficjentów odpowiednich informacji.	N		<p>W Polsce pracownicze programy emerytalne są oparte o zasadę DC. Beneficjenci nie ponoszą ryzyka na etapie wypłaty, ponieważ wypłacane są im zgromadzone środki.</p> <p>Nie ma zatem potrzeby implementacji art. 43 ust. 3 dyrektywy.</p>
Art. 44	<p>Dodatkowe informacje udzielane na żądanie uczestnikom i beneficjentom.</p> <p><u>Na żądanie uczestnika, beneficjenta lub ich przedstawicieli IORP przekazuje następujące dodatkowe informacje:</u></p> <p>a) <u>roczne sprawozdania finansowe i roczne sprawozdania z działalności, o których mowa w art. 29, lub w przypadku gdy IORP odpowiada za</u></p>	W/T		<p>Art. 197. 1. Informacje o otwartym funduszu, dobrowolnym funduszu lub towarzystwie udostępniane lub rozpowszechniane publicznie przez powszechne towarzystwo lub na zlecenie powszechnego towarzystwa, a także na rzecz powszechnego towarzystwa, otwartego funduszu lub dobrowolnego funduszu, a także <u>informacje o pracowniczym funduszu udostępniane przez pracownicze towarzystwo powinny w sposób</u></p>

	<p>więcej niż jeden program, sprawozdania odnoszące się do ich poszczególnych programów emerytalnych;</p> <p>b) <u>oświadczenie o zasadach polityki inwestycyjnej</u>, o którym mowa w art. 30;</p> <p>c) wszelkie dalsze informacje o założeniach stosowanych w celu uzyskania prognoz, o których mowa w art. 39 ust. 1 lit. d).</p>		<p><u>zrozumią, obiektywny i rzetelny przedstawiać sytuację finansową funduszu lub towarzystwa</u>, a także ryzyko związane z przystąpieniem do funduszu oraz pozostawaniem członkiem funduszu. (...)</p> <p>Wydaje się jednak koniecznym wdrożenie przepisów nakładających na zarządzających pracowniczymi programami emerytalnymi obowiązek udzielania uczestnikom programów i osobom uprawnionym do wypłaty dodatkowych informacji, w zakresie wskazanym w art. 44 dyrektywy</p> <p>Proponuje się zmianę treści ust. 5 w art. 194a ustawy o OIFFE oraz dodanie art. 22b ust. 7 pkt 6-7 w ustawie o PPE:</p> <p><i>Art. 194a</i> (...) 5. <u>Dobrowolny fundusz i pracowniczy fundusz udostępniają deklarację za pośrednictwem ogólnodostępnej strony internetowej oraz przekazują deklarację na pisemne żądanie członka funduszu.</u></p> <p><i>Art. 22b</i> (...) 7. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera: (...)</p> <p>6) <u>dodatkowe informacje, w tym:</u></p> <p>a) <u>dotyczące opcji, jakimi dysponuje uczestnik w ramach programu emerytalnego,</u></p> <p>b) <u>gdzie można znaleźć roczne</u></p>
--	---	--	---

				<p><u> sprawozdania finansowe oraz deklaracje zasad polityki inwestycyjnej funduszu emerytalnego;</u></p> <p>7) <u>informacje na temat prognoz dotyczących zgromadzonych środków, w oparciu o wiek emerytalny oraz zastrzeżenie, że prognozy te mogą się różnić od końcowej wartości zgromadzonego kapitału; jeżeli te prognozy są oparte na scenariuszach ekonomicznych, powinny zawierać również optymistyczny i pesymistyczny wariant, z uwzględnieniem specyfiki programu.</u></p> <p>(...)</p>
Art. 45 ust. 1	<p>Główny cel nadzoru ostrożnościowego</p> <p>1. Głównym celem nadzoru ostrożnościowego jest ochrona praw uczestników i beneficjentów oraz zapewnienie stabilności i należytego funkcjonowania IORP.</p>	N		
Art. 45 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy dysponowały niezbędnymi środkami, odpowiednią wiedzą fachową, zdolnością i uprawnieniami koniecznymi do osiągnięcia głównego celu nadzoru, o którym mowa w ust. 1.	N		
Art. 46	<p>Zakres nadzoru ostrożnościowego</p> <p><u>Państwa członkowskie zapewniają poddanie IORP nadzorowi ostrożnościowemu obejmującemu, w stosownych przypadkach, nadzór nad:</u></p> <p>a) warunkami działania;</p> <p>b) rezerwami techniczno-ubezpieczeniowymi;</p> <p>c) finansowaniem rezerw techniczno-ubezpieczeniowych;</p>	W	Art. 200 ust. 2 pkt 1, 3 i 8a ustawy o OIFFE	<p>Art. 200 (...)</p> <p>2. <u>Zadaniem organu nadzoru jest:</u></p> <p>1) <u>sprawowanie nadzoru nad działalnością funduszy;</u></p> <p>(...)</p> <p>3) <u>sprawowanie nadzoru nad funkcjonowaniem pracowniczych programów</u></p>

	<ul style="list-style-type: none"> d) ustawowymi funduszami własnymi; e) dostępnym marginesem wypłacalności; f) wymaganym marginesem wypłacalności; g) regułami inwestowania; h) zarządzaniem inwestycjami; i) systemem zarządzania; oraz j) informacjami przekazywanymi uczestnikom i beneficjentom. 			<p>emerytalnych; (...)</p> <p>8a) współdziałanie z zagranicznymi organami nadzoru w ramach realizacji transgranicznej działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad tymi instytucjami; (...)</p>
Art. 47 ust. 1	<p style="text-align: center;">Ogólne zasady nadzoru ostrożnościowego</p> <p>1. Właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego odpowiadają za nadzór ostrożnościowy nad IORP.</p>	W	Art. 200 ust. 2 pkt 1 ustawy o OIFFE	<p>Art. 200 (...)</p> <p>2. <u>Zadaniem organu nadzoru jest:</u></p> <p>1) <u>sprawowanie nadzoru nad działalnością funduszy;</u> (...)</p>
Art. 47 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby <u>podstawą nadzoru było podejście przyszłościowe i oparte na analizie ryzyka.</u></p>	W	Art. 200 ust. 2 pkt 1a ustawy o OIFFE oraz art. 17aa ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2018 r., poz. 621 z późn. zm.)	<p>Art. 200 (...)</p> <p>2. Zadaniem organu nadzoru jest:</p> <p>1a) <u>analiza kształtu rynku emerytalnego w zakresie otwartych funduszy, dobrowolnych funduszy, pracowniczych programów emerytalnych, IKE oraz IKZE w Polsce, poziomu zabezpieczenia interesów członków funduszy emerytalnych i uczestników pracowniczych programów emerytalnych, zagrożeń dla konkurencji na rynku otwartych funduszy emerytalnych, rozwoju dobrowolnych i kapitałowych oszczędności emerytalnych, maksymalizacji poziomu oszczędności emerytalnych oraz przedkładanie propozycji stosownych zmian przepisów prawa w tym zakresie;</u> (...)</p> <p>6) <u>współdziałanie z organami administracji</u></p>

				<p> rządowej, Narodowym Bankiem Polskim, Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, towarzystwami, podmiotami działającymi na rzecz funduszy oraz związkami pracodawców, związkami zawodowymi i innymi organizacjami społecznymi <u>w zakresie kształtowania polityki państwa zapewniającej bezpieczny rozwój funduszy i pracowniczych programów emerytalnych;</u></p> <p>(...)</p> <p>Art. 17aa <u>Przewodniczący Komisji jest obowiązany do poinformowania Prezesa Rady Ministrów o zidentyfikowaniu ryzyka systemowego</u> w systemie finansowym lub jego otoczeniu w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym oraz o każdym zdarzeniu, które może zagrozić bezpieczeństwu lub skutkuje zagrożeniem bezpieczeństwa rynku finansowego, w tym zagrożeniu lub naruszeniu interesów znacznej liczby inwestorów indywidualnych w rozumieniu rozporządzenia nr 1286/2014, a także działaniach podjętych przez Komisję w związku z takim ryzykiem lub zdarzeniem.</p>
Art. 47 ust. 3	3. <u>Nadzór nad IORP obejmuje odpowiednie połączenie działań prowadzonych poza siedzibą IORP i kontroli na miejscu.</u>	W	Art. 204a ust. 1 ustawy o OIFFE	<p>Art. 204a. 1. <u>Organ nadzoru może przeprowadzić kontrolę działalności funduszu, towarzystwa, depozytariusza, a także osoby trzeciej, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności.</u></p> <p>(...)</p>

<p>Art. 47 ust. 4</p>	<p>4. Uprawnienia nadzorcze wykonuje się w odpowiednim czasie i w sposób proporcjonalny do wielkości, charakteru, skali i złożoności działalności IORP.</p>	<p>W</p>	<p>Art. 204a ust. 1, 4 i 8 oraz art. 204e ust. 1-2 ustawy o OIFFE a także art. 18b ust. 2 oraz art. 18e ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym</p>	<p>Art. 204a. 1. Organ nadzoru może przeprowadzić kontrolę działalności funduszu, towarzystwa, depozytariusza, a także osoby trzeciej, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności. (...)</p> <p>4. Czynności kontrolne podejmowane przez pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego są wykonywane po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia wydanego przez organ nadzoru. (...)</p> <p>8. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli kierujący kontrolą doręcza kontrolowanemu przedsiębiorcy albo podmiotowi najpóźniej przed podjęciem przez kontrolujących pierwszych czynności kontrolnych.</p> <p>Art. 204e. 1. Kontrola przeprowadzana jest w siedzibie kontrolowanego przedsiębiorcy albo podmiotu, lub w miejscu wykonywania działalności, w godzinach pracy lub w czasie faktycznego wykonywania działalności przez kontrolowanego przedsiębiorcę albo podmiot. 2. Kontrola lub poszczególne czynności kontrolne, za zgodą kontrolowanego przedsiębiorcy albo podmiotu, mogą być przeprowadzane również w siedzibie organu, jeżeli może to usprawnić prowadzenie kontroli.</p> <p>Art. 18b (...)</p> <p>2. Poszczególne czynności postępowania mogą być podejmowane również w miejscu prowadzenia działalności przez podmiot, w</p>
---------------------------	---	----------	--	---

				<p>związku z działalnością którego wszczęte zostało postępowanie, w szczególności w lokalu jego centrali, oddziału lub przedstawicielstwa, w dniach i godzinach pracy tego podmiotu. (...)</p> <p>Art. 18e (...)</p> <p>2. Podejmowane czynności postępowania nie powinny, w miarę możliwości, zakłócać prowadzenia działalności przez podmiot, o którym mowa w art. 18b ust. 2.</p>
Art. 47 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają należyte uwzględnianie przez właściwe organy potencjalnego wpływu ich działań na stabilność systemów finansowych w Unii, w szczególności w sytuacjach kryzysowych.	W	Art. 2 oraz art. 17d ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym	<p>Art. 2. <u>Celem nadzoru nad rynkiem finansowym jest zapewnienie</u> prawidłowego funkcjonowania tego rynku, <u>jego stabilności</u>, bezpieczeństwa oraz przejrzystości, zaufania do rynku finansowego, a także zapewnienie ochrony interesów uczestników tego rynku również poprzez rzetelną informację dotyczącą funkcjonowania rynku, przez realizację celów określonych w szczególności w ustawie - Prawo bankowe, ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym, ustawie z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego, ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.</p> <p>Art. 17d 1. Komisja współpracuje z Komisją Europejską, Europejskim Bankiem Centralnym,</p>

				Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego oraz Europejskim Systemem Banków Centralnych i udziela tym organom wszelkich informacji niezbędnych do wypełniania ich obowiązków. (...)
Art. 48 ust. 1	<p>Uprawnienia w zakresie interwencji i obowiązki właściwych organów</p> <p>1. <u>Właściwe organy wymagają od każdej IORP, która jest zarejestrowana lub wykonuje działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, aby posiadała należyte procedury administracyjne i księgowe oraz odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej.</u></p>	W	Art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o OIFFE	Art. 15 (...) 2. Organ nadzoru odmawia zezwolenia, jeżeli: <ul style="list-style-type: none"> 1) wniosek i dołączone do niego dokumenty nie spełniają warunków określonych w ustawie; (...)
Art. 48 ust. 2	2. Bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych właściwych organów oraz prawa państw członkowskich do ustanawiania i nakładania sankcji karnych państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe organy mogły nakładać sankcje administracyjne i inne środki mające zastosowanie w przypadku wszelkich naruszeń przepisów krajowych wdrażających niniejszą dyrektywę, oraz podejmują wszelkie konieczne środki, aby zapewnić ich wykonanie. Państwa członkowskie zapewniają skuteczność, proporcjonalność i odstraszający charakter swoich sankcji administracyjnych i innych środków.	W	Art. 204 ust. 8-9 oraz art. 204j ust. 2 ustawy o OIFFE	Art. 204 (...) 8. W razie nieusunięcia nieprawidłowości w wyznaczonym terminie, <u>organ nadzoru może nałożyć na towarzystwo, depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyło wykonywanie niektórych czynności, karę pieniężną w wysokości do 500 000 zł.</u> 9. W przypadku stwierdzenia na podstawie uzyskanych informacji, wyjaśnień lub dokumentów, o których mowa w ust. 1, rażącego naruszenia prawa lub rażącego naruszenia interesu członków funduszy, <u>organ nadzoru może nałożyć na towarzystwo, depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyły</u>

				<p><u>wykonywanie niektórych czynności, karę pieniężną</u> w wysokości do 500 000 zł, bezpośrednio po stwierdzeniu tych naruszeń.</p> <p>Art. 204j (...) 2. W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli rażących nieprawidłowości, <u>organ nadzoru może nałożyć na kontrolowanego przedsiębiorcę albo podmiot karę pieniężną</u> w wysokości do 500 000 zł, bezpośrednio po ich stwierdzeniu.</p>
Art. 48 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą zdecydować o niewprowadzaniu przepisów dotyczących sankcji administracyjnych na podstawie niniejszej dyrektywy za naruszenia, które podlegają sankcjom karnym na mocy ich prawa krajowego. W takim przypadku państwa członkowskie informują Komisję o odpowiednich przepisach prawa karnego.	N		
Art. 48 ust. 4	4. <u>Państwa członkowskie zapewniają publikowanie przez właściwe organy bez zbędnej zwłoki informacji o każdej sankcji administracyjnej lub innym środku nałożonym za naruszenie przepisów krajowych wdrażających niniejszą dyrektywę</u> , wobec których nie wniesiono w terminie odwołania, w tym informacji na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osób odpowiedzialnych za naruszenie. Jednakże w przypadku gdy właściwy organ uzna, że opublikowanie tożsamości osób prawnych lub tożsamości lub danych osobowych osób fizycznych byłoby nieproporcjonalne, w oparciu o indywidualną ocenę proporcjonalności opublikowania takich danych, lub w przypadku gdy takie opublikowanie zagroziłoby stabilności rynków finansowych lub trwającemu postępowaniu, właściwy organ może podjąć	T		<p>W obecnie obowiązujących przepisach nie ma regulacji nakładającej na organ nadzoru publikację bez zbędnej zwłoki informacji o każdej sankcji administracyjnej lub innym środku nałożonym za naruszenie przepisów ustawy o OIFFE lub PPE.</p> <p>Proponuje się zatem dodanie w ustawie o OIFFE po art. 207b art. 207c w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 207c.</i> 1. Organ nadzoru jest obowiązany do ogłoszenia na swojej stronie internetowej bez zbędnej zwłoki informacji o zastosowaniu wobec osoby fizycznej, pracowniczego funduszu lub pracowniczego towarzystwa odpowiednio:</p> <p>1) kary pieniężnej, o której mowa w art. 62</p>

	<p>decyzję o odroczeniu publikacji, zaniechaniu publikacji lub o opublikowaniu informacji o nałożonych sankcjach w sposób zanonimizowany.</p>			<p><i>ust. 2 i 5, art. 156, art. 197 ust. 6, art. 198, art. 204 ust. 8 i 9 i art. 204c,</i></p> <p>2) <i>powiadomienia o stwierdzonych nieprawidłowościach, o którym mowa w art. 62 ust. 2, art. 204 ust. 3 i art. 204j ust. 1,</i></p> <p>3) <i>decyzji o cofnięciu zezwolenia na utworzenie towarzystwa, o której mowa w art. 61 i art. 62 ust. 1</i></p> <p>- <i>wobec których nie wniesiono w terminie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.</i></p> <p>2. <i>Informacja, o której mowa w ust. 1, obejmuje :</i></p> <p>1) <i>imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) ukaranego podmiotu;</i></p> <p>2) <i>wskazanie rodzaju i charakteru nieprawidłowości;</i></p> <p>3) <i>określenie rodzaju zastosowanej sankcji, zaś w przypadku kary pieniężnej – jej wysokość.</i></p> <p>3. <i>W przypadku gdy organ nadzoru uzna, że opublikowanie danych identyfikacyjnych ukaranego podmiotu byłoby nieproporcjonalne, w oparciu o indywidualną ocenę proporcjonalności opublikowania takich danych, lub w przypadku gdy takie opublikowanie zagroziłoby stabilności rynków finansowych lub trwającemu postępowaniu, organ nadzoru może podjąć decyzję o odroczeniu publikacji, zaniechaniu publikacji lub o opublikowaniu informacji o nałożonych sankcjach w sposób zanonimizowany.</i></p> <p>4. <i>Obowiązek publikacji informacji, o której</i></p>
--	---	--	--	--

				<p><i>mowa w ust. 1, powstaje w dniu, w którym decyzja o nałożeniu sankcji stała się ostateczna.</i></p>
<p>Art. 48 ust. 5</p>	<p>5. <u>Każda decyzja o zakazie lub ograniczeniu działalności IORP zawiera szczegółowe uzasadnienie i powiadamia się o niej zainteresowaną IORP. O decyzji tej powiadamiany jest również EIOPA</u>, który przekazuje ją wszystkim właściwym organom w przypadku działalności transgranicznej, o której mowa w art. 11.</p>	<p>W/T</p>	<p>Art. 62 ust. 1 ustawy o OIFFE oraz art. 107 §1 pkt 6 oraz §3 KPA</p>	<p>Art. 62. 1. Organ nadzoru może wydać decyzję o cofnięciu zezwolenia na utworzenie towarzystwa, jeżeli stwierdzi, że fundusz lub towarzystwo rażąco lub uporczywie narusza przepisy ustawy, statutu funduszu lub towarzystwa, albo prowadzi działalność rażąco naruszając interes członków funduszu. (...)</p> <p>Art. 107. §1. Decyzja zawiera: (...) 6) uzasadnienie faktyczne i prawne; (...)</p> <p>§ 3. Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. (...)</p> <p>Wydaje się jednak zasadnym dodanie przepisów nakładających na organ nadzoru obowiązek informowania EIOPA o wydaniu decyzji o cofnięciu zezwolenia na utworzenie pracowniczego towarzystwa. Proponuje się dodanie w art. 62 ustawy o OIFFE ust. 6 w brzmieniu:</p>

				<p>Art. 62 (...) 6. <i>Organ nadzoru przekazuje informację o wydaniu ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 1, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, jeżeli dotyczy ona pracowniczego towarzystwa.</i></p>
<p>Art. 48 ust. 6</p>	<p>6. <u>Właściwe organy mogą także ograniczyć swobodne rozporządzenie aktywami IORP lub zakazać swobodnego rozporządzania tymi aktywami</u>, w szczególności gdy:</p> <p>a) <u>IORP nie zdołała utworzyć wystarczających rezerw techniczno-ubezpieczeniowych</u> w odniesieniu do całokształtu działalności lub posiada niewystarczające aktywa dla pokrycia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych;</p> <p>b) <u>IORP nie była w stanie utrzymać ustawowych funduszy własnych</u>.</p>	<p>W</p>	<p>Art. 106g ust. 1 oraz art. 204 ust. 3 ustawy o OIFFE</p>	<p>Art. 106g. 1. <u>Organ nadzoru może, w drodze decyzji administracyjnej, ograniczyć lub zakazać zakładowi ubezpieczeń na życie swobodnego rozporządzania aktywami</u>, które służą jako zabezpieczenie zobowiązań wynikających z umowy o przyjmowanie składek, w przypadku gdy zakład ten:</p> <p>1) <u>nie zdołał utworzyć rezerw techniczno-ubezpieczeniowych</u> w odpowiedniej wysokości, w odniesieniu do prowadzonej działalności, lub nie posiada aktywów stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, w wysokości nie niższej niż wartość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w ujęciu brutto;</p> <p>2) <u>nie był w stanie utrzymać ustawowych funduszy własnych</u>.</p> <p>(...)</p> <p>Art. 204 (...) 3. W razie stwierdzenia, na podstawie uzyskanych informacji, wyjaśnień i dokumentów, o których mowa w ust. 1, przypadków naruszeń prawa lub</p>

				<p>interesu członków funduszu, <u>organ nadzoru powiadamia towarzystwo, depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności, o stwierdzonych nieprawidłowościach i wyznacza termin do ich usunięcia.</u></p> <p>(...)</p>
Art. 48 ust. 7	<p>7. W celu zabezpieczenia interesów uczestników i beneficjentów <u>właściwe organy mogą, w całości lub częściowo, przekazać uprawnienia posiadane przez osoby kierujące IORP, która jest zarejestrowana lub wykonuje działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, zgodnie z przepisami rodzimego państwa członkowskiego specjalnemu przedstawicielowi, który spełnia wymagania dotyczące wykonywania tych uprawnień.</u></p>	W	Art. 64 ust. 1-3 ustawy o OIFFE	<p>Art. 64. 1. Od dnia wejścia w życie decyzji o cofnięciu zezwolenia na utworzenie towarzystwa <u>fundusz jest reprezentowany i zarządzany przez depozytariusza.</u> W tym czasie fundusz nie może przyjmować nowych członków.</p> <p>2. <u>Depozytariusz, za zgodą organu nadzoru, może powierzyć zarządzanie aktywami funduszu uprawnionemu podmiotowi zewnętrznemu w zakresie, o którym mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, jeżeli jest to zgodne z interesem członków funduszu.</u></p> <p>3. Powierzenie zarządzania aktywami funduszu wymaga zezwolenia organu nadzoru. <u>Organ nadzoru udziela zezwolenia, jeżeli jest to zgodne z interesem członków funduszu oraz gdy podmiot zewnętrzny daje rękojmię należytego zarządzania aktywami funduszu.</u> W zakresie zarządzania aktywami funduszu, do podmiotu zewnętrznego stosuje się odpowiednio przepisy art. 204 ust. 1 pkt 3, ust. 2-9, art. 204a ust. 1, 2 pkt 3, ust. 3-8 i art. 204b.</p> <p>(...)</p>
Art. 48 ust. 8	<p>8. <u>Właściwe organy mogą zakazać działalności IORP, która jest zarejestrowana lub wykonuje działalność na</u></p>	W/T	Art. 62 ust. 1 i 2 ustawy o OIFFE	<p>Art. 62. 1. <u>Organ nadzoru może wydać decyzję o cofnięciu zezwolenia na utworzenie towarzystwa,</u></p>

	<p><u>podstawie zezwolenia na ich terytoriach, lub ją ograniczyć</u>, w szczególności gdy:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) IORP nie wywiązuje się z obowiązku odpowiedniej ochrony interesów uczestników i beneficjentów programu; b) IORP nie spełnia już warunków działania; c) IORP w rażącym stopniu nie wywiązuje się z obowiązków wynikających z przepisów, którym podlega; d) w przypadku działalności transgranicznej IORP nie przestrzega wymogów prawa socjalnego i prawa pracy przyjmującego państwa członkowskiego dotyczących obszaru pracowniczych programów emerytalnych. 		<p>jeżeli stwierdzi, że fundusz lub towarzystwo rażąco lub uporczywie <u>narusza przepisy ustawy, statutu funduszu lub towarzystwa, albo prowadzi działalność rażąco naruszając interes członków funduszu.</u></p> <p>2. <u>Przed cofnięciem zezwolenia organ nadzoru może powiadomić towarzystwo o stwierdzonych nieprawidłowościach</u> w działalności funduszu lub towarzystwa, <u>których wystąpienie warunkuje wydanie decyzji o cofnięciu zezwolenia. Organ nadzoru w powiadomieniu wskazuje termin, w którym towarzystwo ma doprowadzić działalność swoją lub funduszu do właściwego stanu.</u> W przypadku gdy nieprawidłowości były szczególnie rażące, organ nadzoru, niezależnie od skierowanego powiadomienia, może również nałożyć na towarzystwo karę pieniężną w wysokości do 500 000 zł.</p> <p>(...)</p> <p>Na mocy art. 62 ust. 1 ustawy o OIFFE organ nadzoru może wydać decyzję o cofnięciu zezwolenia na utworzenie towarzystwa.</p> <p>O ile powyższy przepis można odczytywać jako implementację normy odnoszącej się do zakazu działalności, to art. 62 ust. 2 ustawy o OIFFE można odczytać jako odnoszący się do ograniczenia działalności funduszu, ponieważ przepis ten warunkuje wydanie przez organ nadzoru decyzji o cofnięciu zezwolenia na utworzenie towarzystwa. Następuje ono w przypadku stwierdzenia przez organ nadzoru nieprawidłowości i nie podjęcia przez pracowniczego funduszu, czynności naprawczych w określonym przez organ nadzoru terminie.</p>
--	--	--	---

			<p>Cofnięcie zezwolenia na utworzenie towarzystwa jest środkiem radykalnie ograniczającym działalność pracowniczego funduszu, ponieważ pracownicze towarzystwo jest jego organem i reprezentuje pracowniczny fundusz na zewnątrz. Pracowniczny fundusz de facto nie może funkcjonować bez pracowniczego towarzystwa, można zatem stwierdzić, że przepis art. 62 ustawy o OIFFE w pełni implementuje art. 48 ust. 8 dyrektywy IORP 2 w odniesieniu do zapewnienia organowi nadzoru środków umożliwiających ograniczenie bądź zakazanie działalności pracowniczemu funduszowi.</p> <p>Trudno sobie bowiem wyobrazić jak miałyby wyglądać inna forma ograniczenia działalności pracowniczego funduszu, bez ujemnych skutków dla interesów członków tego funduszu. Rozwiązania, które ograniczałyby działalność funduszu i jednocześnie byłyby szkodliwe dla interesów członków funduszu stałyby bowiem w jaskrawej sprzeczności z celami dyrektywy oraz zasadą racjonalnego prawodawcy.</p> <p>Wydaje się jednak wskazanym uzupełnienie przepisu art. 62 ust. 1 o wyraźnie sformułowaną możliwość cofnięcia przez organ nadzoru zezwolenia na utworzenie towarzystwa, w przypadku gdy pracowniczny fundusz prowadząc działalność transgraniczną nie przestrzega wymogów prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy przyjmującego państwa członkowskiego – w obszarze pracowniczych programów emerytalnych oraz rozszerzenie katalogu przypadków kiedy cofnięcie zezwolenia może nastąpić, poprzez</p>
--	--	--	--

				<p> dodanie sformułowania w szczególności Proponuje się zatem następujące brzmienie art. 62 ust. 1 ustawy o OIFFE:</p> <p><i> Art. 62. 1. Organ nadzoru może wydać decyzję o</i> <i> cofnięciu zezwolenia na utworzenie towarzystwa,</i> <i> jeżeli stwierdzi, że:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i> 1) fundusz lub towarzystwo rażąco lub</i> <i> uporczywie narusza przepisy ustawy,</i> <i> statutu funduszu lub towarzystwa;</i> <i> 2) fundusz lub towarzystwo nie spełnia</i> <i> warunków działania określonych w</i> <i> ustawie;</i> <i> 3) fundusz lub towarzystwo prowadzi</i> <i> działalność rażąco naruszając interes</i> <i> członków funduszu;</i> <i> 4) fundusz prowadząc działalność</i> <i> transgraniczną nie przestrzega</i> <i> wymogów prawa ubezpieczeń</i> <i> społecznych i prawa pracy</i> <i> przyjmującego państwa</i> <i> członkowskiego, dotyczących</i> <i> pracowniczych programów</i> <i> emerytalnych.</i> <p>(...)</p>
Art. 48 ust. 9	9. Państwa członkowskie zapewniają, aby od decyzji dotyczących IORP, podejmowanych na podstawie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, przysługiwało prawo odwołania do sądu.	W	Art. 65 ustawy o OIFFE	Art. 65. Jeżeli decyzja o cofnięciu zezwolenia, wydana przez organ nadzoru z innych przyczyn niż określone w art. 61, zostanie zaskarżona do sądu administracyjnego, rozpoznanie skargi powinno nastąpić w terminie 2 miesięcy od daty jej wniesienia.
Art. 49 ust. 1	Proces nadzoru. 1. <u>Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe</u>	W/T	Art. 200 ust. 2 pkt 1, art. 204 ust. 1	Art. 200 (...) 2. Zadaniem organu nadzoru jest:

	<p><u>organy posiadały niezbędne uprawnienia do dokonywania przeglądu strategii, procesów i procedur sprawozdawczych ustanowionych przez IORP</u> w celu przestrzegania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, z uwzględnieniem wielkości, charakteru, skali i złożoności działalności IORP.</p> <p>W ramach wspomnianego przeglądu uwzględnia się okoliczności, w jakich działają IORP, oraz, w stosownych przypadkach, strony wykonujące dla nich zlecane w drodze outsourcingu kluczowe funkcje lub wszelką inną działalność. Przegląd obejmuje następujące elementy:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) ocenę wymogów jakościowych odnoszących się do systemu zarządzania; b) ocenę rodzajów ryzyka, na które narażona jest IORP; c) ocenę zdolności IORP do oceny tych rodzajów ryzyka i zarządzania nim. 		<p>oraz art. 204a ust. 1-3 ustawy o OIFFE</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) sprawowanie nadzoru nad działalnością funduszy, <p>(...)</p> <p>Art. 204. 1. W ramach nadzoru nad działalnością funduszy organ nadzoru jest uprawniony w szczególności do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) żądania udostępnienia przez towarzystwo kopii dokumentów związanych z działalnością funduszu lub towarzystwa oraz zapoznawania się z ich treścią; 2) żądania wszelkich informacji i wyjaśnień, dotyczących działalności funduszu lub towarzystwa, od członków zarządu, rady nadzorczej, pracowników towarzystwa oraz innych osób związanych z towarzystwem lub funduszem umową zlecenia, umową o dzieło lub innym stosunkiem prawnym o podobnym charakterze; 3) żądania udostępnienia przez depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności, wszelkich informacji, dokumentów i wyjaśnień dotyczących wykonywanych czynności na rzecz funduszu lub towarzystwa. <p>(...)</p> <p>Art. 204a. 1. Organ nadzoru może przeprowadzić kontrolę działalności funduszu, towarzystwa, depozytariusza, a także osoby trzeciej, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności.</p>
--	--	--	--	---

			<p>2. <u>Osoba upoważniona przez organ nadzoru ma prawo wstępu do pomieszczeń:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <u>towarzystwa - w celu sprawdzenia, czy działalność towarzystwa lub funduszu jest zgodna z prawem, statutem towarzystwa lub funduszu lub interesem członków funduszu;</u> 2) depozytariusza - w celu sprawdzenia, czy jego działalność związana z przechowywaniem aktywów funduszu jest zgodna z prawem lub z umową o przechowywanie aktywów funduszu lub interesem członków funduszu; 3) osoby trzeciej, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności - w celu sprawdzenia, czy jej działalność związana z wykonywaniem niektórych czynności na rzecz funduszu lub towarzystwa jest zgodna z prawem lub interesem członków funduszu. <p>3. <u>Osoba przeprowadzająca kontrolę ma prawo do:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <u>wglądu do wszelkich ksiąg, dokumentów i innych nośników informacji;</u> 2) <u>żądania sporządzenia oraz wydania kopii tych dokumentów i nośników informacji;</u> 3) <u>żądania udzielenia informacji przez członków władz statutowych, pracowników kontrolowanego przedsiębiorcy albo podmiotów lub innych osób związanych z kontrolowanym przedsiębiorcą albo podmiotem umową zlecenia, umową o dzieło lub innym</u>
--	--	--	--

				<p>stosunkiem prawnym o podobnym charakterze;</p> <p>(...)</p> <p>W projektowanym art. 26a pracownicy towarzystwa emerytalne zobowiązane są do wprowadzenia skutecznych systemów zarządzania.</p> <p>Z kolei art. 26b ust. 1 ustawy o OIFFE zobowiązuje pracownicy towarzystwa do przygotowania pisemnego dokumentu określającego zasady zarządzania ryzykiem, audytu wewnętrznego, outsourcingu.</p> <p>Wydaje się zatem, że korzystając z prerogatyw przyznanych na mocy art. 200 ust. 2 pkt 1, art. 204 ust. 1 oraz art. 204a ust. 1-3 ustawy o OIFFE organ nadzoru będzie mógł zapoznać się z treścią dokumentów zawierających informacje, których dotyczy art. 49 ust. 1 dyrektywy IORP 2.</p>
Art. 49 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy dysponowały narzędziami monitorowania, obejmującymi testy warunków skrajnych, umożliwiającymi im wykrycie pogarszającej się kondycji finansowej IORP oraz monitorowanie procesu prowadzącego do naprawy sytuacji.	W	Art. 204a ust. 1 ustawy o OIFFE	Art. 204a. 1. Organ nadzoru może przeprowadzić kontrolę działalności funduszu, towarzystwa, depozytariusza, a także osoby trzeciej, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności. (...)
Art. 49 ust. 3	3. <u>Właściwe organy posiadają uprawnienia konieczne, aby żądać od IORP usunięcia słabych stron lub niedociągnięć stwierdzonych w ramach procesu nadzoru.</u>	W	Art. 204 ust. 3 ustawy o OIFFE	Art. 204 (...) 3. <u>W razie stwierdzenia</u> , na podstawie uzyskanych informacji, wyjaśnień i dokumentów, o których mowa w ust. 1, <u>przypadków naruszeń prawa lub interesu członków funduszu, organ nadzoru powiadamia towarzystwo, depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo</u>

				powierzyły wykonywanie niektórych czynności, <u>o stwierdzonych nieprawidłowościach i wyznacza termin do ich usunięcia.</u> (...)
Art. 49 ust. 4	4. Właściwe organy określają minimalną częstotliwość i zakres przeglądu określonego w ust. 1, uwzględniając wielkość, charakter, skalę i stopień złożoności działalności danego IORP.	W	Art. 200 ust. 2 pkt 1 ustawy o OIFFE	Art. 200 (...) 2. Zadaniem organu nadzoru jest: 1) sprawowanie nadzoru nad działalnością funduszy, (...) Nadzór nad działalnością pracowniczych funduszy emerytalnych jest sprawowany przez Komisję Nadzoru Finansowego w sposób ciągły.
Art. 50	Informacje przekazywane właściwym organom <u>Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy, w odniesieniu do każdej IORP, która jest zarejestrowana lub wykonuje działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, posiadały niezbędne uprawnienia i środki w celu:</u> a) <u>żądania od IORP, organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego IORP lub osób faktycznie zarządzających IORP lub pełniących kluczowe funkcje dostarczania w dowolnym momencie informacji</u> dotyczących wszystkich spraw przedsiębiorstwa lub przesyłania wszystkich dokumentów przedsiębiorstwa; b) <u>nadzoru nad relacjami między IORP a innymi przedsiębiorstwami</u> lub między kilkoma IORP w przypadku, gdy IORP zleca w drodze outsourcingu kluczowe funkcje lub wszelką inną działalność innym przedsiębiorstwom lub innym IORP oraz dalszego outsourcingu, jeżeli wpływa	W	Art. 204 ust. 1 oraz art. 204a ust. 1 i 3 ustawy o OIFFE	Art. 204. 1. W ramach nadzoru nad działalnością funduszy organ nadzoru jest uprawniony w szczególności do: 1) <u>żądania udostępnienia przez towarzystwo kopii dokumentów</u> związanych z działalnością funduszu lub towarzystwa oraz zapoznawania się z ich treścią; 2) <u>żądania wszelkich informacji i wyjaśnień, dotyczących działalności funduszu lub towarzystwa</u> , od członków zarządu, rady nadzorczej, pracowników towarzystwa oraz innych osób związanych z towarzystwem lub funduszem umową zlecenia, umową o dzieło lub innym stosunkiem prawnym o podobnym charakterze; 3) <u>żądania udostępnienia przez depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności, wszelkich informacji, dokumentów i wyjaśnień</u> dotyczących

	<p>to na sytuację finansową IORP lub ma istotne znaczenie dla skutecznego nadzoru;</p> <p>c) <u>otrzymywania następujących dokumentów</u>: własnej oceny ryzyka, oświadczenia o zasadach polityki inwestycyjnej, rocznych sprawozdań finansowych i rocznych sprawozdań z działalności oraz wszystkich pozostałych dokumentów niezbędnych do celów nadzoru;</p> <p>d) określania, które dokumenty są niezbędne do celów nadzoru, w tym:</p> <p>(i) wewnętrzne raporty okresowe;</p> <p>(ii) wyceny aktuarialne i szczegółowe założenia;</p> <p>(iii) badania aktywów i pasywów;</p> <p>(iv) dowody spójności z zasadami polityki inwestycyjnej;</p> <p>(v) dowody, że składki zostały zapłacone zgodnie z planem;</p> <p>(vi) sprawozdania osób odpowiedzialnych za kontrolę rocznych sprawozdań finansowych, o których mowa w art. 29;</p> <p>e) <u>przeprowadzania kontroli na miejscu w pomieszczeniach IORP i, w miarę potrzeby, kontroli działalności zleconej w drodze outsourcingu i wszelkiego dalszego outsourcingu, celem sprawdzenia, czy działalność jest prowadzona zgodnie z zasadami nadzoru;</u></p> <p>f) <u>żądania od IORP w dowolnym momencie informacji o działalności zleconej w drodze outsourcingu i wszelkiego dalszego outsourcingu.</u></p>			<p>wykonywanych czynności na rzecz funduszu lub towarzystwa.</p> <p>(...)</p> <p>Art. 204a. 1. <u>Organ nadzoru może przeprowadzić kontrolę</u> działalności funduszu, towarzystwa, depozytariusza, a także osoby trzeciej, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności.</p> <p>(...)</p> <p>3. Osoba przeprowadzająca kontrolę ma prawo:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wglądu do wszelkich ksiąg, dokumentów i innych nośników informacji; 2) żądania sporządzenia oraz wydania kopii tych dokumentów i nośników informacji; 3) żądania udzielenia informacji przez członków władz statutowych, pracowników kontrolowanego przedsiębiorcy albo podmiotów lub innych osób związanych z kontrolowanym przedsiębiorcą albo podmiotem umową zlecenia, umową o dzieło lub innym stosunkiem prawnym o podobnym charakterze; 4) żądania zabezpieczenia dokumentów i innych dowodów. <p>(...)</p>
--	---	--	--	---

<p>Art. 51 ust. 1</p>	<p style="text-align: center;">Przejrzystość i odpowiedzialność</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają wykonywanie przez właściwe organy zadań określonych w niniejszej dyrektywie w sposób przejrzysty, niezależny i odpowiedzialny, <u>z należyтым poszanowaniem ochrony informacji poufnych.</u></p>	<p style="text-align: center;">W</p>	<p>Art. 200 ust. 2 pkt 1, art. 210 oraz art. 49 ust. 1 ustawy o OIFFE</p>	<p>Art. 200 (...) 2. Zadaniem organu nadzoru jest: 1) sprawowanie nadzoru nad działalnością funduszy; (...)</p> <p>Art. 210. Do Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, jego Zastępców, członków Komisji, pracowników Urzędu tej Komisji oraz osób zatrudnionych w Urzędzie tej Komisji na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze stosuje się odpowiednio przepisy art. 49.</p> <p>Art. 49. 1. Do zachowania tajemnicy zawodowej dotyczącej działalności funduszu są obowiązani: 1) członkowie władz statutowych towarzystwa; 2) osoby pozostające z towarzystwem w stosunku pracy; 3) osoby pozostające z towarzystwem lub funduszem w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze; 4) pracownicy podmiotów pozostających z towarzystwem lub funduszem w stosunku, o którym mowa w pkt 3. (...)</p>
<p>Art. 51 ust. 2</p>	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają podawanie do wiadomości publicznej następujących informacji:</p> <p>a) tekstów przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych oraz ogólnych wytycznych w zakresie pracowniczych programów emerytalnych, a także informacji o tym, czy dane</p>	<p style="text-align: center;">W/T</p>		<p>Teksty zawierające informacje określone w art. 51 ust. 2 są podawane do publicznej wiadomości w:</p> <p>a) teksty przepisów ustawowych, wykonawczych, etc. są publikowane w ogólnodostępnym Dzienniku Ustaw; b) informacje dotyczące procesu nadzoru</p>

	<p>państwo członkowskie postanawia stosować niniejszą dyrektywę zgodnie z art. 4 i 5;</p> <p>b) informacji dotyczących procesu nadzoru określonego w art. 49;</p> <p>c) zbiorczych danych statystycznych dotyczących głównych aspektów stosowania nadzoru ostrożnościowego;</p> <p>d) głównego celu nadzoru ostrożnościowego oraz informacji o głównych funkcjach i działaniach właściwych organów;</p> <p>e) przepisów o sankcjach administracyjnych i innych środkach mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.</p>			<p>sprawowanego przez organ nadzoru nad działalnością IORP są publikowane na ogólnodostępnych stronach www KNF.</p> <p>Dodatkowo na mocy nowododawanego art. 207c ustawy o OIFFE organ nadzoru zobowiązany będzie do publikacji informacji nt. naruszeń przepisów przyjętych na podstawie dyrektywy;</p> <p>c) zbiorcze dane statystyczne są publikowane na ogólnodostępnych stronach www KNF;</p> <p>d) główny cel nadzoru ostrożnościowego oraz informacje o głównych funkcjach i działaniach właściwych organów są publikowane na ogólnodostępnych stronach www KNF;</p> <p>e) przepisy o sankcjach za naruszenie przepisów przyjętych na podstawie dyrektywy IORP 2 są częścią ustaw publikowanych w ogólnodostępnym Dzienniku Ustaw.</p>
Art. 51 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie i stosowanie przejrzystych procedur w zakresie powoływania i odwoływania członków organów kierowniczych i zarządzających ich właściwych organów.	W	Art. 7 ust. 1 oraz art. 9 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym	Art. 7. 1. Przewodniczącego Komisji powołuje Prezes Rady Ministrów na pięcioletnią kadencję, spośród osób, które: <ol style="list-style-type: none"> 1) posiadają obywatelstwo polskie; 2) korzystają z pełni praw publicznych; 3) posiadają wyższe wykształcenie prawnicze lub ekonomiczne; 4) posiadają odpowiednią wiedzę w zakresie nadzoru nad rynkiem finansowym w Rzeczypospolitej Polskiej oraz doświadczenie zawodowe uzyskane w trakcie pracy naukowej, pracy w

				<p>podmiotach wykonujących działalność na rynku finansowym bądź pracy w organie nadzoru nad rynkiem finansowym;</p> <p>5) posiadają co najmniej trzyletni staż pracy na stanowiskach kierowniczych;</p> <p>6) nie były karane za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;</p> <p>7) cieszą się nieposzlakowaną opinią i dają rękojmię prawidłowego wykonywania powierzonych zadań.</p> <p>(...)</p> <p>Art. 9. Zastępców Przewodniczącego powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komisji. Zastępcą Przewodniczącego może być osoba, która spełnia wymogi określone w art. 7 ust. 1.</p>
Art. 52 ust. 1	<p>Tajemnica zawodowa lub służbowa</p> <p>1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy w celu zapewnienia, aby <u>wszystkie osoby, które pracują obecnie lub pracowały w przeszłości dla właściwych organów, jak również biegli rewidenci i eksperci działający w imieniu tych organów, były zobowiązane do zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej.</u> Bez uszczerbku dla przypadków podlegających przepisom prawa karnego osoby te nie mogą ujawniać żadnej osobie ani organowi poufnych informacji, jakie uzyskały w trakcie pełnienia obowiązków, z wyjątkiem informacji w postaci skróconej lub zbiorczej zapewniającej, aby nie można było zidentyfikować poszczególnych IORP.</p>	W/T	<p>Art. 49 ust. 1-2 oraz art. 210 ustawy o OIFFE oraz art. 16 ust. 1 ustawy o nadzorze finansowym</p>	<p>Art. 49. 1. Do zachowania tajemnicy zawodowej dotyczącej działalności funduszu są obowiązani:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) członkowie władz statutowych towarzystwa; 2) osoby pozostające z towarzystwem w stosunku pracy; 3) osoby pozostające z towarzystwem lub funduszem w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze; 4) pracownicy podmiotów pozostających z towarzystwem lub funduszem w stosunku, o którym mowa w pkt 3. <p>2. Tajemnica zawodowa, w rozumieniu ust. 1, obejmuje informacje związane z lokatami funduszu, rejestrem członków funduszu,</p>

			<p>rozporządzeniami członków funduszu na wypadek śmierci oraz oświadczeniami, o których mowa w art. 83, których ujawnienie mogłoby naruszyć interes członków funduszu lub interes uczestników obrotu na rynku regulowanym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. (...)</p> <p>Art. 210. Do Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, jego Zastępców, członków Komisji, pracowników Urzędu tej Komisji oraz osób zatrudnionych w Urzędzie tej Komisji na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze stosuje się odpowiednio przepisy art. 49.</p> <p><u>Art. 16. 1. Przewodniczący Komisji, jego Zastępcy, członkowie Komisji, pracownicy Urzędu Komisji i osoby zatrudnione w Urzędzie Komisji na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze są obowiązani do nieujawniania osobom nieupoważnionym informacji chronionych na podstawie odrębnych ustaw. Obowiązek ten trwa również po ustaniu pełnienia funkcji, rozwiązaniu stosunku pracy lub rozwiązaniu umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze.</u> (...)</p> <p>W art. 49 proponuje się dodanie w ust. 1a oraz 5 w brzmieniu:</p> <p>Art. 49.</p>
--	--	--	--

			<p>(...)</p> <p>1a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, trwa po ustaniu funkcji, rozwiązaniu stosunku pracy, zlecenia lub innego stosunku prawnego o podobnym charakterze.</p> <p>(...)</p> <p>5. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku udostępnienia informacji objętej tajemnicą zawodową Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, jeżeli taki obowiązek wynika z przepisów dotyczących utworzenia i działalności tych podmiotów.</p> <p>(...)</p> <p>Jednocześnie należy mieć na uwadze, że aktualna definicja <i>tajemnicy zawodowej</i> ogranicza zakres informacji do takich, których ujawnienie mogłoby naruszyć interes członków funduszy lub interes uczestników obrotu na rynku regulowanym, co realizuje <i>ratio legis</i> przepisu dyrektywy wyłączonego z zakresu informacji objętych tajemnicą zawodową informacje w postaci skróconej lub zbiorczej zapewniającej, aby nie można było zidentyfikować poszczególnych pracowniczych funduszy emerytalnych. Informacja w postaci skróconej lub zbiorczej, uniemożliwiającej identyfikację poszczególnych pracowniczych funduszy emerytalnych w związku z powyższym nie jest tajemnicą zawodową, a co za tym idzie ujawnienie jej nie podlega penalizacji. Nie ma zatem potrzeby podkreślenia w art. 49 ustawy o OIFFE wyłączenia informacji zbiorczej lub skróconej uniemożliwiającej</p>
--	--	--	---

				identyfikację poszczególnych funduszy spod przepisów dot. odpowiedzialności za ujawnienie tajemnicy zawodowej.
Art. 52 ust. 2	2. W drodze odstępstwa od ust. 1 w przypadku likwidacji programu emerytalnego państwa członkowskie mogą zezwolić na ujawnienie informacji poufnych w postępowaniu cywilnym lub gospodarczym.	W/T	Art. 49 ust. 3-4 ustawy o OIFFE	<p>Art. 49 (...)</p> <p>3. <u>Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku udostępnienia informacji objętej tajemnicą zawodową</u> prokuratorowi, w związku z powzięciem podejrzenia o popełnienie przestępstwa, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej oraz naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, w zakresie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach, albo na żądanie prokuratora lub sądu, albo innych właściwych organów państwowych, <u>w związku z toczącymi się postępowaniami w sprawach dotyczących działalności funduszu, towarzystwa lub depozytariusza</u>, w tym także na żądanie organu nadzoru, w związku ze sprawowaniem przez niego nadzoru nad działalnością funduszy.</p> <p>4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się również w przypadku udostępnienia informacji objętej tajemnicą zawodową administracyjnemu organowi egzekucyjnemu oraz centralnemu biuru łącznikowemu, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz.U. poz. 1289, z 2015 r. poz. 211 oraz z 2016 r. poz. 1948), w zakresie danych zawartych w umowach, o których mowa w art. 88a, oraz w deklaracjach, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach</p>

				<p>emerytalnych.</p> <p>Wydaje się jednak zasadnym dodanie w art. 49 ustawy o OIFFE przepisu ustanawiającego wyjątek od zakazu ujawniania informacji w trakcie postępowania cywilnego lub gospodarczego.</p> <p>Proponuje się zatem dodanie w art. 49 ust. 5-6 w brzmieniu:</p> <p><i>Art. 49</i> <i>(...)</i> <i>5. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku udostępnienia informacji objętej tajemnicą zawodową Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, jeżeli taki obowiązek wynika z przepisów dotyczących utworzenia i działalności tych podmiotów.</i></p> <p><i>6. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku udostępnienia informacji objętej tajemnicą zawodową w postępowaniu cywilnym lub gospodarczym wszczętym w związku z likwidacją funduszu.</i></p>
Art. 53	<p>Wykorzystanie informacji poufnych</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby <u>właściwe organy, które otrzymują poufne informacje zgodnie z niniejszą dyrektywą, wykorzystywały je wyłącznie w ramach pełnienia swoich obowiązków</u> i do poniższych celów:</p> <p>a) sprawdzenia, czy przed rozpoczęciem działalności IORP spełniły warunki dotyczące</p>	W	<p>Art. 49 ust. 1-2 oraz art. 210 ustawy o OIFFE oraz art. 16 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym</p>	<p>Art. 49. 1. Do zachowania tajemnicy zawodowej dotyczącej działalności funduszu są obowiązani:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) członkowie władz statutowych towarzystwa; 2) osoby pozostające z towarzystwem w stosunku pracy; 3) osoby pozostające z towarzystwem lub funduszem w stosunku zlecenia lub innym

	<p>podjęcia działalności w zakresie pracowniczych programów emerytalnych;</p> <p>b) ułatwienia monitorowania działalności IORP, w tym monitorowania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, wypłacalności, systemu zarządzania oraz informacji przekazywanych uczestnikom i beneficjentom;</p> <p>c) wprowadzania środków naprawczych, w tym sankcji administracyjnych;</p> <p>d) jeśli jest to dozwolone na mocy prawa krajowego – w celu opublikowania kluczowych wskaźników efektywności dla wszystkich poszczególnych IORP, które to wskaźniki mogą pomóc uczestnikom i beneficjentom w podejmowaniu decyzji finansowych dotyczących ich emerytury;</p> <p>e) w związku z odwołaniami od decyzji właściwych organów, wydanych zgodnie z przepisami stanowiącymi transpozycję niniejszej dyrektywy;</p> <p>f) w postępowaniu sądowym dotyczącym przepisów stanowiących transpozycję niniejszej dyrektywy.</p>			<p>stosunku prawnym o podobnym charakterze;</p> <p>4) pracownicy podmiotów pozostających z towarzystwem lub funduszem w stosunku, o którym mowa w pkt 3.</p> <p>2. Tajemnica zawodowa, w rozumieniu ust. 1, obejmuje informacje związane z lokatami funduszu, rejestrem członków funduszu, rozporządzeniami członków funduszu na wypadek śmierci oraz oświadczeniami, o których mowa w art. 83, których ujawnienie mogłoby naruszyć interes członków funduszu lub interes uczestników obrotu na rynku regulowanym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>Art. 210. Do Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, jego Zastępców, członków Komisji, pracowników Urzędu tej Komisji oraz osób zatrudnionych w Urzędzie tej Komisji na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze stosuje się odpowiednio przepisy art. 49.</p> <p>Art. 16. 1. Przewodniczący Komisji, jego Zastępcy, członkowie Komisji, pracownicy Urzędu Komisji i osoby zatrudnione w Urzędzie Komisji na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze są obowiązani do nieujawniania osobom nieupoważnionym informacji chronionych na podstawie odrębnych ustaw. Obowiązek ten trwa również po ustaniu pełnienia funkcji, rozwiązaniu stosunku pracy lub</p>
--	---	--	--	--

			<p>rozwiązaniu umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze.</p> <p>2. Przewodniczący Komisji, jego Zastępcy oraz członkowie Komisji mogą dokonywać wzajemnej wymiany informacji, w tym chronionych na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do prawidłowej realizacji celów nadzoru nad rynkiem finansowym.</p> <p>3. Członkowie Komisji mogą udostępniać informacje uzyskane w związku z ich uczestnictwem w pracach Komisji, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, pracownikom odpowiednio urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, Narodowego Banku Polskiego oraz Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie niezbędnym dla przygotowania opinii lub stanowisk pozostających w bezpośrednim związku z pracami Komisji.</p> <p>4. Pracownicy instytucji, o których mowa w ust. 3, są obowiązani do nieujawniania informacji udostępnionych przez członków Komisji. Obowiązek ten trwa również po rozwiązaniu stosunku pracy.</p> <p>5. Nie narusza obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 4, w tym obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej w zakresie informacji stanowiących</p>
--	--	--	--

				tajemnicę bankową, złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub przekazywanie dalszych informacji w uzupełnieniu tego zawiadomienia.
Art. 54	<p>Uprawnienia śledcze Parlamentu Europejskiego</p> <p>Art. 52 i 53 pozostają bez uszczerbku dla uprawnień śledczych przyznanych Parlamentowi Europejskiemu na mocy art. 226 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.</p>	N		
Art. 55 ust. 1	<p>Wymiana informacji między organami</p> <p>1. Art. 52 i 53 nie wykluczają:</p> <p>a) wymiany informacji między właściwymi organami w tym samym państwie członkowskim w ramach pełnienia przez nie funkcji nadzorczych;</p> <p>b) wymiany informacji między właściwymi organami w różnych państwach członkowskich w ramach pełnienia przez nie funkcji nadzorczych;</p> <p>c) wymiany informacji, w ramach pełnienia funkcji nadzorczych, między właściwymi organami a znajdującymi się w tym samym państwie członkowskim następującymi podmiotami:</p> <p>(i) organami odpowiedzialnymi za nadzór nad podmiotami sektora finansowego i innymi organizacjami finansowymi oraz organami odpowiedzialnymi za nadzór nad rynkami finansowymi;</p> <p>(ii) organami lub podmiotami odpowiedzialnymi za utrzymywanie stabilności systemu finansowego w państwach członkowskich za pomocą uregulowań makroostrożnościowych;</p> <p>(iii) podmiotami uczestniczącymi w likwidacji programu</p>	W	<p>Art. 200 ust. 2 pkt 8a ustawy o OIFFE oraz art. 17 ust. 1-2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym</p>	<p>Art. 200 (...)</p> <p>2. Zadaniem organu nadzoru jest:</p> <p>(...)</p> <p>8a) współdziałanie z zagranicznymi organami nadzoru w ramach realizacji transgranicznej działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad tymi instytucjami (...)</p> <p>Art. 17. 1. Komisja i Narodowy Bank Polski przekazują sobie dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowych zadań.</p> <p>2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przekazywania dokumentów i informacji pomiędzy Komisją a Bankowym Funduszem Gwarancyjnym, Ubezpieczeniowym Funduszem Gwarancyjnym, Rzecznikiem Finansowym oraz ministrem właściwym do spraw instytucji</p>

	<p>emerytalnego i w innych podobnych procedurach;</p> <p>(iv) podmiotami lub organami zajmującymi się reorganizacją w celu ochrony stabilności systemu finansowego;</p> <p>(v) osobami odpowiedzialnymi za przeprowadzanie ustawowych badań sprawozdań finansowych IORP, zakładów ubezpieczeń i innych instytucji finansowych;</p> <p>d) ujawniania podmiotom zarządzającym likwidacją programu emerytalnego informacji koniecznych do wykonywania ich obowiązków.</p>			<p>finansowych. (...)</p> <p>Jednocześnie należy mieć na uwadze, że przepis art. 55 ust. 1 dyrektywy nie nakłada na Państwa Członkowskie żadnych nowych obowiązków, a jedynie informuje, że przepisy dot. tajemnicy zawodowej nie stanowią przeszkody w wymianie informacji pomiędzy zainteresowanymi podmiotami np. biorącymi udział w postępowaniu likwidacyjnym programu emerytalnego. Kwestie te regulują art. 20 ust. 5, oraz art. 40-45 ustawy o PPE.</p>
Art. 55 ust. 2	2. Informacje otrzymane przez organy, podmioty i osoby, o których mowa w ust. 1, podlegają zasadom dotyczącym tajemnicy zawodowej lub służbowej ustanowionym w art. 52.	W	Art. 49 ust. 1, oraz art. 210 ustawy o OIFFE, art. 16 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, art. 7 ust. 1 ustawy o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym, art. 15 ust. 1 ustawy o licencji doradcy restrukturyzacyjnego	<p>Odnosząc się do art. 55 ust. 2 dyrektywy nakładającego na proces wymiany informacji między podmiotami wskazanymi w art. 55 ust. 1 dyrektywy, reżim postępowania zgodny z dotyczącym informacji niejawnych należy zauważyć, że podmiotami wskazanymi w art. 55 ust. 2 są na gruncie polskim:</p> <p>a) organ nadzoru zobowiązany do przestrzegania tajemnicy służbowej zgodnie z art. 210 w zw. z art. 49 ust. 1 ustawy o OIFFE oraz art. 16 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym;</p> <p>b) osoby wskazane w art. 49 ustawy o OIFFE;</p> <p>c) biegli rewidenty, którzy zobowiązują się do zachowania tajemnic poznanych w trakcie wykonywania obowiązków na podstawie art. 7 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 107 r., poz. 1089);</p> <p>d) syndyk lub likwidator, którzy zobowiązują się do zachowania tajemnic prawnie</p>

			<p>chronionych zgodnie z art. 15 ustawy z dnia 15 sierpnia 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 883).</p> <p>Art. 49. 1. Do zachowania tajemnicy zawodowej dotyczącej działalności funduszu są obowiązani:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) członkowie władz statutowych towarzystwa; 2) osoby pozostające z towarzystwem w stosunku pracy; 3) osoby pozostające z towarzystwem lub funduszem w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze; 4) pracownicy podmiotów pozostających z towarzystwem lub funduszem w stosunku, o którym mowa w pkt 3. <p>(...)</p> <p>Art. 210. Do Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, jego Zastępców, członków Komisji, pracowników Urzędu tej Komisji oraz osób zatrudnionych w Urzędzie tej Komisji na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze stosuje się odpowiednio przepisy art. 49.</p> <p>Art. 16. 1. Przewodniczący Komisji, jego Zastępcy, członkowie Komisji, pracownicy Urzędu Komisji i osoby zatrudnione w Urzędzie Komisji na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze są obowiązani do nieujawniania osobom nieupoważnionym informacji</p>
--	--	--	---

			<p>chronionych na podstawie odrębnych ustaw. Obowiązek ten trwa również po ustaniu pełnienia funkcji, rozwiązaniu stosunku pracy lub rozwiązaniu umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze.</p> <p>2. Przewodniczący Komisji, jego Zastępcy oraz członkowie Komisji mogą dokonywać wzajemnej wymiany informacji, w tym chronionych na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do prawidłowej realizacji celów nadzoru nad rynkiem finansowym.</p> <p>3. Członkowie Komisji mogą udostępniać informacje uzyskane w związku z ich uczestnictwem w pracach Komisji, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, pracownikom odpowiednio urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, Narodowego Banku Polskiego oraz Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie niezbędnym dla przygotowania opinii lub stanowisk pozostających w bezpośrednim związku z pracami Komisji.</p> <p>4. Pracownicy instytucji, o których mowa w ust. 3, są obowiązani do nieujawniania informacji udostępnionych przez członków Komisji. Obowiązek ten trwa również po rozwiązaniu stosunku pracy.</p>
--	--	--	---

			<p>5. Nie narusza obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 4, w tym obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej w zakresie informacji stanowiących tajemnicę bankową, złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub przekazywanie dalszych informacji w uzupełnieniu tego zawiadomienia.</p> <p>Art. 7. 1. Rota ślubowania składanego przez biegłego rewidenta ma następujące brzmienie: „Przyrzekam, że jako biegły rewident będę wykonywać mój zawód w poczuciu odpowiedzialności, z całą rzetelnością i bezstronnością, zgodnie z przepisami prawa i obowiązującymi standardami wykonywania zawodu. W swoim postępowaniu będę kierował się zasadami etyki zawodowej i niezależnością. Poznane w trakcie wykonywania zawodu biegłego rewidenta fakty i okoliczności zachowam w tajemnicy wobec osób trzecich.” Ślubowanie może być złożone z dodaniem słów „Tak mi dopomóż Bóg”. (...)</p> <p>Art. 15. 1. Osoba, której przyznano licencję doradcy restrukturyzacyjnego, składa wobec Ministra Sprawiedliwości, przed wpisem na listę osób posiadających licencję doradcy restrukturyzacyjnego, o której mowa w art. 17 ust. 1, ślubowanie według następującej roty: „Mając świadomość znaczenia moich słów i odpowiedzialności przed prawem, ślubuję uroczyście, że powierzone mi obowiązki w postępowaniu upadłościowym lub</p>
--	--	--	---

				restrukturyzacyjnym będę wypełniać sumiennie i bezstronnie, dochowując tajemnic prawnie chronionych oraz kierując się w swym postępowaniu zasadami godności, uczciwości i etyki.”. (...)
Art. 55 ust. 3	Art. 52 i 53 nie uniemożliwiają państwom członkowskim zezwolenia na wymianę informacji między właściwymi organami a następującymi podmiotami: a) organami odpowiedzialnymi za nadzorowanie podmiotów uczestniczących w likwidacji programów emerytalnych i innych podobnych procedurach; b) organami odpowiedzialnymi za nadzorowanie osób zobowiązanych do przeprowadzania ustawowych badań sprawozdań finansowych IORP, zakładów ubezpieczeń i innych instytucji finansowych; c) niezależnymi aktuariuszami IORP prowadzącymi nadzór nad tymi IORP oraz podmiotami odpowiedzialnymi za nadzorowanie tych aktuariuszy.	W	Art. 200 ust. 2 pkt 8a ustawy o OIFFE	Art. 200 (...) 2. Zadaniem organu nadzoru jest: (...) 8a) współdziałanie z zagranicznymi organami nadzoru w ramach realizacji transgranicznej działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad tymi instytucjami (...) Jednocześnie należy mieć na uwadze, że przepis art. 55 ust. 3 dyrektywy nie nakłada na Państwa Członkowskie żadnych nowych obowiązków, a jedynie informuje, że przepisy dot. tajemnicy zawodowej nie stanowią przeszkody w wymianie informacji pomiędzy zainteresowanymi podmiotami
Art. 56 ust. 1	Przekazywanie informacji bankom centralnym, organom kształtującym politykę pieniężną, Europejskim Urzędowi Nadzoru i Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego 1. Art. 52 i 53 nie stanowią przeszkody dla właściwych organów w przekazywaniu informacji następującym podmiotom do celów wykonywania przez nie odpowiednich zadań: a) bankom centralnym i innym podmiotom	N		

	<p>pełniącym podobną funkcję, występującym w charakterze organów kształtujących politykę pieniężną;</p> <p>b) w stosownych przypadkach – innym organom publicznym odpowiedzialnym za nadzorowanie systemów płatniczych;</p> <p>c) Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego, EIOPA, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego) ustanowionemu rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 16) oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) ustanowionemu rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 17)</p>			
Art. 56 ust. 2	2. Art. 55–58 nie stanowią przeszkody dla organów lub podmiotów, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), w przekazywaniu właściwym organom informacji, które mogą być potrzebne właściwym organom do celów określonych w art. 53.	N		
Art. 56 ust. 3	3. Informacje otrzymane zgodnie z ust. 1 i 2 podlegają wymogom zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej, które są co najmniej równoważne wymogom określonym w niniejszej dyrektywie.	N		
Art. 57 ust. 1	<p>Ujawnianie informacji administracji rządowej odpowiedzialnej za prawodawstwo w dziedzinie finansów</p> <p>1. Art. 52 ust. 1, art. 53 i art. 58 ust. 1 nie uniemożliwiają państwom członkowskim zezwolenia na ujawnianie informacji poufnych między właściwymi organami a innymi jednostkami ich centralnej administracji rządowej</p>	N		

	<p>odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów dotyczących nadzoru nad IORP, instytucjami kredytowymi, instytucjami finansowymi, przedsiębiorstwami świadczącymi usługi inwestycyjne i nad zakładami ubezpieczeń lub inspektorom działającym w imieniu tych jednostek administracji.</p> <p>Ujawnienia tych informacji dokonuje się jedynie wówczas, gdy jest to niezbędne na potrzeby nadzoru ostrożnościowego oraz działań zapobiegawczych i naprawczych wobec upadających IORP. Bez uszczerbku dla ust. 2 niniejszego artykułu, osoby mające dostęp do tych informacji podlegają wymogom zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej, które są co najmniej równoważne wymogom określonym w niniejszej dyrektywie. Państwa członkowskie gwarantują jednak, że informacje otrzymane zgodnie z art. 55 oraz informacje uzyskane w drodze kontroli na miejscu będą mogły zostać ujawnione jedynie za wyraźną zgodą właściwego organu, od którego informacje te pochodzą, lub właściwego organu państwa członkowskiego, w którym została przeprowadzona kontrola na miejscu.</p>			
<p>Art. 57 ust. 2</p>	<p>2. Państwa członkowskie mogą zezwolić na ujawnianie poufnych informacji dotyczących nadzoru ostrożnościowego nad IORP parlamentarnym komisjom śledczym lub trybunałom obrachunkowym w ich państwie członkowskim oraz innym podmiotom odpowiedzialnym za prowadzenie dochodzeń w danym państwie członkowskim, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:</p> <p>a) podmioty te są właściwe na mocy prawa krajowego do prowadzenia dochodzeń lub kontroli dotyczących działań organów odpowiedzialnych za nadzór nad IORP lub za przepisy regulujące taki nadzór;</p>	<p>N</p>		

	<p>b) informacje te są bezwzględnie konieczne do wykonywania właściwości, o której mowa w lit. a);</p> <p>c) osoby posiadające dostęp do informacji podlegają na mocy prawa krajowego wymogom zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej co najmniej równoważnym wymogom określonym w niniejszej dyrektywie;</p> <p>d) jeżeli informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, ujawnia się je za wyraźną zgodą właściwych organów, od których one pochodzą, a ujawnienie może nastąpić wyłącznie do celów, na które organy te wyraziły zgodę.</p>			
Art. 58 ust. 1	<p>Warunki dotyczące wymiany informacji</p> <p>1. W przypadku wymiany informacji zgodnie z art. 55, przekazywania informacji zgodnie z art. 56 i ujawniania informacji zgodnie z art. 57 państwa członkowskie wymagają spełnienia co najmniej następujących warunków:</p> <p>a) informacje są wymieniane, przekazywane lub ujawniane do celów sprawowania nadzoru;</p> <p>b) otrzymane informacje objęte są obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej ustanowionym w art. 52;</p> <p>c) w przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, nie mogą one zostać ujawnione bez wyraźnej zgody właściwego organu, od którego pochodzą, a w stosownych przypadkach ujawnienie może nastąpić wyłącznie do celów, na które organ ten wyraził zgodę.</p>	W	<p>Art. 17 ust. 1-2, art. 17b oraz Art. 16 ust. 1-3 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym</p>	<p>Art. 17. 1. Komisja i Narodowy Bank Polski przekazują sobie dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowych zadań.</p> <p>2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przekazywania dokumentów i informacji pomiędzy Komisją a Bankowym Funduszem Gwarancyjnym, Ubezpieczeniowym Funduszem Gwarancyjnym, Rzecznikiem Finansowym oraz ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych. (...)</p> <p>Art. 17b Przewodniczący Komisji i przewodniczący lub zastępca przewodniczącego Komisji Nadzoru Audytowego, o której mowa w ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym, mogą przekazywać sobie informacje,</p>

			<p>w tym informacje chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowo określonych zadań.</p> <p>Art. 16. 1. Przewodniczący Komisji, jego Zastępcy, członkowie Komisji, pracownicy Urzędu Komisji i osoby zatrudnione w Urzędzie Komisji na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze są obowiązani do nieujawniania osobom nieupoważnionym informacji chronionych na podstawie odrębnych ustaw. Obowiązek ten trwa również po ustaniu pełnienia funkcji, rozwiązaniu stosunku pracy lub rozwiązaniu umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze.</p> <p>2. Przewodniczący Komisji, jego Zastępcy oraz członkowie Komisji mogą dokonywać wzajemnej wymiany informacji, w tym chronionych na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do prawidłowej realizacji celów nadzoru nad rynkiem finansowym.</p> <p>3. Członkowie Komisji mogą udostępniać informacje uzyskane w związku z ich uczestnictwem w pracach Komisji, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, pracownikom odpowiednio urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, Narodowego Banku Polskiego, Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelarii Prezesa</p>
--	--	--	--

				<p>Rady Ministrów, Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a także funkcjonariuszom, żołnierzom i pracownikom odpowiednio Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego, w zakresie niezbędnym dla przygotowania opinii lub stanowisk pozostających w bezpośrednim związku z pracami Komisji.</p> <p>4. Pracownicy instytucji, o których mowa w ust. 3, są obowiązani do nieujawniania informacji udostępnionych przez członków Komisji. Obowiązek ten trwa również po rozwiązaniu stosunku pracy. (...)</p>
Art. 58 ust. 2	<p>2. Art. 53 nie uniemożliwia państwom członkowskim zezwolenia, w celu wzmocnienia stabilności systemu finansowego oraz jego integralności, na wymianę informacji między właściwymi organami a organami lub podmiotami odpowiedzialnymi za wykrywanie naruszeń prawa spółek obowiązującego względem instytucji finansujących i prowadzenie dochodzeń w takich sprawach.</p> <p>Państwa członkowskie, które stosują akapit pierwszy, wymagają spełnienia co najmniej następujących warunków:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) informacje muszą służyć wykrywaniu, dochodzeniom i kontrolom, o których mowa w art. 57 ust. 2 lit. a); b) otrzymane informacje muszą być objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej 	N		

	<p>lub służbowej ustanowionym w art. 52;</p> <p>c) w przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, nie mogą one zostać ujawnione bez wyraźnej zgody właściwego organu, od którego pochodzą, a w stosownych przypadkach ujawnienie może nastąpić wyłącznie do celów, na które organ ten wyraził zgodę.</p>			
Art. 58 ust. 3	3. W przypadku gdy w danym państwie członkowskim organy lub podmioty, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy, wykonują swoje zadania w zakresie wykrywania lub prowadzenia dochodzeń z pomocą osób wyznaczonych do tego celu ze względu na ich szczególne kompetencje i niezatrudnionych w sektorze publicznym, ma zastosowanie możliwość wymiany informacji przewidziana w art. 57 ust. 2.	N		
Art. 59 ust. 1	<p>Przepisy krajowe o charakterze ostrożnościowym</p> <p>1. Państwa członkowskie przekazują EIOPA sprawozdania dotyczące krajowych przepisów o charakterze ostrożnościowym <u>w zakresie pracowniczych programów emerytalnych nieobjętych przepisami krajowego prawa socjalnego i prawa pracy w zakresie organizacji systemów emerytalnych, o których mowa w art. 11 ust. 1.</u></p>	N		W Polsce pracownicze programy emerytalne działają na podstawie i w granicach ustawy o PPE, która jest częścią krajowego prawa socjalnego. Dlatego też przepis art. 59 ust. 1 dyrektywy nie wymaga implementacji.
Art. 59 ust. 2	2. Państwa członkowskie regularnie, przynajmniej co dwa lata, uaktualniają te informacje, a EIOPA udostępnia je na swojej stronie internetowej.	N		W Polsce pracownicze programy emerytalne działają na podstawie i w granicach ustawy o PPE, która jest częścią krajowego prawa socjalnego (prawa pracy i ubezpieczeń społecznych). Dlatego też przepis art. 59 ust. 2 dyrektywy nie wymaga implementacji.
Art. 60 ust. 1	<p>Współpraca między państwami członkowskimi, Komisją i EIOPA</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, w odpowiedni</p>	W	Art. 200 ust. 2 pkt 8a ustawy o OIFFE	Art. 200 (...) 2. Zadaniem organu nadzoru jest:

	sposób, jednolite stosowanie niniejszej dyrektywy przez stałą wymianę informacji i doświadczeń w celu wypracowania najlepszych praktyk w tej dziedzinie i ścisłą współpracę w stosownych przypadkach przy udziale partnerów społecznych, a czyniąc to, zapobiegają zakłóceniom konkurencji i stwarzają warunki wymagane dla bezproblemowego uczestnictwa transgranicznego.			(...) 8a) współdziałanie z zagranicznymi organami nadzoru w ramach realizacji transgranicznej działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad tymi instytucjami (...)
Art. 60 ust. 2	2. Komisja i właściwe organy państw członkowskich ściśle współpracują w celu ułatwienia nadzoru nad działalnością IORP.	W	Art. 200 ust. 2 pkt 8a ustawy o OIFFE	Art. 200 (...) 2. Zadaniem organu nadzoru jest: (...) 8a) współdziałanie z zagranicznymi organami nadzoru w ramach realizacji transgranicznej działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad tymi instytucjami (...)
Art. 60 ust. 3	3. <u>Właściwe organy państw członkowskich współpracują z EIOPA na potrzeby niniejszej dyrektywy</u> zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1094/2010 i niezwłocznie udzielają EIOPA wszelkich informacji niezbędnych do wypełniania jego obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy i z rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, zgodnie z art. 35 tego rozporządzenia.	W	Art. 200 ust. 2 pkt 8a ustawy o OIFFE	Art. 200 (...) 2. <u>Zadaniem organu nadzoru jest:</u> (...) 8a) <u>współdziałanie z zagranicznymi organami nadzoru w ramach realizacji transgranicznej działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych</u> oraz nadzoru nad tymi instytucjami (...)
Art. 60 ust. 4	4. Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję i EIOPA o wszelkich poważniejszych trudnościach, jakie mogą powstać w związku ze stosowaniem niniejszej dyrektywy. Komisja, EIOPA i właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich badają takie trudności tak szybko, jak to możliwe, w celu znalezienia właściwego rozwiązania.	N		

Art. 61	<p style="text-align: center;">Przetwarzanie danych osobowych</p> <p>W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w ramach niniejszej dyrektywy IORP i właściwe organy wykonują swe zadania na potrzeby niniejszej dyrektywy zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679. W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez EIOPA w ramach niniejszej dyrektywy EIOPA przestrzega rozporządzenia (WE) nr 45/2001.</p>	N		
Art. 62 ust. 1	<p style="text-align: center;">Ocena i przegląd</p> <p>1. Do dnia 13 stycznia 2023 r. Komisja dokona przeglądu niniejszej dyrektywy i przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat jej wdrożenia i skuteczności.</p>	N		
Art. 62 ust. 2	<p>2. Przegląd, o którym mowa w ust. 1, będzie dotyczył w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) odpowiedniości niniejszej dyrektywy z ostrożnościowego punktu widzenia i pod kątem zarządzania; b) działalności transgranicznej; c) doświadczeń zdobytych podczas stosowania niniejszej dyrektywy oraz jej wpływu na stabilność IORP; d) informacji o świadczeniu emerytalnym. 	N		

Art. 63	<p style="text-align: center;">Zmiana dyrektywy 2009/138/WE</p> <p>W dyrektywie 2009/138/WE wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) art. 13 pkt 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„7) »reasekuracja« oznacza jedno z poniższych:</p> <p>a) działalność polegającą na przyjmowaniu ryzyk cedowanych przez zakład ubezpieczeń lub zakład ubezpieczeń państwa trzeciego lub przez inny zakład reasekuracji lub zakład reasekuracji państwa trzeciego;</p> <p>b) w przypadku ubezpieczycieli zrzeszonych w towarzystwie Lloyd's działalność polegającą na przyjmowaniu przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji inny niż ubezpieczyciele zrzeszeni w towarzystwie Lloyd's ryzyk cedowanych przez któregokolwiek z członków towarzystwa Lloyd's; lub</p> <p>c) świadczenie przez zakład reasekuracji usług pokrycia ryzyka na rzecz instytucji objętej zakresem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 (*).</p> <p>(*) Dyrektywa (UE) 2016/2341 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (dyrektywa IORP) (Dz.U. L 354 23.12.2016, s. 37)."</p> <p>2) art. 308b ust. 15 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„15. Jeżeli w dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy państwa członkowskie siedziły stosowały przepisy, o</p>	N		
---------	---	---	--	--

<p>których mowa w art. 4 dyrektywy (UE) 2016/2341, te państwa członkowskie siedziby mogą nadal stosować przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, które zostały przez nie przyjęte w celu wykonania przepisów art. 1–19, art. 27–30, art. 32–35 i art. 37–67 dyrektywy 2002/83/WE w brzmieniu obowiązującym w dniu 31 grudnia 2015 r., przez okres przejściowy upływający w dniu 31 grudnia 2022 r.</p> <p>Jeżeli dane państwo członkowskie siedziby nadal stosuje wspomniane przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, zakłady ubezpieczeń w tym państwie członkowskim siedziby obliczają swój kapitałowy wymóg wypłacalności jako sumę następujących składników:</p> <ul style="list-style-type: none">a) hipotetycznego kapitałowego wymogu wypłacalności w odniesieniu do ich działalności w zakresie ubezpieczeń, obliczonego bez uwzględnienia działalności w zakresie pracowniczych programów emerytalnych zgodnie z art. 4 dyrektywy (UE) 2016/2341;b) marginesu wypłacalności w odniesieniu do działalności w zakresie pracowniczych programów emerytalnych, obliczonego zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi, które zostały przyjęte w celu wykonania przepisów art. 28 dyrektywy 2002/83/WE. <p>Do dnia 31 grudnia 2017 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące kwestii, czy okres, o którym mowa w akapicie pierwszym, należy przedłużyć, biorąc pod uwagę zmiany przepisów unijnych lub krajowych wynikające z niniejszej dyrektywy."</p>			
--	--	--	--

Art. 64 ust. 1	<p style="text-align: center;">Transpozycja</p> <p>1. Do dnia 13 stycznia 2019 r. państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych środków.</p> <p>Środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w obowiązujących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą odczytuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.</p>	N		
Art. 64 ust. 2	2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N		
Art. 65	<p style="text-align: center;">Uchylenie</p> <p>Dyrektywa 2003/41/WE, zmieniona dyrektywami wymienionymi w załączniku I część A, traci moc ze skutkiem od dnia 13 stycznia 2019 r., bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania dyrektyw określonych w załączniku I część B.</p> <p>Odesłania do uchylonej dyrektywy 2003/41/WE odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.</p>	N		

Art. 66	<p style="text-align: center;">Wejście w życie</p> <p>Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.</p>	N		
Art. 67	<p style="text-align: center;">Adresaci</p> <p>Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.</p>	N		

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz ustawy o pracowniczych programach emerytalnych*

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
		Art. 2. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1449 oraz z 2018 r. poz. 1091) wprowadza się następujące zmiany:	
1.	Art. 2 pkt 3 ustawy (dot. art. 20 ust. 1 ustawy o pracowniczych programach emerytalnych)	w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie: 1. W sprawach dotyczących programu uczestnik składa oświadczenie woli pracodawcy lub za jego pośrednictwem w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie ich treści na trwałym nośniku informacji lub w innej postaci, jeżeli w umowie zakładowej tak określono.;	Projektowany przepis ma na celu umożliwienie uczestnikowi programu emerytalnego składania oświadczeń woli w sprawach dotyczących tego programu w postaci elektronicznej. Proponowany przepis jest pozytywną odpowiedzią na postulaty zgłaszane przez Izbę Zarządzających Funduszami i Aktywami i ma na celu umożliwienie szybszej i bardziej komfortowej dla uczestników programów emerytalnych wymiany informacji za pomocą najpowszechniej stosowanych środków komunikacji.
2.	Art. 2 pkt 8 ustawy (dot. art. 47 ust. 1 ustawy o pracowniczych programach emerytalnych)	w art. 47 ust. 1 otrzymuje brzmienie: 1. Uczestnik może dokonać w każdym czasie wypowiedzenia udziału w programie przez złożenie pracodawcy oświadczenia woli w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie jego treści na trwałym nośniku informacji lub w innej postaci, jeżeli w umowie zakładowej tak określono, przy czym okres wypowiedzenia przewidziany umową zakładową nie może być krótszy niż 1 miesiąc i nie dłuższy niż 3 miesiące. Przepisy art. 43-45 stosuje się odpowiednio.	Zmianę treści wskazanego przepisu ma na celu umożliwienie uczestnikowi wypowiedzenia udziału w pracowniczym programie emerytalnym za pomocą komunikacji elektronicznej. Proponowany przepis jest pozytywną odpowiedzią na postulaty zgłaszane przez Izbę Zarządzających Funduszami i Aktywami i ma na celu umożliwienie szybszej i bardziej komfortowej dla uczestników programów emerytalnych wymiany informacji za pomocą najpowszechniej stosowanych środków komunikacji.

Warszawa, 24 kwietnia 2019 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1282.2018/65/RS

dot.: RM-10-48-19 z 12.04.2019 r.

Pan Jacek Sasin
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia
o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz ustawy o pracowniczych programach emerytalnych wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Wawrzyk
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:
Pani Elżbieta Rafalska
Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej